

# Notes du mont Royal

[www.notesdumontroyal.com](http://www.notesdumontroyal.com)

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

# **DIALOGUES DES MORTS**

**PAR LUCIEN**

*Tous les exemplaires de cet ouvrage sont revêtus de  
notre griffe.*

*L. Hachette et cie*

---

---

DE L'IMPRIMERIE DE CH. LAHURE (ANCIENNE MAISON CRAPELET),  
rue de Vaugirard, 9, près de l'Odéon.

L. H.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

DIALOGUES DES MORTS

PAR LUCIEN

NOUVELLE ÉDITION

PUBLIÉE AVEC DES NOTES EN FRANÇAIS  
ET UN LEXIQUE DE TOUS LES MOTS CONTENUS DANS L'OUVRAGE

PAR E. PESSONNEAUX

PROFESSEUR AU LYCÉE NAPOLÉON

12°  
1215 pag

1. 00

98870

PARIS

LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET C<sup>o</sup>

RUE PIERRE-SARRAZIN, N° 14  
(Près de l'École de Médecine)

1853

0880

## NOTICE SUR LUCIEN.

---

Lucien naquit à Samosate, capitale de la Comagène, province de Syrie. On ne sait ni la date de sa naissance ni celle de sa mort. On sait seulement qu'il fut contemporain de Trajan, d'Adrien et des Antonins, et qu'il parvint à une grande vieillesse. Ses parents le destinaient à la profession de sculpteur; mais il n'avait aucun goût pour cet art. Il abandonna, dès la première leçon, le maître à qui on l'avait confié, et qui était le frère de sa mère. Il s'adonna tout entier à l'étude des belles-lettres, et il fut bientôt en état de tirer parti de ses talents. Jusqu'à l'âge de quarante ans, il se borna à plaider ou à donner des leçons de rhétorique, d'abord à Antioche, puis à Athènes. C'est alors qu'il commença à écrire pour le public et à voyager. Il vint en Italie, et il y fit un assez long séjour. Il passa de là dans les Gaules, et ensuite dans l'Asie Mineure. Enfin il se fixa en Égypte, où l'empereur Marc-Aurèle lui avait assigné d'importantes fonctions administratives et judiciaires. C'est à Alexandrie probablement qu'il mourut dans les premières années du règne de Commode. Avant d'arriver aux honneurs, il avait déjà acquis fortune et renom. Ses écrits étaient avidement dévorés, et on lui payait des prix considérables pour ces leçons et ces déclamations qu'il faisait sur son passage, à la manière des sophistes et des rhéteurs de son temps. Après avoir raconté le songe qui avait déterminé, disait-il, sa vocation littéraire, il ajoute : « Tel qui aura entendu mon songe sentira, j'en suis sûr, le courage renaitre dans son âme : il me prendra pour exemple; il réfléchira à ce que j'étais lorsque j'entrai dans la carrière et me livrai à l'étude, sans rien redouter de la pauvreté qui me pressait alors; et il voudra m'imiter, en voyant en quel état je suis revenu vers vous, non moins illustre qu'aucun sculpteur, pour ne rien dire de plus. »

Lucien n'est pas très-original par le fond des idées, mais il excelle à peindre les idées mêmes, à les mettre en saillie, à en faire saisir jusqu'aux plus fugitives nuances. Il emploie d'ordinaire la forme du dialogue, et il ne le cède à personne, pas même à Platon, pour l'imitation des tours de la conversation familière, pour la grâce et le piquant de la diction. Mais ses dialogues sont en général fort courts et tout fantastiques; je veux dire que Lucien met en scène des personnages de pure invention, pour la plupart, et qui ne conversent ensemble qu'en vertu de son caprice d'artiste et de sa volonté souveraine : ainsi Timon et Mercure; ainsi la Vertu, le Syllogisme et les Philosophes; ainsi le savetier Micyllus et son coq; ainsi des morts de tous les temps et de tous les pays. Ce ne sont pas, à proprement dire, des compositions dramatiques; ce sont de simples conversations philosophiques, plus ou moins sérieuses, des esquisses de morale, d'art ou de littérature. Il y a des dialogues qui n'ont pas grande importance, et qui ne valent que par l'exquise perfection d'un style digne de l'époque des grands prosateurs attiques; mais quelques-uns sont des œuvres parfaites en leur genre, et dignes de figurer au premier rang, après les œuvres incomparables du grand Platon. Il n'est personne qui ne connaisse *les Dialogues des Morts*, *le Songe*, *le Toxaris*, *le Navire*, et tant d'autres morceaux admirables à bien des égards. (Extrait de l'*Histoire de la Littérature grecque*, par M. Alexis Pierron.)

---

# ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

## ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

### DIALOGUE I.

↳ Ceux qui, sur la terre, ont recherché les richesses et les plaisirs, sont malheureux après la mort.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ  
ΚΑΙ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον<sup>1</sup> του-  
τοῖ<sup>2</sup> τὸν κύνα<sup>3</sup> παροικοῦντα<sup>4</sup>. ὥστε<sup>5</sup> ἢ ἐκεῖνόν ποί κα-  
τάστησον, ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται, ὁμόνε-  
κρος ὢν;

ΚΡΟΙΣΟΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν,  
ἐκεῖνων μεμνημένοι τῶν ἄνω<sup>6</sup>, Μίδα<sup>7</sup> μὲν οὐτοσί τοῦ

1. Μένιππον, Ménippe, philo-  
sophe grec, né en Phénicie; il avait  
composé un grand nombre de sa-  
tires. Il a donné son nom au genre  
qu'on appelle *Satire Ménippée*.

2. Τουτοῖ. Forme attique pour  
τούτων. Cet *ι* sert à désigner plus  
spécialement la personne ou la chose  
dont on parle.

3. Κύνα, chien, ou plutôt cyni-  
que. On avait donné ce nom à une

secte de philosophes qui s'étaient  
habitués à braver toutes les bien-  
séances de la société.

4. Παροικοῦντα, habitant auprès  
(de nous), étant notre voisin.

5. ὥστε, donc, ainsi.

6. Ἐκείνων τῶν ἄνω, ces choses  
d'en haut, les biens dont nous jouis-  
sions sur la terre.

7. Μίδα<sup>7</sup>, Midas, roi de Phry-  
gie, renommé pour ses immenses ri-

χρυσίου, Σαρδανάπαλος<sup>1</sup> δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ<sup>2</sup> δὲ τῶν θεσσαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίξει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν· ἐνίοτε δὲ καὶ<sup>3</sup> ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς· καὶ ὅλως<sup>4</sup>, λυπηρὸς ἐστί.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί ταῦτα φασὶν<sup>5</sup>, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἀληθῆ<sup>6</sup>, ὦ Πλούτων. Μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω<sup>7</sup>. Χαίρω τοιγαροῦν ἀνίων αὐτούς<sup>8</sup>.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Ἄλλ' οὐ χρεῖ<sup>9</sup>· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηρος<sup>10</sup> ὦν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΥΤΩΝ. Οὐδαμῶς<sup>11</sup>· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων<sup>12</sup>, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσό-

chesses. Apollon, qu'il jugea inférieur à Pan dans l'art de jouer de la flûte, lui donna des oreilles d'âne pour le punir de sa sottise.

1. Σαρδανάπαλος, Sardanapale, dernier roi d'Assyrie, célèbre par son luxe et par son amour pour les plaisirs.

2. Ἐγὼ. Crésus, dernier roi de Lydie, passait pour le prince le plus riche du monde.

3. Ἐνίοτε δὲ καί, et quelquefois même.

4. Καὶ ὅλως, et entièrement, et pour tout dire, en un mot.

5. Τί ταῦτα φασὶν ἐκвиваὺτ à τί ταυτά ἐστιν ἃ φασίν, que sont les choses qu'ils disent, c'est-à-dire que disent-ils là?

6. Ἀληθῆ (sous-ent. φασίν), ils disent la vérité.

7. Περιέχονται τῶν ἄνω, restent attachés aux biens d'en haut, aux biens de la terre.

8. Χαίρω ἀνίων αὐτούς, je me réjouis les tourmentant, c.-à-d. je me plais à les tourmenter.

9. Ἄλλ' οὐ χρεῖ. Sous-ent. σὲ χαίρειν ἀνωῶτα αὐτούς.

10. Ὁμόψηρος, qui vote de même, qui a la même opinion, qui approuve.

11. Οὐδαμῶς. Sous-entendu ὁμόψηρος εἰμί, etc.

12. Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων. Crésus était roi de Lydie; Midas, roi de Phrygie; Sardanapale, roi d'Assyrie.

μένου μου<sup>1</sup>. ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε<sup>2</sup>, ἀκολουθήσω ἀνιῶν, καὶ κατὰδων, καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις<sup>3</sup>;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες, καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες. Τοιγαροῦν οἰμώζετε, πάντων ἐκείνων<sup>4</sup> ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Πολλῶν<sup>5</sup> γε, ὧ θεοὶ, καὶ μεγάλων κτημάτων!

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ!

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ. Ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς!

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Εὐγε, οὕτω ποιεῖτε, ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δὲ, τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ<sup>6</sup> πολλάκις συνείρων, ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν<sup>7</sup> ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον<sup>8</sup>.

1. Οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσόμενός μου, ne pensez pas que je cesse jamais.

2. Ἐνθα ἂν ἴητε, en quelque lieu que vous alliez.

3. Ταῦτα οὐχ ὕβρις, n'est-ce pas là le comble de l'insolence?

4. Πάντων ἐκείνων, tous ces avantages-là, tous vos biens.

5. Πολλῶν, etc. S.-e. ἀφηρημένα.

6. Γνώθι σαυτόν, connais-toi toi-même. Ce fameux précepte était gravé en lettres d'or sur le fronton du temple de Delphes.

7. Πρέποι ἂν, pourrait convenir, c'est-à-dire convient.

8. Ἐπαδόμενον, chanté pour accompagner, pour refrain.

## DIALOGUE II.

Mercure et Charon font leur compte.

## ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ.

ΕΡΜΗΣ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ<sup>1</sup>, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν τι<sup>2</sup> περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡΩΝ. Λογισώμεθα, ὦ Ἐρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὀρίσθαι περὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονέστερον.

ΕΡΜΗΣ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ<sup>3</sup> ἐκόμισα πέντε δραχμῶν<sup>4</sup>.

ΧΑΡΩΝ. Πολλοῦ λέγεις<sup>5</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Νῆ τὸν Ἀἰδωνέα<sup>6</sup>, τῶν πέντε<sup>7</sup> ὠνησάμην· καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν<sup>8</sup>.

ΧΑΡΩΝ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜΗΣ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου<sup>9</sup>· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡΩΝ. Καὶ τούτους προστίθει.

1. Εἰ δοκεῖ (sous-ent. σοι), s'il te paraît bon, si tu veux.

2. Τι, en quoi que ce soit.

3. Ἐντειλαμένῳ (sous-ent. σοι), à toi qui m'en avais donné commission, qui m'en avais chargé.

4. Πέντε δραχμῶν, pour cinq drachmes. La drachme valait environ quatre-vingt-dix centimes.

5. Πολλοῦ λέγεις (s.-ent. κομί-

σαι), tu dis avoir acheté pour beaucoup d'argent, c'est bien cher.

6. Ἀἰδωνέα. Nom poétique de Pluton, Ἄϊδος ou Ἄδης.

7. Τῶν πέντε, les cinq drachmes (que j'ai dites).

8. Ὀβολῶν. L'obole valait environ quinze centimes.

9. Ὑπὲρ τοῦ ἰστίου, pour la voile, pour raccommoder la voile.

ΕΡΜΗΣ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγότα<sup>1</sup>, καὶ ἤλους δέ, καὶ καλώδιον ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν<sup>2</sup> ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα<sup>3</sup>.

ΧΑΡΩΝ. Εὖγε, καὶ ἄξια ταῦτα ὠνήσω<sup>4</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Ταῦτά ἐστιν<sup>5</sup>, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσειν φής;

ΧΑΡΩΝ. Νῦν μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδύνατον<sup>6</sup>· ἦν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς<sup>7</sup>, ἐνέσται τότε ἀποκερδάναι ἐν τῷ πλήθει παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα<sup>8</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθοδοῦμαι, τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολαύοιμι;

ΧΑΡΩΝ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως<sup>9</sup>, ὦ Ἑρμῆ. Νῦν δ' ὀλίγοι, ὡς ὄραξ, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜΗΣ. Ἄμεινον οὕτως<sup>10</sup>, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα. Πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοὶ, ὦ Χάρων, οἶσθα οἶοι παρεγίγνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος ἀνάπλεω, καὶ τραυματαῖοι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἢ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανὼν ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ ὑπὸ τρυφῆς ἐξωδηκῶς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη·

1. Τὰ ἀνεωγότα, les parties ouvertes, les fentes.

2. Τὴν ὑπέραν, l'hypère, corde attachée aux deux bouts de la vergue pour la faire mouvoir.

3. Δύο δραχμῶν ἅπαντα (sous-entendu ὠνησάμενον), le tout pour deux drachmes.

4. Ἄξια ὠνήσω, tu as acheté à juste prix, bon marché.

5. Ταῦτά ἐστιν, c'est cela, voilà ce qu'il y a, voilà tout.

6. Ἀδύνατον, il m'est impossible (de te payer).

7. Ἀθρόους τινάς, bon nombre de gens.

8. Παραλογιζόμενον se rapporte à με, sujet sous-entendu de ἀποκερδάναι.—Τὰ πορθμεῖα. Les ombres payaient une obole à Charon pour passer le Styx et l'Achéron.

9. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, cela n'est pas possible autrement, je ne peux rien faire de plus, je n'en peux mais.

10. Ἄμεινον οὕτως, cela est mieux ainsi, il vaut mieux qu'il en soit ainsi, c'est-à-dire il vaut mieux que la pair règne sur la terre.

ὠχροὶ γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀγενεῖς, οὐδὲ ὅμοιοι ἐκείνοις.  
Οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἤκουσιν ἐπιβου-  
λεύοντες ἀλλήλους, ὡς εἰκόασι<sup>1</sup>.

ΧΑΡΩΝ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

ΕΡΜΗΣ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαμι ἂν ἀμαρτάνειν,  
πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

1. Ὡς εἰκόασι, comme ils en ont l'air, à ce qu'il parait.

### DIALOGUE III.

Contre les captateurs de testaments.

#### ΠΛΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρα-  
κότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην<sup>1</sup>, ὃ παῖδες μὲν οὐκ  
εἰσὶν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες, πενταχισμῦριοι<sup>2</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Ναί, τὸν Σικυώνιον<sup>3</sup> φῆς. Τί οὖν<sup>4</sup>;

ΠΛΟΥΤΩΝ. Ἐκεῖνον μὲν, ὃ Ἑρμῆ, ζῆν ἕασον<sup>5</sup>, ἐπὶ  
οἷς ἐννενήκοντα ἔτεσιν ἃ βεβίωκεν ἐπιμετρήσας ἄλλα

1. Εὐκράτην, Eucrate. Ce nom  
eut dire *fort riche* (εὖ, κρατεῖν).

2. Πενταχισμῦριοι, cinquante  
mille, c.-à-d. innombrables.

3. Σικυώνιον, de Sicyonie, capi-  
tale de la Sicyonie, petite contrée  
du Péloponèse, à l'est de l'Achaïe,  
dont elle faisait partie.

4. Τί οὖν, qu'y a-t-il donc, que  
veux-tu dire?

5. Ζῆν ἕασον. C'était Mercure  
qui était chargé de conduire aux en-  
fers les âmes des morts, et on ne  
pouvait mourir que lorsqu'il avait  
rompu les dernier liens qui unissaient  
l'âme au corps.

τοσαῦτα<sup>1</sup>, εἶγε οἶόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω· τοὺς δέ γε κόλακας αὐτοῦ, Χαρίνον τὸν νέον, καὶ Δάμωνα, καὶ τοὺς ἄλλους, κατὰσπασον<sup>2</sup> ἐφεξῆς ἅπαντας.

ΕΡΜΗΣ. Ἄτοπον ἂν δόξειε τὸ τοιοῦτον<sup>3</sup>.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ δικαιοτάτον<sup>4</sup>. Τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὐχονται<sup>5</sup> ἀποθανεῖν ἐκεῖνον, ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται, οὐδὲν προσήκοντες<sup>6</sup>; Ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατον, ὅτι, καὶ τοιαῦτα εὐχόμενοι<sup>7</sup>, ὅμως θεραπεύουσιν, ἔν γε τῷ φανερῷ<sup>8</sup>. καὶ νοσοῦντος<sup>9</sup>, ἃ μὲν βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα· θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἦν ῥαῖση· καὶ ὄλως, ποικίλη<sup>10</sup> τις ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. Διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίτωσαν αὐτοῦ, μάτην ἐπιχανόντες<sup>11</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες<sup>12</sup>. Πολλὰ δὲ κάκεινος<sup>13</sup> εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει· καὶ ὄλως, αἰεὶ θανόντι ἰοικῶς, ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων· οἱ δὲ, ἤδη τὸν κλῆρον ἐν σφίσι<sup>14</sup> διηρη-

1. Ἐπὶ τοῖς... ἄλλα τοσαῦτα, lui ayant mesuré autant d'autres années au delà des quatre-vingt-dix qu'il a vécu, c'est-à-dire le laissant vivre encore quatre-vingt-dix ans.

2. Κατὰσπασον, attire en bas, c.-à-d. fais descendre (aux enfers).

3. Τοιοῦτον. Forme attique, au lieu de τοιοῦτο.

4. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ δικαιοτάτον. La phrase complète serait: Τὸ τοιοῦτον οὐκ ἂν δόξειεν ἄτοπον, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δόξειεν ἂν δικαιοτάτον.

5. Τί γὰρ παθόντες εὐχονται, dans quelle disposition étant désirent-ils, c.-à-d. pourquoi, par quel motif désirent-ils?

6. Οὐδὲν προσήκοντες, ne lui étant de rien, sans être ses parents.

7. Καὶ τοιαῦτα εὐχόμενοι, tout en formant de pareils vœux.

8. Ἐν γε τῷ φανερῷ, en public, du moins.

9. Νοσοῦντος. Sous-entendu τοῦ γέροντος.

10. Ποικίλη, souple, fertile en stragèmes variés.

11. Μάτην ἐπιχανόντες, après avoir baillé en vain, c.-à-d. après avoir été frustrés dans leur attente.

12. Πανοῦργοι ὄντες, fourbes comme ils sont.

13. Κάκεινος pour καὶ ἐκεῖνος.

14. Ἐν σφίσι, en eux-mêmes, c'est-à-dire en idée.

μένοι<sup>1</sup>, βόσκονται ζῶν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες<sup>2</sup>.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας, ὥσπερ Ἰόλεως<sup>3</sup>, ἀνηθησάτω· οἱ δ', ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες, ἠκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες<sup>4</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Ἀμέλησον, ὦ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα<sup>5</sup> ἐξῆς· ἐπτὰ δὲ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Κατάσπα. Ὁ δὲ<sup>6</sup> παραπέμψει ἕκαστον, ἀντὶ γέροντος αὐθις πρωθήβης γενόμενος.

1. Διηρημένοι. Parfait passif, dans le sens du τσουεν : qui se sont partagé entre eux.

2. Πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες, établissant vis-à-vis d'eux-mêmes, en eux-mêmes, se promettant.

3. Ἰόλεως. Forme attique pour Ἰόλαος. Iolas, neveu et compagnon

d'Hercule, fut rajeuni par les Dieux, à la prière de son oncle.

4. Κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες, méchants morts méchamment, morts comme des méchants qu'ils étaient.

5. Καθ' ἓνα, l'un après l'autre, jusqu'au dernier.

6. Ὁ δέ, celui-là, Eucrate.

## DIALOGUE IV.

On tombe souvent dans le piège qu'on a tendu à autrui.

### ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. Σὺ δὲ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γάρ<sup>1</sup> ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἱκανοῦ<sup>2</sup> ἐμφαγὼν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.

1. Ἐγὼ μὲν γάρ. Construisez : Οἶσθα γὰρ ἔτι ἐγὼ μὲν, etc.

2. Πλέον τοῦ ἱκανοῦ, plus que le suffisant, plus que de raison.

ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. Παρῆν, ὦ Ζηνοφάντες. Τὸ δ' ἐμὸν<sup>1</sup> παράδοξόν τι ἐγένετο. Οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιοδώρον τὸν γέροντα;

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ὃ σε τὰ πολλὰ ἤδειν συνόντα;

ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. Ἐκεῖνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθεράπευον, ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξασθαι<sup>2</sup>. Ἐπει δὲ τὸ πρᾶγμα<sup>3</sup> ἐς μῆκιστον ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνόν<sup>4</sup> ὁ γέρον ἐζῆ, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον. Πριάμενος γὰρ φάρμακον, ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιοδώρος αἰτήσῃ πιεῖν<sup>5</sup> (πίνει δ' ἐπιεικῶς), ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα, ἔτοιμον ἔχειν αὐτό<sup>6</sup>, καὶ ἐπιδόουσαι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσῃ, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γὰρ τι παράδοξον ἐρεῖν ἔοικας.

ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι<sup>7</sup> ἤκομεν<sup>8</sup>, δύο ἤδη ὁ μεираκίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων, τὴν μὲν τῷ Πτοιοδώρῳ, τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἐτέραν ἐμοὶ, σφαλεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδώρῳ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἐπέδωκεν. Εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑπο-

1. Τὸ ἐμὸν, ce qui me concerne, mon aventure.

2. Ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξασθαι, devoir mourir en me laissant après lui pour héritier.

3. Τὸ πρᾶγμα, la chose, c'est-à-dire la mort du vieillard.

4. Τιθωνόν, Tithon. A la prière de l'Aurore, il obtint l'immortalité; mais, parvenu à une extrême vieillesse,

il se dégoûta de vivre, et Jupiter le métamorphosa en cigale.

5. Ἐπειδὴν τάχιστα... πιεῖν, aussitôt que, la première fois que Pteodore demanderait à boire.

6. Αὐτό. Le poison.

7. Λουσάμενοι. C'était l'usage de se baigner avant de se mettre à table.

8. Ἤκομεν, nous étions présents, de retour (du bain).

βολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. Τί τοῦτο; γελαῖς, ὦ Ζηνόφαντες; Καὶ μὴν οὐκ ἔδει<sup>1</sup> γε ἐταίρω ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν.

879  
ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. Ἀστεῖα γὰρ, Καλλιδημίδη, πέπονθας. Ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα<sup>2</sup>;

ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον<sup>3</sup>. εἶτα συνεῖς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον, ἐγέλασται καὶ αὐτὸς οἶα γε<sup>4</sup> ὁ οἰνοχόος εἶργασται.

10  
11  
12  
ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. Πλὴν ἄλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον<sup>5</sup> ἐγρῆν τραπέσθαι. ἦκε<sup>6</sup> γὰρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου<sup>7</sup> ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγω βραδύτερον.

1. Οὐκ ἔδει, il ne faudrait pas, il n'est pas bien de.

2. Τί πρὸς ταῦτα (s.-ent. ἔφη ou ἐποίησε), que dit-il, ou que fit-il à cela, en voyant cela?

3. Πρὸς τὸ αἰφνίδιον, à ce coup imprévu.

4. Οἶα γε pour ὅτι τοιαῦτά γε.

5. Τὴν ἐπίτομον. S.-ent. ὁδοῦ. L'ellipse de ce mot est très-fréquente avec tous les verbes qui renferment l'idée de trajet.

6. ἦκε. Le sujet sous-entendu est τὸ πρᾶγμα, la chose, l'héritage.

7. Τῆς λεωφόρου (s.-ent. ὁδοῦ), la grande route.

## DIALOGUE V.

La sagesse est le seul bien qui nous reste après la mort.

### ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ΚΡΑΤΗΣ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεις, ὦ Διόγενες<sup>1</sup>, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου<sup>2</sup>, τὸν τὰς

1. Diogène, le plus célèbre des philosophes cyniques, né à Sinope, et mort à Corinthe vers 324 av. J.-C.

2. Corinthe, ville de l'Achaïe.

πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα; οὐ ἀνεψιὸς<sup>1</sup> Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὢν, ὃς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο<sup>2</sup> εἰώθει ἐπιλέγειν,

Ἦ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σε<sup>3</sup>.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Τίνος ἔνεκα<sup>4</sup>, ὦ Κράτης<sup>5</sup>;

ΚΡΑΤΗΣ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους, τοῦ κλήρου ἔνεκα ἑκάτερος, ἡλικιωῶται ὄντες· καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθεντο<sup>6</sup>, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν ἐγγραπτο. Οἱ δὲ ἐθεράπευον ἀλλήλους ὑπερβαλλόμενοι<sup>7</sup> τῇ κολακείᾳ. Καὶ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἄστρον τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, ὡς γε Χαλδαίων παῖδες<sup>8</sup>, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος<sup>9</sup> αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστέα παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοίριχῳ· καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δ' ἐπ' ἐκεῖνον ἔρρεπε.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὦ Κράτης; Ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον<sup>10</sup>.

1. Ἀνεψιός. Sous-ent. ἤν.

2. Τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο (s.-ent. ῥήμα), ce mot d'Homère.

3. Ἦ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σε, enlève-moi ou je t'enlève. Homère met ces paroles dans la bouche d'Ajace luttant contre Ulysse. Lucien joue sur le mot ἀναείρω (forme poétique pour ἀναίρω), qui présente un double sens, celui d'enlever, lever en haut dans la lutte, et celui d'enlever, porter au bûcher.

4. Τίνος ἔνεκα (s.-ent. ἔλεγε), pourquoi disait-il cela?

5. Κράτης, Cratès, philosophe cynique, né à Thèbes; il était disciple de Diogène.

6. Τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν

ἐτίθειτο, ils mettaient leurs testaments au grand jour, c.-à-d. se les montraient mutuellement.

7. Ὑπερβαλλόμενοι, se surpassant, cherchant à se surpasser.

8. Χαλδαίων παῖδες, les fils des Chaldéens; hellénisme, pour Χαλδαῖοι, les Chaldéens. On trouve souvent de même dans Homère παῖδες Ἀχαιῶν pour Ἀχαιοί. — Les devins de la Chaldée étaient très-renommés.

9. Ὁ Πύθιος, le Pythien, c.-à-d. Apollon, ainsi nommé pour sa victoire sur le serpent Python.

10. Ἀκοῦσαι ἄξιον (s.-ent. ἐστὶ), apprendre cela a son prix, c.-à-d. je suis curieux de l'apprendre.

**ΚΡΑΤΗΣ.** Ἄμφω τεθναῖσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας· οἱ δὲ κληροὶ ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιῆλθον, ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους οὕτω γενέσθαι ταῦτα. Διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος<sup>1</sup> ἐς Κίρραν<sup>2</sup>, κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι<sup>3</sup>, ἀνετράπησαν.

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ.** Εὐ ἐποίησαν<sup>4</sup>. Ἡμεῖς δὲ, ὅποτε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνένοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγὼ πώποτε ἠὲξάμην Ἀντισθένην<sup>5</sup> ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ (εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν, ἐκ κοτίνου ποιησάμενος)· οὔτε, οἶμαι, σὺ, ὦ Κράτης, ἐπεθύμησας κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖθον, καὶ τὴν πήραν χοίνικας<sup>6</sup> δύο θέρμων<sup>7</sup> ἔχουσαν.

**ΚΡΑΤΗΣ.** Οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει· ἀλλ' οὐδὲ σοὶ, ὦ Διόγετες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σύ τε Ἀντισθένοῦς ἐκληρονόμησας, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς.

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ.** Τίνα ταῦτα φῆς<sup>8</sup>;

**ΚΡΑΤΗΣ.** Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν<sup>9</sup>.

1. Σικυῶνος, Sicyone, ville d'Achaïe, sur la mer.

2. Κίρραν, Cirrha, ville de Phocide, située au pied du mont Par-nasse, et consacrée à Apollon.

3. Τῷ Ἰάπυγι, Iapyx, vent du nord-ouest, qui prenait en flanc ceux qui allaient de Sicyone à Cirrha. Il soufflait de l'Apulie, appelée par les Grecs Iapygie.

4. Εὐ ἐποίησαν, ils firent bien, c.-à-d. c'est bien fait.

5. Ἀντισθένην, Antisthène, fondateur de l'école cynique et maître de Diogène.

6. Χοίνικας, chénix, mesure de capacité pour les choses sèches. Le chénix valait un peu plus d'un litre.

7. Θέρμων, lupins, légume dont se nourrissaient les pauvres.

8. Τίνα ταῦτα φῆς, que dis-tu là? Voy. la note 5 de la page 4.

9. Ἐλευθερίαν, la liberté (de l'âme qui n'obéit pas aux passions).

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ.** Νῆ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένης, καὶ σοὶ ἔτι πλείω<sup>1</sup> καταλιπών.

**ΚΡΑΤΗΣ.** Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς, κληρονομήσειν προσδοκῶν· ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ.** Εἰκότως<sup>2</sup>· οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα<sup>3</sup> ἂν δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διεβρρηκότες ὑπὸ τρυφῆς<sup>4</sup>, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς, καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου· οἷόν τι πάσχουσιν<sup>5</sup> αἱ τοῦ Δαναοῦ αὔται παρθένοι<sup>6</sup>, ἐς τὸν τετρυπημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι<sup>7</sup>. Τὸ δὲ χρυσίον ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι<sup>8</sup> καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

**ΚΡΑΤΗΣ.** Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κἀνταῦθα<sup>9</sup> τὸν πλοῦτον· οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως<sup>10</sup>.

1. Μέμνημαι διαδεξάμενος, je me souviens ayant reçu, c'est-à-dire je me souviens d'avoir reçu. — Πλείω, plus grande (que je ne l'avais reçue).

2. Εἰκότως. Sous-ent. οὐκ ἐθεράπευον ἡμᾶς.

3. Οὐκ εἶχον ἔνθα, ils n'avaient pas (d'endroit, de place) où.

4. Διεβρρηκότες ὑπὸ τρυφῆς, éternés par la mollesse.

5. Οἷόν τι πάσχουσιν, etc., c'est ce qu'éprouvent les filles de Danaüs, c'est-à-dire c'est ce qui arrive aux filles de Danaüs.

6. Αἱ τοῦ Δαναοῦ παρθένοι. On

sait que les cinquante filles de Danaüs, roi d'Argos, étaient punies aux enfers pour avoir tué leurs maris la nuit même de leurs noces.

7. Ἐς πίθον ἐπαντλοῦσαι, puisant (de l'eau pour la verser) dans un tonneau.

8. Ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι, des dents et des ongles, comme nous disons en français des pieds et des mains.

9. Κἀνταῦθα pour καὶ ἐνταῦθα, même ici, même aux enfers.

10. Ἀχρι τοῦ πορθμέως. Il fallait, pour passer le Styx, payer une obole au nocher Charon.

## DIALOGUE VI.

Il n'y a plus de beauté aux enfers.

## ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν, ἢ αἱ καλαί, ὧ Ἑρμῆ; ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

**ΕΡΜΗΣ.** Οὐ σχολή μοι<sup>1</sup>, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ ἀπόβλεψον, ὡς ἐπὶ<sup>2</sup> τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ἰάκινθος<sup>3</sup> τέ ἐστι, καὶ ὁ Νάρκισσος<sup>4</sup>, καὶ ὁ Νιρεὺς<sup>5</sup>, καὶ Ἀχιλλεὺς<sup>6</sup>, καὶ Τυρῶ<sup>7</sup>, καὶ Ἑλένη<sup>8</sup>, καὶ Λήδα<sup>9</sup>, καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὅστ' ἄ μόνον ὀρῶ, καὶ κρανία, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλὰ.

**ΕΡΜΗΣ.** Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι, τὰ ὀστ' ἄ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

1. Οὐ σχολή μοι. Sous-ent. ἐστὶ ξενάγειν σε.

2. Ὡς ἐπὶ a le même sens que ἐπὶ tout seul.

3. Ἰάκινθος, Hyacinthe d'Amyclée, jeune homme aimé d'Apollon, qui le tua par mégarde d'un coup de disque, et le changea en une fleur qui porte son nom.

4. Νάρκισσος, Narcisse, fils du fleuve Céphise, épris de son image qu'il voyait dans l'eau, se tua de désespoir de ne pouvoir la saisir; il

fut changé en une fleur qui porte son nom.

5. Νιρεὺς, Nirée, roi de Samos, célèbre par sa beauté.

6. Ἀχιλλεὺς, Achille, fils de Thétis et de Pélée.

7. Τυρῶ, Tyro, une des Néréides.

8. Ἑλένη, Hélène, femme de Ménélas; elle fut enlevée par Pâris, et causa ainsi la guerre de Troie.

9. Λήδα, Léda, mère d'Hélène, de Clytemestre, de Castor et de Pollux.

ΕΡΜΗΣ. Τουτί<sup>1</sup> τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν. — 5

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Εἶτα<sup>2</sup> αἱ χίλιαι νῆες<sup>3</sup> διὰ τοῦτο<sup>4</sup> ἐπλη-  
ρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον  
Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστα-  
τοι γεγόνασιν;

ΕΡΜΗΣ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν  
γυναῖκα· ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέεστον εἶναι

Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν<sup>5</sup>. — 11

Ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέπει ἀποβεβληκότα  
τὴν βαφὴν, ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δοῖται· ὅτε μέντοι  
ἄνθει καὶ ἔχει τὴν χροιάν, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἐρμῆ, θαυμάζω, εἰ<sup>6</sup>  
μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρο-  
νίου καὶ ῥαδίως ἀπανθούντος πονοῦντες<sup>7</sup>. — 5

ΕΡΜΗΣ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν  
σοι· ὥστε<sup>8</sup>, ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἂν ἐθέλης, κεῖσο<sup>9</sup>  
καταβαλὼν σεαυτὸν. Ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη  
μετελεύσομαι.

1. Τουτί. Forme attique pour τοῦτο.

2. Εἶτα, et puis, et après cela.

3. Αἱ χίλιαι νῆες, les mille vaisseaux (dont parle l'histoire). L'article αἱ montre qu'il s'agit d'une chose bien connue.

4. Διὰ τοῦτο, pour cela, pour cette femme.

5. Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ... πάσχειν. Homère (*Iliade*, III, 157) met ces paroles dans la bouche des vieillards troyens, exprimant leur

admiration à la vue d'Hélène. —

Ἄμφὶ γυναικί, locution poétique, équivalent à ὑπὲρ γυναικός. Πολὺν χρόνον, pendant longtemps.

6. Θαυμάζω εἰ, je m'étonne que; on dit de même, en latin, *miror si*.

7. Πονοῦντες. Joignez ce participe à συνίεσαν : les Grecs (Ἀχαιοὶ) n'ont pas compris travaillant, c.-à-d. qu'ils travaillaient.

8. Ὡστε, donc, ainsi donc.

9. Κεῖσο, couche-toi (comme il convient à un cynique).

## DIALOGUE VII.

Socrate était aussi vain que le reste des hommes.

## ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΣ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. ὦ Κέρβερε<sup>1</sup>, συγγενής<sup>2</sup> γὰρ εἰμί σοι, κύων καὶ αὐτὸς ὢν, εἶπέ μοι, πρὸς τῆς Στυγὸς<sup>3</sup>, οἷος ἦν ὁ Σωκράτης<sup>4</sup>, ὅποτε κατῆι πρὸς ὑμᾶς· εἰκὸς<sup>5</sup> δέ σε, θεὸν ὄντα, μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φλέγεσθαι, ὑπότ' ἐθέλοις<sup>6</sup>.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ. Πόρρωθεν μὲν, ὦ Μένιππε, παντάπασιν ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ προσώπῳ προσιέναι, καὶ προσιέσθαι τὸν θάνατον δοκῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω τοῦ στομίου<sup>7</sup> ἐστῶσιν ἐθέλων. Ἐπεὶ δὲ κατέκυψεν εἰσω τοῦ χάσματος, καὶ εἶδε τὸν ζύφον, ἀγῶ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακῶν τῷ κωνεῖῳ<sup>8</sup> κατέσπασα τοῦ ποδὸς<sup>9</sup>, ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκόκυε, καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδιὰ<sup>10</sup> ὠδύρευτο, καὶ παντοῖος<sup>11</sup> ἐγένετο.

1. Κέρβερε, Cerbère, chien monstrueux, gardien des enfers.

2. Συγγενής, de même race, en qualité de cynique.

3. Πρὸς τῆς Στυγὸς, au nom du Styx. Le Styx, principal fleuve des enfers, qu'il entoure sept fois de ses ondes.

4. Σωκράτης, Socrate, philosophe athénien, injustement condamné à mort par ses concitoyens.

5. Εἰκὸς (s.-e. ἐστὶ), il est naturel.

6. Ὅπότ' ἐθέλοις, toutes les fois que tu le veux.

7. Τοῦ στομίου, l'entrée (des enfers). On arrivait aux enfers par une gorge ténébreuse.

8. Αὐτὸν δακῶν τῷ κωνεῖῳ, l'ayant mordu avec de la ciguë. C'est une allusion maligne de Lucien au supplice de Socrate.

9. Τοῦ ποδός, par le pied. Le nom de la partie se met au génitif.

10. Τὰ ἐαυτοῦ παιδιὰ. Socrate laissait trois enfants, dont deux en bas âge.

11. Παντοῖος, qui fait des contorsions, des grimaces.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Οὐκοῦν σοφιστῆς<sup>1</sup> ὁ ἄνθρωπος ἦν, καὶ οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος<sup>2</sup>;

**ΚΕΡΒΕΡΟΣ.** Οὐκ· ἀλλ', ἐπεὶ περ ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶώρα, κατεθρασύνετο, ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισόμενος ὁ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς θαυμάσονται οἱ θεαταί. Καὶ ὅλως, περὶ πάντων γε τῶν τοιούτων εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίου τολμηροὶ καὶ ἀνδρεῖοι<sup>3</sup>. τὰ δ' ἔνδοθεν, ἔλεγχος ἀκριβῆς<sup>4</sup>.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ἐγὼ δὲ πῶς<sup>5</sup> σοι κατεληλυθέναι ἔδοξα;

**ΚΕΡΒΕΡΟΣ.** Μόνος, ὦ Μένιππε, ἀξίως τοῦ γένους<sup>6</sup>, καὶ Διογένης<sup>7</sup> πρὸ σοῦ· ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆιτε, μηδ' ὠθούμενοι, ἀλλ' ἐθελούσιοι, γελῶντες, οἰμῶζειν παραγγείλαντες ἅπασιν<sup>8</sup>.

1. Σοφιστής, faux sage, prétendu philosophe.

2. Τοῦ πράγματος, la chose (en question), la mort.

3. Τολμηροὶ καὶ ἀνδρεῖοι. Sous-entendu εἰσί.

4. Τὰ δ' ἔνδοθεν ἐλεγχος ἀκριβῆς, mais les choses du dedans sont une preuve exacte, c'est-à-dire mais, quand ils sont entrés, on voit clairement ce qu'ils sont.

5. Πῶς, comment, de quel air.

6. Ἀξίως τοῦ γένους, d'une façon digne de la race, en vrai cynique.

7. Διογένης. Voy. Dialogue V.

8. Οἰμῶζειν παραγγείλαντες ἅπασιν, laissant aux autres les lamentations. Souvent οἰμῶζειν τινὶ παραγγέλλειν, λέγειν ou κελεύειν, est une formule d'imprécation qui répond au français envoyer promener, envoyer au diable.

## DIALOGUE VIII.

Querelle de Ménippe et de Charon.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

**ΧΑΡΩΝ.** Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα<sup>1</sup>.

1. Ἀπόδος τὰ πορθμεῖα. Nous | fallait payer une obole à Charon pour avons déjà vu plusieurs fois qu'il | passer le fleuve des enfers.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι ἡδίων<sup>1</sup>, ὦ Χάρων.

ΧΑΡΩΝ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν<sup>2</sup>.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκ ἂν λάβοις<sup>3</sup> παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡΩΝ. Ἔστι δέ τις ὀβολόν<sup>4</sup> μὴ ἔχων;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα<sup>5</sup>. ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

ΧΑΡΩΝ. Καὶ μὴν ἄγξω σε, νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μιαρὲ, ἣν μὴ ἀποδώς.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡΩΝ. Μάτην<sup>6</sup> οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὃς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜΗΣ. Νῆ Δία, ὀναίμην<sup>7</sup>, εἰ μέλλω<sup>8</sup> γε καὶ ὑπερ-εχτίνειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡΩΝ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Τούτου γε ἔνεκα νεωλκήσας τὸ πορ-θμεῖον, παράμενε<sup>9</sup>. πλὴν ἄλλ', ὃ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

1. Εἰ τοῦτό σοι ἡδίων, si cela t'est plus agréable (que de te taire), si cela te fait plaisir.

2. Ἀπόδος ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν, paye (le prix) en retour duquel, pour lequel nous t'avons fait passer le Styx.

3. Οὐκ ἂν λάβοις, tu ne saurais recevoir, tu ne recevras pas.

4. Ὅβολόν. L'obole valait quinze centimes.

5. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα, je ne suis pas, il est vrai, s'il y a

quelqu'un d'autre (qui ne possède pas une obole).

6. Μάτην, en vain (pour moi), c'est-à-dire en me faisant perdre ma peine, sans me payer, gratis.

7. Ὅναίμην, je serais bien avancé, je serais de beaux profits.

8. Εἰ μέλλω, si je dois, c.-à-d. si je devais, s'il me fallait.

9. Τούτου γε ἔνεκα νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον, παράμενε, si c'est à cause de cela que tu as tiré ta barque à bord, attends.

ΧΑΡΩΝ. Σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὡς κομίζεις δέον<sup>1</sup>;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἦδεν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

ΧΑΡΩΝ. Μόνος οὖν ἀυχήσεις προῖκα πεπλευκέναι;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦν-  
τλησα, καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμεν, καὶ οὐκ ἔκλαιον  
μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

ΧΑΡΩΝ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμεῖα<sup>2</sup>· τὸν ὄβολον  
ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ γὰρ θέμις<sup>3</sup> ἄλλως γενέσθαι.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκοῦν ἀνάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον.

ΧΑΡΩΝ. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ  
παρὰ τοῦ Αἰακοῦ<sup>4</sup> προσλάβω.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡΩΝ. Δεῖξον τί ἐν τῇ πύρρᾳ ἔχεις.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Θέρμους<sup>5</sup>, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης  
τὸ δεῖπνον<sup>6</sup>.

ΧΑΡΩΝ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἡγα-  
γες; Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν  
ἀπάντων καταγελῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνος ἄδων,  
οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜΗΣ. Ἀγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὅποιον ἄνδρα διεπόρ-

1. Κομίζεις. Sous-ent. ὄβολον.  
— Δέον. Sous-ent. ἦν.

2. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορ-  
θμεῖα, cela ne fait rien pour le pas-  
sage, cela n'a pas de rapport avec  
le passage.

3. Οὐ θέμις, il n'est pas permis.

4. Αἰακοῦ, Éaque, ancien roi  
d'Égine, si admiré pour sa justice,  
qu'il fut établi juge des enfers avec  
Ménos et Rhadamante.

5. Θέρμους, lupins, légume or-  
dinaire des pauvres.

6. Τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον. Les  
Hécatesies, fêtes célébrées à Athènes  
en l'honneur d'Hécate, avaient lieu  
tous les mois, le soir de la nouvelle  
lune. Les gens riches faisaient alors  
servir aux pauvres, dans les carre-  
fours, un repas composé seulement  
d'œufs et de fromage, et auquel Hé-  
cate était censée venir présider.

8 — θμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενὸς αὐτῷ μέλει<sup>1</sup>.  
Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

9 ΧΑΡΩΝ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ<sup>2</sup>...

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν  
λάβοις<sup>3</sup>.

1. Κούδενος... μέλει, et il ne s'in- prends jamais : réticence menaçante.  
quiète de personne. Allusion à la ma- 3. Δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις, mais tu  
nière dont Ménippe a traité Charon. ne me reprendras pas deux fois (puis-  
2. Ἄν σε λάβω ποτέ, si je te re- qu'on ne passe le Styx qu'une seule).

## DIALOGUE IX.

Pluton donne à Protésilas la permission de revenir sur la terre pour un jour seulement.

### ΠΛΟΥΤΩΝ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

1  
2-3 ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Ὡ δέσποτα καὶ βασιλεῦ καὶ ἡμέ-  
τερε Ζεῦ<sup>1</sup>, καὶ σὺ, Δήμητρος θύγατερ<sup>2</sup>, μὴ ὑπερίδῃτε  
δέησιν ἐρωτικὴν.

4 ΠΛΟΥΤΩΝ. Σὺ δὲ τίνος<sup>3</sup> δέη παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὦν  
τυγχάνεις<sup>4</sup>;

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλαος<sup>5</sup> ὁ Ἰφίκλου<sup>6</sup>,  
Φυλάκιος<sup>7</sup>, συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος ἀπο-

1. Ἡμέτερε Ζεῦ, notre Jupiter, le Jupiter des enfers.

2. Δήμητρος θύγατερ. Proserpine était fille de Cérès et de Jupiter.

3. Τίνος. S.-ent. πράγματος.

4. Τίς ὦν τυγχάνεις, qui te trouves-tu étant, qui es-tu?

5. Πρωτεσίλαος, Protésilas, fils d'Iphiclés, et frère d'Alcimède, mère de Jason; il était roi d'une partie de la Thessalie.

6. Ὁ Ἰφίκλου. S.-ent. υἱός.

7. Φυλάκιος, de Phylacé, ville de la Thessalie, qui se trouvait au sud-est de Thèbes.

θανών τῶν ἐπ' Ἰλίῳ<sup>1</sup>. Δέομαι δὲ ἀφεθεῖς πρὸς ὀλίγον<sup>2</sup> ἀναβιῶναι πάλιν. — 5 —

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τοῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι<sup>3</sup>. πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχοι<sup>4</sup>. — 6 —

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Ἄλλ' οὐ τοῦ ζῆν, Ἀἰδωνεῦ, ἐρῶ ἔγωγε, τῆς γυναικὸς<sup>5</sup> δὲ, ἣν νεόγαμον<sup>6</sup> ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν, ὠχρόμην ἀποπλέων· εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος. Ὁ οὖν ἔρωσ τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, ὦ δέσποτα· καὶ βούλομαι, κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεῖς αὐτῇ, καταβῆναι πάλιν. — 7 —

ΠΛΟΥΤΩΝ. Οὐκ ἔπιες, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ Λήθης<sup>7</sup> ὕδωρ;

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Καὶ μάλα, ὦ δέσποτα· τὸ δὲ πρᾶγμα<sup>8</sup> ὑπέρογκον ἦν. — 8 —

ΠΛΟΥΤΩΝ. Οὐκοῦν περίμεινον· ἀφίξεται γὰρ ἐκείνη<sup>9</sup> ποτὲ, καὶ οὐδὲν σε ἀνελθεῖν δεήσει.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Ἄλλ' οὐ φέρω τὴν διατριβὴν, ὦ Πλούτων· ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς<sup>10</sup> ἤδη, καὶ οἶσθα οἶον τὸ ἐρᾶν ἔστιν. — 9 —

1. Πρῶτος ἀποθανὼν τῶν ἐπ' Ἰλίῳ. L'oracle avait prédit que le premier qui descendrait sur le rivage troyen l'arroserait de son sang; Protésilas se dévoua pour la cause commune, et fut tué par Hector.

2. Πρὸς ὀλίγον (s.-ent. χρόνον), pour un peu de temps.

3. Τοῦτον τὸν ἔρωτα ἐρῶσι, ont ce désir.

4. Οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχοι, nul d'entre eux ne saurait l'obtenir, ne l'obtient.

5. Τῆς γυναικὸς. Sous-ent. ἐρῶ. Elle s'appelait Laodamie.

6. Νεόγαμον. Protésilas l'avait quittée le lendemain de ses noces.

7. Λήθης, le Léthé, un des fleuves des enfers; on supposait à ses eaux la vertu de faire oublier le passé.

8. Τὸ πρᾶγμα, la chose (dont il s'agit), mûn amour.

9. Ἐκείνη. Laodamie.

10. ἠράσθης καὶ αὐτὸς. Allusion à l'enlèvement de Proserpine par Pluton.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶ-  
ναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρούμενον;

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Οἶμαι πείσειν κάκεινην ἀκολουθεῖν<sup>1</sup>  
παρ' ὑμᾶς· ὥστε ἀνθ' ἐνὸς δύο νεκροὺς λήψει μετ' ὀλίγον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα· οὐδὲ ἐγένετο  
πώποτε.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. Ἀναμνήσω σε<sup>2</sup>, ὦ Πλούτων· Ὀρφεῖ<sup>3</sup>  
γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδικὴν παρέ-  
δοτε, καὶ τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν<sup>4</sup> παρεπέμφατε,  
Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι<sup>5</sup>.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Θέλεις δὲ οὕτω, κρανίον γυμνὸν ὦν καὶ  
ἄμορφον, τῇ καλῇ σου ἐκείνη νύμφη φανῆναι; Πῶς δὲ  
κάκεινη προσήσεται σε, οὐδὲ διαγινῶναι δυναμένη; φο-  
βήσεται γὰρ, εὐ οἶδα, καὶ φευξεταιί σε· καὶ μάτην ἔση  
τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ. Οὐκοῦν, ὦ ἄνερ<sup>6</sup>, σὺ καὶ τοῦτ' ἴασαι<sup>7</sup>,  
καὶ τὸν Ἑρμῆν κέλευσον, ἐπειδὴν ἐν τῷ φωτὶ ἤδη ὁ  
Πρωτεσίλαος ἦ, καθικόμενον τῇ ῥάβδῳ<sup>8</sup>, νεανίαν εὐθύς  
καλὸν ἀπεργάσασθαι αὐτὸν, οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ.

1. Ἀκολουθεῖν. La fable raconte en effet que Protésilas, revenu un moment à la lumière, engagea sa femme à le suivre aux enfers, et que celle-ci se perça le sein.

2. Ἀναμνήσω σε, je vais te faire souvenir (que cela est arrivé).

3. Ὀρφεῖ. On sait l'histoire d'Orphée, qui, par la douceur de ses chants, obtint de Pluton qu'Eurydice lui fût rendue.

4. Ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν. Alceste était fille de Pélidas et sœur de Laodamie, femme de Protésilas. Apollon, à qui Admète était cher,

avait obtenu des Parques qu'il ne mourrait pas, si, le jour de son trépas, quelqu'un consentait à mourir pour lui. Le jour fatal arrivé, Alceste se dévoua pour son époux.

5. Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. Hercule vint demander Alceste à Pluton.

6. ὦ ἄνερ, ô mon époux.

7. Καὶ τοῦτ' ἴασαι, remédie à cela aussi, c'est-à-dire fais plus encore, fais disparaître la laideur de Protésilas.

8. Τῇ ῥάβδῳ, la baguette, le caducée (avec lequel Mercure chassait devant lui les ombres des morts).

ΠΛΟΥΤΩΝ. Ἐπεὶ Περσεφὸν συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον, αὖθις ποιήσον<sup>1</sup> νυμφίον. Σὺ δὲ<sup>2</sup> μέμνησο μίαν λαβῶν<sup>3</sup> ἡμέραν.

1. Ποιήσον s'adresse à Mercure.

2. Σὺ δέ, toi, Protésilas.

3. Μέμνησο λαβῶν, souviens-toi

ayant reçu, c.-à-d. que tu as reçu.

## DIALOGUE X.

La mort, en surprenant le flatteur, le punit souvent de sa cupidité.

### ΚΝΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΣ.

ΚΝΗΜΩΝ. Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας<sup>1</sup>. « Ὁ νεβρός τὸν λέοντα<sup>2</sup>. »

ΔΑΜΝΙΠΠΟΣ. Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων;

ΚΝΗΜΩΝ. Πυνθάνη ὃ τι ἀγανακτῶ; Κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασοφισθεὶς ὁ ἄθλιος, οὗς ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν τὰ μὰ παραλιπῶν<sup>3</sup>.

ΔΑΜΝΙΠΠΟΣ. Πῶς τοῦτ' ἐγένετο;

ΚΝΗΜΩΝ. Ἐρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον, ἄτεκνον ὄντα, ἐθεράπευσεν ἐπὶ θανάτῳ<sup>4</sup>· κάκεινος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπείαν προσίετο. Ἐδοξε δὴ μοι καὶ σοφὸν τοῦτ' εἶναι, θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκείνω κα-

1. Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας (sous-ent. *ῥῆμά ἐστι*), la parole du proverbe est celle-ci, c'est-à-dire c'est bien là le proverbe.

2. Ὁ νεβρός τὸν λέοντα (sous-entendu *εἶλε*), le faon a pris, a vaincu le lion; proverbe dont le sens est

que le plus faible a vaincu le fort.

3. Constr.: Παραλιπῶν (τούτους), οὗς ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν τὰ ἐμά, mettant de côté ceux à qui j'aurais le mieux aimé laisser mes biens.

4. Ἐπὶ θανάτῳ, en vue de sa mort, espérant sa mort.

ταλέλοιπα τὰμὰ πάντα, ὡς κάκεϊνος ζηλώσειε, καὶ τὰ αὐτὰ πράξειε.

ΔΑΜΝΙΠΠΟΣ. Τί<sup>1</sup> οὖν δὴ ἐκεῖνος;

ΚΝΗΜΩΝ. Ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ἐνέγραψε ταῖς ἑαυτοῦ διαθήκαις, οὐκ οἶδα· ἐγὼ γοῦν ἄφνω ἀπέθανον, τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντος· καὶ νῦν Ἑρμόλαος ἔχει τὰμὰ, ὥσπερ τις λάβραξ καὶ τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι<sup>2</sup> συγκατασπάσας.

ΔΑΜΝΙΠΠΟΣ. Οὐ μόνον<sup>3</sup>, ἀλλὰ καὶ αὐτόν σε τὸν ἀλιέα· ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας.

ΚΝΗΜΩΝ. Ἔοικα<sup>4</sup>· οἰμώζω τοιγαροῦν.

1. Τί. Sous-ent. ἔπραξε.  
2. Τῷ δελέατι. Datif régi par la préposition σύν, qui est comprise dans συγκατασπάσας.

3. Οὐ μόνον. Sous-ent. τὸ ἄγκιστρον συγκατασπάσας.  
4. Ἔοικα, j'en ai l'air, évidemment, oui certes.

## DIALOGUE XI.

La magnificence des tombeaux n'est d'aucune utilité pour les morts.

### ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἦ Κάρ<sup>1</sup>, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

ΜΑΥΣΩΛΟΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὧ Σινοπεῦ<sup>2</sup>,

1. Ἦ Κάρ. Mausole était roi de la Carie, province de l'Asie Mineure. Artemise, sa femme, lui fit élever dans Halicarnasse un superbe tombeau. Ce tombeau passait pour une

des sept merveilles du monde; c'est de là qu'on a appelé *mausolée* un riche monument funéraire.

2. Ἦ Σινοπεῦ. Diogène était de Sinope, ville de Paphlagonie.

ὅς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δε καὶ Λυδῶν ἐνίων<sup>1</sup>, καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμην, καὶ ἄχρι Μιλήτου<sup>2</sup> ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον<sup>3</sup>, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ<sup>4</sup> μνημα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός<sup>5</sup>, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος<sup>6</sup> ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων, λίθου τοῦ καλλίστου<sup>7</sup>, οἶον οὐδὲ νεῶν<sup>8</sup> εὖροι τις ἂν ραδίως. Οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς<sup>9</sup>, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου;

ΜΑΥΣΩΛΟΣ. Νῆ Δί', ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἄλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε<sup>10</sup>, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἔτι σοι ἐκείνη<sup>11</sup>, οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν. Εἰ γοῦν τινα ἐλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι<sup>12</sup>, οὐκ ἔχω εἰπεῖν<sup>13</sup> τίνος ἔνεκα<sup>14</sup> τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖν ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά· καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηρήμεθα, καὶ τὰς ρι-

1. Λυδῶν ἐνίων, quelques Lydiens, une partie de la Lydie.

2. Μιλήτου, Milet, ville capitale de l'Ionie, dans l'Asie Mineure.

3. Τὸ μέγιστον. Construisez : Τὸ μέγιστόν ἐστιν ὅτι, le principal, c'est que...

4. Ἀλικαρνασσῶ, Halicarnasse, grande ville de la Carie.

5. Οὐκ ἄλλος νεκρός. S.-ent. ἔχει.

6. Ἐς κάλλος, en beauté, sous le rapport de la beauté.

7. Λίθου τοῦ καλλίστου. Ces mots dépendent de μνημα, un monument (fait) de la pierre la plus belle.

8. Νεῶν. Forme attique pour ναόν, temple.

9. Φῆς. S.-ent. μέγα φρονεῖν.

10. ὦ καλὲ Μαύσωλε. Cette appellation n'est qu'une ironie développée dans la phrase suivante.

11. Ἡ ἰσχὺς ἐκείνη, ce pouvoir (que tu avais, dont tu te vantes).

12. Εὐμορφίας πέρι. Construisez : περὶ εὐμορφίας.

13. Οὐκ ἔχω εἰπεῖν, je ne puis dire, je ne saurais dire, je ne vois pas, je ne comprends pas.

14. Τίνος ἔνεκα, pour quelle raison, à quel titre.

νας ἀποσεσιμώμεθα. Ὁ δὲ τάφος, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖ-  
νοι λίθοι, Ἀλικαρνασεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι<sup>1</sup>  
καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα<sup>2</sup>  
οικοδόμημα αὐτοῖς ἐστί· σὺ δὲ, ὦ βέλτιστε, οὐχ ἄρῳ ὅ  
τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον  
ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

ΜΑΥΣΩΛΟΣ. Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα; καὶ  
ισότιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Οὐκ ισότιμος, ὦ γενναιότατε· οὐ γάρ.  
Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται, μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς<sup>3</sup>,  
ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾤετο· Διογένης δὲ καταγελάσεται  
αὐτοῦ. Καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ ἐρεῖ ἑαυτοῦ ὑπὸ  
Ἀρτεμισίας, τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς<sup>4</sup>, κατεσκευασμέ-  
νον· ὁ Διογένης δὲ, τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον  
ἔχει, οὐκ οἶδεν<sup>5</sup>. οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον  
δὲ τοῖς ἀρίστοις<sup>6</sup> περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν, ἀνδρὸς βίον  
βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὦ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε<sup>7</sup>,  
τοῦ σοῦ μνήματος, καὶ ἐν βεβαιωτέρῳ χωρίῳ κατε-  
σκευασμένον.

1. Εἶεν ἐπιδείκνυσθαι, pourront  
- être (des objets) à montrer.

2. Ὡς δὴ τι μέγα (sous-en-  
tendu λέγουσι), disant que...

3. Τῶν ὑπὲρ γῆς, les choses (qu'il  
possédait) sur la terre.

4. Τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς. Les  
lois des Cariens permettaient à un  
frère d'épouser sa sœur.

5. Οὐκ οἶδεν. Diogène en effet

voulait qu'on laissât son corps sans  
sépulture; mais ses amis lui firent  
de magnifiques funérailles.

6. Τοῖς ἀρίστοις, les gens les  
plus vertueux, les gens de bien.

7. Ὡς Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε.  
Les Cariens étaient méprisés de  
Grecs. La Carie fournissait un grand  
nombre d'esclaves; aussi les es-  
claves sont souvent appelés Cariens.

DIALOGUE XII.

Motifs de la laine d'Ajax contre Ulysse.

ΑΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Εἰ σὺ μανεῖς, ὦ Αἴαν<sup>1</sup>, σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας<sup>2</sup> δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτιᾶ τὸν Ὀδυσσεά; καὶ πρῶην οὔτε προσέβλεψας αὐτὸν, ὅποτε ἦκε μαντευσόμενος<sup>3</sup>, οὔτε προσειπεῖν ἤξιώσας ἄνδρα συστρατιωτὴν καὶ ἑταῖρον· ἀλλ' ὑπεροπτικῶς, μεγάλα<sup>4</sup> βαίνων, παρῆλθες.

ΑΙΑΣ. Εἰκότως, ὦ Ἀγάμεμνον<sup>5</sup>. αὐτὸς γάρ μοι τῆς μανίας αἴτιος κατέστη, μόνος ἀντεξετασθεὶς ἐπὶ τοῖς ὄπλοις<sup>6</sup>.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Ἡξίους δὲ ἀνανταγώνιστος εἶναι, καὶ ἀκονιτὶ κρατεῖν ἀπάντων;

ΑΙΑΣ. Ναὶ, τάγε τοιαῦτα<sup>7</sup>. οἰκεία γάρ μοι ἦν ἡ πανοπλία, τοῦ ἀνεψιοῦ<sup>8</sup> γε οὔσα. Καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι,

1. Ὡ Αἴαν. Après la mort d'Achille, Ulysse et Ajax se disputèrent ses armes devant les Grecs assemblés; Ulysse l'emporta, et Ajax en fut tellement irrité, que, dans un accès de folie, il égorgéa un troupeau de moutons, croyant tuer Ulysse et les chefs de l'armée. Mais bientôt, revenu de son égarement, il se perça de l'épée qu'il tenait d'Hector.

2. Ἐμέλλησας. S.-ent. φονεύειν.

3. Μαντευσόμενος. Ulysse descendit aux enfers pour consulter l'âme

du devin Tirésias sur les moyens de regagner Ithaque.

4. Μεγάλα, à grands pas.

5. Agamemnon, roi de Mycènes et d'Argos, et généralissime de l'armée grecque qui prit Troie.

6. Ἐπὶ τοῖς ὄπλοις, pour (disputer) les armes (d'Achille).

7. Ναὶ, τάγε τοιαῦτα (sous-ent. κατὰ), oui, du moins sur ce point.

8. Τοῦ ἀνεψιοῦ. Pélée, père d'Achille, et Télamon, père d'Ajax, étaient tous deux fils d'Éaque.

πολὺ ἀμείνους ὄντες, ἀπείπασθε τὸν ἀγῶνα, καὶ παρεχωρήσατέ μοι τῶν ἄθλων· ὁ δὲ Λαέρτου<sup>1</sup>, ὃν ἐγὼ πολ- λάκις ἔσωσα κινδυνεύοντα κατακεκῶσθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν<sup>2</sup>, ἀμείνων ἡξίου εἶναι, καὶ ἐπιτηδειότερος ἔχειν τὰ ὄπλα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Αἰτιῶ τοιγαροῦν, ὦ γενναῖε, τὴν Θέτιν<sup>3</sup>, ἣ, δέον<sup>4</sup> σοι τὴν κληρονομίαν τῶν ὄπλων παραδιδόναι, συγγενεῖ γε ὄντι, φέρουσα ἐς τὸ κοινὸν κατέθετο αὐτά<sup>5</sup>.

ΑΙΑΣ. Οὐκ<sup>6</sup>· ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεά, ὃς ἀντεποιήθη μόνος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Συγγνώμη<sup>7</sup>, ὦ Αἴαν, εἰ, ἄνθρωπος ὢν, ὠρέχθη δόξης, ἡδίστου πρᾶγματος, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἕκαστος κινδυνεύειν ὑπέμεινεν· ἐπεὶ καὶ ἐκράτησέ σου, καὶ ταῦτα, παρὰ Τρωσὶ δικασταῖς<sup>8</sup>.

ΑΙΑΣ. Οἶδα ἐγὼ ἥτις<sup>9</sup> μου κατεδίκησεν· ἀλλ' οὐ θέμις λέγειν τι περὶ τῶν θεῶν. Τὸν γοῦν Ὀδυσσεά μὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην<sup>10</sup>, ὦ Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ αὐτῇ μοι Ἀθηναῖ τοῦτο ἐπιτάττοι.

1. Ὁ Λαέρτου (sous-ent. υἱός), le fils de Laërte, Ulysse.

2. Τῶν Φρυγῶν, les Phrygiens, c'est-à-dire les Troyens. La Troade s'appelait aussi petite Phrygie.

3. Θέτιν, Thétis, mère d'Achille et l'une des Océanides.

4. Δέον, quand il aurait fallu. Nominatif absolu.

5. Φέρουσα ἐς τὸ κοινὸν κατέθετο αὐτά, a été les mettre au concours.

6. Οὐκ. S.-e. αἰτιῶμαι Θέτιν.

7. Συγγνώμη (sous-ent. ἔστω), pardonne-lui.

8. Παρὰ Τρωσὶ δικασταῖς. Agamemnon avait demandé aux prisonniers troyens qui leur avait fait le plus de mal, d'Ulysse ou d'Ajaj; ils répondirent tout d'une voix que c'était Ulysse.

9. ἥτις. Ajaj veut désigner Minerve, protectrice d'Ulysse.

10. Μὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, je ne pourrais point ne pas haïr.

DIALOGUE XIII.

Supplice de Tantale.

MENIΠΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε<sup>1</sup>; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη, ἐπὶ τῇ λίμνῃ<sup>2</sup> ἐστώς;

ΤΑΝΤΑΛΟΣ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς<sup>3</sup> μὴ ἐπικύψας πιεῖν, ἢ καὶ νῆ Δία γε ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί;

ΤΑΝΤΑΛΟΣ. Οὐδὲν ὄφελος<sup>4</sup> εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὴν προσιόντα αἰσθηταί με. Ἦν δέ ποτε καὶ ἀρύσωμαι, καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ<sup>5</sup> διὰ τῶν δακτύλων διαρρῦνεν, οὐκ οἶδ' ὅπως, αὐθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μου.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. Ἄτὰρ εἶπέ μοι, τί γὰρ δέη τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδία που<sup>6</sup> τέθαπται, ὅπερ

1. Tantale, fils de Jupiter, et roi de Lydie. Son crime fut, au moins selon Lucien, d'avoir volé un chien que Jupiter lui avait confié pour garder son temple dans l'île de Crète, et d'avoir répondu au Dieu qu'il ignorait ce qu'il était devenu.

2. Ἐπὶ τῇ λίμνῃ. Il s'agit sans doute du marais de l'ACHÉRON.

3. Οὕτως... ὡς, assez... pour.

4. Οὐδὲν ὄφελος (s.-e. ἂν εἶη μοι), il n'y aurait aucun profit pour moi, je n'en serais pas plus avancé.

5. Οὐ φθάνω βρέξας... καί, je n'ai pas plutôt mouillé le bord de mes lèvres, que...

6. Λυδία, la Lydie, province de l'Asie Mineure. — Που. Tantale

καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο· σὺ δὲ, ἡ ψυχὴ, πῶς ἂν ἔτι ἢ διψῶς, ἢ πίνοις;

**TANTAΛΟΣ.** Τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασις ἐστὶ, τὸ διψῆν μου τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὔσαν<sup>1</sup>.

**MENIPPΟΣ.** Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς τῷ δίψει κολάζεσθαι. Τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; ἢ δέδιας μὴ ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης; οὐχ ὀρῶ γὰρ ἄλλον μετὰ τοῦτον Ἄδην<sup>2</sup>, ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον<sup>3</sup>.

**TANTAΛΟΣ.** Ὅρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν, μηδὲν δεόμενον.

**MENIPPΟΣ.** Ληρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου<sup>4</sup>, νῆ Δία, ὅστις τούναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας, οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

**TANTAΛΟΣ.** Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν· γένοιτό μοι μόνον<sup>5</sup>.

**MENIPPΟΣ.** Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες, ὥσπερ σὺ, ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐκ ὑπομένοντος.

avait son tombeau sur le mont Sipyre, dans la ville du même nom.

1. Ὡς σῶμα οὔσαν, comme si elle était un corps.

2. Ἄλλον... Ἄδην, un autre enfer (où tu puisses aller) après celui-ci.

3. Θάνατον... τόπον, une mort

(qui te conduise) d'ici, des enfers, dans un autre séjour.

4. Ἐλλεβόρου. L'ellébore passait pour avoir la vertu de guérir la folie.

5. Γένοιτό μοι μόνον (sous-ent. ἐλλέβορος), puis-je seulement en avoir, si seulement j'en avais.

DIALOGUE XIV.

Dégout de Chiron pour l'immortalité.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. ἤκουσα, ὦ Χείρων<sup>1</sup>, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμήσειας<sup>2</sup> ἀποθανεῖν.

ΧΕΙΡΩΝ. Ἀληθῆ ταῦτ' ἤκουσας, ὦ Μένιππε· καὶ τέθνηκα, ὡς ὄραξ, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Τίς δέ σε τοῦ θανάτου ἔρος ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος;

ΧΕΙΡΩΝ. Ἐρῶ πρὸς σέ<sup>3</sup> οὐκ ἀσύνητον ὄντα· οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς;

ΧΕΙΡΩΝ. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἐγῶγε πικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ἔζων αἰεὶ, καὶ ἀπέλαυον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς· αἱ ὥραι<sup>4</sup> δὲ αἰ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ· ἐνεπλήσθην

I. Le centaure Chiron, précepteur d'Achille, atteint d'une flèche qu'Hercule avait trempée dans le sang de l'hydre de Lerne, pria Jupiter de mettre un terme à ses souffrances en lui ôtant la vie. Lucien, en supposant que Chiron n'a voulu mourir que pour échapper à l'uniformité de la vie, s'écarte un peu de la tradition mythologique.

2. Ὡς ἐπιθυμήσειας, que tu avais désiré.

3. Ἐρῶ πρὸς σέ, je te le dirai, je vais te le dire.

4. Αἱ ὥραι, les saisons. — Sous-entendu εἰσέ.

γούν αὐτῶν. Οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ<sup>1</sup>, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν<sup>2</sup>, ὅπως τὸ τερπνὸν ᾔην.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων· τὰ ἐν Ἄδου<sup>3</sup> δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ<sup>4</sup> προελόμενος αὐτὰ ἤκει;

**ΧΕΙΡΩΝ.** Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὸν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε<sup>5</sup> οὐδὲ διψᾷ, ὡσπερ ἄνω, οὔτε πεινᾷ δεῖ, ἀλλ' ἀτελεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ<sup>6</sup>, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ σοι ὁ λόγος περιστῆ<sup>7</sup>.

**ΧΕΙΡΩΝ.** Πῶς τοῦτο φῆς;

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὅτι, εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον αἰεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορὲς, καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ, οἶμαι, ἀδύνατον.

**ΧΕΙΡΩΝ.** Τί οὖν ἂν πάθοι τις<sup>8</sup>, ὦ Μένιππε;

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὅπερ, οἶμαι, καὶ φασὶ<sup>9</sup>, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

1. Ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ, dans une uniformité continue.

2. Ἐν τῷ μετασχεῖν, dans le changer, c.-à-d. dans le changement.

3. Ἐν Ἄδου (sous-ent. οἴκῳ), chez Pluton, dans les enfers.

4. Ἀφ' οὗ (sous-entendu χρόνου), depuis que.

5. Ἄλλως τε, et d'ailleurs.

6. Ὅρα μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ, prends garde de retomber sur toi-

même, c.-à-d. de te servir d'arguments faciles à rétorquer.

7. Ἐς τὸ αὐτὸ σοι ὁ λόγος περιστῆ, que ton raisonnement ne revienne au même point, c.-à-d. que tu ne fasses un cercle vicieux.

8. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, comment donc quelqu'un serait-il affecté, c.-à-d. que faire?

9. Ὅπερ καὶ φασὶ, ce qu'on dit, comme dit le proverbe.

DIALOGUE XV.

Sothe vanité d'Alexandre, qui se disait issu de Jupiter.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Τί τοῦτο<sup>1</sup>, ὦ Ἀλέξανδρε<sup>2</sup>; τέθνηκας καὶ σὺ, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ὅραξ, ὦ Διόγενες· οὐ παράδοξον δὲ εἰ, ἄνθρωπος ὢν, ἀπέθανον.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Οὐκοῦν ὁ Ἄμμων<sup>3</sup> ἐψεύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι υἱόν; σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Φιλίππου δηλαδή· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν, Ἄμμωνος ὢν.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγετο, δράκοντα βλέπεσθαι ἐν τῇ αὐτῆς εὐνῇ· εἶτα οὕτω σε τεχθῆναι· τὸν δὲ Φίλιππον ἐξηπατῆσθαι, οἴομενον πατέρα σου εἶναι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουον, ὥσπερ σὺ· νῦν δὲ ὁρῶ ὅτι οὐδὲν ὑγιές οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων<sup>4</sup> προφῆται εἶλεγον.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν σοι, ὦ Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ

1. Τί τοῦτο, qu'est cela, qu'est-ce à dire?

2. Ἀλέξανδρε, Alexandre le Grand, roi de Macédoine.

3. Ὁ Ἄμμων. Hammon ou Am-

mon était le nom de Jupiter chez les peuples de Libye.

4. Τῶν Ἀμμωνίων, les Ammoniens, peuple de Libye, chez lesquels était le temple d'Ammon.

γὰρ ὑπέπτησσον, θεὸν εἶναί σε νομίζοντες. Ἀτὰρ εἶπέ μοι, τίνι τὴν τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Διόγενες· οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκῆψαί τι<sup>1</sup> περὶ αὐτῆς, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι<sup>2</sup> ἀποθνήσκων Περδίκκα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα. Πλὴν ἀλλὰ<sup>3</sup> τί γελαῶς, ὦ Διόγενες;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην<sup>4</sup> οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλάς, ἄρτι σε παρειληφότα τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες, καὶ προστάτην αἰρούμενοι<sup>5</sup>, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοῖς βαρβάρους, ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς<sup>6</sup> προστιθέντες, καὶ νεῶς οἰκοδομοῦμενοι, καὶ θύοντες ὡς δράκοντος υἱῷ. Ἄλλ' εἶπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ἔτι ἐν Βαβυλῶνι<sup>7</sup> κεῖμαι τρίτην ἡμέραν ταύτην<sup>8</sup>· ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος<sup>9</sup> ὁ ὑπασπιστής, ἦν ποτε ἀγάγη σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν<sup>10</sup>, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν με, θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἰς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Μὴ γελάσω, ὦ Ἀλέξανδρε, ὁρῶν καὶ ἐν

1. Οὐκ ἔφθασα ἐπισκῆψαί τι, je n'ai pas pris les devants, je n'ai pas eu le temps de prendre des mesures.

2. Ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι, si ce n'est ceci seul, que...

3. Πλὴν ἀλλὰ, cependant, mais.

4. Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην. Après les mots τί ἄλλο, il faut sous-entendre un verbe comme ἐποίησα ou ἐγέμετο: qu'ai-je fait autre chose que de me rappeler? c.-à-d. c'est que je me suis rappelé.

5. Κολακεύοντες. Ce pluriel, comme αἰρούμενοι, se rapporte au mot Ἑλληνες, dont l'idée est comprise dans Ἑλλάς. — Προστάτην. Les villes grecques avaient proclamé

Philippe d'abord, et après lui Alexandre, chef de la Grèce.

6. Τοῖς δώδεκα θεοῖς. Les douze grands Dieux étaient Jupiter, Neptune, Mars, Mercure, Vulcain, Apollon, Vesta, Junon, Cérès, Diane, Vénus et Minerve.

7. Βαβυλῶνι, Babylone, capitale de la Babylonie, sur l'Euphrate.

8. Τρίτην ἡμέραν ταύτην, ce jour-ci le troisième, c'est-à-dire depuis trois jours.

9. Πτολεμαῖος, Ptolémée, celui qui devint roi d'Égypte.

10. Τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, les troubles qu'il a devant les pieds, c.-à-d. qui l'occupent en ce moment.

Ἄδου ἔτι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα Ἄνουβιν ἢ Ὅσιριν<sup>1</sup> γενέσθαι; Πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὧ θεϊότατε, μὴ ἐλπίσης· οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἄπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην<sup>2</sup> καὶ ἐς τὸ εἶσω τοῦ στομίου παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελής ὁ Αἰακός<sup>3</sup>, οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐκαταφρόνητος. Ἐκεῖνο δέ γε ἠδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις ὅπουτ' ἂν ἐννοήσης ὄσσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπῶν ἀφίξει, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατράπας, καὶ χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βάκτρα<sup>4</sup>, καὶ τὰ μεγάλα θηρία<sup>5</sup>, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι<sup>6</sup> ἐξελαύνοντα, διαδεδεμένον ταινία λευκῇ<sup>7</sup> τὴν κεφαλὴν, πορφυρίδα ἐμπεπορπημένον. Οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; Τί δακρύεις, ὧ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης<sup>8</sup> ἐπαίδευσεν μὴ οἶεσθαι βέβαια εἶναι, τὰ παρὰ τῆς τύχης;

ΑΛΞΕΑΝΔΡΟΣ. Ὁ σοφὸς, ἀπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν<sup>9</sup>! Ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους<sup>10</sup> εἰδέναι, ὅσα μὲν ἤτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέστελλεν·

1. Ἄνουβιν ἢ Ὅσιριν. Anubis, Dieu égyptien, qu'on représentait avec le corps d'un homme et la tête d'un chien. Osiris, ou le Soleil, l'une des plus grandes divinités égyptiennes.

2. Τὴν λίμνην, le marais (de l'Acchéron).

3. Αἰακός, Éaque, l'un des trois juges des enfers, avec Rhadamanthe et Minos; il était chargé spécialement d'en garder les clefs.

4. Βάκτρα, Bactres, capitale de la Bactriane, contrée d'Asie, au nord-est de la Perse.

5. Τὰ μεγάλα θηρία. Les éléphants.

6. Τὸ ἐπίσημον εἶναι. S.-e. sé.

7. Ταινία λευκῇ. Le bandeau blanc était le diadème des rois macédoniens.

8. Ἀριστοτέλης, Aristote, né à Stagire, ville de Macédoine. Ce philosophe célèbre ne doit pas être jugé sur ce qu'en dit ici Alexandre.

9. Ὁ σοφὸς... ἐπιτριπτότατος ὢν, sage! lui qui était le plus roué de tous mes flatteurs!

10. Τὰ Ἀριστοτέλους, ce qui concerne Aristote, ses qualités.

ὡς δὲ κατεχρήτό μου, τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ θωπεύων, καὶ ἐπαινῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὄν ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτ' <sup>1</sup> ἀγαθὸν ἠγεῖτ' εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων. Γόης, ὦ Διόγενες, ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης. Πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀπολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι, ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἐκείνοις ἂ κατηριθμησῶ μικρῶ γε ἔμπροσθεν.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἄλλ' οἶσθα ὃ δράσεις; ἄκος γάρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι. Ἐπεὶ ἐνταυθὰ γε ἐλλέβορος <sup>2</sup> οὐ φύεται, σὺ δὲ κἄν <sup>3</sup> τὸ Λήθης ὕδωρ χανθὸν ἐπισπασάμενος πίε· καὶ αὖθις πίε, καὶ πολλάκις. Οὕτω γὰρ ἂν παύσαιο ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος <sup>4</sup>. Καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον <sup>5</sup> ἐκεῖνον ὀρώ, καὶ Καλλισθένη <sup>6</sup>, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὀρμώντας, ὡς διασπάσαιτο, καὶ ἀμύναιτό σε ὢν ἔδρασας <sup>7</sup> αὐτούς. Ὡστε τὴν ἐτέραν <sup>8</sup> σὺ ταύτην βράδιζε· καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην.

1. Τοῦτο, ceci, c.-à-d. la richesse.

2. Ἐλλέβορος. Nous avons déjà vu que les anciens attribuaient à l'ellébore la vertu de guérir la folie.

3. Κἄν, du moins.

4. Οὕτως ἂν παύσαιο ἀνιώμενος, peut-être par ce moyen cesseras-tu t'affligeant, c.-à-d. de t'affliger.

5. Κλεῖτον, Clitus, frère d'Hellénice, nourrice d'Alexandre; il sauva la vie à ce prince au passage du Granique, et obtint ainsi sa confiance et sa familiarité. Cependan Alexan-

dre, au milieu d'un festin, le tua, dans un accès de colère, parce qu'il plaçait les exploits de Philippe au-dessus des siens.

6. Καλλισθένη, Callisthène, disciple d'Aristote. Il fut impliqué dans une conspiration tramée contre Alexandre. Ce prince le fit enfermer dans une cage de fer et traîner à la suite de l'armée.

7. Ὡν ἔδρασας équivaut à ἀντιτούτων ἂ ἔδρασας.

8. Ἐτέραν. Sous-ent. ὁδόν.

DIALOGUE XVI.

Alexandre et Annibal se disputent la prééminence. Minos, qu'ils ont choisi pour juge, souscrit à l'arrêt rendu par Scipion.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΑΝΝΙΒΑΣ, ΜΙΝΩΣ ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου, ὦ Λίβυ<sup>1</sup>. ἀμείνων γάρ εἰμι.

ΑΝΝΙΒΑΣ. Οὐ μενοῦν, ἀλλ' ἐμέ<sup>2</sup>.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω.

ΜΙΝΩΣ. Τίνες δ' ἐστέ;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Οὗτος μὲν, Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος· ἐγὼ δὲ, Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου<sup>3</sup>.

ΜΙΝΩΣ. Νῆ Δία, ἔνδοξοί γε ἀμφοτέροισι· ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῶν ἡ ἔρις<sup>4</sup>;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Περὶ προεδρίας· φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ· ἐγὼ δὲ, ὡς περ ἅπαντες ἴσασι, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολέμια<sup>5</sup>.

ΜΙΝΩΣ. Οὐκοῦν ἐν μέρει<sup>6</sup> ἐκάτερος εἰπάτω· σὺ δὲ πρῶτος ὁ Λίβυς<sup>7</sup> λέγε.

1. Λίβυ, Libyen, ou plutôt Africain. Carthage, patrie d'Annibal, était située dans l'Afrique proprement dite. Du reste, Λιβύη paraît avoir été le nom que les anciens Grecs donnaient à l'Afrique considérée dans son ensemble.

2. Ἄλλ' ἐμέ. Sous-ent. δεῖ προκεκρίσθαι σου.

3. Ὁ Φιλίππου. Sous-ent. υἱός.

4. Περὶ τίνος (sous-ent. πράγματος), sur quel sujet, à quel propos. — Ἡ ἔρις. Sous-ent. ἐστὶ.

5. Τὰ πολέμια (sous-ent. κατὰ τὰ ἔργα), dans les travaux guerriers.

6. Ἐν μέρει, à son tour.

7. Ὁ Λίβυς. Les Grecs emploient souvent le nominatif au lieu du vo-

ANNIBΑΣ. Ἐν μὲν τοῦτο, ὦ Μίνως, ὠνάμην, ὅτι ἐνταῦθα καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνῆν<sup>1</sup> ἐξέμαθον<sup>2</sup>. ὥστε οὐδὲ ταύτη<sup>3</sup> πλεον οὗτος ἐνέγκαιτό μου. Φημί δὲ τούτους μάλιστα ἐπαίνου ἀξιούς εἶναι, ὅσοι, τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες, ὅμως ἐπὶ μέγα προεχώρησαν, δι' αὐτῶν<sup>4</sup> δύναμιν τε περιβαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς. Ἐγὼ γοῦν, μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν<sup>5</sup>, τὸ πρῶτον ὑπαρχος ὢν τῷ ἀδελφῷ<sup>6</sup>, μεγίστων ἠξιώθην, ἄριστος κριθεὶς· καὶ τοὺς γε Κελτίβηρας<sup>7</sup> εἶλον, καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν Ἑσπερίων<sup>8</sup>, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη<sup>9</sup> ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν Ἡριδανόν<sup>10</sup> ἅπαντα κατέδραμον, καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις, καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προύχουσης πόλεως<sup>11</sup> ἦλθον· καὶ τοσοῦτους ἀπέκτεινα μίᾱς ἡμέρας<sup>12</sup>, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις<sup>13</sup> ἀπομετρήσαι, καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νεκροῖς. Καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα, οὔτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομαζόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆς μητρὸς

catif, mais c'est toujours avec une nuance de mépris.

1. Τὴν Ἑλλάδα φωνῆν, la langue grecque. Ἑλλάς est ici adjectif.

2. Ἐξέμαθον. Lucien a commis ici une erreur, puisque Cornélius Népos rapporte qu'Annibal avait écrit des mémoires en langue grecque.

3. Οὐδὲ ταύτη, pas même par-là, pas même sur ce point.

4. Δι' αὐτῶν, par eux-mêmes, par leur propre mérite.

5. Ἰβηρίαν, l'Ibérie, ancien nom de l'Espagne, tiré du fleuve Ibère.

6. Τῷ ἀδελφῷ. Son beau-frère, Asdrubal.

7. Τοὺς Κελτίβηρας, les Celtibè-

res ou Celtibériens, peuples de la Tarraconnaise, contrée de l'Espagne.

8. Γαλατῶν τῶν Ἑσπερίων, les Gaulois occidentaux, ainsi nommés pour qu'on ne les confonde pas avec les Gaulois d'Asie ou Galates.

9. Τὰ μεγάλα ὄρη. Les Alpes.

10. Τὸν Ἡριδανόν, l'Éridan, ou le Pô, qui traverse la Gaule cisalpine.

11. Τῆς προύχουσης πόλεως, la ville qui a la primauté, Rome.

12. Μίᾱς ἡμέρας, en une seule journée, la journée de Cannes.

13. Μεδίμνοις. Les uns disent qu'il y avait trois boisseaux et demi d'anneaux; les autres, qu'il n'y en avait qu'un seul.

διεξιῶν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν, στρατηγοῖς τε τοῖς συνετωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος· οὐ Μήδους καὶ Ἀρμενίου<sup>1</sup> καταγωνιζόμενος, ὑποφεύγοντας πρὶν διώκειν τινὰ<sup>2</sup>, καὶ τῷ τολμήσαντι<sup>3</sup> παραδιδόντας εὐθύς τὴν νίκην.

Ἀλέξανδρος δὲ, πατρῶαν ἀρχὴν παραλαβὼν, ἠύξησε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινε, χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὀρμῇ. Ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε, καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκείνον, Δαρσεῖον, ἐν Ἰσσω<sup>4</sup> τε καὶ Ἀρβήλοις<sup>5</sup> ἐκράτησεν, ἀποστάς τῶν πατρῶων<sup>6</sup>, προσκυνεῖσθαι ἤξίου, καὶ ἐς δίαίταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν, καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους<sup>7</sup> καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ. Ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος· καὶ, ἐπειδὴ μετεπέμπετο, τῶν πολεμιῶν<sup>8</sup> μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῇ Λιβύῃ, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτην ἑμαυτὸν παρέσχον· καὶ καταδικασθεὶς, ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. Καὶ ταῦτ' ἔπραξα βάρβαρος ὢν, καὶ ἀπαιδευτός παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ οὔτε Ὅμηρον, ὥσπερ οὗτος, ραψωδῶν<sup>9</sup>, οὔτε ὑπ' Ἀριστοτέλει<sup>10</sup> τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς,

1. Μήδους καὶ Ἀρμενίου. L'histoire, au contraire de Lucien, représente ces peuples, surtout les Arméniens, comme très-courageux.

2. Πρὶν διώκειν τινὰ, avant qu'on les poursuive.

3. Τῷ τολμήσαντι, à celui qui a osé, dès qu'on ose (les attaquer).

4. Ἰσσω, Issus, ville considérable de la Cilicie, située sur le bord de la mer.

5. Ἀρβήλοις, Arbèles, ville d'Asyrie, située près du Lycus.

6. Τῶν πατρῶων (sous-ent. ἐθνῶν), les mœurs de ses pères.

7. Τοὺς φίλους. Allusion au meurtre de Clitus.

8. Τῶν πολεμιῶν. Les Romains, sous la conduite de Scipion.

9. Ραψωδῶν, récitant à la manière des rhapsodes. Les rhapsodes faisaient profession de réciter les vers d'Homère, d'Hésiode et des poètes cycliques.

10. Ὑπ' Ἀριστοτέλει, sous Aristote, à l'école d'Aristote.

μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρῆσάμενος. Ταῦτά ἐστιν ἅ' ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημι εἶναι. Εἰ δ' ἔστι καλλίων οὗτοσι, διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σεμνά<sup>2</sup>. οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀμείνων δόξειεν ἂν γενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός, τῇ γνώμῃ πλέον ἢ περ τῇ τύχῃ κεχρημένου<sup>3</sup>.

ΜΙΝΩΣ. Ὁ μὲν εἶρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον, οὐδὲ ὡς Λίβυν εἰκὸς ἦν<sup>4</sup>, ὑπὲρ αὐτοῦ. Σὺ δὲ, ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φῆς;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Ἐχρῆν μὲν, ὦ Μίνως, μηδὲν<sup>5</sup> πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασύν· ἰκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδάξει σε οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷος δὲ οὗτος ληστής ἐγένετο· ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα· ὅς, νέος ὢν ἔτι<sup>6</sup>, παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην<sup>7</sup> κατέσχον, καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς<sup>8</sup> μετῆλθον, κἄτα<sup>9</sup>, φοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ<sup>10</sup>, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν<sup>11</sup> χειροτονηθεὶς, οὐκ ἤξιωσα, τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων, ἀγαπᾶν ἄρχειν ὀπίσω ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δεινὸν ἡγησάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατήσαιμι, ὀλίγους

1. Ταῦτά ἐστιν ἅ' (s.-ent. κατὰ), voilà en quels points.

2. Σεμνά. Sous-ent. ἐστί.

3. Τῇ γνώμῃ... κεχρημένου, qui s'est servi plus de son génie, qui dut plus à son génie qu'à la fortune.

4. Εἰκὸς ἦν. S.-e. εἰπεῖν λόγου.

5. Μηδέν. Sous-ent. φάναι.

6. Νέος ὢν ἔτι. Alexandre monta sur le trône à l'âge de vingt ans.

7. Τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην. Il lui fallut à l'intérieur comprimer des dissensions, à l'extérieur faire ren-

trer dans le devoir les Thraces et les Illyriens.

8. Τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς. Philippe avait été assassiné par Pausanias, l'un de ses gardes.

9. Κἄτα pour καὶ εἶτα.

10. Τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ. Thèbes s'était révoltée; Alexandre la prit et la détruisit. Six mille Thébains furent égorgés, et trente mille vendus comme esclaves.

11. Στρατηγός. Alexandre fut nommé généralissime des Grecs con-

ἄγων, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπὶ τε Γρανικῷ<sup>1</sup> ἐκρά-  
τησα μεγάλη μάχη, καὶ τὴν Λυδίαν<sup>2</sup> λαβὼν, καὶ Ἰω-  
νίαν<sup>3</sup>, καὶ Φρυγίαν<sup>4</sup>, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσίν<sup>5</sup> αἰεὶ χει-  
ρούμενος, ἦλθον ἐπὶ Ἴσσον<sup>6</sup>, ἔνθα Δαρεῖτος ὑπέμεινε,  
μυριάδας πολλὰς στρατοῦ<sup>7</sup> ἄγων.

Καὶ τὸ ἀπὸ τούτου<sup>8</sup>, ὦ Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους ὑμῖν  
νεκρούς ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας κατέπεμψα. Φησὶ γοῦν ὁ παρ-  
θμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχεδίας  
διαπηξαμένους<sup>9</sup> τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι. Καὶ  
ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων, καὶ τιτρώσκε-  
σθαι ἀξιῶν. Καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν Τύρῳ<sup>10</sup> μηδὲ τὰ ἐν  
Ἀρβήλοις<sup>11</sup> διηγῆσωμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδῶν ἦλθον,  
καὶ τὸν Ὠκεανὸν ὄρον ἐποίησάμην τῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς  
ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον, καὶ Πῶρον ἐχειρωσάμην· καὶ  
Σκύθας<sup>12</sup> δὲ, οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας, ὑπερβάς τὸν  
Τάναϊν<sup>13</sup>, ἐνίκησα μεγάλη ἵππομαχίᾳ· καὶ τοὺς φίλους εὖ  
ἐποίησα, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμυνάμην. Εἰ δὲ καὶ θεὸς  
ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκείνοι, παοὰ τὸ

tre les Perses. — Αὐτῶν. Les Grecs.

1. Γρανικῷ, Le Granique, ri-  
vière de la Mysie septentrionale.

2. Τὴν Λυδίαν, la Lydie, contrée  
de l'Asie Mineure.

3. Ἰωνίαν, l'Ionie, contrée de  
l'Asie Mineure, à l'O. de la Lydie.

4. Φρυγίαν, la Phrygie, dans  
l'Asie Mineure, à l'est de la Lydie.

5. Τὰ ἐν ποσίν, ce qui était  
devant mes pieds, devant moi.

6. Ἴσσον, Issus, ville de la Cili-  
cie, contrée de l'Asie Mineure.

7. Μυριάδας πολλὰς στρατοῦ.  
Selon Justin, Darius avait sous ses  
ordres quatre cent mille fantassins et  
cent mille chevaux.

8. Τὸ ἀπὸ τούτου, pour κατὰ τὸ  
γενόμενον ἀπὸ τούτου, quant à ce  
qui arriva de là, quant au résultat.

9. Σχεδίας διαπηξαμένους, s'é-  
tant construit eux-mêmes des ra-  
deaux.

10. Τὰ ἐν Τύρῳ. Tyr, capitale de  
la Phénicie, fut prise après un siège  
de sept mois.

11. Τὰ ἐν Ἀρβήλοις. La victoire  
d'Arbèles consommait la ruine de Da-  
rius et la conquête de la Perse.

12. Σκύθας. Il s'agit des Scythes  
qui habitaient au delà de l'Iaxarte.

13. Τάναϊν. Lucien confond ici  
l'Iaxarte avec le Tanais, qui se jette  
dans le Palus-Méotide.

17

μέγεθος τῶν πραγμάτων καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ.

Τὸ δ' οὖν τελευταῖον, ἐγὼ μὲν βασιλευῶν ἀπέθανον· οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὢν<sup>1</sup>, παρὰ Προυσία<sup>2</sup> τῷ Βιθυνῶ, καθάπερ ἄξιον ἦν<sup>3</sup> πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα. Ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐῷ λέγειν ὅτι οὐκ ἰσχύει, ἀλλὰ πονηρία, καὶ ἀπιστία, καὶ δόλοισ· νόμιμον δὲ ἢ προφανές οὐδέν<sup>4</sup>. Ἐπεὶ δὲ μοι ὠνειδίσσε τὴν τρυφήν, ἐκλελησθαί μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν Καπύῃ<sup>5</sup>, ἐταίραις συνών, καὶ τοὺς τοῦ πολέμου καιροὺς ὁ θαυμάσιος καθηδυνπαθῶν. Ἐγὼ δὲ εἰ μὴ, μικρὰ τὰ Ἐσπέρια δόξας, ἐπὶ τὴν Ἐω μᾶλλον ὄρμησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα<sup>6</sup>, Ἰταλίαν ἀναιμωτί λαθῶν, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μέχρι Γαδεΐρων<sup>7</sup> ὑπαγόμενος; Ἄλλ' οὐκ ἀξιομάχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα, ὑποπτήσσοντα ἤδη, καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. Εἶρηκα. Σὺ δὲ, ὦ Μίνως, δικάζε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα<sup>8</sup>.

ΣΚΗΠΙΩΝ. Μὴ πρότερον<sup>9</sup>, ἢν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης.

ΜΙΝΩΣ. Τίς γὰρ εἶ, ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν ὢν ἐρεῖς<sup>10</sup>;

ΣΚΗΠΙΩΝ. Ἰταλιώτης, Σκηπίων, στρατηγός, ὁ καθ-

1. Ἐν φυγῇ ὢν, étant en exil. Sous-entendu ἀπέθανεν.

2. Προυσία, Prusias, roi de Bithynie, contrée de l'Asie Mineure; Annibal se réfugia auprès de lui après qu'il eut été forcé de fuir la cour d'Antiochus, roi de Syrie.

3. Ἄξιον ἦν. Sous-entendu ἀποθανεῖν αὐτόν.

4. Νόμιμον δὲ ἢ προφανές οὐδέν (sous-ent. ἐστὶ παρ' αὐτῷ), rien de sa part n'est légitime ou loyal.

5. Καπύη, Capoue, ville de Campanie, où Annibal conduisit son ar-

mée après la bataille de Cannes.

6. Τί ἂν μέγα ἔπραξα, qu'aurais-je fait de grand?

7. Γαδεΐρων, Gadès (Cadix), ville de la Bétique méridionale, dans une petite île de l'Océan Atlantique.

8. Ἰκανὰ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα, parmi beaucoup de choses (que je pourrais alléguer) celles que je viens de dire sont bien suffisantes.

9. Μὴ πρότερον. S.-e. δικάζε.

10. Πόθεν ὢν ἐρεῖς, d'où étant diras-tu, c'est-à-dire d'où es-tu, et que vas-tu dire?

ελών Καρχηδόνα, καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις.

ΜΙΝΩΣ. Τί οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς;

ΣΚΗΠΙΩΝ. Ἀλεξάνδρου μὲν ἡττων εἶναι, τοῦ δ' Ἀννίβου ἀμείνων· ὃς ἐδίωξα, νικήσας αὐτὸν<sup>1</sup> καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἀτίμως. Πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ᾧ οὐδὲ Σκηπίων<sup>2</sup> ἐγὼ, ὁ νενικηκώς αὐτὸν, παραβάλλεσθαι ἀξιῶ;

ΜΙΝΩΣ. Νῆ Δί', εὐγνώμονα φῆς, ᾧ Σκηπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ, σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας, οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνητος ὢν.

1. Νικήσας αὐτόν. Près de Zama, Scipion. On remarquera que Lucien a réuni les deux Scipions en une ville d'Afrique.

2. Οὐδὲ Σκηπίων, pas même seule personne.

## DIALOGUE XVII.

La vaine gloire est le mobile des hommes.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΔΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Πρὸς τοῦ Πλούτωνος, ᾧ Δίακέ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν Ἄδου πάντα.

ΔΙΑΚΟΣ. Οὐ ράδιον, ᾧ Μένιππε, ἅπαντα<sup>1</sup>· ὅσα μέντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε. Οὐτοσί μὲν ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶσθα. Καὶ τὸν πορθμέα τοῦτον, ὃς σε διεπέρασε

1. Οὐ ράδιον ἅπαντα. Sous-entendu περιηγεῖσθαι.

καὶ τὴν λίμνην<sup>1</sup> καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα<sup>2</sup>, ἥδη εἰώρακας ἐσιών.

**ΜΕΝΙΠΠΙΟΣ.** Οἶδα ταῦτα, καὶ σὲ ὅτι πυλωρεῖς<sup>3</sup>, καὶ τὸν βασιλέα<sup>4</sup> εἶδον, καὶ τὰς Ἐρινυῖς<sup>5</sup>· τοὺς δ' ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλαι δεῖξον, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπισήμους αὐτῶν.

**ΑΙΑΚΟΣ.** Οὗτος μὲν, Ἀγαμέμνων· οὗτος δὲ, Ἀχιλλεύς· οὗτος δὲ, Ἰδομενεὺς, πλησίον<sup>6</sup>· ἔπειτα Ὀδυσσεύς· εἶτα Αἴας, καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄριστοι<sup>7</sup> τῶν Ἑλλήνων.

**ΜΕΝΙΠΠΙΟΣ.** Βαβαί, ὦ Ὅμηρε, οἶά σοι τῶν ραψωδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, κόνις πάντα, καὶ λῆρος πολὺς! ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα. Οὗτος δὲ, ὦ Αἰακέ, τίς ἐστι;

**ΑΙΑΚΟΣ.** Κῦρός<sup>8</sup> ἐστίν· οὗτος δὲ, Κροῖσος<sup>9</sup>· καὶ ὁ παρ' αὐτῷ, Σαρδανάπαλος<sup>10</sup>· ὁ δ' ὑπὲρ τούτους, Μίδας<sup>11</sup>· ἐκεῖνος δὲ, Ξέρξης<sup>12</sup>.

**ΜΕΝΙΠΠΙΟΣ.** Εἶτα<sup>13</sup> σὲ, ὦ κάθαρμα, ἢ Ἑλλάς ἔφριττε

1. Τὴν λίμνην, le marais (de l'Àchéron).

2. Τὸν Πυριφλεγέθοντα, le Phlégethon ou Pyriphlégethon (πῦρ feu; φλεγέθειν, brûler), fleuve de l'enfer qui coulait en sens inverse du Coeyte et qui allait se perdre dans les eaux de l'Àchéron.

3. Καὶ σὲ ὅτι πυλωρεῖς équivalent à καὶ ὅτι σὺ πυλωρεῖς. Chaque gardait les clefs des enfers.

4. Τὸν βασιλέα, le roi (des enfers), Pluton.

5. Τὰς Ἐρινυῖς, les Furies. Elles étaient au nombre de trois, Tisiphone, Alecton, Mégère.

6. Οὗτος δὲ.... πλησίον, près de

nous (ou, si l'on veut, à côté d'Achille), est Idoménee.

7. Οἱ ἄριστοι. Tous ces noms sont ceux de héros chantés par Homère.

8. Κῦρος, Cyrus, fils de Cambyse, premier roi de Perse.

9. Κροῖσος, Crésus, dernier roi de Lydie, fameux par ses richesses.

10. Σαρδανάπαλος, Sardanapale, dernier roi d'Assyrie, célèbre par sa mollesse.

11. Μίδας, Midas, roi de Phrygie, fameux par sa sottise.

12. Ξέρξης, Xerxès I<sup>er</sup>, roi de Perse, fils de Darius et d'Atossa, fille de Cyrus.

13. Εἶτα, et puis, et après cela.

Ζευγνύντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον<sup>1</sup>, διὰ δὲ τῶν ὀρέων<sup>2</sup> πλεῖν ἐπιθυμοῦντα; Οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι! Τὸν Σαρδανάπαλον δὲ, ὦ Δίακέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρησ ἐπίτρεψον.

ΔΙΑΚΟΣ. Μηδαμῶς· διαθρύψεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρανίον γυναικειῶν ὄν. Βούλει σοι ἐπιδείξω<sup>3</sup> καὶ τοὺς σοφούς;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Νῆ Δία γε.

ΔΙΑΚΟΣ. Πρῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας<sup>4</sup> ἐστί.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Χαῖρε, ὦ Εὐφορβε, ἢ Ἄπολλον<sup>5</sup>, ἢ ὅ τι αν ἐθέλοις.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ. Νῆ καὶ σύ γε<sup>6</sup>, ὦ Μένιππε.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκέτι χρυσοῦς ὁ μηρός<sup>7</sup> ἐστί σοι;

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ. Οὐ γάρ. Ἄλλὰ φέρε ἴδω εἴ τί σοι ἐδώδιμον ἢ πῆρα ἔχει.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Κυάμους, ὦ ἴγαθέ<sup>8</sup>. ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ. Δὸς μόνον· ἄλλα παρὰ νεκροῖς δό-

1. Ζευγνύντα τὸν Ἑλλήσποντον. Il s'agit du pont que Xerxès fit construire pour le passage de son armée sur le détroit de l'Hellespont, qui sépare l'Asie de l'Europe.

2. Διὰ τῶν ὀρέων. Allusion à la tranchée que Xerxès fit pratiquer dans l'isthme qui joint le mont Athos au continent.

3. Βούλει σοι ἐπιδείξω, veux-tu que je te montre? Ὦς est sous-entendu.

4. Πυθαγόρας, Pythagore, philosophe grec, né à Samos, fondateur de l'école italique, et auteur de la doctrine de la métempsycose, ou transmigration des âmes.

5. Ὡ Εὐφορβε, ἢ Ἄπολλον. Pythagore prétendait avoir été Euphorbe, guerrier tué par Ménélas au siège de Troie; il affirma même, à Argos, reconnaître pour sien le bouclier d'Euphorbe. Ménippe appelle encore Pythagore Apollon, parce que ses disciples le prenaient pour ce Dieu et vénéraient ses paroles comme celles de l'oracle de Delphes; d'où le nom de Pythagore (Πύθιος, ἀγορεύω, parler comme le Pythien).

6. Νῆ καὶ σύ γε. S.-e. χαῖρε.

7. Χρυσοῦς ὁ μηρός. On prétendait que Pythagore avait paru aux jeux olympiques avec une cuisse d'or.

8. Ὡ ἴγαθέ, pour ὦ ἀγαθέ.

9  
 γματα<sup>1</sup>. Ἐμαθον γὰρ ὡς οὐδὲν ἴσον κύαμοι καὶ κεφαλαὶ  
 τοκῶν ἐνθάδε.

ΑΙΑΚΟΣ. Οὗτος δὲ, Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου<sup>2</sup>, καὶ  
 Θαλῆς ἐκεῖνος· καὶ παρ' αὐτοῖς, Πιττακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι·  
 ἑπτὰ δὲ πάντες εἰσὶν<sup>3</sup>, ὡς ὄρας.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἄλυποι οὗτοι, ὧ Αἰακέ, μόνοι καὶ φαι-  
 δροὶ τῶν ἄλλων<sup>4</sup>. Ὁ δὲ σποδοῦ ἀνάπλευς, ὥσπερ ἐγκρυ-  
 φίας ἄρτος, ὁ ταῖς φλυκταίναις ὅλος ἐξηνηθηκώς, τίς  
 ἐστίν;

ΑΙΑΚΟΣ. Ἐμπεδοκλῆς<sup>5</sup>, ὧ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ  
 τῆς Αἴτνης<sup>6</sup> παρών.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ὡ γαλκόπου<sup>7</sup> βέλτιστε, τί παθῶν<sup>8</sup>  
 σαυτὸν ἐς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες;

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ. Μελαγχολία τις, ὧ Μένιππε.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐ μὰ Δι', ἀλλὰ κενοδοξία, καὶ τυφος,  
 καὶ πολλὴ κόρυζα· ταυτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρη-  
 πίσιν<sup>9</sup> οὐκ ἀνάξιον ὄντα. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲν σε τὸ σόφισμα

1. Ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα. Pythagore défendait à ses disciples de manger des fèves, légume qu'il prétendait avoir été formé de la même matière que l'homme.

2. Ὁ Ἐξηκεστίδου. S.-ent. υἱός.

3. Ἐπτὰ δὲ πάντες εἰσίν. Les sept sages étaient : Solon, Thalès, Pittacus, Bias, Périandre, Chilon et Cleobule.

4. Μόνοι τῶν ἄλλων, seuls parmi tous les autres.

5. Ἐμπεδοκλῆς, Empédocle, philosophe, poète et historien, né à Agrigente, en Sicile.

6. Ἀπὸ τῆς Αἴτνης. Plusieurs écrivains rapportent qu'Empédocle, dominé par sa passion pour la phy-

sique, visita le grand cratère de l'Étna, et périt englouti par le volcan. D'autres disent qu'il s'y précipita volontairement, afin de cacher sa mort et de passer pour un Dieu, mais que la montagne, en rejetant ses sandales, trahit son insolente vanité. On comprend que Lucien, fidèle à ses goûts satiriques, a dû préférer cette seconde tradition.

7. Ὡ γαλκόπου. C'était avec des sandales d'airain qu'Empédocle avait gravi la montagne.

8. Τί παθῶν, dans quelle disposition d'esprit étant, c.-à-d. simplement, pourquoi?

9. Αὐταῖς κρηπίσιν, avec ses sandales. La préposition σύν se sous-

ὤνησεν· ἐφωράθη<sup>5</sup> γὰρ τεθνεώς. Ὁ Σωκράτης δὲ, ὦ Δίακὲ, ποῦ ποτε ἄρᾳ ἐστίν;

ΔΙΑΚΟΣ. Μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους<sup>1</sup> ἐκεῖνος ληρεῖ τὰ πολλὰ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ὅμως ἐβουλόμην<sup>2</sup> ἰδεῖν αὐτὸν, εἴ που ἐνθάδε ἐστίν.

ΔΙΑΚΟΣ. Ὅρᾳς τὸν φαλακρόν;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἄπαντες φαλακροὶ εἰσίν· ὥστε πάντων ἂν εἴη τοῦτο τὸ γνῶρισμα.

ΔΙΑΚΟΣ. Τὸν σιμὸν λέγω.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Καὶ τοῦθ' ὅμοιον· σιμοὶ γὰρ ἅπαντες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ἐμὲ ζητεῖς, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις<sup>3</sup>;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι, καὶ τάγε σχήματα αὐτὰ<sup>4</sup> καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄχροι φιλόσοφοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Μάλα πολλοὺς ἐώρακα.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἀλλὰ ἐώρακας, οἶμαι, οἷος ἦκε παρά σοι Ἀρίστιππος<sup>5</sup> καὶ Πλάτων<sup>6</sup> αὐτός· ὁ μὲν ἀποπνέων μύρου, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους<sup>7</sup> θεραπεύειν<sup>8</sup> ἐκμαθῶν.

entend souvent avec un nom au datif accompagné de αὐτός.

1. Νέστορος καὶ Παλαμήδους, Nestor et Palamède, héros dont Homère célèbre la sagesse et la vertu.

2. Ἐβουλόμην. Sous-ent. ἂν.

3. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις, que se passe-t-il à Athènes?

4. Αὐτὰ, seuls : à ne considérer que leur costume et leur démarche.

5. Ἀρίστιππος, Aristippe, phi-

losophe grec, fondateur de la secte cyrénaïque, qui faisait consister le bonheur dans le plaisir.

6. Πλάτων, Platon, disciple de Socrate, comme Aristippe, et fondateur de l'Académie.

7. Τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους. Denys le jeune et Dion.

8. Θεραπεύειν. Platon adressa aux tyrans de Sicile des conseils plutôt que des flatteries.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ τάχε τοιαῦτα<sup>1</sup>. πάντες γοῦν σε θαυμάσιον οἶονται ἄνδρα γεγενῆσθαι, καὶ πάντα ἐγνωκέαι, καὶ ταῦτα (δεῖ γάρ, οἶμαι, τάληθες λέγειν) οὐδὲν εἰδότα<sup>2</sup>.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Καὶ αὐτὸς ἔφασκον ταῦτα πρὸς αὐτούς· οἱ δὲ εἰρωνεῖαν ὄντο τὸ πρᾶγμα εἶναι. Ἄλλὰ πλησίον ἡμῶν κατὰκεισο, εἰ δοκεῖ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Μὰ Δί', ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἄπειμι, πλησίον οἰκήσων αὐτῶν. Ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσασθαι, οἰμωζόντων ἀκούων.

ΑΙΑΚΟΣ. Καγὼ ἤδη ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθη διαφυγῶν. Τὰ λοιπὰ δ' ἐσαῦθις ὄψει, ὦ Μένιππε.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἄπιθι· καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανὰ, ὦ Αἰακέ.

1. Τάχε τοιαῦτα, en oela du moins. | parole de Socrate : « Je ne sais qu'une  
2. Οὐδὲν εἰδότα. Allusion à cette | chose, c'est que je ne sais rien. »

## DIALOGUE XVIII.

Conseils de Diogène aux philosophes, aux riches, aux pauvres, et à ceux qui sont fiers de leur force ou de leur beauté.

### ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης<sup>1</sup> (σὸν γὰρ ἐστίν, οἶμαι, τὸ ἀναβῖωαι

1. Ἐπειδὴν... ἀνέλθης, aussitôt que tu seras revenu (sur la terre).

αὔριον<sup>1</sup>), ἦν που ἴδης Μένιππον τὸν κύνα (εὐροῖς δ' ἄν<sup>2</sup> αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ<sup>3</sup> κατὰ τὸ Κράνειον<sup>4</sup>, ἢ ἐν Λυκείῳ<sup>5</sup>, τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα), εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι « Σοὶ, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἴ σοι ἰκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἤκειν ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον. Ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι ὁ γέλως ἦν, καὶ πολὺ τὸ<sup>6</sup>. — Τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; — Ἐνταῦθα δὲ οὐ παύση βεβαίως γελῶν<sup>7</sup>, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρας τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ τυράννους οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγιγνώσκωμένους· καὶ<sup>8</sup> ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω<sup>9</sup>. » Ταῦτα λέγε αὐτῷ· καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον<sup>10</sup> τὴν πῆραν ἤκειν θέρμων τε πολλῶν, καὶ εἴ που εὐροὶ ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον<sup>11</sup> κείμενον, ἢ ὧν ἐκ καθαροῦ<sup>12</sup>, ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενης.

Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τίς ἐστι τὴν ὄψιν;

1. Τὸ ἀναβῆναι αὔριον. La fable nous apprend que les fils de Léda, Castor et Pollux, avaient partagé l'immortalité accordée à l'un d'eux, et qu'ils habitaient alternativement les enfers et la terre ou le ciel.

2. Εὐροῖς ἄν, il pourrait bien se faire que tu le trouvasse, c.-à-d. tu le trouveras sans doute.

3. Κορίνθω, Corinthe, ville du Péloponèse, sur l'isthme de Corinthe, entre le golfe Corinthiaque et le golfe Saronique.

4. Τὸ Κράνειον, le Cranée, faubourg et gymnase de Corinthe, où Diogène se tenait habituellement.

5. Λυκείῳ, le Lycée, portique

d'Athènes, sur les bords de l'Ilissus.

6. Construisez : Τὸ (ῥῆμα τοῦτο) (ἦν) πολὺ (σοι), tu répétais souvent.

7. Οὐ παύση γελῶν, tu ne cesseras pas riant, c.-à-d. de rire.

8. Καί. Sous-ent. ἐπειδὴν ὄρας.

9. Τῶν ἄνω, les choses d'en haut, c.-à-d. de la terre.

10. Ἐμπλησάμενον. Sous-entendu λέγε αὐτόν.

11. Ἐκάτης δεῖπνον. Voy. page 21, note 6.

12. Ὄν ἐκ καθαροῦ, un œuf de purification. Les anciens se servaient dans leurs purifications d'œufs qu'après la cérémonie ils exposaient dans les rues avec le souper d'Hécate.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ ταῖς ἐπιπτουχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον· γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Ῥᾶδιον εὐρεῖν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Τὸ μὲν ὄλον, παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγυά ληροῦσι<sup>1</sup>, καὶ περὶ τῶν ὄλων<sup>2</sup> ἐρίζουσι, καὶ κέρατα φύουσιν<sup>3</sup> ἀλλήλοις, καὶ κροκοδείλους<sup>4</sup> ποιοῦσι, καὶ τοιαῦτα ἅπορα ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸν νοῦν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε<sup>5</sup>.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενες, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Τοῖς πλουσίοις δὲ, ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον<sup>6</sup>, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· « Τί, ὦ μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοὺς τόκους, καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντι-

1. Παύσασθαι ληροῦσι, cesser déraisonnant, c'est-à-dire mettre fin à leurs niaiseries.

2. Τῶν ὄλων, l'ensemble des choses, l'univers, la nature.

3. Κέρατα φύουσιν, poussant des cornes, c.-à-d. des sophismes. Ce mot vient du célèbre raisonnement attribué à Chrysippe : *Tu as ce que tu n'as pas perdu ; or, tu n'as pas perdu de cornes ; donc tu as des cornes.*

4. Κροκοδείλους. Argument capiteux qui tire son nom du crocodile.

Un crocodile enlève un enfant; la mère le réclame : « Votre fils, dit le crocodile, vous sera rendu si vous répondez juste à ma question ; » et il demande à la mère s'il rendra ou non l'enfant.

5. Οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε, dis-leur de ma part de pleurer; ce qui répond au français *envoie-les promener de ma part.*

6. Φίλτατον Πολυδεύκιον, mon cher petit Pollux. Πολυδεύκιον, diminutif de Πολυδεύκης.

θέντες, οὐς χρὴ ἕνα ὄβολόν<sup>1</sup> ἔχοντας ἤκειν μετ' ὀλίγον<sup>2</sup>; »

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ, καὶ Δαμοξένῳ<sup>3</sup> τῷ παλαιστῆ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, οὔτε τὰ χαιροπὰ ἢ μέλανα ὄμματα, ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστίν, ἢ νεῦρα εὐτονα, ἢ ὦμοι καρτεροί· ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Καὶ τοῖς πένησιν<sup>4</sup>, ὧ Λάκων<sup>5</sup> (πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι, καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν), λέγε μὴτε δακρῦειν, μὴτ' οἰμάζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεῖ<sup>6</sup> πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν. Καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον, λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Μηδὲν, ὧ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε· ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησα, ἀπαγγεῶ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἐάσωμεν τούτους<sup>7</sup>, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δὲ, οἷς προεῖπον<sup>8</sup>, ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

1. Ἐνα ὄβολόν. L'obole qu'on donnait à Charon.

2. Μετ' ὀλίγον, sous peu, bientôt.

3. Μεγίλλω, Δαμοξένω. Mégillus était un Corinthien admiré pour sa beauté. Damoxène était un athlète de Syracuse qui avait remporté le prix aux jeux Néméens.

4. Τοῖς πένησιν. Sous-ent. λέγε.

5. Ὡ Λάκων. Pollux était né à Lacédémone.

6. Ἐκεῖ, là-bas, sur la terre.

7. Ἐάσωμεν τούτους, laissons-les tranquilles, ne parlons pas d'eux.

8. Οἷς προεῖπον équivalent à τούτοις οὓς προεῖπον.

## DIALOGUE XIX.

Charon force les morts à se dépouiller de tout ce qu'ils ont apporté avec eux de l'autre monde, de peur que sa barque ne soit submergée sous le poids dans les eaux du Styx.

## ΧΑΡΩΝ, ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ΧΑΡΩΝ. Ἀκούσατε ὡς ἔχει ὑμῖν τὰ πράγματα<sup>1</sup>. Μικρὸν μὲν ἡμῖν, ὡς ὁράτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι, καὶ διαρρέει τὰ πολλὰ<sup>2</sup>, καὶ, ἣν τραπή ἐπὶ θάτερα<sup>3</sup>, οἰχῆσεται περιτραπέν· ὑμεῖς δὲ τοσοῦτοι ἅμα ἦκετε, πολλὰ ἐπιφερόμενοι ἕκαστος. Ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβῆτε, δέδια μὴ ὕστερον μετανοήσητε· καὶ μάλιστα ὅποσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε.

ΝΕΚΡΟΙ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν;

ΧΑΡΩΝ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω. Γυμνοὺς<sup>4</sup> ἐπιβαίνειν χρῆ, τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡϊόνος καταλιπόντας· μόλις γάρ ἂν καὶ οὕτω<sup>5</sup> δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. Σοὶ δὲ, ὦ Ἑρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου<sup>6</sup> μηδένα παραδέχασθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ φιλὸς ᾖ, καὶ τὰ ἐπιπ्ला, ὥσπερ ἔφην, ἀποβαλὼν· παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἐστῶς, διαγίνωσκε αὐτοὺς, καὶ ἀναλάμβανε, γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

1 Ἀκούσατε ὡς ἔχει ὑμῖν τὰ πράγματα, apprenez dans quel état sont vos affaires, c'est-à-dire quel danger vous courez.

2 Τὰ πολλὰ, dans la plupart de ses parties, presque partout.

3 Ἐπὶ θάτερα, d'un côté ou de l'autre.

4 Γυμνοὺς. Sous-ent. ὑμᾶς.

5 Οὕτω, ainsi, c.-à-d. nus.

6 Τὸ ἀπὸ τούτου, dans la suite, dorénavant.

ΕΡΜΗΣ. Εὖ λέγεις· καὶ οὕτω ποιήσομεν. Οὐτοσί τις ὁ πρῶτός ἐστι;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Μένιππος ἔγωγε. Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ πήρα μοι, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τὸ βᾶκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων· τὸν τρίβωνα δὲ οὐδ' ἐκόμισα, εὖ ποιῶν<sup>1</sup>.

ΕΡΜΗΣ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν ἔχε παρὰ τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὑψηλοῦ<sup>2</sup>, ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας. Ὁ καλὸς δ' οὗτος, τίς ἐστι;

ΧΑΡΩΝ. Χαρμόλεως ὁ Μεγαρικὸς<sup>3</sup>, ὁ ἐπέραστος.

ΕΡΜΗΣ. Ἀπόδυθι τοιγαροῦν τὸ κάλλος, καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρεϊῶν ἐρύθημα, καὶ τὸ δέρμα ὄλον. Ἐχει καλῶς<sup>4</sup>· εὐζωνος εἶ. Ἐπίδαινε ἤδη. Ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα<sup>5</sup> οὐτοσί καὶ τὸ διάδημα, ὁ βλοσυρὸς, τίς ὢν τυγχάνεις;

ΛΑΜΠΙΧΟΣ. Λάμπιχος, Γελῶν<sup>6</sup> τύραννος.

ΕΡΜΗΣ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαῦτα ἔχων πάρει;

ΛΑΜΠΙΧΟΣ. Τί οὖν; Ἐχρῆν, ὦ Ἑρμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύραννον ἄνδρα;

ΕΡΜΗΣ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠΙΧΟΣ. Ἰδοὺ <sup>τὸ</sup> σοί<sup>7</sup> ὁ πλοῦτος ἀπερρίπται.

1. Οὐδ' ἐκόμισα, εὖ ποιῶν, je n'ai pas apporté, faisant bien, c'est-à-dire j'ai bien fait, j'ai eu raison de ne pas apporter.

2. Ὑψηλοῦ, un endroit élevé.

3. Χαρμόλεως. Forme attique pour Χαρμόλαιος (χάρμα, λάος, délices du peuple). On ne connaît pas ce Charmolaüs. — Ὁ Μεγαρικὸς, le Mégarien. Mégare, capitale de la Mégaride; elle était située sur l'isthme de Corinthe.

4. Ἐχει καλῶς (sous-ent. τὸ πρᾶγμα), c'est bien.

5. Ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα. Sous-entendu ἔχων.

6. Λάμπιχος. Personnage inconnu. — Γελῶν, les Gélon, les habitants de Géla, grande ville de la Sicile.

7. Σοί. Pronom explétif qu'il ne faut pas traduire. Comme dans ce vers de Boileau: « Prends-moi le bon parti: laisse-là tous les livres. »

ΕΡΜΗΣ. Καὶ τὸν τυφὸν ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροψίαν· βαρήσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπέ-  
σόντα.

ΛΑΜΠΙΧΟΣ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἕασόν με  
ἔχειν καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

ΕΡΜΗΣ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠΙΧΟΣ. Εἶεν<sup>1</sup>. Τί ἔτι<sup>2</sup>; πάντα γὰρ ἀφῆκα, ὡς  
ὄραξ.

ΕΡΜΗΣ. Καὶ τὴν ὠμότητα, καὶ τὴν ἄνοιαν, καὶ τὴν  
ὑβριν, καὶ τὴν ὀργὴν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠΙΧΟΣ. Ἴδού σοι ψιλός εἰμι.

ΕΡΜΗΣ. Ἐμβαίνει ἤδη. Σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρκος,  
τίς εἶ;

ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Δαμασίας<sup>3</sup> ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜΗΣ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γάρ σε, πολλάκις ἐν ταῖς  
παλαίστραις ἰδών<sup>4</sup>.

ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Ναί, ὦ Ἑρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυ-  
μνὸν ὄντα.

ΕΡΜΗΣ. Οὐ γυμνὸν, ὦ βέλτιστε, τσαύτας σάρκας  
περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις  
τὸ σκάφος, τὸν ἕτερον πόδα<sup>5</sup> ὑπερθεῖς μόνον. Ἀλλὰ καὶ  
τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον, καὶ τὰ κηρύγματα.

ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Ἴδού σοι γυμνός, ὡς ὄραξ, ἀληθῶς εἰμι,  
καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

1. Εἶεν, soit, à la bonne heure.

2. Τί ἔτι (s.-ent. ποιεῖν δεῖ),  
que faut-il faire encore?

3. Δαμασίας. Ce Damasias avait  
remporté la victoire dans la  
cκν<sup>ο</sup> olympiade.

4. Οἶδά σε ἰδών, je te connais  
t'ayant vu, c.-à-d. je te connais pour  
t'avoir vu. — Mercure présidait aux  
palestres comme Dieu de la lutte.

5. Τὸν ἕτερον πόδα, l'un des  
deux pieds.

ΕΡΜΗΣ. Οὕτως ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι· ὥστε ἔμβαινε. Καὶ σὺ δὲ, τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι, καὶ τὴν τρυφήν, μὴδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε, μὴδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα· κατάλιπε δὲ καὶ γένος, καὶ δόξαν, καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκέρυξεν εὐεργέτην<sup>1</sup>, καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς· μὴδὲ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ σοι ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονευόμενα.

ΚΡΑΤΩΝ. Οὐχ ἐκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι<sup>2</sup>;

ΕΡΜΗΣ. Βαβαί. Σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος, τί βούλει; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις;

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΙΣ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἠρίστευσα, καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜΗΣ. Ἄφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν Ἄδου γὰρ εἰρήνη, καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. Ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὄφρυς ἐπηρκῶς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων<sup>3</sup>, τίς ἐστιν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἑρμῆ, μάλλον δὲ γόης, καὶ τερατείας μεστός. Ὡστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜΗΣ. Κατάθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅσην μὲν τὴν ἀλαζονεῖαν κομί-

1. Εἰ ποτέ... ἀνεκέρυξεν εὐεργέτην, (laisse), si jamais la ville t'a proclamé son bienfaiteur, c.-à-d. laisse les proclamations où la ville t'a déclaré son bienfaiteur.

2. Τί γὰρ ἂν πάθοιμι, car que faire, comment faire autrement?

3. Ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων (soused. ὦν), l'homme absorbé dans ses réflexions.

ζει, ὄσπην δὲ ἀμαθίαν, καὶ ἔριν, καὶ κενοδοξίαν, καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους, καὶ λόγους ἀκανθώδεις, καὶ ἐννοίας πολυπλόκους! ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλήν, καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕθλους, καὶ μικρολογίαν! Νῆ Δία, καὶ χρυσίον γε τουτὶ, καὶ ἡδυπάθειαν δὲ, καὶ ἀναισχυντίαν, καὶ ὄργην, καὶ τρυφήν, καὶ μαλακίαν (οὐ λέληθε γὰρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά). Καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου, καὶ τὸν τυφον, καὶ τὸ οἶσθαι ἀμείνω εἶναι<sup>1</sup> τῶν ἄλλων· ὡς, εἶγε πάντα ταῦτα ἔχων ἐμβαίης, ποία πεντηκόντορος δέξαιτο ἄν σε;

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτὰ, ἐπεὶ περ οὕτω κελεύεις.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, ὦ Ἑρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὄρας· πέντε μῶν<sup>2</sup> τρίχες εἰσὶ τοῦλάχιστον.

ΕΡΜΗΣ. Εὖ λέγεις. Ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται;

ΕΡΜΗΣ. Μένιππος οὐτοσὶ, λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν, ἀποκόψει αὐτὸν, ἐπικόπῃ τῇ ἀναβάθρᾳ χρυσάμενος.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Οὐκ, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος· γελοιότερον γὰρ τοῦτο.

ΕΡΜΗΣ. Ὁ πέλεκυς ἱκανός.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Εὖγε· ἀνθρωπινώτερος γὰρ νῦν ἀναπέφηνας<sup>3</sup>, ἀποθέμενος αὐτοῦ τὴν κινάβραν. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι<sup>4</sup> καὶ τῶν ὀφρύων;

1. Τὸ οἶσθαι ἀμείνω εἶναι l'opinion que tu vauz mieux.

2. Μῶν. La mine, comme poids, valait environ 436 grammes.

3. Ἀνθρωπινώτερος ἀναπέφηνας, tu as une figure plus humaine.

4. Βούλει ἀφέλωμαι, veux-tu que je retranche.

ΕΡΜΗΣ. Μάλιστα ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρκεν, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. Τί τοῦτο; καὶ δακρύεις, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον<sup>1</sup> ἀποδειλιᾶς; ἔμβηθι δ' οὖν.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτατον ὑπὸ μάλῃς<sup>2</sup> ἔχει.

ΕΡΜΗΣ. Τί, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Κολακείαν, ὦ Ἐρμῆ, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρησιμεύσασαν αὐτῷ.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ. Οὐκοῦν καὶ σὺ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν, καὶ παρῆρσίαν, καὶ τὸ ἄλυπον, καὶ τὸ γενναῖον, καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελαῖς.

ΕΡΜΗΣ. Μηδαμῶς<sup>3</sup>· ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφά γε καὶ πάνυ εὐφορα ὄντα, καὶ πρὸς τὸν κατάπλουον χρήσιμα. Καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ, ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν, καὶ ἀντιθέσεις, καὶ παρισώσεις, καὶ περιόδους, καὶ βαρβαρισμούς, καὶ τᾶλλα βάρη τῶν λόγων.

ΡΗΤΩΡ. Ἦν' ἰδοῦ ἀποτίθεμαι.

ΕΡΜΗΣ. Εὖ ἔχει. Ὡστε λύε<sup>4</sup> τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω· πέτασον τὸ ἰστίον, εὐθύνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον. Εὖ πάθωμεν<sup>5</sup>. Τί οἰμώζετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πώγωνα δεδηωμένος,

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ. Ὅτι, ὦ Ἐρμῆ, ἀθάνατον ὤμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν.

1. Πρὸς θάνατον, en présence de la mort.

2. Ὑπὸ μάλῃς, sous l'aisselle, pour le dérober à la vue.

3. Μηδαμῶς. Sous-ent. ἀπόθου.

4. Λύε s'adresse à Charon.

5. Εὖ παθῶμεν, soyons en bon état, c.-à-d. bonne chance.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν<sup>1</sup>.

**ΕΡΜΗΣ.** Τὰ ποῖα;

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα, μηδὲ νύκτωρ ἐξιῶν, ἅπαντας λανθάνων, τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα, καὶ ἔωθεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήψεται· ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.

**ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ.** Σὺ δὲ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθη ἀποθανών;

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Πῶς, ὅς ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον, καλέσαντος μηδενός<sup>2</sup>. Ἀλλὰ, μεταξὺ λόγων, οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται, ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων;

**ΕΡΜΗΣ.** Ναὶ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἐνός γε χώρου· ἄλλοι μὲν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες, ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Δαμπίχου θανάτῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ παιδιά, νεογνὰ ὄντα, ὁμοίως κάκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι<sup>3</sup>, ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτῳνι τούτῳ. Καὶ, νῆ Δία γε, ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν<sup>4</sup> ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ. Σὲ δὲ οὐδεὶς, ὦ Μένιππε, δακρῦει· καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσθαι μόνος.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ'

1. Ἄλλα.... αὐτόν, on voit bien que c'est autre chose qui l'afflige.

2. Καλέσαντος μηδενός. Ménippe, devenu usurier à Thèbes, se pendit pour échapper aux railleries que lui attirait cet odieux trafic.

3. Σικυῶνι, Sicyone, capitale de la Sicyonie, petite contrée du Péloponèse, à l'est de l'Achaïe.

4. Σὺν γυναιξίν. Il s'agit sans doute de pleureuses à gages qui suivaient le corps du défunt.

ὀλίγον ὠρυομένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοί, καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὅπότεν συνελθόντες θάπτωσί με.

ΕΡΜΗΣ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. Ἄλλ', ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον, εὐθεῖαν ἐκείνην<sup>1</sup> προϊόντες· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλλους μετελευσόμεθα.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προῖωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. Τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει· καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχούς, καὶ γύπας, καὶ λίθους<sup>2</sup>. Δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος.

1. Εὐθεῖαν ἐκείνην. S.-. ὁδόν. | θους. Allusion aux supplices d'Ixion,  
2. Τροχούς, καὶ γύπας, καὶ λί- | de Tityos et de Sisyphe.

## DIALOGUE XX.

Ce qu'il faut penser des exploits d'Alexandre.

### ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Νῦν μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἐξαρνος γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι<sup>1</sup>· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις, Ἄμμωνός<sup>2</sup> γε ὦν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν, ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου<sup>3</sup> υἱὸς εἰμι· ἄλλ' ἐδεξάμην τὸ

1. Οὐκ... εἶναι, tu ne nieras pas | mon était le nom de Jupiter chez  
(en disant) n'être point mon fils, tu | les peuples de la Libye.

2. Ἄμμωνος. S.-ent. υἱός. Am- | 3. Τοῦ Ἀμύντου. Sous-ent. υἱός.  
Philippe était fils d'Amynatas.

μάντευμα, ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα οἰόμενος εἶναι.

**ΦΙΛΙΠΠΟΣ.** Πῶς λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι τὸ παρεῖν σεαυτὸν ἐξαπατηθησόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.** Οὐ τοῦτο<sup>1</sup>· ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με, καὶ οὐδεὶς ἔτι ἀνθίστατο, οἰόμενοι θεῶ μάχεσθαι· ὥστε ῥᾶον ἐκράτουν αὐτῶν.

**ΦΙΛΙΠΠΟΣ.** Τίνων ἐκράτησας σύ γε ἀξιωμαχῶν ἀνδρῶν, ὅς δειλοῖς ἀεὶ ζυνηνέχθης, τοξάρια, καὶ πελτάρια, καὶ γέροα οἰσύϊνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν<sup>2</sup>, Βοιωτῶν, καὶ Φωκέων, καὶ Ἀθηναίων· καὶ τὸ Ἀρχάδων ὀπλιτικόν, καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππον, καὶ τοὺς Ἡλείων ἀκοντιστὰς, καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικόν, ἢ Θραῶκας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα. Μήδων δὲ, καὶ Περσῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χρυσοφόρων<sup>3</sup> ἀνθρώπων καὶ ἀβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου<sup>4</sup> ἀνελθόντες ἐκράτησαν, οὐδ' ἐς χεῖρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ, πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, φυγόντων;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.** Ἄλλ' οἱ Σκύθαι<sup>5</sup> γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον. Καὶ ὅμως οὐ διαστήσας αὐτοὺς, οὐδὲ προδοσίαις<sup>6</sup> ὠνούμενος

1. Οὐ τοῦτο, ce n'est pas cela (que je veux dire).

2. Ἔργον ἦν, était une affaire, c'est-à-dire était difficile. — Philippe va énumérer les divers peuples dont il avait triomphé.

3. Χρυσοφόρων. Une partie des soldats de l'armée persane portaient des ornements d'or.

4. Μύριοι μετὰ Κλεάρχου. Allusion à la fameuse retraite des dix

mille Grecs que Cléarque avait amenés comme auxiliaires à Cyrus le jeune contre son frère Artaxerce.

5. Οἱ Σκύθαι. Philippe lui-même avait fait la guerre aux Scythes et avait été blessé sur les frontières de leur pays.

6. Προδοσίαις. Alexandre reproche indirectement à Philippe de n'avoir vaincu ses ennemis que par la trahison.

τὰς νίκας, ἐκράτουν αὐτῶν, οὐδ' ἐπιώρκησα πώποτε, ἢ ὑποσχόμενος ἐψευσάμην, ἢ ἄπιστον ἔπραξά τι τοῦ νικᾶν ἔνεκα. Καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ, τοὺς μὲν ἀναιμωτὶ παρέλαβον· Ἐθθαίους δὲ ἴσως ἀκούεις<sup>1</sup> ὅπως μετῆλθον.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Οἶδα ταῦτα πάντα. Κλεῖτος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι, ὃν σὺ, τῷ δορατίῳ διελάσας, μεταξὺ δειπνοῦντα<sup>2</sup> ἐφόνευσας, ὅτι με πρὸς<sup>3</sup> τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε. Σὺ δὲ, καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλαμύδα καταβαλὼν, κἀνδυν<sup>4</sup>, ὡς φασι, μετενέδυσ, καὶ τιάραν ὀρθὴν ἐπέθου, καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ἐλευθέρων ἀνδρῶν, ἡξίους· καὶ, τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμιμοῦ τὰ τῶν νενικημένων. Ἐγὼ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἄνδρας<sup>5</sup>, καὶ γάμους τοιοῦτους γαμῶν<sup>6</sup>. Ἐν ἐπήνεσα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπέσχου τῆς τοῦ Δαρείου γυναικὸς καλῆς οὔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν θυγατέρων ἐπεμελήθης· βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Τὸ φιλοκίνδυνον δὲ, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπαινεῖς, καὶ τὸ ἐν Ὁξυδράκαις<sup>7</sup> πρῶτον καθάλασθαι εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε· οὐγ

1. Ἀκούεις pour ἤκουσας, tu as entendu dire.

2. Μεταξὺ δειπνοῦντα, au milieu d'un festin.

3. Πρὸς, à côté de, en comparaison de.

4. Κἀνδυν, robe de dessus garnie de manches, en usage chez les Perses et chez les Mèdes.

5. Λέουσι... ἄνδρας. Allusion à la cruauté d'Alexandre; Lysimaque s'é-

tant indigné du supplice du philosophe Callisthène, Alexandre le fit exposer à un lion furieux.

6. Γαμῶν. Alexandre avait épousé plusieurs de ses captives, Eurydice, Roxane, Barsiné, etc.

7. Ἐν Ὁξυδράκαις, chez les Oxysdraques, peuple de l'Inde. Alexandre, en danger de mort, y fut délivré par Ptolémée, qui reçut pour ce fait le surnom de Soter, sauveur.

ὅτι μὴ καλὸν οἶμαι εἶναι καὶ τιτρώσκεισθαι ποτε τὸν βασιλέα, καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ· ἀλλ' ὅτι σοὶ τὸ τοιοῦτον ἤκιστα συνέφερε<sup>1</sup>. Θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν, εἴ ποτε τρωθείης, καὶ βλέποιέν σε φοραδὴν τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ρέομενον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦτα γέλωσ ἦν<sup>2</sup> τοῖς ὀρώσι· καὶ ὁ Ἄμμων γόης καὶ ψευδόμαντις ἠλέγχετο<sup>3</sup>, καὶ οἱ προφήται κύλακες. Ἡ τίς οὐκ ἂν ἐγάλασεν, ὀρῶν τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λειποψυχοῦντα, δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοθηεῖν; Νῦν μὲν γὰρ, ὅποτε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἶει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποίησιν ἐκείνην<sup>4</sup> ἐπικερτομοῦντας, ὀρῶντας τὸν νεκρὸν<sup>5</sup> τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον, μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξωδηκότα κατὰ νόμον τῶν σωμάτων ἀπάντων; Ἄλλως τε καὶ<sup>6</sup> τὸ χρήσιμον, ὃ ἔφης, Ἀλέξανδρε, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥαδίως, πσλύ σε τῆς δόξης ἀφηρεῖτο τῶν κατορθουμένων· πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεές, ὑπὸ θεοῦ γίνεσθαι δοκοῦν.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.** Οὐ ταῦτα φρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ<sup>7</sup> ἐνάμιλλον τιθέασί με. Καίτοι τὴν Ἄορνον<sup>8</sup> ἐκείνην, οὐθ' ἐτέρου ἐκείνων λαβόντος, ἐγὼ μόνος ἐχειρωσάμην.

**ΦΙΛΙΠΠΟΣ.** Ὅρας ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέ-

1. Σοὶ συνέφερε, était utile, avantageux pour toi.

2. Ταῦτα γέλωσ ἦν (s.-ent. ἄν), cela eût été un sujet de rire.

3. ἠλέγχετο. Sous-ent. ἄν.

4. Τὴν προσποίησιν ἐκείνην, cette fausse prétention à la divinité.

5. Τὸν νεκρὸν, le cadavre, qui resta trois jours à Babylone sans sépulture.

6. Ἄλλως τε καί, et d'ailleurs, et au surplus.

7. Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ. Hercule et Bacchus avaient mérité par leurs exploits d'être mis au nombre des Dieux.

8. Ἄορνον, Aorne, ville forte, dans le voisinage du Gange, assiégée en vain par Hercule; elle fut prise par Alexandre.

γεις, ὅς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις σεαυτὸν; Καὶ οὐκ αἰσχύνη, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐδὲ τὸν τυφὸν ἀπομαθήσῃ, καὶ γνώσῃ σεαυτὸν, καὶ συνῆς ἤδη νεκρὸς ὢν;

## DIALOGUE XXI.

Achille se plaint de l'égalité qui règne aux enfers.

### ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΑΟΧΟΣ.

ΑΝΤΙΑΟΧΟΣ. Οἷα πρώην, Ἀχιλλεῦ, πρὸς τὸν Ὀδυσσεά σοι<sup>1</sup> εἴρηται περὶ τοῦ θανάτου! ὡς ἀγεννῆ καὶ ἀνάξια τοῖν διδασκάλοις ἀμφοῖν, Χείρωνός τε καὶ Φοίνικος<sup>2</sup>! Ἡκροώμην γάρ, ὅποτε ἔφησ βούλεσθαι ἐπάρουρος ὢν<sup>3</sup> θητεύειν παρὰ τινι τῶν ἀκλήρων, ὧ μὴ βίσιος πολὺς εἶη, μᾶλλον ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. Ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννῆ τινα Φρύγα, δειλὸν, καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλοζῶων<sup>4</sup>, ἴσως ἐχρῆν λέγειν· τὸν Πηλέως δὲ υἷον, τὸν φιλοκινδυνότατον ἠρώων ἀπάντων, ταπεινὰ οὕτω περὶ ἑαυτοῦ διανοεῖσθαι, πολλὴ αἰσχύνη<sup>5</sup>, καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπραγμένα σοι<sup>6</sup> ἐν τῷ βίῳ· ὅς, ἐξόν<sup>7</sup>.

1. Σοι ἐquivaut à ὑπὸ σοῦ.

2. Χείρωνός τε καὶ Φοίνικος, Chiron et Phénix. Le centaure Chiron, très-savant en médecine et en astronomie, éleva Achille enfant. — Phénix, gouverneur d'Achille, le suivit au siège de Troie.

3. Ἐπάρουρος ὢν. Ulysse, étant descendu aux enfers, rencontre Achille et le félicite de sa puissance parmi les ombres. Achille lui répond (*Odyssée*, XI, 433) : « Ne cherche

point à me consoler du trépas, illustre fils de Laerte; j'aimerais mieux, vil mercenaire, servir sous un malheureux sans patrimoine que de commander à tous les morts. »

4. Πέρα τοῦ καλῶς φιλοζῶων, aimant la vie au delà de ce qui est bien, plus qu'il ne convient.

5. Πολλὴ αἰσχύνη. S.-e. ἐστί.

6. Σοι ἐquivaut à ὑπὸ σοῦ.

7. Ἐξόν, étant permis, quand il était permis.

ἀκλεῶς πολυχρόνιον ἐν τῇ Φθιώτιδι βασιλεύειν, ἐκὼν προεῖλου τὸν μετὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάνατον<sup>1</sup>.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ. ὦ παῖ Νέστορος<sup>2</sup>, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπειρος ἔτι τῶν ἐνταῦθα ὦν, καί, τὸ βέλτιον ἐκείνων ὁπότερον ἦν, ἀγνοῶν, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο δοξάριον προετίμων τοῦ βίου. Νῦν δὲ συνίημι ἤδη ὡς ἐκείνη μὲν ἀνωφελῆς, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οἱ ἄνω ράψωδῆσουσι, μετὰ νεκρῶν δὲ ὁμοτιμία· καὶ οὔτε τὸ κάλλος ἐκεῖνο, ὃ Ἀντίλοχε, οὔτε ἡ ἰσχὺς πάρεστιν· ἀλλὰ κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζόφῳ ὅμοιοι, καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες· καὶ οὔτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με, οὔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θεραπεύουσιν· ἰσηγορία δὲ ἀκριβῆς, καὶ νεκρὸς ὅμοιος, ἡμὲν κακὸς, ἡδὲ καὶ ἐσθλός<sup>3</sup>. Ταῦτά με ἀνιά, καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ θητεύω ζῶν.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ. Ὅμως τί οὖν ἂν τις πάθοι<sup>4</sup>, ὃ Ἀχιλλεῦ; Ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας. Ὅστε χρῆ ἐμμένειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιάσθαι τοῖς διατεταγμένοις. Ἄλλως τε<sup>5</sup> ὄρας τῶν ἐταίρων ὅσοι περὶ σέ ἐσμεν οἶδε· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται πάντως. Φέρει δὲ παραμυθίαν<sup>6</sup> καὶ ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν<sup>7</sup> πεπονθέναι. Ὅρας

1. Προεῖλου... θάνατον. Racine (*Iphigénie*, I, 2): « Je puis choisir, dit-on, ou beaucoup d'ans sans gloire, Ou peu de jours suivis d'une longue mémoire. »

2. ὦ παῖ Νέστορος. Antiloque, fils de Nestor, mourut fort jeune au siège de Troie en défendant les jours de son père.

3. Ἡμὲν... ἐσθλός. C'est la fin d'un vers d'Homère.

4. Τί οὖν ἂν τις πάθοι, que faire à cela? Voyez la note 2 de la page 57.

5. Ἄλλως τε, et d'ailleurs, et du reste.

6. Φέρει παραμυθίαν, etc. Ovide dit de même: *Solamen miseris socios habuisse malorum*.

7. Τὸ μὴ μόνον αὐτόν. Μόνον doit se construire avec αὐτόν, et non avec τό, qui se rapporte à l'infinif.

τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν Μελέαγρον<sup>1</sup>, καὶ ἄλλους θαυμαστοὺς ἄνδρας, οἱ οὐκ ἂν, οἶμαι, δέξαιντο ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτοὺς ἀναπέμψειε θητεύοντας ἀκλήροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσιν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ. Ἐταιρική μὲν ἢ παραίνεσις· ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιᾶ· οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον<sup>2</sup>. Εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτη χείρους ἐστὲ, καθ' ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχοντες.

ΑΝΤΙΑΟΧΟΣ. Οὐκ, ἀλλ' ἀμείνους<sup>3</sup>, ὧ Ἀχιλλεῦ· τὸ γὰρ ἀνωφελὲς τοῦ λέγειν ὀρώμεν. Σιωπᾶν δὲ, καὶ φέρειν, καὶ ἀνέχεσθαι δέδοκται<sup>4</sup> ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφλωμεν, ὥσπερ σὺ, τοιαῦτα εὐχόμενοι.

1. Méléagre, fils d'Œnée, roi de Calydon; c'est lui qui dirigea la fameuse chasse du sanglier de Calydon. τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιᾶν) καὶ ἕκαστον ὑμῶν.

2. Οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον. 3. Ἀμείνους. Sous-ent. ἐσμέν.

Construisez: Οἶμαι δὲ (τὴν μνήμην

4. Δέδοκται, a été convenu, dé-cidé; c'est un parti pris de..

## DIALOGUE XXII.

Tous les hommes regrettent la vie.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, ΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΣ ΤΙΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἀντίσθενες καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν· ὥστε τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου<sup>1</sup>, περιπατήσοντες, ὀφόμενοι<sup>2</sup> τοὺς κατιόντας, οἷοί τινές εἰσι, καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ;

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Ἀπίωμεν, ὧ Διόγενες. Καὶ γὰρ ἂν

1. Εὐθὺ τῆς καθόδου, droit à l'entrée, jusqu'à l'entrée | 2. Ὀφόμενοι, etc., équivaut à ὀφόμενοι οἷοί εἰσιν οἱ κατιόντες.

ἠδὺ τὸ θέαμα γένοιτο, τοὺς μὲν δακρῦοντας αὐτῶν ὄραϊν, τοὺς δὲ ἰκετεύοντας ἀφεθῆναι<sup>1</sup>. ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας, καί, ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦντος<sup>2</sup> τοῦ Ἑρμοῦ, ὅμως ἀντιβαίνοντας, καὶ ὑπτίους ἀντερείδοντας, οὐδὲν δέον<sup>3</sup>.

ΚΡΑΤΗΣ. Ἐγὼ γοῦν καὶ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον, ὅποτε κατήειν, κατὰ τὴν ὁδόν.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Διήγησαι, ὦ Κράτης· ἔοικας γάρ τινα ἐωρακέναι παγγέλοια.

ΚΡΑΤΗΣ. Καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν· ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσημοι, Ἴσμηνόδωρός τε ὁ πλούσιος ὁ ἡμέτερος<sup>4</sup>, καὶ Ἀρσάκης<sup>5</sup> ὁ Μηδίας ὑπαρχος, καὶ Ὀροίτης ὁ Ἀρμένιος. Ὁ μὲν οὖν Ἴσμηνόδωρος (ἐπεφόνευτο γὰρ ὑπὸ ληστῶν παρὰ τὸν Κιθαιρῶνα<sup>6</sup>, ἐς Ἐλευσίνα<sup>7</sup>, οἶμαι, βαδίζων) ἔστενέ τε, καὶ τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε· καὶ τὰ παιδία τὰ νεογνά, ἃ κατελελοίπει, ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, ὅς Κιθαιρῶνα ὑπερβάλλων, καὶ τὰ περὶ τὰς Ἐλευθεράς<sup>8</sup> χωρία, πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν πολέμων, διοδοῦων, δύο μόνους οἰκέτας ἐπήγετο· καὶ ταῦτα, φιάλας πέντε χρυσαῖς καὶ κυμβία τέτταρα μεθ' ἑαυτοῦ ἔχων.

Ὁ δ' Ἀρσάκης, γηραιὸς ἤδη, καί, νῆ Δί', οὐκ ἄσε-

1. Ἰκετεύοντας ἀφεθῆναι, suppliant qu'on les laisse aller.

2. Ὄθοῦντος, les poussant (avec sa baguette).

3. Οὐδὲν δέον, quand il ne faudrait pas, quand cela ne sert de rien.

4. Ὁ ἡμέτερος, mon compatriote, c.-à-d. de Thèbes, comme moi.

5. Ἀρσάκης, Arsace, roi des Parthes, chef de la race et de la dynastie des Arsacides.

6. Κιθαιρῶνα, le Cithéron, chaîne de montagnes de la Grèce, dans la Béotie. Elle s'étendait depuis l'Attique jusqu'au territoire de Mégare.

7. Ἐλευσίνα, Éleusis, ville de l'Attique, au sud-ouest, à égale distance de Mégare et du Pirée.

8. Ἐλευθεράς, Éleuthère, ville de Béotie, près du mont Cithéron, sur les frontières de l'Attique.

μνος τὴν ὄψιν, ἐς τὸ βαρβαρικὸν<sup>1</sup> ἤχθητο, καὶ ἠγανάκτει πεζὸς βαδίζων, καὶ ἠξίου τὸν ἵππον αὐτῷ προσαχθῆναι· καὶ γὰρ καὶ ὁ ἵππος αὐτῷ συνετεθνήκει, μιᾷ πληγῇ ἀμφοτέροι<sup>2</sup> διαπαρέντες ὑπὸ Θρακὸς τινος πελταστοῦ, ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξει<sup>3</sup> πρὸς τὸν Καππαδόκην<sup>4</sup> συμπλοκῇ. Ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπήλαυεν, ὡς διηγεῖτο, πολὺ τῶν ἄλλων προὔπεξορμήσας· ὑποστάς δὲ ὁ Θραξ, τῇ πέλτῃ μὲν ὑποδύς, ἀποσειέται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοντόν· ὑποθίς δὲ τὴν σάρισσαν, αὐτόν τε διαπεῖρει καὶ τὸν ἵππον.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Πῶς οἶόν τε, ὦ Κράτης, μιᾷ πληγῇ τοῦτο γενέσθαι;

ΚΡΑΤΗΣ. Ῥᾶστα, ὦ Ἀντίσθενης· ὁ μὲν γὰρ ἐπήλαυεν εἰκοσάπηχύν τινα· κοντόν προβεβλημένος· ὁ Θραξ δὲ, ἐπειδὴ τῇ πέλτῃ ἀπεκρούσατο τὴν προσβολήν, καὶ παρῆλθεν αὐτόν ἢ ἀνωκῆ, ἐς τὸ γόνυ ὀκλάσας, δέχεται τῇ σαρίσση τὴν ἐπέλασιν, καὶ τιτρώσκει τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ στέρνον, ὑπὸ θυμοῦ καὶ σφοδρότητος ἑαυτὸν διαπεύραντα· διελαύνεται δὲ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐς τὸν βουβῶνα διαμπᾶξ ἄχρις ὑπὸ τὴν πυγὴν. Ὁρᾶς οἶόν τι ἐγένετο· οὐ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ τοῦ ἵππου μᾶλλον τὸ ἔργον. Ἠγανάκτει δὲ ὁμῶς ὁμότιμος ὦν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἠξίου ἵππεὺς κατιέναι.

Ὁ δέ γε Ὁροίτης ὁ ἰδιώτης καὶ πάνυ ἀπαλὸς ἦν τῷ πόδε, καὶ οὐδ' ἐστάναι χαμαὶ, οὐχ ὅπως βαδίζειν ἐδύ-

<sup>1</sup> 1. Ἐς τὸ βαρβαρικόν, à la manière des barbares. | traverse l'Arménie et va se jeter dans la mer Caspienne.  
<sup>2</sup> 2. Ἀμφοτέροι. Nominatif absolu. | 4. Τὸν Καππαδόκην, le Cappadocien, le roi de Cappadoce.  
<sup>3</sup> 3. Ἀράξει, l'Araxe, fleuve qui

νατο<sup>1</sup>. Πάσχουσι δ' αὐτὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὶ ἄποβῶσι τῶν ἵππων, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδητὴ μόλις βαδίζουσιν. Καταβαλὼν οὖν ἑαυτὸν ἔκειτο, καὶ οὐδεμιᾶ μηχανῇ ἀνίστασθαι ἤθελεν· ὁ δὲ βέλτιστος Ἑρμῆς, ἀράμενος, αὐτὸν ἐκόμισεν ἄχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον· ἐγὼ δὲ ἐγέλων.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Καγὼ δὲ, ὅποτε κατήειν, οὐδ' ἀνέμιξα ἑμαυτὸν τοῖς ἄλλοις· ἀλλ', ἀφείς οἰμῶζοντας αὐτοὺς, προσδραμὼν ἐπὶ πορθμεῖον, προκατέλαβον χώραν, ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλεύσαιμι. Καὶ παρὰ τὸν πλοῦν, οἱ μὲν ἐδάκρυόν τε καὶ ἐναυτίων· ἐγὼ δὲ μάλα ἑτερπόμενῃ ἐπ' αὐτοῖς.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Σὺ μὲν, ὦ Κράτης, καὶ Ἀντίσθενης, τοιούτων ἐτύχετε τῶν ξυνοδοιπόρων· ἐμοὶ δὲ Βλεψίας τε ὁ δανειστῆς, ὁ ἐκ Πειραιῶς<sup>2</sup>, καὶ Λάμπις ὁ Ἀκαρνάν<sup>3</sup>, ξεναγὸς ὢν, καὶ Δάμις ὁ πλούσιος ὁ ἐκ Κορίνθου<sup>4</sup>, συγκατήεσαν· ὁ μὲν Δάμις, ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανών· ὁ δὲ Λάμπις, δι' ἔρωτα Μυρτίου τῆς ἐταίρας ἀποσφάζας ἑαυτὸν· ὁ δὲ Βλεψίας λιμῶ ὁ ἄθλιος ἐλέγετο ἀπεσκληρέναι, καὶ ἐδήλου δέ γε, ὡχρὸς ἐς ὑπερβολὴν καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος. Ἐγὼ δὲ, καίπερ εἰδῶς, ἀνέκρινον ὅν τρόπον ἀποθάνοιεν. Εἶτα τῷ μὲν Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν υἱόν· « Οὐκ ἄδικα μέντοι ἔπαθες, ἔφην, ὑπ' αὐτοῦ, ὃς τάλαντα<sup>5</sup> ἔχων ὀμοῦ χίλια, καὶ τρυφῶν αὐτὸς, ἐννενηκονταέτης ὢν, ὀκτωκαιδεκαέτει νεκνίσκῳ τέτταρας ὀβολοὺς<sup>6</sup> παρεῖχες. »

1. Οὐχ ἔπως βαδίζειν ἐδύνατο, loin de pouvoir marcher.

2. Le Pirée, port d'Athènes.

3. Ἀκαρνάν, Acarnanien. L'Acarnanie, contrée à l'ouest de la Grèce.

4. Κορίνθου, Corinthe, ville de la Péninsule, sur l'isthme de ce nom.

5. Τάλαντα. Un talent, 5,500 fr.

6. Ὀβολοὺς. L'obole valait environ quinze centimes.

« Σὺ δὲ, ὦ Ἀκαρνάν (ἔστενε γὰρ κάκεινος, καὶ κατηρᾶτο τῇ Μυρτίῳ); τί αἰτιᾶ τὸν ἔρωτα, σαυτὸν δέον<sup>1</sup>; ὅς τοὺς μὲν πολεμίους οὐδὲ πώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, ὑπὸ δὲ τοῦ γυναιίου καὶ δακρύων ἐπιπλάστων καὶ στεναγμῶν ἐάλως ὁ γενναῖος. »  
 Ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας ἑαυτοῦ αὐτὸς κατηγόρει φθᾶσας<sup>2</sup> πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὅτι χρήματα ἐφύλαττε τοῖς μηδὲν προσήκουσι<sup>3</sup> κληρονόμοις, ἐς αἰὲ βιώσεσθαι ὁ μάταιος νομίζων. Πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν τυχοῦσαν<sup>4</sup> τερπωλὴν παρέσχον τότε στένοντες. — Ἄλλ' ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ στομίῳ ἐσμέν· ἀποβλέπειν δὲ χρῆ καὶ ἀποσκοπεῖν πόρρωθεν τοὺς ἀφικνουμένους. Βαβαὶ πολλοὶ γε, καὶ ποικίλοι, καὶ πάντες δακρύοντες, πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. Ἄλλὰ καὶ οἱ πάνυ γεγηρακότες οὐδύρονται. Τί τοῦτο; ἄρα τι φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου; Τοῦτον οὖν τὸν ὑπεργηρων ἔρεσθαι βούλομαι. Τί δακρύεις, τηλικούτος ἀποθανῶν; τί ἀγανακτεῖς, ὦ βέλτιστε, καὶ ταῦτα γέρων ἀφιγμένος; ἦπου βασιλεὺς ἦσθα;

Ο ΠΤΩΧΟΣ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἄλλὰ σατράπης τις;

Ο ΠΤΩΧΟΣ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Ἄρα οὖν ἐπλούτεις, εἴτα ἀνιᾶ σε τὸ πολλὴν τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθνάναι;

Ο ΠΤΩΧΟΣ. Οὐδὲν τοιοῦτον· ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ τὰ ἐννεμήκοντα· βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου

1. Σαυτὸν δέον (sous-ent. αἰτιᾶσθαι), quand tu devrais t'accuser.

2. Φθᾶσας, ayant pris les devants, sans attendre qu'on l'accusât.

3. Μηδὲν προσήκουσι, qui n'étaient pas du tout de sa famille.

4. Οὐ τὴν τυχοῦσαν, qui n'est pas le premier venu, peu commuu.

καὶ ὀρμιᾶς<sup>1</sup> εἶχον, ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὢν, ἄτεκνός τε, καὶ προσέτι χωλός, καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Εἶτα, τοιοῦτος ὢν, ζῆν ἤθελες;

Ο ΠΤΩΧΟΣ. Ναί· ἠδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς, καὶ τὸ τεθάναι δεινὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μεираκιεύη πρὸς τὸ χρεῶν· καὶ ταῦτα, ἡλικιώτης ὢν τοῦ πορθμέως! Τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὅποτε οἱ τηλικούτοι φιλόζωοι εἰσίν, οὓς ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον, ὡς τῶν ἐν τῷ γήρα κακῶν φάρμακον; Ἄλλ' ἀπίωμεν ἤδη, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπιδῆται ὡς ἀπόδρασιν βουλευόντας, ὀρῶν περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

1. Ἀπὸ καλάμου καὶ ὀρμιᾶς. Les pêcheurs attachaient leur ligne à une baguette de roseau.

## DIALOGUE XXIII.

Tous les morts se ressemblent.

### ΝΙΡΕΥΣ, ΘΕΡΣΙΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΝΙΡΕΥΣ. Ἴδού δὴ, Μένιππος οὐτοσί δικάσει πρότερος εὐμορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοὶ δοκῶ;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Τίνες δὲ καὶ ἐστέ; πρότερον, οἶμαι, γὰρ τούτο εἰδέναι.

ΝΙΡΕΥΣ. Νιρεύς<sup>1</sup> καὶ Θερσίτης<sup>2</sup>.

1. Νιρεύς. Voy. note 5, page 16. | laid et le plus lâche des Grecs venus  
2. Θερσίτης, Thersite, le plus | au siège de Troie.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς, καὶ πότερος ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

**ΘΕΡΣΙΤΗΣ.** Ἐν μὲν ἤδη τοῦτ' ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι, καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις, ἤλικον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς<sup>1</sup> ἐπήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπὼν· ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ, καὶ ψεδνὸς<sup>2</sup>, οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα σὺ δὲ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἤγῃ.

**ΝΙΡΕΥΣ.** Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαίας καὶ Χάρποκος, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον<sup>3</sup>.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὅστ' ἄμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδὸν γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

**ΝΙΡΕΥΣ.** Καὶ μὴν ἔρου Ὅμηρον ὁποῖος ἦν, ὅποτε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ, ἄ βλέπω, καὶ νῦν ἔχεις· ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε<sup>4</sup> ἴσασιν.

**ΝΙΡΕΥΣ.** Οὐκοῦν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

**ΜΕΝΙΠΠΟΣ.** Οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἄδου, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

**ΘΕΡΣΙΤΗΣ.** Ἐμοὶ μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

1. Τυφλός. Homère était aveugle.

2. Φοξός, ψεδνός. Expressions d'Homère, parlant de Thersite.

3. Ὅς. etc. Vers d'Homère.

4. Ἐγὼ. Sous-ent. ἴσημι.

5. Ἐκεῖνα, ce dont tu me parles, ta beauté. — Οἱ τότε, ceux qui vivaient alors, ceux de ton temps.

## EXPLICATION

### DES PRINCIPALES ABRÉVIATIONS

#### EMPLOYÉES DANS LE LEXIQUE.

a. ou act.	actif.	imparf.	imparfait.	pl.	pluriel.
acc.	accusatif.	impér.	impératif.	plusq.-parf.	plus-que-
adj.	adjectif ou adjecti-	impers.	impersonnel.		parfait.
	vement.	ind.	indicatif.	pr.	propre.
adv.	adverbe, et quel-	inf. ou infin.	infinitif.	prés.	présent.
	quefois, adverbiale-	inus.	inusité.	qqn.	quelqu'un.
	ment.	ion.	dialecte ionien.	qq. ch.	quelque chose.
aor.	aoriste.	mouv.	mouvement.	R.	racine.
Att.	dialecte attique.	n. ou neut.	neutre.	sign.	signification.
conj.	conjonction.	nom.	nominatif.	sing.	singulier.
comp.	comparatif.	opt.	optatif.	subj.	subjonctif.
contr.	contraction.	ordint.	ordinaire-	subst.	substantive-
dat.	datif.		ment.		ment.
Dor.	dialecte dorien.	p.	passif.	sync.	syncope.
Eol.	dialecte éolien.	parf.	parfait.	t. (en) de.	en ter-
fig.	figuré.	part.	participe,		mes de.
gén.	génitif.	pers.	personne.	voc.	vocatif.

# LEXIQUE

## DES MOTS

CONTENUS DANS LES DIALOGUES DES MORTS DE LUCIEN.

### A

- Ἄ**, nom. et acc. pl. neut. de ὄς.  
**Ἄδαρής**, ἤς, ἕς. Qui n'est pas lourd. R. à priv., βάρος.  
**Ἄθλιος**, ος, ον. Pauvre. R. à, βίος.  
**Ἄθρός**, ἄ, ὄν. Mou, tendre, délicat.  
**Ἀγάγη**, Attiq. pour ἄγη, 3<sup>e</sup> pers. sing. subj. aor. 2 de ἄγω.  
**Ἀγαθός**, ἦ, ὄν. Bon, vertueux; courageux. Τὸ ἀγαθόν, Le bien, la vertu.  
**Ἀγαμέμνων**, ονος (ὄ). Agamemnon, roi d'Argos, chef des Grecs.  
**Ἀγανακτέω-ᾶ**, f. ἤσω, n. S'indigner.  
**Ἀγαπάω-ᾶ**, f. ἤσω, a. Aimer; se contenter de. || Au moy. Ἀγαπάομαι-ᾶμαι. Même sign.  
**Ἀγγέλλω**, f. ἀγγεῶ, parf. ἤγγελα, aor. 1 ἤγγελα, aor. 1 pass. ἤγγελην, a. Annoncer.  
**Ἀγενής**, ἤς, ἕς. Ignoble, lâche, vil; faible. R. à, γένος.  
**Ἀγκιστρον**, ου (τό). Hameçon. R. ἀγκαί, bras.  
**Ἀγκυρα**, ας (ἦ). Ancre.  
**Ἀγκύριον**, ου (τό). Petite ancre, ancre. R. ἀγκυρα.  
**Ἀγλατά**, ας (ἦ). Aglaé, épouse de Charopus, et mère de Nirée.  
**Ἄγνωέω-ᾶ**, f. ἤσω ou ἤσομαι, a. Ne pas connaître; méconnaître. (I.e. rég. à l'acc. et qqf. au gén.) R. à priv., γινώσκω.  
**Ἄγνωστος**, ος, ον. Inconnu. f. ἀγνοέω.  
**Ἀγορεύω**, f. εὔσω, aor. 1 εἶπα, aor. 2 εἶπον, a. Dire.  
**Ἄγγω**, f. ἀγῶ, a. Étrangler, suffoquer.  
**Ἄγω**, f. ἄξω, parf. ἤγα et Att. ἀγηγα, aor. 2 ἤγον et Att. ἤγαγον, a. Conduire, amener.  
**Ἄγων**, ᾶνος (ὄ). Combat, lutte.  
**Ἀγωνίζομαι**, f. ἴσομαι, f. 2 ἴομαι, parf. ἤγωνισμαι, n. Combattre, lutter. R. ἀγών.  
**Ἀδελφή**, ἤς (ἦ). Sœur.  
**Ἀδελφός**, οὔ (ὄ). Frère.  
**Ἄδης**, ου (ὄ). Pluton; les enfers. Ἐν Ἄδου (sous-ent. οἴκω), Dans les enfers (sans mouv.). Ἐς Ἄδου (sous-ent. οἴκον), Dans les enfers (avec mouv.).  
**Ἄδινέω-ᾶ**, f. ἤσω, n. Être injuste, commettre une injustice. || Act. Nuire à, faire tort à. R. ἀδικος.  
**Ἄδικος**, ος, ον. Injuste. R. à priv., δίκη.  
**Ἄδυνατος**, ος, ον. Incapable de; faible. || Impossible. R. à priv., δυνατός.  
**Ἄδω**, f. ᾤσω, parf. ᾤκα, a. et n. Chanter.  
**Ἄει**, adv. Toujours. Εἰς ἀεί, A jamais.  
**Ἄηδώς**, adv. Désagréablement; avec peine. R. ἀηδής.

Ἀθανασία, ας (ή). Immortalité.  
R. à priv., θάνατος.

Ἀθάνατος, ος, ον. Immortel. R.  
à, θάνατος.

Ἀθηνᾶ, ᾶς (ή). Minerve, Déesse  
de la sagesse.

Ἀθῆναι, ὦν (αί). Athènes, ville  
principale de l'Attique.

Ἀθηναῖος, ου (ό). Athénien.

Ἀθλητής, οὔ (ό). Athlète. R.  
ἄθλος.

Ἄθλιος, α, ον. Malheureux. R.  
ἄθλος.

Ἄθλον, ου (τό). Prix du combat.  
R. ἄθλος.

Ἄθλος, ου (ό). Combat. Οἱ  
ἄθλοι Ἡρακλέους, Les travaux  
d'Hercule.

Ἄθροός, α, ον. Entassé, pressé.  
|| Fréquent, en grand nombre.

1. Αἶ, nom. pl. fém. de ό.

2. Αἶ, nom. pl. fém. de ός.

3. Αἶ, interj. Hélas!

Αἶακος, οὔ (ό). Eaque, l'un des  
juges des enfers.

Αἶας, gén. Αἶαντος, voc. Αἶαν  
(ό). Ajax, fils de Télamon.

Αἶγυπτιος, α, ον. D'Égypte,  
égyptien.

Αἶγυπτος, ου (ή). L'Égypte.

Ἄιδωνεύς, έως, voc. εὔ (ό). Plu-  
ton. R. Ἄδης.

Αἶμα, ατος (τό). Sang.

Αἰρέω-ῶ, f. ήσω, f. 2 εἰῶ, parf.  
ήρηκα, aor. 2 εἶλον. a. Prendre,  
se saisir, s'emparer de. || Choisir,  
élire. || Tuer, détruire. || Au  
moy. Αἰρέομαι-οὔμαι, f. ήσομαι,  
parf. ήρημαι, aor. 2 εἶλόμην. Prendre;  
se saisir, s'emparer de. || Aimer  
mieux, préférer; choisir.

Αἶρω, f. ἀρῶ, parf. ήρηκα, aor.  
1. ήρα, a. Lever, élever, enlever.  
|| Au moy. Même sign.

Αἰσθάνομαι, f. αἰσθήσομαι, parf.  
ήσθημαι, aor. 2 ήσθήμην, a. Sentir,  
comprendre; s'apercevoir de,  
remarquer.

Αἰσθῶμαι, subj. aor. 2 de αἰσθά-  
νομαι.

Αἰσχύνη, ης (ή). Honte, dés-  
honneur. R. αἶσχος, honte.

Αἰσχύνη, 2<sup>e</sup> pers. sing. de αἰ-  
σχύνομαι.

Αἰσχύω, f. υνώ, aor. 1 ήσχυνα,  
a. Faire rougir. || Au passif ou au  
moy. Αἰσχύνομαι, f. αἰσχυνθήσο-  
μαι, ou αἰσχυνοῦμαι, parf. ήσχυμ-  
μαι, aor. 1 ήσχύθην. Avoir honte,  
rougir de.

Αἰτέω-ῶ, f. ήσω, parf. ήτηῶα,  
a. Demander (avec deux acc., ou  
l'acc. de la chose et le gén. de la  
pers. avec παρά). || Au moy. Αἰτέο-  
μαι-οὔμαι, f. ήσομαι, aor. 1 ήτη-  
σάμην. Même sign.

Αἰτία, ας (ή). Cause, motif. || Ac-  
cusation.

Αἰτιᾶ, contr. de αἰτιάη, 2<sup>e</sup> pers.  
sing. de

Αἰτιάομαι-ῶμαι, f. ἄσομαι, a.  
Accuser; se plaindre de. (Le rég.  
à l'acc.) R. αἰτία.

Αἴτιος, α, ον. Qui est cause, au-  
teur de. R. αἰτία.

Αἰτιῶ, contr. de αἰτιάου, im-  
pér. prés. de αἰτιάομαι.

Αἶτνη, ης (ή). L'Etna, monta-  
gne de Sicile sur laquelle est un  
volcan.

Αἰφνίδιος, ος ou α, ον. Inattendu,  
soudain. Πρὸς τὸ αἰφνίδιον, A cet  
événement inattendu. R. αἰφνης,  
subitement.

Αἰώνιος, ος ou α, ον. Éternel. R.  
αἰών, temps, durée.

Ἄκανθα, ας (ή). Épine.

Ἄκανθώδης, ης, ες. Épineux  
(au pr. et au fig.). R. ἄκανθα.

Ἄκαρνάν, ἄνος (ό). Acarnanien,  
qui est de l'Acarnanie, province  
de la Grèce.

Ἄκείστρα, ας (ή). Aiguille. R.  
ἄκείομαι, coudre.

Ἄκλεως, adv. Sans gloire; hon-  
teusement. R. à priv., κλέος.

Ἄκληρος, ος, ον. Qui n'a pas  
eu d'héritage; pauvre, indigent.  
R. à, κλήρος.

Ἄκολουθέω-ῶ, f. ήσω, parf.

ἠκολούθηκα, a. Suivre, accompagner. (Le rég. au dat., ou au gén. avec μετά.)

Ἄκοντιί, adv. Sans poussière ; sans peine. R. ἀ, κόνις, poussière.

Ἄκοντιστής, οὐ (ὅ). Celui qui lance le javelot. R. ἀκοντίζω.

Ἄκος, εος-ους (τὸ). Remède.

Ἄκούσατε, 2<sup>o</sup> pers. pl. impér. aor. 1 de ἀκούω.

Ἄκούστος, ος ou α, ον. Involontaire ; forcé. R. ἀ, ἐκών.

Ἄκούω, f. ούσω, aor. 1 ἤκουσα, parf. ἀκήκοα, a. Entendre, écouter ; entendre dire.

Ἄκρατος, ος, ον. Qui est sans mélange, pur. R. ἀ, κεράννυμι, mêler.

Ἄκριθής, ἤς, ἐς. Exact ; parfait.

Ἐς τὸ ἀκριβέστατον, A la perfection, ou Dans la plus grande exactitude.

Ἄκριβῶς, adv. Exactement, parfaitement. R. ἀκριθής.

Ἄκροάομαι-ῶμαι, f. ἀσομαι, a. Entendre, écouter.

Ἄκροποδητί, adv. En marchant sur la pointe des pieds. R. ἄκρος, ποῦς.

Ἄκρος, α, ον. Haut ; extrême. Ταρσοὶ ἄκροι, La pointe des pieds.

Ἄκρον τὸ χεῖλος, Le bout des lèvres. Ἄκροι φιλόσοφοι, Des philosophes achevés.

Ἄκωκῆ, ἤς (ἡ). Pointe.

Ἄκων, ουσα, ον. Qui agit malgré lui, contraint, forcé. R. ἀ priv., ἐκών.

Ἄλαζονεία, ας (ἡ). Jactance, fanfaronie, ostentation, charlatanisme. R. ἀλαζών.

Ἄλαζών, ὦν, ὄν. Fanfaron, charlatan.

Ἄλαπαδνός, ἡ, ὄν. Faible, impuissant, délicat.

Ἄλγος, εος-ους (τὸ). Douleur.

Ἄλέξανδρος, ου (ὁ). Alexandre, fils de Philippe, roi de Macédoine.

Ἀλήθεια, ας (ἡ). Vérité.

Ἄληθῆ, acc. sing. masc. ou pl. neut. de

Ἄληθής, ἤς, ἐς. Vrai. Τὰ ἀληθῆ, La vérité.

Ἄληθῶς, adv. Véritablement.

Ἄς ἀληθῶς, Très-certainement. R. ἀληθής.

Ἄλιεύς, ἑως (ὁ). Pécheur. R. ἄλς, mer.

Ἄλικαρνασσεύς, ἑως (ὁ). Qui est d'Halicarnasse.

Ἄλικαρνασσός, οὔ (ἡ). Halicarnasse, ville de Carie, dans l'Asie Mineure.

Ἄλισκομαι, f. ἀλώσσομαι, parf. ἤλωκα et plus souv. ἐάλωκα, aor. ἤλων et plus souv. ἐάλων, infin. aor. ἀλώναι, part. aor. ἀλούς, n.

Être pris, être saisi, être surpris.

Ἄλκηστις, ἑως (ἡ). Alceste, femme d'Admète.

Ἄλλ', devant une voyelle, élision pour ἄλλά.

1. Ἄλλά, conj. Mais, cependant ; or. Ἄλλὰ καί, Et même, mais encore. Ἄλλά γε, Mais du moins. Ἄλλά γάρ, Mais en effet. || Eh bien ! Allons ! Va ! Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, Oui, je ferai cette commission.

2. Ἄλλα, nom. et acc. pl. neut. de ἄλλος.

Ἄλλήλους, acc. de ἀλλήλων.

Ἄλλήλων, gén. pl. sans nomin. Les uns les autres, mutuellement. Πρὸς ἀλλήλους, Les uns contre les autres. R. ἄλλος.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Autre. Καὶ τὰ ἄλλα, Et le reste, *et cetera* ; ou (sous-ent. κατὰ) Et du reste, et pour d'autres raisons. Τὰ δ' ἄλλα, Mais, à propos.

Ἄλλως, adv. Autrement. || D'ailleurs. R. ἄλλος.

Ἄλόγως, adv. Sans raison, d'une manière déraisonnable. || Sans cause, sans motif. R. ἀ priv., λόγος.

Ἄλυπος, ος, ον. Qui est sans chagrin. Τὸ ἄλυπον, Égalité d'humeur, gaieté. R. ἀ, λύπη.

Ἄμα, adv. Ensemble, avec; en même temps; dès que, dès.

Ἄμαθής, ἤς, ἐς. Ignorant; grossier. R. ἄ, μανθάνω.

Ἄμαθια, ἀς (ἤ). Ignorance. R. ἄ, μανθάνω.

Ἄμαρτάνω, f. ἀμαρτήσω et ἀμαρτησομαι, parf. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἤμαρτον, n. Se tromper, pécher, mal agir.

Ἄμαρτεῖν, inf. aor. 2 de ἀμαρτάνω.

Ἄμεινους, pour ἀμείνονες ou ἀμείνωνς, nom. ou acc. pl. de ἀμείνων.

Ἄμεινώ, pour ἀμείνονα, acc. sing. ou nom. et acc. pl. neut. de ἀμείνων.

Ἄμεινων, ὦν, ὄν, comp. de ἀγαθός. Meilleur. Ἄμεινόν (ἔστι). Il vaut mieux, il est plus avantageux.

Ἀμελέω-ῶ, f. ἤσω, parf. ἡμέληκα, a. Négliger. (Le rég. au gén.) || Ne pas se mettre en peine; être négligent. R. ἄ, μέλει.

Ἀμελής, ἤς, ἐς. Négligent. R. ἄ, μέλει.

Ἀμελήσον, impér. aor. 1 de ἀμελέω.

Ἀμενηνός, ὄς, ὄν. Faible, débile, sans consistance.

Ἀμιλλάομαι-ῶμαι, f. ἤσομαι, n. Lutter contre; rivaliser. R. ἀμιλλα, combat.

Ἀμμων, ὠνος (ὄ). Ammon, nom de Jupiter en Libye.

Ἀμμώνιοι, ὦν (οἱ). Les Ammoniens, peuple de Libye chez lequel se trouvait le temple de Jupiter Ammon.

Ἀμορφος, ὄς, ὄν. Difforme, laid, sans beauté. R. ἄ priv., μορφή.

Ἀμυδρός, ἄ, ὄν. Qui est obscur, imperceptible; faible. ||

Ἄμυδρόν, neut. pris adv. Obscurément. Ἄμυδρόν βλέπειν, Voir à peine, être presque aveugle.

Ἀμύναιτο, 3<sup>e</sup> pers. pl. opt. aor. 1 moy. de ἀμύνω.

Ἀμύντας, οὐ (ὄ). Amyntas, père de Philippe.

Ἀμύνω, f. ὑνώ, aor. 1 ἤμυνα, a. Porter du secours; venger. || Au moy. Ἀμύνομαι, f. ἀμυνούμαι, aor. 1 ἤμυνάμην. Secourir, venger. || Se venger; se venger de quelqu'un, punir.

Ἀμφί, prép. 1<sup>o</sup> Avec le gén. Autour; à cause de; touchant. || 2<sup>o</sup> Avec l'acc. Autour; sur; environ. || 3<sup>o</sup> Avec le dat. Pour, à cause de, quant à; autour.

Ἀμφίβολος, ὄς, ὄν. Équivoque; incertain. Ἐν ἀμφιβόλῳ εἶναι. Être douteux. R. ἀμφί, βάλλω.

Ἀμρότερος, α, ὄν, et ordint. au pl. Ἀμρότεροι, αἱ, α. L'un et l'autre; les deux. R. ἄμφω.

Ἄμφω, gén. et dat. ἀμοῖνῃ acc. ἄμφω. Les deux, tous les deux.

Ἄν, conj. || 1<sup>o</sup> En tête d'une phrase, et avec le subjonct. Si Ἄν ἔλθῃς, Si vous venez. || 2<sup>o</sup> Dans le corps de la phrase, et avec l'imparfait de l'indicatif, le présent de l'optatif ou les aoristes du même mode, elle équivaut à notre conditionnel. Ἐλθοῖς ἄν, εἰ..., Vous viendriez si... || 3<sup>o</sup> Jointe à l'infinif et au participe, elle donne toujours à la phrase un sens conditionnel.

Ἄνά, prép. qui gouverne presque toujours l'accusatif. Par. Ἄνά δύο, Deux à deux. || Ἄνά, en composition, marque mouvement de bas en haut: ἀναβαίνειν, monter; ou réciprocity: ἀναλαμβάνειν, reprendre.

Ἀναβιώσομαι, f. de ἀναζάω. Ἀναγαγών, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de ἀνάγω.

Ἀναγκάζω, f. άσω, a. Forcer. R. ἀνάγκη, nécessité.

Ἀναγκαῖος, α, ὄν. Nécessaire; inévitable; indispensable, obligé. R. ἀνάγκη.

Ἀνάγω (voy. ἄγω), a. Conduire.  
 || Élever; enlever. R. ἀνά, ἄγω.

Ἀναδίδωμι, f. ἀναδύωσω, aor. 2 ἀνέδων, a. Rendre, répandre; donner; jeter. R. ἀνά, δίδωμι.

Ἀνάδος, impér. aor. 2 de ἀναδίδωμι.

Ἀναίρω, f. αερῶ, a. Lever en haut; enlever. R. ἀνά, αίρω.

Ἀναζάω-ω, f. ζήτω ου ζήσομαι ου βιώσομαι, n. Revivre. R. ἀνά, ζάω.

Ἀναιμωτί, adv. Sans effusion de sang. R. ἀ priv., αἷμα.

Ἀναίνομαι, imparf. ἤναινομην, aor. ἤννηάμην, a. Refuser.

Ἀναισέω-ω (voy. αἰρέω), a. Enlever, lever, prendre, emporter. || Détruire, tuer. || Au moy. Même sign. R. ἀνά, αἰρέω.

Ἀναισχυντία, ας (ῆ). Impudence. R. ἀναισχυντος.

Ἀναίσχυντος, ος, ον. Impudent, effronté, éhonté. R. ἀ priv., αἰσχύνη.

Ἀνακαλέω-ω (voy. καλέω), a. Appeler à haute voix, nommer. || Au moy. Ἀνακαλέομαι-οῦμαι, f. έσομαι. Même sign. R. ἀνά, καλέω.

Ἀνακηρύσσω, et Att. Ἀνακηρύττω, f. υξω, aor. 1 pass. ἀνεκηρύχθην, a. Proclamer. R. ἀνά, κηρύσσω.

Ἀνακρίνω, f. ινώ, parf. ἀνακέρικα, a. Interroger; s'informer; demander. R. ἀνά, κρίνω.

Ἀναλαμβάνω (voy. λαμβάνω), a. Reprendre, recouvrer; prendre, enlever. R. ἀνά, λαμβάνω.

Ἀναμίγνυμι, f. μίξω, a. Mêler. R. ἀνά, μίγνυμι.

Ἀναμνήσκω, f. ἀναμνήσω, aor. 1 ἀνεμνήσα, a. Faire ressouvenir. Ἀναμνήσω σε, Je te citerai des exemples. || Au moy. ou au pass. Ἀναμνήσκομαι, f. μνήσομαι, parf. ἀναμνήσθην, aor. 1 ἀνεμνήσθην. Se ressouvenir, se souvenir de. (Le régime à l'acc.) R. ἀνά, μνήσκω.

Ἀναμνήσω, ης, η, subj. aor. 1 de ἀναμνήσκω.

Ἀνανταγωνιστος, ος, ον. Qui n'a point d'antagoniste, de concurrent. R. ἀ priv., ἀνταγωνιστής.

Ἀνάξιος, ος ου α, ον. Indigne. R. ἀ, αξίος.

Ἀναπέιθω, f. πείσω, aor. 1 ἀνέπεισα, a. Persuader. R. ἀνά, πείθω.

Ἀναπέμπω, f. πέμψω, aor. 1 ἀνέπεμψα, a. Renvoyer; jeter en haut. R. ἀνά, πέμπω.

Ἀναπέμψια, ας, ε, Éol. aor. 1 opt. de ἀναπέμπω.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, part. parf. passif de

Ἀναπετάννυμι, f. πετάσω, aor. 1 ἀνεπέτασα. a. Ouvrir. || Au pass. Ἀναπετάννυμι (d'où les part. parf. ἀναπεπτασμένος et ἀναπεπταμένος). Être ouvert. R. ἀνά, πετάννυμι, ouvrir.

Ἀναπέφηνα, ας, ε, parf. moy. de ἀναφαίνω.

Ἀνάπλεως, ως, ων. Tout plein. R. ἀνά, πλέω.

Ἀνασπάω-ω (voy. σπάω), a. Tirer en haut, retirer; lever (l'ancre). R. ἀνά, σπάω.

Ἀνάσσω, f. ἄξω, n. Régner sur. (Le régime au gén. ou au dat.) R. ἀναξ.

Ἀνάστατος, ος, ον. Renversé, détruit. Ἀνάστατον ποιῆσαι, Abattre, renverser, détruire. R. ἀ priv., ἵστημι.

Ἀνατείνω, f. τενώ, aor. 1 ἀνέτεινα, parf. ἀνατέτακα, a. Élever. Ἀνατείνειν ἑαυτόν. Se redresser, avoir un air hautain, fier. R. ἀνά, τείνω.

Ἀνατρέπω (voy. τρέπω), parf. pass. ἀνατέτραμαι, a. Renverser. R. ἀνά, τρέπω.

Ἀναφαίω (voy. φαίνω), parf. ἀναπέφηνα, a. Montrer; découvrir. || Au pass. ou au moy. Ἀναφαίνομαι, aor. 2 ἀνεφάνην. Paraître. R. ἀνά, φαίνω.

Ἄνδρα, acc. de ἀνήρ.  
 Ἄνδράποδον, ου (τό). Esclave.  
 R. ἀνήρ, ἀποδίδομαι?  
 Ἄνδραποδοῦς, ης, ες. Qui a l'âme vile. R. ἀνδράποδον.  
 Ἄνδράσι, dat. pl. de ἀνήρ.  
 Ἄνδρείος, α, ον. Viril; courageux, mâle. R. ἀνήρ.  
 Ἄνδριάς, άντος (ό). Statue.  
 Ἄνδρώδης, ης, ες. Viril; qui a un grand cœur. R. ἀνήρ.  
 Ἄνεκαλεῖτο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. moy. de ἀνακαλέω.  
 Ἄνεκέρυζα, ας, ε, aor. 1 de ἀνακέρυσσα.  
 Ἄνεκρινον, ες, ε, imparf. de ἀνακρίνω.  
 Ἄνελλύθα, Att. pour ἀνήλυθα, parf. 2 de ἀνέρχομαι.  
 Ἄνελθεῖν, inf. aor. 2 de ἀνέρχομαι.  
 Ἄνελθω, ης, η, subj. aor. 2 de ἀνέρχομαι.  
 Ἄνελθών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de ἀνέρχομαι.  
 Ἄνελωμαι, η, ηται, subj. aor. 2 moy. de ἀναιρέω.  
 Ἄνεμέσητος, ος, ον. Excusable, pardonnable. R. à priv., νεμεσάω, s'indigner.  
 Ἄνεμίξα, ας, ε, aor. 1 de ἀναμίγνυμι.  
 Ἄνεμνήσθην, aor. 1 pass. de ἀναμνήσκω.  
 Ἄνεμος, ου (ό). Vent.  
 Ἄνεξομαι, η, εται, f. moy. de ἀνέγω.  
 Ἄνεπεισα, ας, ε, aor. 1 de ἀναπέιθω.  
 Ἄνεπιδεής, ης, ές. Qui n'a pas besoin de. R. à priv., ἐπιδεής.  
 Ἄνερ, voc. de ἀνήρ.  
 Ἄνεραστός, ος, ον. Peu aimable, qui n'inspire pas d'affection; odieux. R. à, έραστός.  
 Ἄνέρχομαι (voy. έρχομαι), n. Remonter, revenir (sur la terre); survenir. Ἄνέρχεσθαι ὁδόν, Refaire la route, revenir sur ses pas. R. ἀνά, έρχομαι.

Ἄνεσπασο, άσθω, impér. parf. pass. de ἀνασπάω.  
 Ἄνετραπήν, ης, η, 3<sup>e</sup> pers. pl. ησαν, aor. 2 pass. de ἀνατρέπω.  
 Ἄνέχω, f. ἀνέξω, aor. 2 ἀνεσχον, a. Élever; soutenir; retenir. || Au moy. Ἄνεχομαι, f. ἀνέχομαι, aor. 2 ἀνεσχόμην. Lever. || Endurer; supporter; soutenir. (Le rég. à l'acc. ou au gén.) R. ἀνά, έχω.  
 Ἄνεψιός, οὔ (ό). Cousin.  
 Ἄνεωγώς, υία, ός, acc. sing. masc. nom. et acc. pl. neut. ἀνεωγότα, part. parf. 2 de ἀνοίγω.  
 Ἄνηθάω-ω, f. ήσω, n. Redevenir jeune, rajeunir. R. ἀνά, ήθάω.  
 Ἄνηθησάτω, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. aor. 1 de ἀνηθάω.  
 Ἄνήρ, gén. ἀνδρός (ό). Homme. (Ce mot répond à vir en latin.) || Mari, époux.  
 Ἄνθ', devant une voyelle aspirée, pour άντί.  
 Ἄνθει, contr. de ἀνθείε, 3<sup>e</sup> pers. sing. ind. prés. de ἀνθέω.  
 Ἄνθέω-ω, f. ήσω, n. Être en fleur, fleurir. R. άνθος.  
 Ἄνθη, contr. de άνθεα, nom. ou acc. pl. de άνθος.  
 Ἄνθιστάμην, ασο, ατο, imparf. moy. de άνθίστημι.  
 Ἄνθιστημι (voy. ίστημι), a. Opposer (une chose à une autre). || Neut. Résister. || Au moy. Ἄνθίσταμαι, f. άνθιστήσομαι. Résister. R. άντί, ίστημι.  
 Ἄνθος, εος-ους (τό). Fleur.  
 Ἄνθοσμίας, ου (ό). Odorant, parfumé. R. άνθος, όσμή, odeur, parfum.  
 Ἄνθρωπέως, adv. Humainement. R. άνθρωπος.  
 Ἄνθρωπικώς, adv. Même sign.  
 Ἄνθρώπινος, η ου ος, ον. Qui appartient à l'homme, humain.  
 Ἄνθρωπος, ου (ό). Homme.  
 Ἄνιᾶ, 3<sup>e</sup> pers. sing. ind. prés. de άνιαω.  
 Ἄνιάω-ω, f. άσω, aor. 1 pass. ήνιάσθην, a. Affliger, attrister. || Au

moy. ou au pass. Ἀνιάομαι-ῶμαι. S'affliger. R. ἀνία, chagrin.

Ἀνίστημι (voy. ἴστημι), a. Faire lever. (L'aor. 2 et le parf. ont le sens du moy.) || Au moy. Ἀνίσταμαι, f. ἀναστήσομαι. Se lever, se relever. R. ἀνά, ἴστημι.

Ἀνώμενος, η, ον, part. prés. moy. de ἀνιάω.

Ἀννίβας, ου (δ). Annibal, général carthaginois.

Ἄνοια, ας (ή). Folie, sottise. R. ἄνοος.

Ἀνοίγω, f. οίγω, aor. 1 ἀνέωξα et ἠνοίξα, parf. ἀνέωγα, a. Ouvrir. || Au pass. et au moy. Ἀνοίγομαι, parf. ἀνέωγμαι, aor. 1 ἀνέωγθην, aor. 2 ἀνέωγην, parf. 2 ἀνέωγα. Être ouvert, s'entr'ouvrir. Τὰ ἀνεωγῶτα, Les ouvertures, les sentes. R. ἀνά, οίγω.

Ἀνόνητος, ος, ον. Inutile. R. & priv., ὀνήνημι, être utile.

Ἄνουβις, ἰδος, acc. ιω (δ). Anubis, Dieu d'Égypte.

Ἄντ', devant une voyelle, élision pour ἀντί.

Ἀντεξτάζω, f. ἄσω, a. Comparer. || Faire des informations contre. || Au moy. Ἀντεξτάζομαι, et à l'aor. 1 pass. ἀντεξητάσθην. Se porter parde contre, s'opposer à. R. ἀντί, ἐξτάζω.

Ἀντεξετασθεῖς, εῖσα, έν, part. aor. 1 pass. de ἀντεξτάζω.

Ἀντεποιήθην, ης, η, aor. 1 moy. de ἀντιποιέω.

Ἀντερείδω, f. εἰσω, n. Résister. R. ἀντί, ἐρείδω.

Ἄντι, préposition qui gouverne le génitif. Pour, au lieu de ; à l'égard de, à cause de. Ἄνθ' ἐνός, Pour un. Ἄντ' ἐκείνου, A sa place.

Ἀντιβαίνω (voy. βαίνω), n. Marcher en sens contraire ; lutter contre, s'opposer à, résister. R. ἀντί, βαίνω.

Ἀντιθεσις, εως (ή). Antithèse, opposition, en t. de rhétorique. R. ἀντί, τίθημι.

Ἄντιλοχος, ου (δ). Antiloque, guerrier grec, fils de Nestor.

Ἀντιποιέω-ῶ, f. ἦσω, parf. πεποίηκα, a. Faire à son tour, rendre la pareille. || Au moy. Ἀντιποιέομαι-οῦμαι, f. ἦσομαι, aor. 1 de form. pass. ἀντεποιήθην. Revendiquer ; s'arroger ; tâcher d'obtenir. Τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται, Ils recherchent ses biens. R. ἀντί, ποιέω.

Ἀντισθένης, εος-ους, acc. ην (δ). Antisthène, philosophe, chef des Cyniques.

Ἄντιλέω-ῶ f. ἦσω, parf. ἤντηκα, a. Vider (l'eau d'un vaisseau). R. ἀντλος, sentine.

Ἄνω, adv. En haut. Τὰ ἄνω, Les choses d'en haut, les choses de la terre. Οἱ ἄνω, Ceux d'en haut, les vivants.

Ἄνωφελής, ἦς, ές. Inutile. R. & priv. ὄφελος, utilité.

Ἄξινη, ης (ή). Hache.

Ἄξιόμαχος, ος, ον. Digne d'être combattu. R. ἄξιος, μάχη.

Ἄξιος, α, ον. Digne de. Ἄξιόν ἐστι, Il est digne, il est convenable, il est juste.

Ἄξιόω-ῶ, f. ὦσω, aor. 1 ἤξιωσα, parf. ἤξιωκα, a. Juger digne ; juger à propos ; croire juste, ne pas refuser. || Estimer, penser. || Demander. R. ἄξιος.

Ἄξιωμα, ατος (τό). Dignité ; titre. R. ἄξιόω.

Ἄξιων, contr. de ἀξιῶν, part. prés. de ἀξιόω.

Ἄξιος, adv. Dignement ; d'une manière digne de. R. ἄξιος.

Ἄορνος, ου (δ). L'Averne, lac de la Campanie, que les poètes disaient être un lac des enfers. (Il était si infect, que les oiseaux n'osaient en approcher.) R. & priv., ὄρνις.

Ἀπάγαγε, Att. pour ἀπαγε, impér. aor. 2 de ἀπάγω.

Ἀπαγών, οῦσα, ὄν, part. aor. 2 Att. de ἀπάγω.

Ἀπαγγέλλω, f. εἰῶ, parf. ἀπήγγελα, aor. 1 ἀπήγγειλα, a. Annoncer, rapporter. R. ἀπό, ἀγγέλλω.

Ἀπαγορεύω, f. εὔσω, aor. 1 ἀπέπα, aor. 2 ἀπέπειπον, a. Refuser. || Au moy. Ἀπαγορεύομαι. Même sign. R. ἀπό, ἀγορεύω.

Ἀπάγω (voy. ἄγω), a. Emmener; mener; ramener. R. ἀπό, ἄγω.

Ἀπαιδευτος, ος, ον. Qui est sans instruction, ignorant. (Le rég. au gén.) R. ἀ priv., παιδεύω.

Ἀπαιτέω-ῶ, f. ἦσω, parf. ἤτηκα, a. Réclamer; exiger. R. ἀπό, αἰτέω.

Ἀπανθέω-ῶ, f. ἦσω, n. Perdre sa fleur. R. ἀπό, ἀνθέω.

Ἀπαλός, ἦ, ὄν. Délicat; mou; faible.

Ἀπανθρακώ-ῶ, f. ὦσω, aor. 1 ἀπηνθράκωσα, n. Réduire en charbon. R. ἀπό, ἀνθρακώ.

Ἀπαντα, acc. sing. masc. ou nom. et acc. pl. neut. de ἅπας.

Ἀπαντοχόθεν, adv. De tous côtés, de toutes parts. R. ἅπας.

Ἄπας, ἅπασα, ἅπαν, gén. αντος, ἀσης, αντος. Tout ensemble, tout entier. R. ἀ augment., πᾶς.

Ἀπάσης, gén. fémi. sing. de ἅπας.

Ἄπασι, dat. pl. de ἅπας.

Ἀπέθανον, ες, ε, aor. 2 de ἀπονήσχω.

Ἀπειμι, imparf. ἄπιον, parf. ἀπήια, n. S'en aller; aller. (Le présent de ce verbe a le sens du futur.) R. ἀπό, εἶμι 2.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de ἀπαγορεύω.

Ἀπειρος, ος, ον. Inexpérimenté, ignorant. R. ἀ priv., πείρα, essai.

Ἀπέκλειον, ες, ε, imparf. de ἀποκλείω.

Ἀπεκρουσάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de ἀποκρούω.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, aor. 1 de ἀποκτείνω.

Ἀπένεγκον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 2 de ἀποφέρω.

Ἀπεπνίγην, ης, η, aor. 2 pass. de ἀποπνίγω.

Ἀπεραντολογία, ας (ἦ). Loquacité, bavardage. R. ἀπέραντος, λόγος.

Ἀπεργάζομαι (voy. ἐργάζομαι), a. Faire; achever; rendre (tel ou tel). R. ἀπό, ἐργάζομαι.

Ἀπεργάσασθαι, infin. aor. 1 moy. de ἀπεργάζομαι.

Ἀπέβριμμαι, ἴψαι, ἴπται, parf. pass. de ἀποβρίπτω.

Ἀπεβρίφθων, 3<sup>e</sup> pers. duel impér. parf. pass. de ἀποβρίπτω.

Ἀπεσκληθέναι, infin. parf. de ἀπόσκλημι.

Ἀπεσχόμην, ου, ετο, aor. 2 moy. de ἀπέχω.

Ἀπέχρησε, aor. 1 de l'impers. ἀπόχρη.

Ἀπέχω (voy. ἔχω), n. S'abstenir. || Au moy. Ἀπέχομαι, f. ἀφεξομαι, aor. 2 ἀπεσχόμην. Même sign. R. ἀπό, ἔχω.

Ἀπηνθράκωσε, 3<sup>e</sup> pers. sing. aor. 1 act. de ἀπανθρακώ.

Ἄπιθι, impér. de ἀπειμι, s'en aller.

Ἄπιμεν, 1<sup>re</sup> pers. pl. ind. prés. de ἀπειμι, s'en aller.

Ἄπιστία, ας (ἦ). Défiance. || Perfidie. R. ἀπιστος.

Ἄπιστος, ος, ον. Incrédule. || Suspect. || Incroyable. || Perfide. R. ἀπιστέω.

Ἄπιτε, 2<sup>e</sup> pers. pl. de ἄπιθι.

Ἄπιω, ης, η, ἰωμεν, etc. subj. aor. 2 de ἀπειμι, s'en aller.

Ἀπλός-ος, ἀπλόη-ῆ, ἀπλόον-ούν. Simple; toujours le même.

Ἀπό, prép. qui gouverne toujours le gén. De; par; de la part de. || En composition, ἀπό exprime le point de départ; l'éloignement; la privation; la négation.

Ἀποβάθρα, ας (ἦ). Échelle de vaisseau (pour descendre). R. ἀποβαίνω.

Ἀποβαίνω (voy. βαίνω), n. Descendre. R. ἀπό, βαίνω.

Ἀποβάλλω (voy. βάλλω), a. Jeter; rejeter; laisser tomber; perdre. R. ἀπό, βάλλω.

Ἀποβαίνων. οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de ἀποβάλλω.

Ἀποβασίς, εως (ῆ). Descente; sortie. R. ἀποβαίνω.

Ἀποβεληχῶς, υῖα, ὅς, acc. sing. masc. ἀποβεληχότα, part. parf. de ἀποβάλλω.

Ἀποβλέπω, f. βλέψομαι, aor. 1 ἀπέβλεψα, a. Regarder de loin; regarder; détourner les regards vers ou sur. R. ἀπό, βλέπω.

Ἀπόβλεψον, impér. aor. 1 de ἀποβλέπω.

Ἀποβῶσι, 3<sup>e</sup> pers. pl. subj. aor. 2 de ἀποβαίνω.

Ἀπόγεια, ὦν (τά). Cordage servant à attacher le vaisseau à la terre; amarre. Λύειν τα ἀπόγεια, Détacher l'amarre, démarquer. R. ἀπό, γῆ.

Ἀποδειλιάω-ῶ, f. ἄσω, aor. 1 ἀπεδειλίασα, a. Craindre. R. ἀπό, δειλιάω.

Ἀποδέχου, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. de ἀποδέχομαι.

Ἀποδέω, f. δεήσω, n. Être inférieur à. || S'en falloir, manquer. R. ἀπό, δέω.

Ἀποδίδωμι (voy. δίδωμι), a. Rendre; payer. || Attribuer, assigner. R. ἀπό, δίδωμι.

Ἀποδοσ, ὄτω, impér. aor. 2 de ἀποδίδωμι.

Ἀποδοῦναι, infin. aor. 2 de ἀποδίδωμι.

Ἀποδράσις, εως (ῆ). Fuite, évasion. R. ἀποδιδράσκω.

Ἀποδύει, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 2 de ἀποδύω.

Ἀποδυσάμενος, η, ὦν, part. aor. 1 moy. de ἀποδύω.

Ἀποδύσον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 act. de ἀποδύω.

Ἀποδύω, f. δύσω, aor. 1 ἀπέδυσα, a. Dépouiller, déshabiller; se dépouiller de, ôter, quitter. || Au moy. Ἀποδύομαι, f. δύσομαι.

Dépouiller; se dépouiller de, ôter. R. ἀπό, δύω.

Ἀποδῶ, ῶς, ῶ, subj. aor. 2 de ἀποδίδωμι.

Ἀποδῶσω, fut. de ἀποδίδωμι.

Ἀποθνεῖν, infin. aor. 2, et

Ἀποθάνοιμι, opt. aor. 2 de ἀποθνήσκω.

Ἀποθάνω, ης, η, subj. aor. 2, et

Ἀποθνώνων, οὔσα, ὄν, gén. ὄντος, οὔσης, ὄντος, part. aor. 2 de ἀποθνήσκω.

Ἀποθέμενος, η, ὦν, part. aor. 2 moy. de ἀποτίθημι.

Ἀποθέσθω, 3<sup>e</sup> pers. de ἀπόθου.

Ἀποθνήσκω (voy. θνήσκω), n. Mourir, se mourir; périr. R. ἀπό, θνήσκω.

Ἀπόθου, pour ἀπόθεσο, impér. aor. 2 moy. de ἀποτίθημι.

Ἀποκείρω, f. κείρω, aor. 1 ἀπέκειρα, a. Tondre. R. ἀπό, κείρω.

Ἀποκερδαίνω, f. ανῶ, aor. 1 ἀπεκέρθανα, a. Retirer du profit de; gagner. R. ἀπό, κερδαίνω.

Ἀποκερδάναι, inf. aor. 1 de ἀποκερδαίνω.

Ἀποκλείω, f. ἀποκλείσω, aor. 1 ἀπέκλεισα, parf. ἀποκέκλειχα, a. Exclure. || Fermer, enfermer. R. ἀπό, κλείω.

Ἀποκναίω, f. αἰσω, a. Tourmenter. R. ἀπό, κναίω.

Ἀποκόπτω, f. κούψω, parf. ἀποκέκοφα, aor. 2 pass. ἀπεκόπην, a. Couper, retrancher. R. ἀπό, κόπτω.

Ἀποκόψω, fut. de ἀποκόπτω.

Ἀποκρίνασθαι, inf. aor. 1 de

Ἀποκρίνομαι, f. οὔμαι, aor. 1 ἀπεκρίναμην, aor. 1 de forme pass. ἀπεκρίθην, a. et n. Répondre; répliquer. R. ἀπό, κρίνω.

Ἀποκρούω, f. οὔσω, a. Répousser. || Au moy. Même sign. R. ἀπό, κρούω.

Ἀποκτείνω (voy. κτείνω), a. Tuer. R. ἀπό, κτείνω.

Ἀπολαύω, f. λαύσω et λαύσομαι, parf. ἀπολέλαυκα, aor. 1 ἀπέ-

λαυσα, a. Jouir; retirer (du bien ou du mal) de. Ὁ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, Quel fruit tu en retires. Τοῦτό γε ἀπολέλαυκα τῆς σοφίας αὐτοῦ, J'ai retiré ce fruit de sa philosophie. R. ἀπό, λαύω.

Ἀπολείπω, f. λείψω, parf. 2 ἀπολέλοιπα, aor. 2 ἀπέλιπον, a. Abandonner; laisser. R. ἀπό, λείπω.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, parf. de ἀπολαύω.

Ἀπολιπεῖν, inf. aor. 2 de ἀπολείπω.

Ἀπολικόντες, nom. pl. masc. de

Ἀπολικών, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de ἀπολείπω.

Ἀπόλλυμι (voy. ἄλλυμι), a. Perdre, détruire. ¶ Au moy. Ἀπόλλυμαι, fut. 1 ἀπολέσομαι, fut. 2 ἀπολοῦμαι, aor. 2 ἀπωλόμην, parf. 2 ἀπόλωλα. Périr, être perdu. (Le parfait ἀπόλωλα a le sens du présent : Je meurs, je péris.) R. ἀπό, ἄλλυμι.

Ἀπόλλων, ὠνος, voc. Ἀπολλων (ὁ). Apollon, un des douze grands Dieux.

Ἀπόλλωλα, ας, ε, parf. 2 de ἀπόλλυμι.

Ἀπομαθήση, 2<sup>o</sup> pers. sing. fut. de ἀπομανθάνω.

Ἀπομανθάνω (voy. μανθάνω), a. Désapprendre, oublier. R. ἀπό, μανθάνω.

Ἀπομετρέω-ῶ, f. ἤσω, aor. 1 ἀπεμέτρησα, a. Mesurer. R. ἀπό, μετρέω.

Ἀπομετρήσαι, inf. aor. 1 de ἀπομετρέω.

Ἀποπλέω (voy. πλέω), n. Mettre à la voile, partir. R. ἀπό, πλέω.

Ἀποπνέω, f. ἀποπνεύσω, aor. 1 ἀπέπνευσα, a. Exhaler. (Le régime au gén. ou l'acc.) R. ἀπό, πνέω.

Ἀποπνίγω, f. πνιξοῦμαι, a. Suffoquer, étouffer. R. ἀπό, πνίγω.

Ἀπορία, ας (ἡ). Embarras. ¶ Manque de ; pauvreté, indigence. R. ἀπορός.

Ἀπορός, ος, ον. Impraticable, difficile; embarrassant. ¶ Pauvre, indigent. R. à priv., πόρος.

Ἀπορρίπτω-ῶ, f. ἤσω, a., et Ἀπορρίπτω (voy. ῥίπτω), a. Jeter. R. ἀπό, ῥίπτω.

Ἀπορρίψων, 2<sup>o</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de ἀπορρίπτω.

Ἀποσειώ, f. σεισω, a. Secouer, faire tomber. ¶ Au moy. Ἀποσειομαι, f. σεισομαι. Écarter. R. ἀπό, σειώ.

Ἀποσειωμέμεθα, 1<sup>o</sup> pers. pl. parf. pass. de

Ἀποσιμόω-ῶ, f. ὠσω, a. Rendre camard. Ἀποσειωμέμεθα τὰς ῥίνας, Notre nez est devenu camard. R. ἀπό, σιμός.

Ἀποσκέλλομαι, f. σκλήσομαι, parf. ἀπέσκληκα, aor. 2 ἀπέσκλην. Se dessécher, dépérir. R. ἀπό, σκέλλω.

Ἀποσκοπέω-ῶ, f. ἤσω, a. Regarder de loin, observer, épier. R. ἀπό, σκοπέω.

Ἀποστάς, ἄσα, ἄν, part. aor. 2 de ἀρίστημι.

Ἀποστήσομαι, η, εται, fut. moy. de ἀρίστημι.

Ἀποσφάζω, f. σφάξω, aor. 1 ἀπέσφαξα, a. Egorger. R. ἀπό, σφάζω.

Ἀποσφάξας, ασα, αν, part. aor. 1 de ἀποσφάζω.

Ἀποτίθημι (voy. τίθημι), a. Déposer, mettre bas. ¶ Au moy. Même sign. R. ἀπό, τίθημι.

Ἀποφέρω (voy. φέρω), a. Emporter. ¶ Au moy. Même sign. R. ἀπό, φέρω.

Ἀπόχρη, aor. 1 ἀπέχρησε, impers. Il suffit. R. ἀπό, χρή.

Ἀπράγμων, ὦν, ον. Qui ne cause aucun embarras. Ἀπραγμωνέστερος, Moins embarrassant. R. à priv., πράγμα.

Ἀπώλεια, ας (ἡ). Perte. R. ἀπόλλυμι.

Ἄρα, et Ἄραγε ou Ἄρά γε, adv. Est-ce que?

Ἀράμενος, η, ον, part. aor. 1 moy. de αἶρω.

Ἀράξης, ου (ό). L'Araxe, fleuve d'Asie, qui coule entre la Géorgie et la Perse.

Ἀρβηλα, ων (τά). Arbèles, ville d'Assyrie.

Ἀργός, ός, όν. Oisif, paresseux. R. à priv., ἔργον.

Ἀργύριον, ου (τό). Argent; pièce d'argent, monnaie.

Ἀρέσκω, f. ἀρέσω, aor. 1 ἤρεσα, parf. ἤρεκα, n. Plaire. Ἀρέσκειν τινί, Plaire à quelqu'un, se le rendre ami. | Au moy. Ἀρέσκομαι, f. ἀρέσομαι, aor. 1 ἤρεσάμην. Plaire. | Au pass. Ἀρέσκομαι, f. ἀρεσθήσομαι, aor. 1 ἤρεσθην, parf. ἤρεσμαι. Être satisfait de, se contenter de.

Ἀριστέας, ου (ό). Aristée, nom d'homme.

Ἀριστεύω, f. εὔσω, parf. ἤριστευκα, n. Se distinguer, exceller. R. ἀριστος.

Ἀριστιππος, ου (ό). Aristippe, philosophe. R. ἀριστος, ἵππος.

Ἀριστος, η, ον, sup. anomal de ἀγαθός. Très-bon, le meilleur; très-brave, le plus brave; honnête, vertueux. Οἱ ἀριστοί, Les premiers d'un État.

Ἀριστοτέλης, εος-ους (ό). Aristote, philosophe, précepteur d'Alexandre. R. ἀριστος, τέλος.

Ἀρχάς, άδος (ό). Arcadien.

Ἀρμένιος, ου (ό). Arménien.

Ἀρσάκης, ου (ό). Arsace, nom d'homme.

Ἀρτεμισία, ας (ή). Artémise, nom de femme.

Ἄρτι, adv. A l'instant, tout récemment, naguère. Ἄρτι μὲν... ἄρτι δέ, Tantôt... tantôt.

Ἄρτιως, adv. Tout récemment, tout à l'heure. | Parfaitement. R. ἄρτιος.

Ἄρτος, ου (ό). Pain.

Ἀρυσάμενος, η, ον, part. aor. 1 moy. de ἀρύω.

Ἀρύσσομαι, η, ηται, subj. aor. 1 moy. de

Ἀρύω, f. ὑσω, parf. ἤρυκα, a. Puiser, tirer (de l'eau). | Au moy. Même sign.

Ἀρχαίος, α, ον. Ancien. R. ἀρχή. Ἀρχή, ης (ή). Principe, commencement. Ἐξ ἀρχῆς, Dès l'origine. | Commandement, domination, autorité, empire.

Ἀρχω, f. ἀρξω, aor. 1 ἤρξα, parf. ἤρξα, n. Commander, dominer. | Au moy. Ἀρχομαι, f. ἀρξομαι, aor. 1 ἤρξάμην. Commencer, se mettre à. (Le rég. au gén.) R. ἀρχή.

Ἄσμενος, ος, ον. Qui n'inspire pas le respect. Οὐκ ἄσμενος τὴν ὄψιν, D'une physionomie assez noble. R. à priv., σεμνός.

Ἄσημος, ος, ον. Qui n'a aucune distinction; inconnu, obscur. R. à, σήμα.

Ἄσθενής, ης, ές. Faible. R. à, σθένος.

Ἄσμενος, η, ον. Joyeux, content. R. ἤδομαι.

Ἄσσύριος, ου (ό). Assyrien, de l'Assyrie, royaume d'Asie.

Ἄστατος, ος, ον. Qui est sans stabilité, inconstant, incertain. R. à priv., ἵστημι.

Ἄστεϊος, α, ον. Citadin; civil, agréable, fin, plaisant. Ἄστεϊα, pl. n. Des choses plaisantes. R. ἄστυ, ville.

Ἄστρον, ου (τό). Astre.

Ἄσυνετος, ος, ον. Imprudent. R. à priv., συνίημι.

Ἄσφαλέστερον, compar. n. de ἀσφαλής, pris adv. Plus en sûreté, plus sûrement.

Ἄσφαλής, ης, ές. Sûr. R. à priv., σφάλω, chanceler.

Ἄταρ, conj. Mais; d'ailleurs, du reste, au reste.

Ἄτεχνος, ος, ον. Qui est sans enfants. R. à, τέχνον.

Ἄτεχνῶς, adv. Réellement, sans doute. R. à, τέχνη.

Ἄτιμως, adv. Honteusement, ignominieusement. R. ἄ, τιμή.

Ἄτινα, pl. neut. de ὅστις.

Ἄτοπος, ος, ον. Qui n'est pas dans son lieu, déplacé; inconvenant; absurde. R. ἄ, τοπος.

Ἄτρεπτος, ος, ον. Qui ne peut être tourné; immuable, constant. R. ἄ, τρέπω.

Ἀύ, Ἀύθι et Ἀὔθις, adv. De nouveau, encore.

Ἀύξανω, imparf. ἠύξανον, et

Ἀύξω, f. αύξήσω, aor. 1 ἠύξησα, parf. ἠύξηκα, a. Augmenter. || Neut. Croître. || Au pass. Ἀύξομαι, f. αύξηθῆσομαι, aor. 1 ἠύξηθην, parf. ἠύξημαι. Être augmenté, croître.

Ἀύριον, adv. Demain.

Ἀυτάρχεια, ας (ἡ). Qualité de ce qui se suffit à soi-même; modération, tempérance. R. αὐτός, ἀρκέω.

1. Αὐτή, fém. de οὗτος.

2. Αὐτή, fém. de αὐτός.

Ἀυτίτις, adv. Aussitôt, sur-le-champ. R. αὐτός.

Αὐτός, αὐτή, αὐτό. Même; moi-même, toi-même, lui-même; ce-lui-là même, celle-là même, cela même. Ὁ αὐτός, Le même. Τὸ αὐτό, pris subst. La même chose.

1. Αὐτοῦ, gén. sing. masc. et neut. de αὐτός. || Adv. Là.

2. Αὐτοῦ pour ἑαυτοῦ. Πρὸς αὐτόν, En lui-même.

Ἀυξέω-ῶ, f. ἴσω, parf. ἠύχηκα; n. Se vanter, se glorifier.

Ἄψ'. devant une voyelle aspirée, élision pour ἀπό.

Ἀραιρέω-ῶ (voy. αἰρέω), a. Oter, enlever, arracher. (Le rég. au gén. ou au dat.) R. ἀπό, αἰρέω.

Ἀρᾶνως, adv. Subitement. R. ἄ priv., φαίνω.

Ἀρᾶρμαχτος, ος, ον. Qui n'est pas empoisonné. R. ἄ priv., φάρμαχον.

Ἀρεθείς, εἶσα, ἐν, part. aor. 1 pass. de ἀρήμι.

Ἀρεθῆναι, inf. aor. 1 pass. de ἀρήμι.

Ἀρεῖς, εἶσα, ἐν, gén. ἐντος, εἰσης, ἐντος, part. aor. 2 de ἀρήμι.

Ἀρέλωμαι, η, ηται, subj. aor. 2 moy. de ἀραιρέω.

Ἄρες, ἐτώ, impér. aor. 2 de ἀρήμι.

Ἀρήκα, ας, ε, aor. 1 de ἀρήμι.

Ἀρηρεῖτο, contr. de ἀρηρεετο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. moy. et pass. de ἀραιρέω.

Ἀρήρημαι, ησαι, ηται, 1<sup>re</sup> pers. pl. ἴμεθα, parf. pass. de ἀραιρέω.

Ἀρήσω (d'où l'inf. ἀρήσειν), fut. de ἀρήμι.

Ἄρθονος, ος, ον. Abondant, innombrable. R. ἄ priv., φθόνος.

Ἄρτιγμένος, η, ον, part. parf. de ἀρτινεομαι.

Ἄρτιεις, εἶσα, ἐν, part. prés. de Ἄρτιμι (voy. ἴρμι), a. Lâcher; laisser échapper. R. ἀπό, ἴρμι.

Ἄρτινεομαι (voy. ἰκνεομαι), n. Arriver, venir, se rendre. R. ἀπό, ἰκνεομαι.

Ἄρτις, 2<sup>e</sup> pers. sing. parf. de ἀρτινεομαι.

Ἄρτιζομαι, η, εται, fut. de ἀρτινεομαι.

Ἄρτιστημι (voy. ἴστημι), a. Éloigner. || Au moy. Ἄρτισταμι, f. ἀποστήσομαι, parf. ἀρτίστηκα, aor. 2 ἀπέστην. S'éloigner. Ἀποστάς τῶν πατέρων, Ayant abandonné les coutumes de ses pères. R. ἀπό, ἴστημι.

Ἄρνω, adv. Subitement. R. ἄ priv., φαίνω.

Ἄρρητος, ος, ον. Insupportable. R. ἄ, φέρω.

Ἄρρωτος, adv. Étourdissement, follement. R. ἄ, φρήν, esprit.

Ἄρσιος, ἄ, ὄν. Grec, qui est de la Grèce, grande contrée d'Europe.

Ἄρθεομαι, fut. ἀρθέσομαι et ἀρθεσθήσομαι, aor. 1 ἤρθεσθην, n. ἔτ a. Supporter avec peine; être chagrin de. (Le rég. au gén.,

au dat. ou à l'acc.) || S'indigner; se fâcher. R. ἄχθος, poids.

Ἄγροφορέω-ω, f. ἴσω, n. Porter un fardeau. R. ἄχθος, φέρω.

Ἀχιλλεύς, έως, voc. εὔ (ό). Achille, héros grec.

Ἄχρηστος, ος, ov. Inutile. R. ἄ priv., χρηστός.

Ἄχρι et Ἄχρισ, adv. Jusqu'à, jusqu'à ce que, si longtemps que.

Ἄχρισ οὐ, Jusqu'à ce que.

## B

Βαβαί, interj. qui exprime l'admiration. Oh! Ah!

Βαβυλών, ώνος (ή). Babylone, ville de la Chaldée.

Βαδίζω, f. ίσω, f. 2. ιώ, parf. βεβάδιχα, n. Aller, marcher.

Βάδισμα, ατος (ό). Marche; démarche. R. βαδίζω.

Βαίνω, f. βήσομαι, aor. 1 έβησα, parf. βέθηχα, aor. 2 έβην, n. Marcher, aller.

Βαθύς, εια, ύ. Profond. || Ample; épais.

Βακτηρία, ας (ή). Bâton.

Βάκτρα, ων (τα). Bactres, ville d'Asie.

Βάκτρον, ου (τό). Bâton.

Βαλάντιον, ου (τό). Bourse.

Βάλλω, f. βαλώ, parf. βέβληχα, aor. 2 έβαλον, a. Lancer, jeter; frapper.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, n. Affecter les mœurs des barbares, imiter les barbares. R. βάρβαρος.

Βαρβαρικός, ή, όν. Barbare, de barbare. Ές τό βαρβαρικόν, A la façon des barbares. R. βάρβαρος.

Βαρβαρισμός, ου (ό). Mot barbare, barbarisme. R. βάρβαρος.

Βάρβαρος, ου (ό). Barbare. (Pour les Grecs, tout ce qui n'était pas Grec était barbare, c'est-à-dire étranger.)

Βάρεα. Voyez βάρη.

Βαρέω-ω, f. ἴσω, a. Charger, accabler. R. βαρύς.

Βάρη, contr. de βάρεα, nom. et acc. pl. de

Βάρος, εος-ους (τό). Poids, fardeau.

Βαρύ, neut. de βαρύς.

Βαρύνω, f. υνώ, a. Charger, accabler. || Au pass. Βαρύνομαι. Être chargé, être accablé; supporter avec peine. (Le rég. à l'acc.) R. βαρύς.

Βαρύς, εια, ύ; gén. έος, ειας, εος, acc. sing. masc. βαρύν; acc. pl. masc. βαρέας-εις. Lourd. || Pénible, désagréable.

Βασιλεα, acc. sing. de βασιλεύς.

Βασιλεία, ας (ή). Royauté. R. βασιλεύς.

Βασιλεύς, εος et Att. έως (ό). Roi, prince.

Βασιλεύω, f. εύσω, n. Régner; être roi. R. βασιλεύς.

Βασιλικός, ή, όν. Royal, qui convient à un roi.

Βαφή, ης (ή). Teinture, couleur, coloris. R. βάπτω, plonger.

Βέβαιος, α, ov. Stable, ferme, fixe, sûr. R. βέβηχα, de βαίνω.

Βεβαίως, adv. Solidement, fermement. || Certainement, avec certitude. R. βέβαιος.

Βεβιωκώς, υια, ός, part. parf. de βιώω.

Βέλτιστος, η, ov, sup. anomal de αγαθός. Très-bon. Ω βέλτιστε, O mon cher.

Βελτίων, ων, ov, comp. anomal de αγαθός. Meilleur.

Βιθυνός, ου (ό). Bithynien, qui est de la Bithynie, province de l'Asie Mineure.

Βίος, ου (ό). Vie.

Βιοτος, ου (ό). Vie. || Biens, fortune. R. βίος.

Βιόω-ω, inus., prête ses temps à ζάω. Voy. ζάω.

Βιῶναι, inf. aor. 2 de ζάω.

Βιώσεσθαι, inf. fut. de ζάω.

Βλέποιεν, 3<sup>e</sup> pers. pl. opt. prés. de βλέπω.

Βλέπω, f. βλέψομαι, a. Regarder, voir.

Βλεψίας, ου (ό). Blepsias, nom d'homme.

Βλοσυρός, ά, όν. Terrible à voir, farouche.

Βόα, contr. de βόαε, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de.

Βοάω-ώ, f. βοήσω et mieux βοήσομαι, aor. 1 έβόησα, parf. βεβόηκα, a. et n. Crier.

Βοηθέω-ώ, f. ήσω, aor. 1 έβοήθησα, parf. βεβοήθηκα, n. Venir au secours, secourir.

Βοιωτίας ou Βοιωτός, ού (ό). Béotien, de la Béotie, contrée de la Grèce.

Βόσχω, f. βοσκήσω, aor. 1 έβόσκησα, a. Faire paître. || Au moy. Βόσκομαι. Se repaître.

Βουδών, ώνος (ό). Aine, bas-ventre.

Βούλει, pour βούλη, 2<sup>e</sup> pers. sing. ind. prés. de βούλομαι.

Βουλεύω, f. εύσω, parf. βεβούλευκα, n. et a. Délibérer, projeter, être d'avis de. || Au moy. Βουλεύομαι. f. εύσομαι, aor. 1 έβουλεύσαμην, parf. βεβούλευμαι. Délibérer, être d'avis de. Πώς έβουλεύσω; Comment t'es-tu décidé? R. βούλομαι.

Βούλομαι, ει, εται, f. βουλήσομαι, aor. 1 έβουλήθην, parf. βεβούλημαι, parf. 2 βέβουλα, a. et n. Vouloir.

Βούων, contr. de βούων, part. prés. de βοάω.

Βραδύς, εία, ύ. Lent.

Βραδύτερος, α, ον, comp. de βραδύς. Plus lent; plus long (en parlant d'un chemin).

Βρενθύομαι, f. ύσομαι, n. Être arrogant; s'enorgueillir. R. βρένθος, arrogance.

Βρέξας, ασα, αν, part. aor. 1 de βρέχω.

Βρέφη, contr. de βρέφεα, nom. et acc. pl. de

Βρέφος, εος-ους (τό). Enfant.

Βρέχω, f. βρέξω, aor. 1 έβρεξα, parf. βέβρεχα, aor. 1 pass. έθρέθην, a. Mouiller.

## Γ

Γάδεια, ων (τά). Cadix, ville maritime d'Espagne.

Γαλάτης, ου (ό). Galate, Gaulois, nom de peuple.

Γαμέω-ώ, f. ήσω, aor. 1 έγάμησα ου έγάμεσα et έγμηα, parf. γεγάμηκα, a. Épouser. || Neut. Se marier.

Γάμος, ου (ό), et ordint. au pl. Γάμοι, ων (οί). Noces. R. γαμέω.

Γαμών, ουντος, contr. de γαμέων, έοντος, part. pr. de γαμέω.

Γάρ, conj. Car.

Γαστήρ, τέρος ου τρός (ή). Ventre.

Γέ, adv. Du moins, certes, oui.

Γεγενημένον, ου (τό), neutre du part. parf. de γίνομαι. Le fait, ce qui est arrivé.

Γεγενήσθαι, infin. parf. de γίνομαι.

Γεγένημαι, ησαι, ηται, parf. de γίνομαι.

Γερρακώς, υία, ός, part. parf. de γηράσκω.

Γέγονα, ας, ε, 3<sup>e</sup> pers. pl. ασι, parf. 2 de γίνομαι.

Γελᾶ, 3<sup>e</sup> pers. sing. de

Γελάω-ώ, f. γελάσομαι, aor. 1 έγέλασα, parf. γεγέλακα, n. et a. Rire; se moquer, rire de. (Le rég. au dat. ου à l'acc.)

Γελοτός, α, ον. Risible, plaisant. R. γελάω.

Γελών, ώσα, ών, contr. de γελάων, άουσα, άον, part. prés. c<sup>st</sup> γελάω.

Γελῶοι, ώων (οί). Les Géions, peuple de Sicile.

Γέλως, ωτος (ό). Rire, ris. R. γελάω.

Γένειον, ου (τό). Menton.

Γενέσθαι, infin. aor. 2 de γίνομαι.

Γεννάδας, ου (ὁ). Homme brave, généreux. R. γεννάω.

Γενναῖος, α, ου. De noble origine. || Généreux, brave. Τὸ γενναῖον, La force d'âme, la noblesse de sentiments. R. γεννάω.

Γενοίμην, οιο, οίτο, opt. aor. 2 de γίνομαι.

Γεῖβρον, ου (τὸ). Bouclier (ordinairement d'osier).

Γένος, εος-ους (τὸ). Race, famille; naissance. R. γίνομαι.

Γέρων, οντος (ὁ). Vieillard.

Γεφυρώ-ω, f. ὠσω, aor. 1 ἐγεφύρωσα, a. Joindre par un pont.

Ὁ γεφυρώσας τὸν Ἑλλήσποντον, Celui qui jeta un pont sur l'Hellespont. R. γέφυρα, pont.

Γεφυρώσαι, infin. aor. 1 de γεφυρώω.

Γῆ, γῆς (ἡ). Terre; champ.

Γῆρα, contr. pour γήρατι, dat. de γῆρας.

Γηραιός, á, ὄν. Vieux.

Γῆρας, ατος -ας -ως (τὸ). Vieillesse.

Γηράσκω et Γηράω-ω, f. γηράσω, parf. γεγήρακα, n. Vieillir. R. γῆρας.

Γίνομαι et Γίγνομαι, f. γενήσομαι, aor. 1 ἐγενήθην, parf. γεγένημαι, parf. 2 γέγονα (d'où le participe γεγονώς), aor. 2 ἐγενόμην, n. Naître. || Être, exister. || Devenir (tel ou tel); s'élever; provenir. || Être âgé de (avec l'acc.).

Γινώσκετε, 2<sup>e</sup> pers. pl. Indic. et impér. prés. de γινώσκω.

Γινώσκω et Γινώσκω, f. γνώσομαι, aor. 1 ἐγνώσα, parf. ἔγνωκα, aor. 2 ἔγνω, impér. aor. 2 γνώθι, ὦτω; subj. aor. 2 γνώω, ᾤω, a. Connaître; reconnaître. || S'apercevoir de. || Résoudre, décider, statuer.

Γνώθι, γνώτω, impér. aor. 2 de γινώσκω.

Γνώμη, ης (ἡ). Sentiment. || Prudence. || Intelligence, génie. R. γινώσκω.

Γνώρισμα, ατος (τὸ). Marque distinctive, signe distinctif. R. γνωρίζω, reconnaître.

Γνώστη, 2<sup>e</sup> pers. sing. fut. de γινώσκω.

Γόης, ητος (ὁ). Charlatan, imposteur.

Γόνυ, gén. γόνατος, pl. γόνατα, pl. dat. γόνασι (τὸ). Genou.

Γοῦν, contr. pour γέ οὔν. Donc; en effet; certes. || Du moins; cependant.

Γρανικός, οὔ (ὁ). Le Granique, fleuve de la Troade.

Γράφω, f. γράψω, aor. 1 ἔγραψα, parf. γέγραφα, aor. 2 pass. ἔγραψην, a. Écrire.

Γυμνός, ἡ, ὄν. Nu, dépouillé; chauve.

Γύναι, voc. de γυνή.

Γυναῖκα, acc. sing. de γυνή.

Γυναικίος, α, ου. De femme; efféminé. R. γυνή.

Γυναίξί, dat. pl. de γυνή.

Γύναιον, ου (τὸ). Courtisane.

Γυνή, gén. γυναικίος, voc. γύναι (ἡ). Femme.

Γύψ, ὑπός (ὁ). Vautour.

## Δ

Δ', devant une voyelle, élision pour δέ.

Δάκνω, f. δήξω et δήξομαι, aor. 1 ἔδηξα, parf. δέδηχα, aor. 2 ἔδακον, aor. 1 pass. ἐδήχθην, a. Mordre, piquer.

Δάκρυ, υος (τὸ). Larme.

Δάκρυον, ου (τὸ). Larme.

Δακρύω, f. ὕσω, a. et n. Pleurer. R. δάκρυ.

Δακτύλιος, ου (ὁ). Anneau. R. δάκτυλος.

Δάκτυλος, ου (ὁ). Doigt. || Dactyle, pied composé d'une longue et de deux brèves.

Δακῶν, οὔσα, ὄν, gén. ὄντος, etc., part. aor. 2 de δάκνω.

Δαμασίας, ου (ὁ). Damascias, nom d'homme.

Δάμις, ἴδος (ὀ). Damis, nom d'homme.

Δάμνιππος, ου (ὀ). Damnippe, nom d'homme.

Δάμων, ωνος (ὀ). Damon, nom d'homme.

Δαμόξενος, ου (ὀ). Damoxène, nom d'homme.

Δαναός, οὔ (ὀ). Danaüs, père des Danaïdes.

Δανειστής, εὐ (ὀ). Usurier. R. δάνειον, usure.

Δαρείος, ου (ὀ). Darius, roi de Perse.

Δέ, conj. Mais; et; alors; cependant; ainsi; en effet; puis: εντίν: or. Cette particule est souvent opposée à μέν: Σὺ μὲν λέγεις, ἐγὼ δὲ πράσσω, Toi du dis, et moi je fais.

Δεδηγμένος, η, ον, part. parf. pass. de δακνω.

Δεδῶμαι, parf. pass. de δηώ.

Δεδωμένος, η, ον, part. parf. pass. de δηώ.

Δέδια, ας, ε, 3<sup>e</sup> pers. pl. ασι, parf. 2 de δείω.

Δεδιεναι, inf. parf. 2 de δείω.

Δέδοχαι, 3<sup>e</sup> pers. sing. parf. pass. de δοκίω.

Δέη. 1<sup>o</sup> Subj. du verbe impers. δεῖ. || 2<sup>o</sup> Deuxième pers. sing. ind. prés. de δέομαι.

Δέησει, fut. de δεῖ.

Δέησις, εως (ή). Prière, supplication. R. δέομαι.

Δεῖ, f. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, imparf. ἔδει, impers. Il faut; il est besoin de. Οὐδὲν δεήσει, Il ne sera nullement nécessaire. || Il s'en faut de. Πολλοῦ γε δεῖ, Tant s'en faut.

Δείω, f. δέισω et δέισομαι, parf. δέδοικα, parf. 2 δέδια (avec le sens du prés.), a. Craindre, redouter. R. δέος, crainte.

Δείκνυμι, f. δείξω, aor. 1 ἐδείξα, parf. δεδειχα, parf. pass. δεδειγμαι, a. Montrer, faire voir.

Δειλός, ή, όν. Timide, craintif. R. δέος, crainte.

Δεινίας, ου (ὀ). Dinias, nom d'homme.

Δεινός. Voy. Δεινός.

Δεινός, ή, όν. Terrible; fâcheux. || Étrange. || Δεινόν, neut. pris subst. Chose terrible; mal. R. δέος, crainte.

Δείξον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de δείκνυμι.

Δείξω, fut. de δείκνυμι.

Δειπνέω-ώ, f. ήσω, n. Souper. R. δειπνον.

Δειπνον, ου (τό). Souper, repas du soir.

Δείσθαι, inf. prés. de δέομαι.

Δειγθήσομαι, η, εται, fut. pass. de δείκνυμι.

Δέλεαρ, ατος (τό). Pâturage. || Arrât, amorcc.

Δέξαιτο et δέξαιντο, 3<sup>e</sup> pers. sing. et pl. opt. aor. 1 de δέχομαι.

Δεξιός, α, όν. Qui est du côté droit. Ἐπὶ τὰ δεξιά, A la droite, du côté droit.

Δέομαι, f. δεήσομαι, aor. 1 ἐδέηθη, parf. δεδέημαι. Prier; demander. (Le régime au gén.) R. δεω, avoir besoin.

Δέον, οντος, part. neut. de δεῖ. Ce qu'il faut. Οὐδὲν δέον, Sans utilité. Δέον, Lorsqu'il convenait, lorsqu'il est ou lorsqu'il était, convenable.

Δέρμα, ατος (τό). Peau, cuir. R. δέρω, écorcher.

Δεσποτης, ου (ὀ). Maître. R. δέω, lier, ποῦς.

Δέχομαι, f. δέξομαι, parf. δέδεγμι, a. Prendre; recevoir; admettre, accepter.

Δέω, f. δεήσω, aor. 1 ἐδέησα, parf. δεδέηχα, n. Avoir besoin, manquer de. Voy. δέομαι.

Δή, particule. Réellement. || Or, donc. || Même.

Δῆθεν, adv. Assurément, sans doute. R. δή.

Δηρίω-ώ, f. ώσω, parf. pass. δεδήωμαι, a. Dévaster, détruire. Δεδήωμαι τὸν πάγωνα, On m'a

coupé la barbe (mot à mot : j'ai été ravagé quant à la barbe).

Δηλαδή, adv. Sans doute. R. δῆλος, δῆ.

Δῆλον, n. de δῆλος (sous-ent. ἐστὶ). Il est clair.

Δηλονότι, adv. Sans doute; assurément. R. δῆλον, ἔτι.

Δῆλος, η, ον. Manifeste, évident; certain.

Δηλώω-ω, f. ὠσω, aor. 1 ἐδήλωσα, parf. δεδήλωκα, a. Montrer, faire voir. R. δῆλος.

Δημήτηρ, τερος-τρος (ῆ). Cérés, Déesse de la terre. R. δά, dorien pour γά, qui lui-même est pour γῆ, terre, et μήτηρ.

Δημοτικός, ῆ, ον. Qui convient au peuple, populaire. R. δῆμος.

Δηῶω-ω, f. ὠσω, parf. δεδήλωκα, a. Comme δῆῶω.

Δι', devant une voyelle, élision pour διά, prép. || Élision pour Δία, acc. de Ζεύς.

Διά, prép. 1° Avec le gén. Le long de. || A travers; par; en. || Pendant; après. Διά χρόνου, Pendant quelque temps ou Après quelque temps. || 2° Avec l'acc. Pour; touchant; à cause de. || Par le moyen de.)

Δία, acc. de Ζεύς.

Διαβουκολέω-ω, f. ἤσω, a. Tromper par de vaines espérances, repaître d'un vain espoir; amuser. R. διά, βουκολέω.

Διαγινώσκω et Διαγιγνώσκω (voy. γινώσκω), a. Distinguer, discerner; reconnaître. R. διά, γινώσκω.

Διαγνοῖην, opt. aor. 2, et

Διαγνώναι, infin. aor. 2 de διαγινώσκω.

Διαδεδεμένος, η, ον, part. parf. pass. de διαδέω.

Διαδεξάμενος, η, ον, part. abr. 1 de

Διαδέχομαι, f. δέχομαι, aor. 1 διεδεξάμην, parf. διαδέδεγμαι, a. Recevoir par succession, par héri-

tage. || Succéder à, remplacer. R. διά, δέχομαι.

Διαδέω-ω, f. δήσω, parf. διαδέδηκα, parf. pass. διαδέδεμαι, a. Ceindre. R. διά, δέω.

Διάδημα, ατος (τό). Diadème. R. διαδέω.

Διαθήκη, ης (ῆ). Testament. Τίθεσθαι διαθήκας; Faire un testament. R. διατίθημι.

Διαθρύπτω, f. θρύψω, a. Rompre, casser. || Amollir, énerver. R. διά, θρύπτω.

Διαιρέω-ω (voy. αἰρέω), a. Partager, diviser. R. διά, αἰρέω.

Δίαίτα, ης (ῆ). Manière de vivre, régime.

Διακρивоίμην, οιο, οιο, opt. prés. pass. de

Διακρίνω (voy. κρίνω), a. Distinguer, discerner. || Au pass. Διακρίνομαι, f. διακριθῆσομαι, aor. 1 διεκρίθην, parf. διακέκριμαι. Être discerné. R. διά, κρίνω.

Διαλανθάνω (voy. λανθάνω), n. et a. Être caché, ne pas être aperçu; échapper à. (Le régime à l'acc.) R. διά, λανθάνω.

Διάλογος, ου (ό). Dialogue. R. διά, λογος.

Διαλύω, f. λύσω, parf. διαλέλυκα, a. Fendre; dissoudre; rompre. R. διά, λύω.

Διαμέλλω, f. μελλήσω, n. Différer, tarder. R. διά, μέλλω.

Διαμπάζω, adv. D'un côté à l'autre, d'outre en outre. R. διά, πάζω.

Διανοέομαι-οῦμαι, f. ἤσομαι, aor. 1 διανοήθην. Penser. R. διά, νοέω.

Διαπαρείς, εἶσα, έν, part. aor. 2 pass. de διαπείρω.

Διαπειράς, ασα, αν, part. aor. 1 de

Διαπείρω, f. περῶ, aor. 1 διέπειρα, a. Percer, traverser. R. διά, πείρω.

Διαπεράω-ω, f. άσω, aor. 1 διεπέρασα, a. Faire passer. R. διά, περάω.

**Διαπηξάμενος**, η, ον, part. aor. 1 moy. de διαπήγνυμι.

**Διαπήγνυμι** (voy. πήγνυμι), a. Construire, former.

**Διαπλευσαι**, inf. aor. 1, et **Διαπλευσάντων**, gén. pl. part. aor. 1 de

**Διαπλέω**, f. πλεύσομαι, aor. 1 διέπλευσα, a. et n. Traverser en naviguant; passer. R. διά, πλέω.

**Διαπορθμεύω**, f. εύσω, a. Faire passer. || Au moy. **Διαπορθμεύομαι**, aor. 1 διεπορθμευσάμην. Faire passer. || Passer, traverser. R. διά, πορθμεύω.

**Διαρκέσαι**, inf. aor. 1 de **Διαρκέω-ω**, f. έσω, n. Suffire à. R. διά, άρκέω.

**Διαρρέω** (voy. ρέω), n. Couler à travers; se répandre; s'écouler, fuir. R. διά, ρέω.

**Διαρρύνεις**, είσα, έν, part. aor. de διαρρέω.

**Διασπάσαιντο**, 3° pers. pl. opt. aor. 1 moy. de

**Διασπάω-ω**, f. σπάσω, parf. διέσπακα, aor. 1 pass. διεσπάσθην, a. Tirer en sens contraire, séparer de force; déchirer, rompre, mettre en pièces. || Au moy. **Διασπάομαι-ώμαι**, f. άσομαι. Même sign. R. διά, σπάω.

**Διαστήσας**, ασα, αν, part. aor. 1 de διάστημι.

**Διατάσσω**, et Att. **Διατάττω**, f. τάξω, aor. 1 διέταξα, parf. διατέταχα, parf. pass. διατέταγμαι, aor. 1 pass. διετάχθην, a. Ordonner; statuer. R. διά, τάσσω.

**Διατεταγμένος**, η, ον, part. parf. pass. de διατάσσω. Τά διατεταγμένα, Les choses établies.

**Διατριβή**, ης (ή). Délai, retard; temporisation. R. διά, τρίβω.

**Διαφέρω** (voy. φέρω), n. Différer, être différent, dissemblable. Κατ' ούδέν άλλήλων διαφέροντες, Ne différant en rien les uns des autres. || Valoir mieux, l'emporter sur, exceller. R. διά, φέρω.

**Διαφεύγω**, (voy. φεύγω), n. S'enfuir, s'échapper. R. διά, φεύγω.

**Διάφορος**, ος, ον. Différent. || Τò διάφορον, neut. pris subst. Ce qu'il y a d'important. R. διά, φέρω.

**Διαφυγών**, ούσα, όν, part. aor. 2 de διαφεύγω.

**Διδάξαι**, infin. aor. 1 de διδάσκω.

**Διδασκάλοιν**, gén. duel de διδάσκαλος.

**Διδάσκαλος**, ου (ό). Maître, précepteur. R. διδάσκω.

**Διδάσκω**, f. άξω, aor. 1 έδίδαξα, parf. δεδίδαχα, a. Enseigner (quelque chose à qqn, avec deux acc.).

**Διεδέδετο**, 3° pers. sing. plusq. parf. pass. de διαδέω.

**Διέλαθον**, ες, ε, aor. 2 de διαλανθάνω.

**Διελάσας**, ασα, αν, part. aor. 1 de διελαύνω.

**Διελαύνω**, f. διελάσω, aor. 1 διήλασα, a. Transpercer. R. διά, έλαύνω.

**Διενεγκείν**, inf. aor. 2 de διαφέρω.

**Διέξειμι** (prés. avec le sens du fut.), imparf. διεξήειν, inf. prés. διεξιέναι (voy. είμι 2), n. Discourir. || Act. Réciter, déclamer. R. διά, έκ, είμι, aller.

**Διεξιών**, ούσα, όν, part. prés. de διεξειμι.

**Διεπέρασα**, ας, ε, aor. 1 de διαπεράω.

**Διεπόρθμευσα**, ας, ε, aor. 1 de διαπορθμεύω.

**Διεπορθμευσάμην**, ω, ατο, aor. 1 moy. de διαπορθμεύω.

**Διέρρει**, 3° pers. sing. imparf. de διαρρέω.

**Διέρρυσκώς**, υϊα, ός, part. parf. de διαρρέω.

**Διηγείτο**, pour διηγέτο, 3° pers. sing. imparf. de διηγέομαι.

**Διηγέομαι-ούμαι** (voy. ήγέομαι), a. Raconter. R. διά, ήγέομαι.

**Διηγησάμενος**, η, ον, part. aor. 1 de διηγέομαι.

Διηγῆσομαι, η, εται, fut., et  
Διηγῆσώμαι, η, ηται, subj. aor.  
1 de διηγέομαι.

Διήνεγκα, ας, ε, aor. 1 de δια-  
φέρω.

Διηρημένος, η, ον, part. parf.  
pass. de διαρέω.

Διστημι (voy. ἴστημι), a. Sépa-  
rer, diviser. R. διά, ἴστημι.

Δικάζω, f. άσω, a. Juger, déci-  
der. R. δίχη.

Δίκαιος, α, ον. Juste. || Mérité.  
R. δίχη.

Δικαίως, adv. Justement; avec  
raison. R. δίκαιος.

Δικασάτω, 3<sup>e</sup> pers. sing. impér.  
aor. 1 de δικάζω.

Δικασθῆναι, inf. aor. 1 pass. de  
δικάζω.

Δικαστήριον, ου (τὸ). Lieu où  
l'on rend la justice, tribunal. R.  
δίχη.

Δικαστής, οὔ (ὁ). Juge. R.  
δίχη.

Διογένης, εος-ους (ὁ). Diogène,  
philosophe cynique.

Διοδεύω, f. εύσω, a. Traverser.  
R. διά, ὀδεύω.

Διομήδης, εος-ους (ὁ). Diomède,  
héros grec.

Διώνυσος, ου (ὁ). Bacchus.

Διός, gén. de Ζεύς.

Διότι, conj. Parce que. R. διά,  
ὄτι.

Διόφαντος, ου (ὁ). Diophante,  
nom d'homme.

Δίς, adv. Deux fois.

Δίψα, ης (ἡ). Soif.

Διψάω-ῶ, f. ήσω, n. Avoir soif.  
R. δίψα.

Διψῆν, Att. pour διψᾶν, contr.  
de διψαειν, inf. prés. de διψάω.

Δίψος, εος-ους (τὸ). Soif.

Διψῶς, Att. pour διψῶς, contr.  
de διψάοις, 2<sup>e</sup> pers. sing. opt. prés.  
de διψάω.

Διψῶσι, contr. de διψάουσι,  
3<sup>e</sup> pers. pl. ind. prés. de διψάω.

Διώκω, f. διώξω, parf. δεδίωχα,  
a. Poursuivre.

Δόγμα, ατος (τὸ). Ce qu'on croit  
à propos de faire; opinion, avis.  
R. δοκέω.

Δοκέω-ῶ, f. δόξω, aor. 1 ἔδο-  
ξα, n. Paraître, sembler; passer  
pour. Εἰ σοι δοκεῖ, S'il te sem-  
ble, s'il te paraît bon. Μοὶ τετη-  
ρηχέναι δοκῶ, Il me semble avoir  
observé (mot à mot je me sem-  
ble...). Δέδοκται μοι, Il m'a paru  
bon, j'ai résolu de. || Penser.

Δοκοῦν, contr. de δοκέον, part.  
prés. neut. de δοκέω.

Δοκῶ, contr. de δοκέω.

Δόλος, ου (ὁ). Ruse, fraude, ar-  
tifice.

Δόξα, ης (ἡ). Réputation, gloire.  
R. δοκέω.

Δόξαιμι, αις, αι, opt. aor. 1 de  
δοκέω.

Δοξάριον, ου (τὸ). Gloriette. R.  
δόξα.

Δόξας, ασα, αν, part. aor. 1 de  
δοκέω.

Δόξεια, ας, ε, Ἔολ. pour δόξαιμι,  
αις, αι.

Δόξω, fut. de δοκέω.

Δοράτιον, ου (τὸ). Javelot. R.  
δόρυ, lance.

Δός, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor.  
2 de δίδωμι.

Δράκων, οντος (ὁ). Serpent.

Δράσω, fut. de δράω.

Δραχμή, ῆς (ἡ). Drachme, es-  
pèce de monnaie qui valait à peu  
près 90 centimes. Δύο δραχμῶν,  
Pour deux drachmes, au prix de  
deux drachmes.

Δράω-ῶ, f. άσω, aor. 1 ἔδρασα,  
parf. δέδραχα, a. Faire.

Δύ', devant une voyelle, éli-  
sion pour δύο.

Δυναίμην, αιο, αιτο, opt. de  
δύναμαι, f. ήσομαι, aor. 1 ἔδυ-  
νήθην, parf. ἐδύνημαι, aor. 1  
ἐδύνησάμην, a. et n. Pouvoir,  
avoir le pouvoir, la force, le moyen,  
la faculté de.

Δύναμις, εως (ἡ). Puissance,  
force, faculté. R. δύναμαι.

Δύο et Δύω, gén. δυῶν, dat. δυσί, adj. numérique. Deux.

Δύστηνος, ος, ον. Malheureux. R. δῦς, ἴστημι.

Δύω. Voyez δύο.

Δώδεκα(οί, αἱ, τὰ), adj. numérique indécl. Douze.

Δῶρον, ου (τὸ). Don, présent, cadeau.

## E

Ἐάλων, ως, ω, aor. 2 de ἀλί-σχω.

1. Ἐάν, conj. qui régit le subj. Si.

2. Ἐᾶν, inf. prés. de εἶω.

Ἐάσον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de εἶω.

Ἐάσω, ης, η, subj. aor. 1 de εἶω.

Ἐαυτοῦ, ης, οὔ, pron. De lui-même; d'elle-même, de soi-même; de moi-même; de toi-même. Τὰ ἑαυτοῦ (sous-ent. πράγματα), Ses biens. R. εἰ, αὐτός.

Ἐάω-ῶ, imparf. εἶαον, εἶαες, εἶας, contr. εἶων, ας, α, f. ἐάσω, aor. 1 εἶασα, parf. εἶακα, a. Laisser; permettre. || Omettre.

Ἐβατίλευσα, ας, ε, aor. 1 de βασιλεύω.

Ἐβδομήκοντα, adj. numérique indécl. Soixante et dix. R. ἑπτα.

Ἐδίω, ως, ω, aor. 2 de ζάω.

Ἐδίεπον, ες, ε, imparf. de βλέπω.

Ἐβουλεύσάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de βουλεύω.

Ἐβουλόμην, ου, ετο, imparf. de βούλομαι.

Ἐγγράφω(νογ, γράφω), α. Écrire dans. R. ἐν, γράφω.

Ἐγεγόνειν, εἰς, εἰ, plusq.-parf. de γίνομαι.

Ἐγέγραπτο, 3<sup>e</sup> pers. sing. plusq.-parf. pass. de γράφω.

Ἐγέλασα, ας, ε, aor. 1, et

Ἐγέλων, ας, α, imparf. de γελᾶω.

Ἐγενόμην, ου, ετο, aor. 2 de γίνομαι.

Ἐγίνωσκον, ες, ε, imparf. de γινώσκω.

Ἐγχυφίας, ου (ὁ). Pain cuit sous la cendre. (On dit aussi ἐγχυφίας ἄρτος.) R. ἐν, κρύπτω.

Ἐγνωκα, parf. de γινώσκω.

Ἐγνωκέναι, inf. de ἐγνωκα.

Ἐγώ, gén. ἐμοῦ, μοῦ, dat. ἐμοί, μοί, acc. ἐμέ, μέ. Moi, je.

Ἐγωγε. Moi-même, moi du moins. R. ἐγώ, γέ.

Ἐἴακρουν, ες, ε, imparf. de εἴακρῶ.

Ἐἴει, imparf. de δεῖ.

Ἐδήλου, contr. de ἐδήλοε, 3<sup>o</sup> pers. sing. imparf. de δηλόω.

Ἐδίωξα, aor. 1 de διώκω.

Ἐδόκουν, εἰς, εἰ, imparf., et

Ἐδοξα, ας, ε, aor. 1 de δοκέω.

Ἐδρασα, ας, ε, aor. 1 de δράω.

Ἐδυνάμην, ασο, ατο, imparf. de δύναιμι.

Ἐδώδιμος, ος, ον. Bon à manger. R. ἔδω, manger.

Ἐζην, ης, η, Att. pour ἔζων, contr. de ἔζαον, imparf. de ζάω.

Ἐθαψα, ας, ε, aor. 1 de θάπτω.

Ἐθελήσαιμι, opt. aor. 1 de ἐθέλω.

Ἐθειόουσιος, ος et α, ον. Qui agit volontairement, de bon gré. R. ἐθέλω.

Ἐθέλω, f. ἦσω, parf. ἠθέληκα, a. et n. Vouloir.

Ἐθεράπευον, ες, ε, imparf. de θεραπεύω.

Ἐθνη, contr. de ἔθνεα, pl. de

ἔθνος, εος-ους (τὸ). Peuple, nation.

Ἐθω. Voy. εἴωθα.

1. Εἶ, 2<sup>e</sup> pers. sing. indic. prés. de εἶμι, être.

2. Εἰ, conj. (qui régit l'ind. ou l'opt. (Le futur après εἰ se rend, en français, par le présent). Si. Εἰ δὲ μή, Mais sinon. Εἰ μή, Si ce n'est que. Εἰ καί, Si même, quoi-

que. **Εἴ που**, Si par aventure, si par hasard (avec l'optatif).

**Εἶπε**, conj. Si cependant, si pourtant. R. εἰ, γέ.

**Εἶδειν**, ης, η, opt. de οἶδα.

**Εἶδέναι**, inf. de οἶδα.

**Εἶδω**, inus., prête ses temps à ὄράω, voir, et à οἶδα, savoir. Voyez οἶδα et ὄράω.

**Εἶδον**, ες, ε, aor. 2 de ὄράω.

**Εἶδῶτα**, acc. sing. masc. et pl. neut. de

**Εἰδώς**, υἷα, ὅς, gén. ὄτος, υἷας, ὄτος, part. de οἶδα. Sachant, connaissant.

**Εἶεν**, Att. pour εἴησαν, 3<sup>e</sup> pers. pl. de εἶην, opt. du verbe εἰμί. Ils seraient ou Qu'ils fussent. || Souvent ce mot signifie : Soit, à la bonne heure.

**Εἶην**, εἷης, εἷη, opt. de εἰμί, être.

**Εἰκάζω**, f. ἄσω, aor. 1 εἰκασα, parf. pass. εἰκασμαι. a. Imiter, représenter au naturel. R. εἰκω.

**Εἰκασμένος**, η, ον, part. parf. pass. de εἰκάζω.

**Εἰκός**, ὄτος (τό), neut. de εἰκώς, pris subst. Ce qui est vraisemblable, convenable. Ἵς εἰκός (sous-ent. ἐστί), Comme il est vraisemblable, comme il est convenable.

**Εἰκοσάπηνυς**, υς, υ. Qui est de vingt coudées. R. εἰκοσι, πῆχυς.

**Εἰκοσι**, adj. numérique indécl. Vingt.

**Εἰκότως**, adv. Avec raison, comme il convient. R. εἰκός.

**Εἰκώς**, ὄτος, contr. pour εἰκώς, part. de εἰκω (voy. εἰκός).

**Εἶε**. Voy. εἶον.

**Εἰλέω-ω**, f. ἤσω. a. Rouler. || Au pass. **Εἰλέομαι-οὔμαι**. Se trouver près de ; être habituellement à, fréquentier.

**Εἰλόμην**, ον, ἐτό, aor. 2 moy. de αἰρέω.

**Εἶλον**, ες, ε. Voy. αἰρέω.

1. **Εἰμί**, f. ἔσομαι, imparf. ἦν, n. Être.

2. **Εἰμι**, imparf. ἴον, parf. ἦτα, plusq.-parf. ἦεν, εἰς, εἰ, n. Aller; venir. (Le présent a le sens du futur.)

**Εἶναι**, inf. de εἰμί 1, être.

**Εἶπον**, ἄτω, impér. aor. 1 de ἀγορεύω.

**Εἶπέ**, impér. aor. 2, et

**Εἶπεῖν**, inf. aor. 2 de ἀγορεύω.

**Εἶπον**, ες, ε, aor. 2 du même.

**Εἶποτε**, conj. Si quelquefois ; si jamais. R. εἰ. ποτέ.

**Εἶπου**, conj. Si quelque part.

**Εἰργασμαι**, ασται, ασται, parf. pass. de ἐργάζομαι.

**Εἶρηκα**, parf., et **Εἶρήκειν**, plusq.-parf. de λέγω ou ἀγορεύω.

**Εἶρημαι**, parf. pass., et

**Εἶρημένος**, η, ον, part. parf. pass. de λέγω ou ἀγορεύω.

**Εἶρήνη**, ης (ῆ). Paix.

**Εἰρήσομαι**, η, εται, fut. 2 pass. de λέγω ou ἀγορεύω.

**Εἶρω**, f. ἐρώ, parf. εἶρηκα, a. et n. Dire ; parler.

**Εἰρωνεία**, ας (ῆ). Ironie, raillerie, persiflage.

**Εἰς** ou **Ἐς**, prép. qui gouverne l'acc. Dans, à (avec mouv.) ; vers ; sur ; par. || **Envers** ; pour.

**Εἷς**, μία, ἓν, gén. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, adj. numér. Un, un seul ; unique. **Εἷς** ; **τις**, Quelqu'un.

**Εἰσβάλλω** (voy. βάλλω), n. Se jeter dans ou sur. R. εἰς, βάλλω.

**Εἴσειμι**, imparf. εἴσειον, inf. prés. εἰσέναι, n. Entrer dans, entrer ; venir en. R. εἰς, εἰμι 2.

**Εἰσί**, 3<sup>e</sup> pers. pl. de εἰμί, être.

**Εἴσω**, adv. Dedans ; en dedans. **Τὸ εἴσω**, Le dedans. || Avec le gén. Au dedans de.

**Εἶτ'**, devant une voyelle ; élision pour εἶτα.

**Εἶτα**, adv. Ensuite.

**Εἶχον**, ες, ε, imparf. de ἔχω.

**Εἴωθα**, ας, ε, imparf. εἴωθειν, εἰς, εἰ, n. Avoir coutume. **Τὸ εἴωθος**, part. neutre pris subst., La coutume, l'habitude. (**Εἴωθα** est

proprement le parf. de l'inus. (ἔθω.)

Ἐϊώθειν, εις, ει. Voy. εἴωθα.

Ἐϊωθός. Voy. εἴωθα.

Ἐκ, ou Ἐξ devant une voyelle, prép. qui régit le gén. De, à partir de, de la part de; par. || Ἐκ en composition, marque le point de départ, la séparation, l'exclusion, l'excès.

Ἐκαστος, η, ον. Chaque, chacun.

Ἐκότερος, α, ον. L'un ou l'autre; l'un des deux; l'un et l'autre.

Ἐκάτη, ης (ἡ). Hécate, divinité des enfers.

Ἐκατόν (οἱ, αἱ, τὰ), adj. numérique indécl. Cent.

Ἐκεῖ, adv. Là (sans mouvement.)

Ἐκεῖμην, ἔκεισο, ἔκειτο, imparf. de κείμαι.

Ἐκεῖνος, η, ον. Celui-là, celle-là, cela; ce, cette; il, elle; lui; le, la.

Ἐκκλησία, ας (ἡ). Assemblée. R. ἔκ, καλέω.

Ἐκκομίζω (voy. κομίζω), a. Exporter; emporter. R. ἔκ, κομίζω.

Ἐκλαιον, imparf. de κλαίω.

Ἐκλανθάνω, f. ἐκλήσω, aor. 2 ἐξέλαθον, a. Faire oublier. || Au moy. Ἐκλανθάνομαι, f. ἐκλήσομαι, parf. ἐκλέλησμαι, aor. 2 ἐξελαθόμην. Oublier. R. ἔκ, λανθάνω.

Ἐκλελῆσθαι, inf. parf. de ἐκλανθάνομαι.

Ἐκλελύσθαι, inf. parf. pass. de ἐκλύω.

Ἐκληρονόμησα, ας, ε, aor. 1 de κληρονομέω.

Ἐκλύω, f. ὑσω, aor. 1 ἐξέλυσα, parf. ἐκλέλυκα, a. Énerver, amollir. || Au pass. Ἐκλύομαι, f. ἐκλυθήσομαι, parf. ἐκλέλυμαι. Être épuisé; se relâcher. R. ἔκ, λύω.

Ἐκμαθών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de

Ἐκμανθάνω (voy. μανθάνω), a.

Apprendre à fond. R. ἔκ, μανθάνω.

Ἐκόμισα, ας, ε, aor. 1 de κομίζω.

Ἐκπίπτω (voy. πίπτω), n. Tomber de. R. ἔκ, πίπτω.

Ἐκράτησα, ας, ε, aor. 1, et

Ἐκράτουν, εις, ει, imparf. de κρατέω.

Ἐκτάδην, adv. Tout de son long. R. ἐκτείνω.

Ἐκτείνω, f. ἐκτενῶ, parf. ἐκτέτακα, a. Étendre. R. ἔκ, τείνω.

Ἐκτωρ, ορος (ό). Hector, héros troyen,

Ἐκώκυον, ες, ε, imparf. de κωκύω.

Ἐκών, οὔσα, όν, gén. ἐκόντος οὔσης, όντος, adj. Qui agit librement, de bon gré, volontiers.

Ἐλαβον, ες, ε, aor. 2 de λαμβάνω.

Ἐλάλουν, εις, ει, imparf. de λαλέω.

Ἐλάχιστος, η, ον, superl. de ἐλαχός. Le plus petit, le moindre, très-petit. Τό ἐλάχιστον, Pour le moins. || Au pl. Les moins nombreux; très-peu nombreux.

Ἐλεγον, ες, ε, imparf. de λέγω.

Ἐλεγχος, ου (ό). Preuve, démonstration.

Ἐλέγγω, f. ἐλέγξω, parf. ἤλεγχα, a. Découvrir, trahir. || Convaincre. R. ἐλεγχος.

Ἐλένη, ης (ἡ). Hélène, femme de Ménélas.

Ἐλευθέραι, ων (αι). Éleuthères, nom d'un village sur la route de Thèbes à Athènes.

Ἐλευθερία, ας (ἡ). Liberté, franchise. R. ἐλεύθερος.

Ἐλεύθερος, α, ον. Libre.

Ἐλευσίν, ἴνος (ἡ). Eleusis, ville de l'Attique.

Ἐλέφας, αντος (ό). Éléphant. || Ivoire.

Ἐλθεῖν, infin. aor. 2 de ἐρχομαι.

Ἐλλάς, άδος (ἡ). La Grèce, con-

trée d'Europe. | Adj. Ἡ Ἑλλάς φωνή, La langue grecque.

Ἑλλέβορος, οὐ (ὀ). Ellébore, plante.

Ἑλλην, ηνος (ὀ). Grec.

Ἑλληνικός, ή, ον. Grec. R. Ἑλλην.

Ἑλλήσποντος, οὐ (ὀ). L'Hellespont, aujourd'hui détroit des Dardanelles. R. Ἑλλάς, πόντος.

Ἑλπίζω, f. ἴσω, f. 2 ἐλπῶ, parf. ἤλπικα, a. Espérer, attendre.

Ἑλπίς, ἴδος (ή). Attente; espérance.

Ἑλπῖσω, ης, η, subj. aor. 1 de ἐλπίζω.

Ἑμαυτοῦ, ης, οὔ, pron. sans nomin., dat. ἑμαυτῶ, η, ῶ, acc. ἑμαυτόν, ήν, ὀ. De moi-même, à moi-même, moi-même. R. ἐγώ, αὐτός.

Ἑμβαίην, ης, η, opt. aor. 2 de ἐμβαίνω.

Ἑμβαίνω (voy. βαίνω), n. Entrer. R. ἐν, βαίνω.

Ἑμβάλω (voy. βάλλω), a. Jeter dans, verser. R. ἐν, βάλλω.

Ἑμβῆθι, impér. aor. 2, et

Ἑμβήτε, 2<sup>e</sup> pers. pl. subj. aor. 2 de ἐμβαίνω.

Ἐμέ, acc. de ἐγώ, moi.

Ἐμεῖς, imparf. de μέλει.

Ἐμέλις, ας, ε, aor. 1 de μέλις.

Ἐμιαφόνει, contr. de ἐμιαφόνει, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de μιαιφονέω.

Ἐμμοῦ, contr. de ἐμμέου, 2<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de μιμέομαι.

Ἐμμένω, f. ἐμμενῶ, aor. 1 ἐνέμεινα, parf. ἐμμεμένηχα, n. Rester dans. R. ἐν, μένω.

Ἐμοί, dat. de ἐγώ.

Ἐμοιγε, dat. de ἐγωγε.

Ἐμός, ή, ον. Mon, ma, mon; le mien, la mienne, le mien. Τὸ δ' ἐμόν, Mais ce qui me touche, ce qui me regarde.

Ἐμοῦ, gén. de ἐγώ, moi. | Gén. de ἐμός, mien.

Ἐμπεδοκλής, έους (ὀ). Empédocle, philosophe.

Ἐμπεπορημένος, η, ον, part. parf. pass. de ἐμπορπάω.

Ἐμπίπλημι, f. ἐμπλήσω, aor. 1 ἐνέπλησα, parf. pass. ἐμπέπλησμαι, a. Remplir, rassasier. | Au moy. Ἐμπίπλαμαι, f. ἐμπλήσομαι, aor. 1 ἐνεπλησάμην. Même sign. R. ἐν, πίπλημι.

Ἐμπλησάμενος, η, ον, part. aor. 1 moy. de ἐμπίπλημι.

Ἐμπορπάω-ῶ, f. ἤσω, aor. 1 ἐνεπόρησα, a. Attacher avec une agrafe, agraffer. R. ἐν, πορπάω.

Ἐμπροσθεν, adv. En avant, devant. Εἰς τὸ ἐμπροσθεν, En avant. R. ἐν, πρόσθεν.

Ἐμφαγεῖν, inf. aor. 2, et

Ἐμφαγῶν, οὔσα, ον, part. aor. 2 de ἐνεσθίω.

Ἐμφαίνω (voy. φαίνω), a. Faire paraître. R. ἐν, φαίνω.

Ἐμφῆναι, infin. aor. 1 de ἐμφαίνω.

1. Ἐν, prép. qui gouverne le dat. Dans, en, à.

2. Ἐν, neut. de εἷς.

Ἐνα, acc. masc. de εἷς.

Ἐνάμιλλος, ος, ον. Emule; rival. Με ἐνάμιλλον τιθέασι, Ils me comparent à... R. ἐν, ἀμιλλα.

Ἐναντίος, α, ον. Contraire, opposé. R. ἐν, ἀντί.

Ἐναντιότης, ητος (ή). Opposition. R. ἐναντίος.

Ἐναυτίων, ας, α (3<sup>e</sup> pers. pl. ων), imparf. de ναυτίω.

Ἐνδεής, ής, ές. Incomplet, imparfait. R. ἐν, δέομαι.

Ἐνδεια, ας (ή). Pénurie, besoin, manque. R. ἐνδεής.

Ἐνδοθεν, adv. De dedans, de l'intérieur. R. ἐνδον, dedans.

Ἐνδοξος, ος, ον. Glorieux, célèbre. R. ἐν, δόξα.

Ἐνέβαλον, ες, ε, aor. 2 de ἐμβάλω.

Ἐνεγκάμην, αιτο, αιτο, opt. aor. 1 moy. de φέρω.

<sup>1</sup>Ἐνέγραφα, ας, ε, aor. 1 de ἐγγράφω.

<sup>2</sup>Ἐνεμι, f. ἐνέσομαι, imparf. ἐνῆν, part. prés. ἐνών, οὔσα, ὄν, n. Être dans ou dedans. R. ἐν, εἶμι 1. || Impers. Ἐνεστι, f. ἐνέσται, Il est permis.

<sup>3</sup>Ἐνεκα et Ἐνεκεν, adv. A cause, pour. Τίνος ἔνεκα; Pourquoi?

<sup>4</sup>Ἐνεόουν, εις, ει (1<sup>re</sup> pers. pl. ἐνενοοῦμεν), imparf. de ἐννοέω.

<sup>5</sup>Ἐνεπλήσθην, aor. 1 pass. de ἐμπίπλημι.

<sup>6</sup>Ἐνεσθίω, plus usité à l'aor. 2 ἐνέφαγον, a. Avaler, manger avidement. R. ἐν, ἐσθίω.

<sup>7</sup>Ἐνέσται, fut. de l'impers. ἔνεστι. Voy. ἐνεμι.

<sup>8</sup>Ἐνεστι. Voy. ἐνεμι.

<sup>9</sup>Ἐνθα, adv. Ici, là : où. || Alors.

<sup>10</sup>Ἐνθάδε, adv. Ici, là.

<sup>11</sup>Ἐνί, dat. de εἷς.

<sup>12</sup>Ἐνίκησα, aor. 1 de νικάω.

<sup>13</sup>Ἐνιοι, αι, α. Quelques, plusieurs. Ἐνιοι, Quelques-uns, quelques personnes. Ἐνια, Quelques choses. R. ἐνι pour ἐνεστι, οἱ, pl. de δς : il est des gens qui.

<sup>14</sup>Ἐνίοτε, adv. Quelquefois. R. ἐνι, ὅτε : il est lorsque, il est des fois que.

<sup>15</sup>Ἐννεήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), adj. numérique indécl. Quatre-vingt-dix. R. ἐν νέα.

<sup>16</sup>Ἐννενηκονταετής, ἡς, ἐς. Qui a quatre-vingt-dixans, noῖ γέnaire. R. ἐννεήκοι τ, ἔτος.

<sup>17</sup>Ἐννοέω-ᾶ ἰ ἡσω, πα f. ἐννενόηκα, a. Rouler dans soi : esprit, méditer, penser. R. ἐν, νοέω.

<sup>18</sup>Ἐννοήσω, ης, η, subj. aor. 1 de ἐννοέω.

<sup>19</sup>Ἐννοια, ας (ἡ). Pensée ; conjecture. R. ἐν, νοος.

<sup>20</sup>Ἐνοπλος, ος, ον. Revêtu de ses armes, armé. R. ἐν, ὄπλον.

<sup>21</sup>Ἐνός, gén. masc. et neut. de εἷς.

<sup>22</sup>Ἐνόηλει, contr. de ἐνόηλες, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de ἐνοχλέω.

<sup>23</sup>Ἐνοχλεω-ῶ, fut. ἡσω, aor. 1 ἐνώ-

χλησα, parf. ἐνώχληκα, a. Troubler, importuner, ennuyer. (Le régime à l'acc. ou au dat.) R. ἐν, ὀχλέω.

<sup>24</sup>Ἐνταῦθα, adv. Ici, là. Ἐπειρος ἦν τῶν ἐνταῦθα, J'ignorais ce qui se passait ici (aux enfers). || Alors. R. ἐνθα.

<sup>25</sup>Ἐντάφιον, ου (τὸ). Sépulture, ornements funèbres. R. ἐν, τάφος.

<sup>26</sup>Ἐντελάμενος, η, ον, part. aor. 1 moy. de ἐντέλλω.

<sup>27</sup>Ἐντεῖλωμαι, η, ηται, subj. aor. 1 moy. de ἐντέλλω.

<sup>28</sup>Ἐντέλλω, f. τελέω, aor. 1 ἐνέτελλα, parf. ἐντέταλλα, parf. 2 ἐντέτολα, a. Commander, enjoindre, charger quelqu'un de. || Au moy. Ἐντέλλομαι, f. ἐντελοῦμαι, aor. 1 ἐνετελάμην. Même sign. R. ἐν, τέλλω.

<sup>29</sup>Ἐντεῦθεν, adv. D'ici, de là. R. ἐνθα.

<sup>30</sup>Ἐντός, adv. Dans (avec le gén.) ; dedans, en dedans. R. ἐν.

<sup>31</sup>Ἐντροφάω-ῶ (voy. τρυφάω), n. Faire ses délices de. || Agir insolument avec qqn. R. ἐν, τρυφάω.

<sup>32</sup>Ἐνύπνιον, ου (τὸ). Songe. R. ἐν, ὕπνος.

<sup>33</sup>Ἐξ. Voyez ἐκ.

<sup>34</sup>Ἐξανθέω-ῶ, f. ἡσω, parf. ἐξήνθηκα, n. Fleurir. || Se couvrir de pustules. R. ἐκ, ἀνθέω.

<sup>35</sup>Ἐξαπατάω-ῶ, f. ἡσω, aor. 1 ἐξηπάτησα, parf. ἐξηπάτηκα, a. Tromper, séduire. R. ἐκ, ἀπατάω.

<sup>36</sup>Ἐξαπατηθῆσόμενος, η, ον, part. fut. pass. de ἐξαπατάω.

<sup>37</sup>Ἐξαρνος, ος, ον. Qui nie. Οὐκ ἂν ἐξαρνος γένοιο, Tu ne saurais nier, tu ne nieras pas. R. ἐκ, ἀρνέομαι.

<sup>38</sup>Ἐξάρχω, f. ἀρξω, parf. ἐξήρχα, a. Commencer. (Le rég. au gén. ou l'acc.) R. ἐκ, ἀρχω.

<sup>39</sup>Ἐξασκέω-ῶ, f. ἡσω, parf. ἐξήσκηκα, a. Travailler avec soin, perfectionner. R. ἐκ, ἀσκέω.

<sup>40</sup>Ἐξεμι (voy. εἶμι 2), n. Sortir. R. ἐκ, εἶμι.

<sup>2</sup>Ἐελαύνω (voy. ἐλαύνω), a. Chasser de, chasser. || Neut. S'avancer à cheval. R. ἐκ, ἐλαύνω.

<sup>2</sup>Ἐξέμαθον, ες, ε, aor. 2 de ἐκμανθάνω.

<sup>2</sup>Ἐξέπιπτον, ες, ε, imparf. de ἐκπίπτω.

<sup>2</sup>Ἐξέτεινον, ες, ε, imparf. de ἐκτείνω.

<sup>2</sup>Ἐξευρίσκω (voy. εὐρίσκω), a. Trouver, inventer, imaginer. R. ἐκ, εὐρίσκω.

<sup>2</sup>Ἐξεῦρον, ες, ε, aor. 2 de ἐξευρίσκω.

<sup>2</sup>Ἐξηκεστίδας, ου (ό). Exécéstidas, nom d'homme.

<sup>2</sup>Ἐξηθηκώς, υἷα, ός, part. parf. de ἐξανθέω.

<sup>2</sup>Ἐξηπατήσθαι, inf. parf. pass. de ἐξαπατάω.

<sup>2</sup>Ἐξῆς, adv. De suite, avec ordre. || D'une manière continue, sans interruption.

<sup>2</sup>Ἐξησκημένος, η, ον, part. parf. pass. de ἐξασκείω.

<sup>2</sup>Ἐξιχνύομαι-οὔμαι, f. ἐξίχομαι, parf. ἐξίχμαι, aor. 2 ἐξικόμην, n. Parvenir à, arriver à, atteindre. R. ἐκ, ιχνύομαι.

<sup>2</sup>Ἐξιών, οὔσα, όν, part. de ἔξιμι. Sortant.

<sup>2</sup>Ἐξοιδέω-ῶ, f. ἦσω, parf. ἐξώδηκα, n. S'enfler, enfler. R. ἐκ, οιδέω.

<sup>2</sup>Ἐξόν (part. neut. de ἐξεστι). Qui est permis. || Ce mot s'emploie souvent d'une manière absolue.

<sup>2</sup>Ἐξόν ἐμοί, Étant permis à moi, lorsqu'il m'est, lorsqu'il m'était permis.

<sup>2</sup>Ἐξονειδίζω, f. ἴσω, a. Accabler de reproches. R. ἐκ, ονειδίζω.

<sup>2</sup>Ἐξορμάω-ῶ (voy. ὄρμάω), n. Se précipiter, s'élaner. R. ἐκ, ὄρμάω.

<sup>2</sup>Ἐξορμήσας, ασα, αν, part. aor. 1 de ἐξορμάω.

1. Ἐξω, εις, ει, fut. de ἔχω.

2. Ἐξω, adv. Hors de, dehors.

<sup>2</sup>Ἐξωδηκώς, υἷα, ός, part. parf. de ἐξοιδέω.

<sup>2</sup>Ἐοικα, ας, ε, parf. qui s'em-

ploie dans le sens d'un présent. Je suis semblable. || Impers. Ἐοικε, Il semble, il paraît; il sied.

<sup>2</sup>Ἐοικώς, υἷα, ός, gén. ότος, υἷας, ότος, part. de ἔοικα. Semblable. || Vraisemblable; convenable, séant.

<sup>2</sup>Ἐπ', devant une voyelle, élision pour ἐπί.

<sup>2</sup>Ἐπάγω (voy. ἄγω), a. Emmener, amener. || Au moy. Ἐπάγομαι, f. ἐπάξομαι. Même sign. R. ἐπί, ἄγω.

<sup>2</sup>Ἐπάδω, f. ἄσομαι, parf. ἐπήκα, a. Accompanyer de son chant; chanter. R. ἐπί, ἄδω.

<sup>2</sup>Ἐπαθον, aor. 2 de πάσχω.

<sup>2</sup>Ἐπαίδευσα, ας, ε, aor. 1 de παιδεύω.

<sup>2</sup>Ἐπαινέσαι, infin. aor. 1 de ἐπαινέω.

<sup>2</sup>Ἐπαινέω-ῶ, f. ἔσω et ἔσομαι, aor. 1 ἐπήνεσα, parf. ἐπήνεκα, aor. 1 pass. ἐπήνέθην, a. Louer. R. ἐπί, αίνέω.

<sup>2</sup>Ἐπαινος, ου (ό). Louange.

<sup>2</sup>Ἐπαίρω (voy. αἴρω), a. Élever; froncer (les sourcils). R. ἐπί, αἴρω.

<sup>2</sup>Ἐπάν, conj. pour ἐπεὶ ἂν. Après que, quand.

<sup>2</sup>Ἐπαντλέω-ῶ, f. ἦσω, a. Verser, épancher sur; remplir. || Puiser; épuiser. R. ἐπί, ἀντλέω.

<sup>2</sup>Ἐπαντλοῦσαι, fém. pl. part. prés. de ἐπαντλέω.

<sup>2</sup>Ἐπάρουρος, ου (ό). Laboureur. R. ἐπί, ἄρουρα, terre.

<sup>2</sup>Ἐπάσομαι, fut. de ἐπάδω.

<sup>2</sup>Ἐπέθην, aor. 2 de ἐπιθίνω.

<sup>2</sup>Ἐπεγενόμην, ου, ετο, aor. 2 de ἐπιγίνομαι.

<sup>2</sup>Ἐπέδωκα, ας, ε, aor. 1 de ἐπιδίδωμι.

<sup>2</sup>Ἐπέθου pour ἐπέθεσο, 2<sup>o</sup> pers. sing. de ἐπέθεμην, aor. 2 moy. de ἐπιτίθημι.

<sup>2</sup>Ἐπεθύμησα, ας, ε, aor. 1 moy. de ἐπιθυμέω.

<sup>2</sup>Ἐπεὶ, conj. Après que, depuis que; lorsque. || Puisque; vu que.

Ἐπειδάν, conj. qui régit le subj. Après que; lorsque; dès que. R. ἐπειδή, ἄν.  
 Ἐπειπερ, conj. Puisque. R. ἐπεί, περ.  
 Ἐπειτα, adv. Ensuite. R. ἐπί. εἶτα.  
 Ἐπελαβόμεν, οὐ, ετο, aor. 2 moy. de ἐπιλαμβάνω.  
 Ἐπέλασις, εως (ῆ). Invasion, irruption, choc. R. ἐπελάυνω.  
 Ἐπελάυνω (voy. ἐλαύνω), n. Avancer, se porter contre, faire une irruption sur. R. ἐπί, ἐλαύνω.  
 Ἐπελπίζω, f. ἰσω, a. Faire espérer, nourrir (qqn) d'espérance. R. ἐπί, ἐλπίζω.  
 Ἐπεμελήθην, aor. 1 de ἐπιμελέομαι.  
 Ἐπεμεμόμην, ου, ετο, imparf. de ἐπιμεμρομαι.  
 Ἐπέραστος, ος, ον. Aimable. R. ἐπί, ἐραστός.  
 Ἐπέρρει, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de ἐπιβρέω.  
 Ἐπεσον, ες, ε, aor. 2 de πίπτω.  
 Ἐπέστελλον, ες, ε, imparf. de ἐπιστέλλω.  
 Ἐπεφόνευτο, 3<sup>e</sup> pers. sing. plusq. parf. pass. de φονεύω.  
 Ἐπηγόμην, ου, ετο, imparf. moy. de ἐπάγω.  
 Ἐπήλαυνον, ες, ε, imparf. de ἐπελαύνω.  
 Ἐπήν, conj. qui veut le subj. Lorsque, puisque. R. ἐπεί, ἄν.  
 Ἐπήνεσα, ας, ε, aor. 1 de ἐπαίνω.  
 Ἐπήρκα, parf. de ἐπαίρω.  
 Ἐπηρώς, οῦα, ος, part. parf. de ἐπαίρω.  
 Ἐπί, prép. 1<sup>o</sup> Avec le gén. Sur; en; parmi. || 2<sup>o</sup> Avec le dat., Dans; en, parmi; à cause de; après. Ἐπί τίνι; Au sujet de quoi? Ἐπί Γρανικῶ, Près du Granique. || 3<sup>o</sup> Avec l'acc. A; sur; vers; pour; pendant. Ἐπί τράχηλον ὠθεῖν. Pousser par le cou. || Ἐπί. en composition, marque arrivée au but :

excellence; superposition, addition, excès.  
 Ἐπιβαίνω (voy. βαίνω), n. Monter sur, marcher sur, s'avancer. R. ἐπί, βαίνω.  
 Ἐπιβάτης, ου (ὀ). Passager (sur un vaisseau). R. ἐπιβαίνω.  
 Ἐπιβουλεύω f. εὔσω, aor. 1 ἐπεβούλευσα, n. Dresser des embûches. || Au pass. Ἐπιβουλεύομαι. Être l'objet des embûches de quelqu'un. R. ἐπί, βουλεύω.  
 Ἐπιγέλω-ω (voy. γελάω), a. et n. Rire de, se moquer de, railler, tourner en ridicule. (Le rég. à l'acc. ou au dat.) || Au moy. Ἐπιγελάομαι, f. ἄσομαι. Même sigh. R. ἐπί, γελάω.  
 Ἐπιγίνομαι et Ἐπιγίνομαι (voy. γίνομαι), n. Naitre sur ou après; survenir. Ἐς μήκιστον ἐπιγίνεσθαι, Traîner en longueur. R. ἐπί, γίνομαι.  
 Ἐπιγραφή, ῆς (ῆ). Épigraphe, inscription, titre. R. ἐπί, γράφω.  
 Ἐπιδείκνυμι (voy. δείκνυμι), a. Montrer, démontrer. R. ἐπί, δείκνυμι.  
 Ἐπιδείξω, fut. de ἐπιδείκνυμι.  
 Ἐπιδίδωμι (voy. δίδωμι), a. Donner en outre, ajouter à, céder. R. ἐπί, δίδωμι.  
 Ἐπιδιδόναι, inf. aor. 2 de ἐπιδίδωμι.  
 Ἐπιεικῶς, adv. Passablement, suffisamment. R. ἐπιεικής, suffisant.  
 Ἐπιζητέω-ω, fut. ἦσω, parf. ἐπεζήτηκα, a. Demander avec instance. R. ἐπί, ζητέω.  
 Ἐπιθυμέω-ω, fut. ἦσω, aor. 1 ἐπεθύμησα, parf. ἐπιτεθύμηκα, a. Désirer, être épris de. (Le rég. au gén.) R. ἐπί, θυμός.  
 Ἐπιθυμήσεια, ας, ε, Éol. pour ἐπιθυμήσαμεν, αἰς, αἰ, opt. aor. 1 de ἐπιθύμω.  
 Ἐπικαλέω-ω, f. ἔσω, parf. ἐπικέκληκα, a. Appeler. || Faire un crime de, reprocher. R. ἐπί, καλέω.

<sup>2</sup>Ἐπίκειμαι, f. ἐπικείσομαι, n. Être posé sur; être établi, être placé sur. R. ἐπί, κείμαι.

<sup>2</sup>Ἐπικερτομέω-ῶ, f. ἤσω, a. Rail-ler, se moquer de, plaisanter sur. R. ἐπί, κῆρ, τέμνω, couper.

<sup>2</sup>Ἐπίκοπος, ου (δ). Billot. R. ἐπί, κόπτω, frapper.

<sup>2</sup>Ἐπικύπτω, fut. κύψω, aor. 1 ἐπ-έκυφα, n. Se pencher sur; baisser la tête. R. ἐπί, κύπτω.

<sup>2</sup>Ἐπικύφας, ασα, αν, part. aor. 1 de ἐπικύπτω.

<sup>2</sup>Ἐπιλαμβάνω (voy. λαμβάνω), a. S'emparer de; prendre, mettre la main sur. || Au moy. Ἐπιλαμβάνομαι. Même sign. R. ἐπί, λαμβάνω.

<sup>2</sup>Ἐπιλέγω et Ἐπιλέγομαι, f. ἐπιλέξομαι, aor. 1 ἐπελεξάμην, a. Ajouter à ce que l'on a dit. || Surnommer. || Choisir. R. ἐπί, λέγω.

<sup>2</sup>Ἐπιλεξάμενος, η, on, part. aor. 1 moy. de ἐπιλέγω.

<sup>2</sup>Ἐπιμελέομαι-οῦμαι, f. ἤσομαι, parf. ἐπιμελέημαι, aor. 1 ἐπιμελήθη, n. Avoir ou prendre soin de. R. ἐπί, μέλω.

<sup>2</sup>Ἐπιμέφομαι, f. μέμφομαι, n. Se plaindre de. (Le rég. au gén. ou au dat.) R. ἐπί, μέφομαι.

<sup>2</sup>Ἐπιμετρέω-ῶ (voy. μετρέω), a. Ajouter à la mesure, mesurer en sus. R. ἐπί, μετρέω.

<sup>2</sup>Ἐπιμετρήσας, ασα, αν, part. aor. 1 de ἐπιμετρέω.

<sup>2</sup>Ἐπινοέω-ῶ, f. ἤσω, aor. 1 ἐπενόησα, a. Se mettre dans l'esprit, méditer, songer à. Ἐπινοῆσαι πάσαν τὴν γῆν, Méditer la conquête de toute la terre.

<sup>2</sup>Ἐπινοῦν, ες, ε, imparf. de πίνω.

<sup>2</sup>Ἐπιον, ες, ε, aor. 2 de πίνω.

<sup>2</sup>Ἐπιορκέω-ῶ, f. ἤσω, n. Se par-jurer, faire un faux serment. R. ἐπί, ὀρκος.

<sup>2</sup>Ἐπιπεσών, οῦσα, όν, part. aor. 2 de ἐπιπίπτω.

<sup>2</sup>Ἐπιπίπτω (voy. πίπτω), n. Tom-ber sur ou dessus. R. ἐπί, πίπτω.

<sup>2</sup>Ἐπιπλα, ων (τά). Meubles; ba-gage.

<sup>2</sup>Ἐπιπλάσαι, inf. aor. 1 de ἐπι-πλάσσω.

<sup>2</sup>Ἐπιπλάσσω, et Att. Ἐπιπλάττω (voy. πλάσσω), a. Enduire. R. ἐπί, πλάσσω.

<sup>2</sup>Ἐπιπλάστος, ος, on. Feint, faux. R. ἐπιπλάσσω.

<sup>2</sup>Ἐπιπλεύσας, ασα, αν, part. aor. 1 de

<sup>2</sup>Ἐπιπλέω (voy. πλέω), n. Navi-guer vers ou contre. R. ἐπί, πλέω.

<sup>2</sup>Ἐπιπτυγή, ἤς (ῆ). Pièce qu'on remet à un habit troué. R. ἐπί, πτύσσω.

<sup>2</sup>Ἐπιρρέω, f. ρεύσω, n. Couler sur. || Affluer. R. ἐπί, ρέω.

<sup>2</sup>Ἐπίσημος, ος, on. Remarquable, distingué, célèbre. R. ἐπί, σημεῖον.

<sup>2</sup>Ἐπίσης (sous-ent. μερίδος), adv. Également, d'égal à égal. R. ἐπί, ἴσος.

<sup>2</sup>Ἐπισκήπτω, f. σκήψω, aor. 1 ἐπέσκηψα, a. Blâmer, reprendre. || Recommander. R. ἐπί, σκήπτω, s'appuyer.

<sup>2</sup>Ἐπισκήψαι, inf. aor. 1 de ἐπι-σκήπτω.

<sup>2</sup>Ἐπισκοπέω-ῶ, f. ἤσω, aor. 1 ἐπεσκόπησα, a. Visiter, regarder, examiner, observer. R. ἐπί, σκοπέω.

<sup>2</sup>Ἐπισκώπτω, f. σκώψω, a. Rail-ler, plaisanter. R. ἐπί, σκώπτω.

<sup>2</sup>Ἐπισπασάμενος, η, on, part. aor. 1 moy. de

<sup>2</sup>Ἐπισπάω-ῶ, f. άσω, aor. 1 ἐπέ-σπασα, a. Attirer, traîner vers soi. || Au moy. Ἐπισπάομαι-ῶμαι, f. άσομαι, aor. 1 ἐπεσπάσθην. Même sign. R. ἐπί, σπάω.

<sup>2</sup>Ἐπίσταμαι, ασαι, αται, imparf. ἐπιστάμην et Att. ἠπιστάμην, ασο, ατο, f. ἐπιστήσομαι, a. Savoir; connaître. R. ἐπί, ἴσθμι.

<sup>2</sup>Ἐπιστέλλω, f. ἐπιστελέω, aor. 1 ἐπέστειλα, parf. ἐπέσταλκα, parf. 2 ἐπέστολα, a. Envoyer. || Annon-

cer; mander, ordonner. R. ἐπί, στέλλω.

Ἐπίστευον, ες, ε, imparf. de πιστεύω.

Ἐπιταράσσω, et Att. Ἐπιταράττω, f. ἀζώ, a. Troubler. R. ἐπί, τάρασσω.

Ἐπιτάσσω, et Att. Ἐπιτάττω (voy. τάσσω), a. Mander, ordonner. R. ἐπί, τάσσω.

Ἐπιτάφιος, ος, ον. Funèbre. R. ἐπί, τάφος.

Ἐπιτήδειος, ος et α, ον. Propre, convenable. R. ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδείως, adv. Commodément. R. ἐπιτήδειος.

Ἐπιτίθημι (voy. τίθημι), a. Mettre sur ou dans, imposer. | Au moy. Ἐπιτίθεμαι, f. ἐπιθήσομαι, aor. 2 ἐπεθέμην. Même sign. R. ἐπί, τίθημι.

Ἐπιτιμάω-ῶ (voy. τιμάω), a. Blâmer, réprimander. R. ἐπί, τιμάω.

Ἐπιτίμησον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de ἐπιτιμάω.

Ἐπίτομος, ος, ον. Raccourci, abrégé. R. ἐπί, τέμνω.

Ἐπιτρέπω (voy. τρέπω), a. Permettre. R. ἐπί, τρέπω.

Ἐπίτρεψον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de ἐπιτρέπω.

Ἐπίτριπτος, ος, ον. Digne d'être écrasé; scélérat, infâme. R. ἐπί, τρίβω.

Ἐπιφέρω (voy. φέρω), a. Porter en sus ou sur. | Au moy. Ἐπιφέρομαι, aor. 1 ἐπιγενεγάμην. Même sign. | Apporter. R. ἐπί, φέρω.

Ἐπιχαίνω (voy. χαίνω), n. Bâiller après une chose, la désirer avec avidité. R. ἐπί, χαίνω.

Ἐπιχαίων, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de ἐπιχαίνω.

Ἐπιώρησα, ας, ε, aor. 1 de ἐπιωρέω.

Ἐπληρώθη, ης, η (3<sup>e</sup> pers. pl. ησαν), aor. 1 pass. de πληρώω.

Ἐπλούτεις, 2<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de πλούτew.

Ἐποίησα, ας, ε, aor. 1 de ποιέω. Ἐποίησάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de ποιέω.

Ἐποίουον, εις, ει, contr. de ἐποίησον, εις, εις, imparf. de ποιέω.

Ἐπόμνημι et Ἐπομνύω (voy. ὁμνυμι), a. et n. Jurer sur une chose, affirmer avec serment. | Au moy.

Ἐπόμνημαι, f. 1 ἐπομόσομαι, f. 2 ἐπομούμαι, aor. 1 ἐπωμοσάμην. Même sign. R. ἐπί, ὁμνυμι.

Ἐπραξα, ας, ε, aor. 1, et Ἐπραττον, ες, ε, imparf. de πράσσω.

Ἐπριάμην. Voy. πρίασθαι.

Ἐπτά (οί, αί, τά), adj. numéri- que indécl. Sept.

Ἐπω, verbe inus. prête ses temps à ἀγορεύω et à λέγω. Voyez ἀγορεύω.

Ἐπωμοσάμην, aor. 1 moy. de ἐπόμνημι.

Ἐρᾶν, infin. prés. de Ἐράω-ῶ, f. ἄσω, a. Aimer. Τὸ ἔρᾶν, L'amour. | Au pass. Ἐράομαι-ῶμαι, aor. 1 ἠράσθην. Être épris de, aimer (avec le gén.).

Ἐργάζομαι, imparf. εἰργάζομαι, f. ἐργάσομαι, aor. 1 εἰργασάμην, parf. εἰργασμαι, a. et n. Travailler. R. ἔργον.

Ἐργον, ου (τὸ). Ouvrage, travail; chose, affaire; action.

Ἐρεῖ, 3<sup>e</sup> pers. sing. fut., et Ἐρεῖν, inf. fut. de εἶρω.

Ἐρίζουσι, dat. pl. masc. et neut. part. prés. de ἐρίζω.

Ἐρίζω, f. ἰσω, n. Disputer, se quereller. R. ἔρις.

Ἐριννύς, ὄος, acc. pl. Ἐριννύας-ύς (ῆ). Furie.

Ἐρίς, ἰδος (ῆ). Dispute, débat, querelle.

Ἐρμείας, pour Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς, οὔ (ὀ). Mercure.

Ἐρμόλαος, ου (ὀ). Hermolaüs, nom d'homme.

Ἐρομαι, f. ἐρήσομαι, imparf. ἠρόμην, a. Interroger, questionner (avec deux acc.). R. εἶρω.

<sup>2</sup>Ερου, 2<sup>ο</sup> pers. sing. impér. prés. de ἔρομαι.

<sup>2</sup>Ἐρρέπον, imparf. de ῥέπω.

<sup>2</sup>Ἐρρήμμαι, φαι, πται, parf. pass. de ῥίπτω.

<sup>2</sup>Ἐρρήμμαι, σαι, ται, parf. pass. de ῥώννυμι.

<sup>2</sup>Ἐρύθημα, ατος (τό). Rouge, rougeur. R. ἐρυθρός.

<sup>2</sup>Ἐρχομαι, f. ἐλεύσομαι, parf. ἤλυθα et Att. ἐλήλυθα, aor. 2 ἤλθον, n. Venir, aller.

<sup>2</sup>Ἐρῶ, fut. de εἶρω, ou ind. prés. contr. de ἐράω.

<sup>2</sup>Ἐρωσ, ωτος (ό). Amour, amitié. R. ἐράω.

<sup>2</sup>Ἐρῶσι, 3<sup>ο</sup> pers. pl. indic. prés. de ἐράω.

<sup>2</sup>Ἐρωτα, acc. sing. de ἔρωσ.

<sup>2</sup>Ἐρωτάω-ῶ, f. ἤσω, aor. 1 ἤρωτησα, parf. ἠρώτηκα, a. Interroger, demander, s'informer (avec deux acc.). R. εἶρω.

<sup>2</sup>Ἐρώτησις, εως (ή). Demande, question. R. ἐρωτάω.

<sup>2</sup>Ἐρωτικός, ή, όν. D'amour. R. ἐράω.

<sup>2</sup>Ἐς, pour εἰς.

<sup>2</sup>Ἐσαυθίς, adv. Une autre fois. R. ἐς, αὐθίς.

<sup>2</sup>Ἐσέβαλον, ες, ε, aor. 2 de ἐσβάλλω, pour εἰσβάλλω.

<sup>2</sup>Ἐσειμι. Voy. εἰσειμι.

<sup>2</sup>Ἐση, 2<sup>ο</sup> pers. sing. fut. de εἰμί 1.

<sup>2</sup>Ἐσήειν, εἰς, εἰ, plusq.-parf. de ἔσειμι.

<sup>2</sup>Ἐσιών, οὔσα, όν, part. de ἔσειμι, pour εἰσειμι.

<sup>2</sup>Ἐσπέριος, α, ον. Du couchant, de l'occident. Τά ἐσπέρια, Les pays du couchant, le couchant. R. ἐσπέρα.

<sup>2</sup>Ἐσπευσα, ας, ε, aor. 1 de σπεύδω.

<sup>2</sup>Ἐστακα, pour ἔστηκα, parf. de ἵστημι.

<sup>2</sup>Ἐσάναι, pour ἐστακέναι, inf. parf. de ἵστημι.

<sup>2</sup>Ἐστε, conj. Jusqu'à ce que.

<sup>2</sup>Ἔστενον, imparf. de στένω.

<sup>2</sup>Ἔστηκα, parf. de ἵστημι.

<sup>2</sup>Ἔστω, 3<sup>ο</sup> pers. sing. impér. de εἰμί 1. Soit.

<sup>2</sup>Ἐστώσ, ῶσα, ός, gén. ἐστώτος, ὄσης, ὄτος, pour ἐσθηκώς, etc., part. de ἔστηκα.

<sup>2</sup>Ἐστώσι, dat. pl. masc. et neut. de ἐστώσ.

<sup>2</sup>Ἐσχον, ες, ε, aor. 2 de ἔχω.

<sup>2</sup>Ἐσωσα, ας, ε, aor. 1 de σώζω.

<sup>2</sup>Ἐταίρα, ας (ή). Courtisane.

<sup>2</sup>Ἐταιρικός, ή, όν. D'ami, amical. R. ἐταῖρος.

<sup>2</sup>Ἐταῖρος, ον (ό). Compagnon, camarade, ami.

<sup>2</sup>Ἐτεθνήκειν, εἰς, εἰ, plusq.-parf. de θνήσκω.

<sup>2</sup>Ἐτερος, α, ον. L'autre; autre.

<sup>2</sup>Ἐτερπόμην, ου, ετο, imparf. moy. de τέρπω.

<sup>2</sup>Ἐτεσι, dat. pl. de ἔτος.

<sup>2</sup>Ἐτη, contr. de ἔτασ, nom. et acc. pl. de ἔτος.

<sup>2</sup>Ἐτι, adv. Encore; en outre. Οὐκ ἔτι, Ne... plus.

<sup>2</sup>Ἐτιθέμην, εσο, ετο, imparf. moy. de τίθημι.

<sup>2</sup>Ἐτίμησα, aor. 1 de τιμάω.

<sup>2</sup>Ἐτοιμος, η, ον. Prêt, préparé. || Alerte, prompt.

<sup>2</sup>Ἐτόλμησα, ας, ε, aor. 1 de τολμάω.

<sup>2</sup>Ἐτος, εος-ους (τό). An, année.

<sup>2</sup>Ἐτρεσα, aor. 1 de τρέω.

<sup>2</sup>Ἐτυχον, ες, ε, aor. 2 de τυγχάνω.

Ἐϋ, adv. Bien; heureusement. Ἐϋ μάλα, très-bien. R. ἐϋς, brave.

Ἐϋγε, adv. Courage! fort bien! R. ἐϋ, γέ.

Ἐϋγενής, ής, ές. Noble; généreux; brave. R. ἐϋ, γένος.

Ἐϋγνώμων, ων, ον. Raisonnable, juste. R. ἐϋ, γνώμη.

Ἐϋγνώμονως, adv. Avec douceur. || Avec résignation. R. ἐϋγνώμων.

Ἐϋδαιμονέω-ῶ, f. ἤσω, n. Être heureux. R. εὐδαιμόνων.

Εὐδαιμονία, ας (ἡ). Bonheur. R. εὐδαιμονέω.

Εὐδαιμών, ων, ον. Heureux. R. εὖ, δαίμων.

Εὐεργέτης, ου (ὁ). Bienfaiteur. R. εὐεργετέω.

Εὐζωος, ος, ον. Dispos, leste. R. εὖ, ζώνη.

Εὐθρυπτος, ος, ον. Facile à rompre, mou, fragile. R. εὖ, θρύπτω.

Εὐθύ et Εὐθύς, adv. En droite ligne, tout droit. | Aussitôt, incontinent, tout de suite, sur le champ, d'abord. R. εὐθύς, adj.

Εὐθύνω, f. ὑνά, a. Diriger. R. εὐθύς.

Εὐθύς, εἶα, ὕ; gén. έος, εἵας, έος. Droit.

Εὐθύς, adv. Voy. εὐθύ.

Εὐκαταφρόνητος, ος, ον. Méprisable. R. εὖ, καταφρονέω.

Εὐκράτης, ου (ὁ). Eucrate, nom d'homme.

Εὐμορφία, ας (ἡ). Beauté. R. εὐμορφος.

Εὐμορφος, ος, ον. Beau. R. εὖ, μορφή.

Εὐνή, ἥς (ἡ). Lit.

Εὐνόμιος, ου (ὁ). Eunomius, nom d'homme.

Εὐξάμην, aor. 1 de εὐχομαι.

Εὐπλοέω-ῶ, f. ἤσω, n. Naviguer heureusement. Εὐπλοεῖτε (à l'imper.). Naviguez heureusement; bonne navigation, bon voyage. R. εὖ, πλέω.

Εὐρεῖν, inf. aor. 2 de εὐρίσκω.

Εὐρη, 3<sup>e</sup> pers. sing. subj. aor. 2 de εὐρίσκω.

Εὐρυδικη, ἥς (ἡ). Eurydice, femme d'Orphée.

Εὐρίσκω, f. εὐρήσω, aor. 2 εὖρον, parf. εὐρήκα, a. Trouver.

Εὐροιμι, οἰς, οἰ, opt. aor. 2 de εὐρίσκω.

Εὐτονος, ος, ον. Fort, vigoureux. R. εὖ, τείνω.

Εὐφορβος, ου (ὁ). Euphorbe, nom d'homme.

Εὐφορος, ος, ον. Qu'on peut porter facilement. R. εὖ, φέρω.

Εὐχομαι, f. εὐξομαι, parf. εὐγμαι ou ἠδγμαι, a. Prier, supplier, demander avec instances. R. εὐχῆ, prière.

<sup>2</sup>Εφάνην, ἥς, ἡ, aor. 2 pass. de φαίνω.

<sup>2</sup>Εφασκον, ες, ε, imparf. de φάσκω.

<sup>2</sup>Εφεδρεύω, f. εύσω, n. Tendre des embûches. R. ἐπί, ἐδρεύω.

<sup>2</sup>Εφεξῆς, adv. De suite. Voy. ἐξῆς.

<sup>2</sup>Εφεστρίς, ἰδος (ἡ). Manteau. R. ἐπί, ἐννυμι.

<sup>2</sup>Εφην, ἥς, ἡ, aor. 2 de φημί.

<sup>2</sup>Εφησθα, Att. pour ἐφης, 2<sup>e</sup> pers. sing. aor. 2 de φημί.

<sup>2</sup>Εφθασα, ας, ε, aor. 1 de φθάνω.

<sup>2</sup>Εφόνευσα, ας, ε, aor. 1 de φονεύω.

<sup>2</sup>Εφοράω-ῶ (voy. ὀράω), a. Voir. R. ἐπί, ὀράω.

<sup>2</sup>Εφριττον, ες, ε, imparf. de φρίσσω ou φρίττω.

<sup>2</sup>Εφύλαττον, ες, ε, imparf. de φυλάσσω ou φυλάττω.

<sup>2</sup>Εφωράθην, ἥς, ἡ, aor. 1 pass. de φωράω.

<sup>2</sup>Εχειρωσάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de χειρώω.

<sup>2</sup>Εχθρός, οὔ, (ὁ). Ennemi. R. ἔχθος, haine.

<sup>2</sup>Εχρῆν, imparf. de χρῆ.

<sup>2</sup>Εχω, imparf. εἶχον, f. ἔξω; parf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον, a. Avoir, posséder. | Neut. Être; être disposé de telle ou telle manière. Εὖ ou Καλῶς ἔχει, C'est bien, il est bien.

<sup>2</sup>Εχωσα, ας, ε, aor. 1 de χώννυμι.

<sup>2</sup>Εψευδόμην, ου, ετο, imparf. de ψεύδω.

<sup>2</sup>Εψευσάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de ψεύδω.

1. <sup>2</sup>Εω, gén. ou acc. de ἔως, Aurore.

2. <sup>2</sup>Εῶ, contr. de ἰάω.

Ἐωθεν, adv. Dès l'aurore, dès le matin. R. ἔως.

Ἐωρακῶς, υἷα, ὅς, part. parf. de ὄραω.

Ἐώρων, ας, α, imparf. de ὄραω.

1. Ἐως, gén. ἔω (ἦ). L'aurore, l'Orient.

2. Ἐως, conj. et adv. Jusqu'à ce que, jusqu'à; en attendant. || Ἐως οὐ, Jusqu'à ce que, tandis que.

## Z

Ζάω-ῶ, f. ζήσω ou ζήσομαι ou βιώσομαι, parf. ἐζήκα ou βεβίωκα, aor. 1 ἐζήσα ou ἐβίωσα, aor. 2 ἐβίων, n. Vivre. Τὸ ζῆν, La vie.

Ζεῦ, voc. de Ζεύς.

Ζεύγνυμι, f. ζεύξω, a. Joindre.

Ζεύς, gén. Διός, dat. Διί, acc. Δία (ὁ), Jupiter, le maître des Dieux. || L'air.

Ζηλώω-ῶ, f. ὠσω, parf. ἐζήλωκα, a. Imiter, tâcher d'égaliser. R. ζῆλος, émulation.

Ζηλώσεια, ας, ε, Éol. pour ζηλώσαιμι, αἰς, αἰ, opt. aor. 1 de ζηλώω.

Ζῆν, Dor. pour ζῆν, inf. de ζάω.

Ζήνοφάντης, εος-ους (ὁ). Zéno-phanté, nom d'homme.

Ζητέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἐζήτησα, parf. ἐζήτηκα, a. Chercher, rechercher, demander.

Ζόφος, ου (ὁ). Ténèbres.

Ζωή, ἦς (ἦ). Vie. R. ζάω.

Ζών, ζῶσα, ζών, contr. de ζάων, ζάουσα, ζάων, part. prés. de ζάω.

Ζώντα, acc. sing. masc. ou nom. et acc. pl. neut. de ζών.

Ζωρός, ἄ, ὄν. Pur.

Ζωρότερος, α, ὄν, comp. de ζωρός. Ζωρότερον (sous-ent. οἶνον) ἐμβάλλειν, Verser du meilleur vin.

Ζῶσαν, acc. sing. fém. de ζών.

## H

1. Ἡ, nom. sing. fém. de ἰ.

2. Ἡ, nom. sing. fém. de ἰς.

3. Ἡ, conj. Ou. || Que (après un comparatif).

4. Ἡ, interj. Ah! certes, assurément. || Est-ce que?

5. Ἡ, 3<sup>e</sup> pers. sing. subj. de εἶμι 1.

6. Ἡ, dat. sing. fém. de ἰς.

Ἡγαγον, ες, ε, aor. 2 de ἄγω.

Ἡγανάκτει, 3<sup>e</sup> pers. sing. im parf. de ἀγανακτέω.

Ἡγεῖτ', devant une voyelle, élision pour ἡγεῖτο, contr. de ἡγέετο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de ἡγέομαι.

Ἡγέομαι-οῦμαι, f. ἦσομαι, aor. 1 ἡγησάμην, parf. ἡγημαι, a. Penser, croire; regarder comme.

Ἡγῆ, 2<sup>e</sup> pers. sing. de ἡγέομαι.

Ἡγησάμενος, η, ὄν, part. aor. 1 de ἡγέομαι.

Ἡγνόουν, imparf. de ἀγνοέω.

Ἡγωνιζόμεν, ου, ετο, imparf. de ἀγωνίζομαι.

Ἡδέε, conj. Et; soit. Ἡμέν... ἡδέε, Soit... soit. R. ἦ, δέ.

Ἡδεῖν, εἰς, εἰ, imparf. de οἶδα.

Ἡδέως, adv. Agréablement; avec plaisir, volontiers. R. ἡδύς.

Ἡδη, adv. Déjà.

Ἡδιστος, η, ὄν, superl. de ἡδύς.

Ἡδίων, ὦν, ὄν, comp. de ἡδύς.

Ἡδομαι, moy. de ἡδω.

Ἡδονή, ἦς (ἦ). Joie, plaisir. R. ἡδύς.

Ἡδυνάμην, ασο, ατο, Att. pour ἰδυνάμην, imparf. de δύναμαι.

Ἡδυπάθεια, ας (ἦ). Vie voluptueuse, mollesse. R. ἡδύς, πάσχω.

Ἡδύς, εἶα, ὄ, gén. ἡδέος, εἶας. εος. Agréable.

Ἡδω, f. ἦσω, aor. 1 ἦσα, a. Réjouir, charmer. || Au pass. Ἡδομαι, f. ἡσθησομαι, aor. 1 ἡσθην, parf. ἦσαι. Se réjouir de; se réjouir. R. ἡδύς.

Ἡθελον, ες, ε, imparf. de ἐθέλω.

Ἡθίων, ὄνο; (ἦ). Rivage.

Ἡκέτωσαν, 3<sup>e</sup> pers. plur. impér. prés. de ἦκω.

Ἡκιστα, adv. Nullement.

Ἦκον, ες, ε, imparf. de ἤκω.  
 Ἦκουον, imparf. de ἀκούω.  
 Ἦκούσα, ας, ε, aor. 1 de ἀκούω.  
 Ἦκροώμην, ω, ατο, imparf. de ἀκροάομαι.  
 Ἦζω, f. ἤζω, n. Venir, s'approcher, arriver; être arrivé.  
 Ἦλεγγόμην, ου, ετο, imparf. pass. de ἐλέγχω.  
 Ἠλείος, ου (ὀ). Éléen, de l'Élide, province du Péloponèse.  
 Ἠλθον, ες, ε, aor. 2 de ἔρχομαι.  
 Ἠλικιώτης, ου (ὀ). Celui qui est du même âge. R. ἡλικία.  
 Ἠλικός, η, ον. Combien grand; que; tel que. (Corrélatif de τηλικούτος, il se traduit par que.)  
 Ἠλιός, ου (ὀ). Soleil.  
 Ἠλος, ου (ὀ). Clou.  
 Ἠμεῖς, gén. ἡμῶν, dat. ἡμῖν, acc. ἡμᾶς, pl. de ἐγώ. Nous.  
 Ἠμέλουν, imparf. de ἀμελέω.  
 1. Ἠμέν, conj. Certes; soit.  
 2. Ἠμεν, 1<sup>re</sup> pers. pl. imparf. de εἶμι 1.  
 Ἠμέρα, ας (ῆ). Jour, journée. Μεθ' ἡμέρας, Quelques jours après. Μίαν ἡμέραν (sous-ent. διά), Pendant un jour, un seul jour.  
 Ἠμέτερος, α, ον. Notre. R. ἡμεῖς.  
 Ἠμίεφος, ος, ον. À demi cuit, à demi rôti. R. ἡμισυς, ἔψω.  
 Ἠμιλλῶντο, pour ἡμιλλάοντο, 3<sup>e</sup> pers. pl. imparf. de ἀμιλλάομαι.  
 Ἠμυνάμην, ω, ατο, aor. 1 moy. de ἀμύνω.  
 1. Ἠν, conj. Si.  
 2. Ἠν, acc. fém. de δε.  
 3. Ἠν, 1<sup>re</sup> ou 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de εἶμι 1.  
 Ἠν', devant une voyelle, élision pour ἡνί. Voici. Ἠν' ἰδού. Même sign.  
 Ἠνεγχα, ας, ε, aor. 1 de φέρω.  
 Ἠντλησα, ας, ε, aor. 1 de ἀντλέω.  
 Ἠξίουν, ους, ου, contr. de ἡξι-  
 οον, οες, οε, imparf. de ἀξιώω.  
 Ἠξιώθην, ης, η, aor. 1 pass., et

Ἠξίωσα, ας, ε, aor. 1 act. de ἀξιώω.  
 Ἠζω, f. de ἤκω.  
 Ἠπερ, conj. Ou. || Que (après un compar.). R. ἦ, πέρ.  
 Ἠπιστάμην, ασο, ατο, imparf. de ἐπίσταμαι.  
 1. Ἠπου, adv. Certes, sans doute, assurément.  
 2. Ἠπου, adv. interrog. Est-ce que? R. ἦ, ποῦ.  
 Ἠρακλέης-ῆς, gén. έους, voc. Ἠράκλεες-εις (ὀ). Hercule. ὦ Ἠράκλεις, O Hercule! par Hercule!  
 Ἠράσθην, ης, η, aor. 1 pass. de ἐράω.  
 Ἠριδανός, οὔ (ὀ). L'Éridan (aujourd'hui le Pô), fleuve d'Italie.  
 Ἠρίστευσα, ας, ε, aor. 1 de ἀριστεύω.  
 Ἠρῆα, ας, ε, aor. 1 de ἀρχω.  
 Ἠρώς, ως (ὀ). Héros.  
 Ἠσαν, 3<sup>e</sup> pers. pl. imparf. de εἶμι 1.  
 Ἠσθα, Att. pour ἦς, 2<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de εἶμι 1.  
 Ἠστων. Voy. ἦτων.  
 Ἠσυχία, ας (ῆ). Repos, tranquillité. Καθ' ἡσυχίαν, En paix, sans rien dire. R. ἡσυχος, tranquille.  
 Ἠται, contr. de ἦτε, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de αἰτέω.  
 Ἠτησα, ας, ε, aor. 1 de αἰτέω.  
 Ἠττων, ων, ον, Att. pour ἡστων, comp. anomal de μικρός ou de ὀλίγος. Moindre, inférieur (avec le gén.).  
 Ἠύξησα, ας, ε, aor. 1 de αὐξάνω.  
 Ἠχθόμην, ου, ετο, imparf. de ἀχθομαι.



Θάλαμος, ου (ὀ). Chambre à coucher.  
 Θαλῆς, ἦτος (ὀ). Thalès, l'un des sept Sages de la Grèce.  
 Θάνατος, ου (ὀ). Mort.

Θανών, εὔσα, ὄν, part. aor. 2 de θνήσκω.

Θάπτω, f. θάψω, aor. 1 ἔθαψα, parf. τέταρα, aor. 2 ἔταρον, a. Enterre, inhumer.

Θάρρει, contr. de θάρρῆς, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de

Θάρρῆω-ω, f. ἦσω, aor. 1 ἐθάρρῆσα, parf. τεθάρρῆκα, n. Être plein de confiance, se rassurer.

Θάρσει, contr. de θάρσεε, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de

Θαρσῆω-ω, f. ἦσω, n. Même sign. que θάρρῆω.

Θάρσος, εος-ους (τὸ). Confiance, fermeté; audace.

Θάτερος, α, ὄν. L'un ou l'autre, l'un des deux. Ὡσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρω. Se suivant, pour ainsi dire, l'un l'autre. Ἐπὶ θάτερα, De l'autre côté, ou De l'un ou de l'autre côté. R. ὁ, ἕτερος.

Θαυμάζω, fut. ἀσώ et ἀσομαι, aor. 1 ἐθαύμασα, parf. τεθαύμακα, a. Regarder avec admiration, s'étonner de. R. θαῦμα.

Θαυμάσιος, ος ou α, ὄν. Admirable, merveilleux. R. θαυμάζω.

Θαυμαστός, ἦ, ὄν. Admirable, merveilleux. R. θαυμάζω.

Θαυμάσωμαι, η, ηται, subj. aor. 1 de θαυμάζω.

Θάψειν, inf. fut. de θάπτω.

Θέαμα, ατος (τὸ). Spectacle. R. θεάομαι.

Θεάομαι-ώμικι, f. ἀσομαι, aor. 1 ἐθεασάμην, a. Regarder, voir. R. θέα, vue.

Θεασαίμην, αιο, αιτο, opt. aor. 1 de θεάομαι.

Θεατής, οὔ (ὁ). Spectateur. R. θεάομαι.

Θεός, α, ὄν. Divin. R. θεός.

Θελήσω, εις, ει, fut. de

Θέλω, f. θελήσω, a. et n. Vouloir.

Θέμις, ιδος (ἡ). Loi, justice; droit. Οὐ θέμις (sous-ent. ἐστί), Il n'est pas permis.

Θεός, οὔ (ὁ). Dieu, en Dieu.

Θεραπεία, ας (ἡ). Remède; guérison. || Soin. R. θεράπων.

Θεραπεύω, f. εὔσω, aor. 1 ἐθεράπευσα, parf. τεθεράπευκα, aor. 1 pass. ἐθεραπεύθην, a. Rendre des soins (à quelqu'un); courtoiser; honorer. R. θεράπων, serviteur.

Θέρμος, ου (ὁ). Lupin, espèce de légume.

Θερσίτης, ου (ὁ). Thersite, le plus laid des Grecs.

Θέσθαι, infin. aor. 2 moy. de τίθημι.

Θέτις, ιδος (ἡ). Thétis, Déesse, mère d'Achille.

Θετταλός, ἦ, ὄν, Att. pour Θεσσαλός. Thessalien.

Θηβαίος, α, ὄν. Thébain, habitant de Thèbes, ville de Grèce.

Θηράω-ω, f. ἄσω, aor. 1 ἐθήρασα, parf. τεθήρακα, a. Chasser, chercher à prendre, poursuivre. R. θήρα, chasse.

Θηρίον, ου (τὸ). Bête farouche, bête, animal. R. θήρ, bête.

Θησαυρός, οὔ (ὁ). Trésor.

Θητεύσων, ουσα, ὄν, part. fut. de θητεύω.

Θητεύω, ου (τὸ). Travailler à gages, être salarié.

Θνήσκω, f. θανοῦμαι, parf. τέθνηκα ou τέθνακα, aor. 2 ἔθανον, n. Mourir.

Θόρυθος, ου (ὁ). Tumulte, trouble, désordre.

Θράξ, ακός (ὁ). Thrace, de la Thrace, contrée située au nord de la Grèce.

Θρασυκλής, εούς (ὁ). Thrasyclès, nom d'homme.

Θρασύς, εἶα, ύ. Audacieux, téméraire, insolent. R. θράσος, audace.

Θρήνος, ου (ὁ). Pleurs, lamentations.

Θρίξ, gén. τριχός (ἡ). Poil; cheveu.

Θρύπτω, f. θρύψω, a. Ênerver.

|| Au pass. Θρύπτομαι, f. τρυ-

φθίσσομαι, parf. τέθρυμμαί. Être énérvé, être corrompu.

Θυγάτηρ, gén. τέρος et τρός (ή). Fille.

Θυμός, οὐ (ό). Cœur, courage.

|| Colère.

Θύρα, ας (ή). Porte. Ἐπί θύρας, A la porte.

Θύσειν, inf. fut. de

Θύω, f. θύσω, aor. 1 ἔθυσσα, parf. τέθυκα, a. Immoler, sacrifier, mettre à mort.

Θωπέω, f. εύσω, a. Flatter, caresser.

## I

Ἰάομαι-ῶμαι, f. άσομαι, aor. 1 ἰασάμην, a. Guérir.

Ἰάπυξ, υγος (ό). Iapyx, vent du couchant.

Ἰασαι, 2° pers. sing. impér. prés. de ἰάομαι.

Ἰατρος, οὐ (ό). Médecin. R. ἰάομαι.

Ἰβηρία, ας (ή). L'Ibérie, auj. l'Espagne, contrée d'Europe.

Ἰδεῖν, infin. aor. 2, et

Ἰδῆς, 2° pers. sing. subj. aor. 2 de ὀράω.

Ἰδιώτης, ου (ό). Particulier, celui qui mène une vie privée. R. ἴδιος.

Ἰδομενεύς, έως (ό). Idoménée, roi de Crète.

Ἰδοῦ, adv. Voici, voilà; voilà que. R. ἰδοῦ, impér. moy. de ὀράω.

Ἰδω, ης, η, subj. aor. 2, et

Ἰδών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de ὀράω.

Ἰητε, 2° pers. pl. de ἴω, subj. aor. 2 ἕε εἶμι 2, aller.

Ἰκανός, ή, όν. Suffisant; convenable; assez nombreux. Ἠλέον τοῦ ἰκανοῦ, Plus qu'il ne faut ou qu'il ne fallait.

Ἰκανή γάρ ή φήμη διδάξει σε, Car la renommée suffit pour t'apprendre.....

Ἰκανῶς, adv. Suffisamment. R. ἰκανός.

Ἰκετεύω, f. εύσω, a. Supplier.

Ἰλιον, ου (τό). Ilion, Troie.

Ἰλλυριός, ά, όν. Illyrien, de l'Illyrie, contrée située au nord de la Grèce.

Ἰμάτιον, ου (τό). Habit, vêtement. R. ἔννυμι.

Ἰνα, conj. qui régit le subj. Afin que.

Ἰνδοί, ών (οί). Les Indiens, les habitants de l'Inde, grande contrée d'Asie.

Ἰόλεως, ω (ό). Iolas, compagnon d'Hercule, qui pria Jupiter et Hébé de le rajeunir.

Ἰοντα, acc. m. sing de ἰών.

Ἰππεύς, έως (ό). Cavalier. R. ἵππος.

Ἰππομαχία, ας (ή). Combat à cheval, charge de cavalerie. R. ἵππος, μάχη.

Ἰππος, ου (ό, ή). Cheval. Ἡ ἵππος, La cavalerie.

Ἰσασι, 3° pers. pl. de ἴσημι.

Ἰσηγορία, ας (ή). Égalité. R. ἴσος, άγορευῶ.

Ἰσημι, ἴσης, ἴσησι, a. Savoir.

Ἰσμηνόδωρος, ου (ό). Isménodore, nom d'homme.

Ἰσοστάσιος, ας, όν. Qui est d'un poids égal, qui est équivalent. R. ἴσος, στάσις.

Ἰσοτιμία, ας (ή). Égalité d'honneur, de pouvoir; condition égale. R. ἰσότημος.

Ἰσότημος, ας, όν. Qui jouit d'un honneur égal. R. ἴσος, τιμή.

Ἰσός, οὐ (ό). Issus, ville de la Cilicie.

Ἰσος et Ἴσος, η, όν. Égal; pareil. || Équitable, juste.

Ἰστε, pour ἴσατε, 2° pers. pl. de ἴσημι.

Ἰστημι, f. στήσω, aor. 1 ἕστησα, a. Établir, fixer, arrêter. (L'aor. 2 ἕστην, le parf. ἕστηκα ou ἕστακα, et le plusq.-parf. εἰστήκειν, se prennent dans le sens neutre: Se tenir, être là.) || Au pass. Ἰσταμαι, f. σταθήσομαι, aor. 1 ἐστά-

θην, parf. ἕσταμαι. Se tenir ferme, se tenir debout. | Au moy. Ἴσταμαι, f. στήσομαι, aor. 1 ἕστησάμην. Même sign.

Ἴστιον, ου (τό). Voile de vaisseau. R. ἰστός, mât.

Ἴσχυρός, ἄ, ὄν. Fort, robuste, puissant. R. ἰσχύς.

Ἴσχύς, ὕος, acc. ὕν (ή). Force, puissance.

Ἴσως, adv. Également. | Peut-être. R. ἴσοις.

Ἰταλία, ας (ή). L'Italie, grande contrée d'Europe.

Ἰταλιώτης, ου (ό). Habitant de l'Italie, Italien.

Ἰταλός, οὔ (ό). Qui est d'Italie, Italien.

Ἰφικλος, ου (ό). Iphiclus, nom d'homme.

Ἰών, οὔσα, ὄν, part. de εἶμι 2, aller.

Ἰωνία, ας (ή). L'Ionie, province de l'Asie Mineure.

## Κ

Κάγω, contr. pour καὶ ἐγώ.

Καθ', devant une voyelle aspirée, élision pour κατά.

Καθαίρω-ω (voy. αἰρέω), α. Abattre, ruiner. R. κατά, αἰρέω.

Καθάλασθαι, inf. aor. 1 de Καθαλλομαι (voy. ἄλλομαι), n. Sauter de haut en bas. R. κατά, ἄλλομαι.

Καθάπερ, conj. Comme. R. κατά, ὅς, πέρ.

Κάθαρμα, ατος (τό). Ordure. | Homme vil, méprisable. ὦ κάθαρμα, Misérable! R. καθαίρω, nettoyer.

Καθάρσιος, ος, ὄν. Expiatoire. | Καθάρσιον, ου (τό), neut. pris subst. Purification, expiation. R. καθαρός.

Καθεδούμαι, fut. de

Καθέζομαι, imparf. ἐκαθεζόμην, f. καθεδούμαι, n. Être assis; rester assis. R. κατά, ἕζομαι.

Καθειμένος, η, ὄν, part. parf. pass. de καθίημι.

Καθειλών, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de καθαίρω.

Καθηδουπαθέω-ω, f. ἦσω, n. Passer le temps dans les plaisirs. R. κατά, ἡδύς, πάσχω.

Καθίημι (voy. ἔημι), α. Faire descendre. R. κατά, ἔημι.

Καθικνέομαι (voy. ἰκνέομαι), α. Toucher, frapper. R. κατά, ἰκνέομαι.

Καθιζόμενος, η, ὄν, part. aor. 2 de καθικνέομαι.

Καθίστημι (voy. ἵστημι), α. Fixer, établir. | Au moy. Καθίσταμαι, f. καταστήσομαι, aor. 2 κατέστην, parf. κατέστηχα. S'établir. (Le parfait a le sens d'un présent : Être établi.) R. κατά, ἵστημι.

Καθοδος, ου (ή). Descente, chemin en pente. R. κατά, ὁδός.

Καί, conj. Et; même; aussi, encore. Καὶ μήν, Et même, et assurément.

Καίνος, ή, ὄν. Nouveau, neuf; extraordinaire. Καὶνὰ ταῦτα (souvent ἔστι), Voilà du nouveau.

Καίπερ, conj. Et même, quoique. R. καί, πέρ.

Καιρός, οὔ (ό). Occasion, temps convenable; circonstance, conjoncture, temps.

Καίτοι, conj. Cependant; et même; quoique. R. καί, τοί.

Κάκεινος, contr. de καὶ ἐκεῖνος.

Κάκιστος, η, ὄν, superl. de καχός. Très-méchant, le plus méchant. | Le plus lâche.

Κακοδαίμων, ὄν, ὄν. Malheureux, misérable. R. καχός, δαίμων.

Καχόν, οὔ (τό). Mal; malheur.

Καχός, ή, ὄν. Méchant, mauvais. | Lâche. | Vil.

Κακῶς, adv. Mal. | Méchamment. Κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες, morts comme des méchants qu'ils étaient. | Malheureusement. R. καχός.

Κάλαμος, ου (ὁ). Roseau; gliau; ligne de pêcheur.

Κάλλει, dat. sing. de κάλλος.

Καλλιδημίδης, ου (ὁ). Callidémide, nom d'homme.

Καλλισθένης, εος-ους (ὁ). Callisthène, philosophe.

Κάλλιστα, adv. Très-bien, le mieux du monde, à merveille.

Κάλλιστος, η, ου, superl. de κάλος. Très-beau, le plus beau.

Καλλίων, ων, ον, comp. de κάλος. Plus beau.

Κάλως, εος-ους (τὸ). Beauté. R. καλός.

Καλός, ἡ, ὄν. Beau. | Bon. | Ponnète.

Καλώδιον, ου (τὸ). Petite corde, ficelle. R. κάλως, corde.

Κάν, contr. pour καὶ ἄν, conj. Et si, si même; quoique. | Du moins.

Κάνδυς, υος (ὁ). Espèce de manteau que portaient les Perses.

Κάνταυθα, contr. pour καὶ ἐνταυθα.

Καππαδόκης, ου (ὁ). Cappadocien, habitant de la Cappadoce, contrée d'Asie Mineure.

Καπύη, ης (ἡ). Capoue, ville d'Italie.

Κάρ, ἀρός (ὁ). Carien, qui est de Carie. (Ce mot se prend souvent en mauvaise part, pour dire un homme vil.)

Κάρηνον, ου (τὸ). Tête, sommet. R. κάρα, tête.

Καρία, ας (ἡ). La Carie, province de l'Asie Mineure.

Καρτερός, ἄ, ὄν. Fort, robuste; puissant. R. κράτος.

Καρχηδόνιος, α, ον. Carthaginois.

Καρχηδών, ὄνος (ἡ). Carthage, ville d'Afrique.

Καρῶν, gén. pl. de Κάρ.

Κατ', devant une voyelle, élision pour κατά.

Κατά, préposition qui gouverne le gén. et l'acc. | 1° Avec le gén.

Sur; contre. Κατὰ νότου, Par derrière. Κατὰ κόρυς, Sur la tête. | 2° Avec l'acc. Selon, touchant, sur, quant à; près de, le long de; pendant. Κατ' οὐδέν, En rien. Καθ' ἡμέραν, Chaque jour. | En composition, κατά marque mouvement de haut en bas; action de fixer, d'établir.

Καταβαίνω (voy. βαίνω), n. Descendre; plonger. R. κατά, βαίνω.

Καταβάλλω (voy. βάλλω), a. Abattre, renverser. | Payer. R. κατά, βάλλω.

Καταβαλών, οῦσα, ὄν, part. aor. 2 de καταβάλλω.

Καταβῆναι, inf. aor. 2 de καταβαίνω.

Καταγεγέλασται, 3° pers. sing. parf. pass. de καταγελάω.

Καταγελάσομαι, η, εται, fut. de καταγελάω.

Καταγελάω-ῶ (voy. γελάω), n. Rire de, se moquer de. R. κατά, γελάω.

Καταγωνίζομαι, fut. ίσομαι, a. Vaincre. R. κατά, αγωνίζομαι.

Καταδικάζω, f. άσω, aor. 1 κατεδίκασα, a. Condamner. R. καταδίχη.

Καταδικασθείς, είσα, έν, part. aor. 1 pass. de καταδικάζω.

Καταδίχη, ης (ἡ). Condamnation; peine. R. κατά, δίχη.

Καταδύνω (voy. δύνω), a. Plonger, enfoncer profondément, submerger. R. κατά, δύνω.

Κατάδω, f. άσω, a. et η. Chanter aux oreilles de quelqu'un, l'étourdir par ses chants. R. κατά, άδω.

Κατάθου, pour κατάθεσο, impér. aor. 2 moy. de κατατίθημι.

Καταθρασύνομαι, n. Avoir de l'audace, faire bonne contenance. R. κατά, θρασύς.

Κατακεκόφθαι, inf. parf. pass. de κατακόπτω.

Κατακόπτω, f. κόψω, aor. 1 κατ-

έκοφα, parf. κέκοφα, a. Couper en morceaux. R. κατά, κόπτω.

Κατακύπτω, f. κύψω, aor. 1 κατέκυψα, n. Se pencher, regarder en bas. R. κατά, κίπτω.

Καταλείπω, f. λείψω, parf. λέλοιπα, parf. pass. λειψίμμι, a. Laisser, abandonner. || Laisser par testament. R. κατά, λείπω.

Καταλείπω, ας, ε, parf. 2 de καταλείπω.

Κατάλιπε, 2<sup>ο</sup> pers. sing. impér. aor. 2, et

Καταλιπών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de καταλείπω.

Καταναγκάζω, f. άσω, aor. 1 κατηνάγκασα, a. Forcer, contraindre. R. κατά, άναγκάζω.

Καταναγκάσας, ασα, αν, part. aor. 1 de καταναγκάζω.

Καταπέμπω (voy. πέμπω), a. Faire descendre. R. κατά, πέμπω.

Καταπέμψω, ης, η, subj. aor. 1 de καταπέμπω.

Καταπέπλευκα, ας, ε, parf. de καταπέλω.

Καταπέλω (voy. πλέω), n. Aborder au port, arriver. R. κατά, πλέω.

Καταπήσσω, et Att. Καταπλήττω (voy. πλήσσω), a. Eprouvanter, frapper de terreur. R. κατά, πλήσσω.

Κατάπλοος-ους, δου-ού (ό). Trajet. R. κατά, πλέω.

Καταράομαι-ώμαι (voy. άράομαι), n. Faire des imprécations contre, maudire. (Le rég. au dat.) R. κατά, άράομαι.

Κατάρατος, ος, ον. Maudit. || Scélerat. R. καταράομαι.

Καταριθμέω-ώ, f. ήσω, aor. 1 κατηρίθμησα, parf. κατηρίθμηκα, a. Enumérer, compter. || Au moy. Καταριθμέομαι-ούμαι, f. ήσομαι. Même sign. R. κατά, άριθμέω.

Κατασκευάζω (voy. σκευάζω), a. Préparer, façonner; construire. R. κατά, σκευάζω.

Κατασοφίζω, f. ίσω, aor. 1 pass.

κατεσοφίσθην, a. Troniper. R. κατά, σοφίζω.

Κατασοφισθείς, είσα, έν, part. aor. 1 pass. de κατασοφίζω.

Κατάσπα, contr. de κατάσπαι, 2<sup>ο</sup> pers. sing. impér. prés., et Κατάσπασον, 2<sup>ο</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de

Κατασπάω (voy. σπάω), a. Tirer en bas; faire descendre; entraîner. R. κατά, σπάω.

Κατάστησον, 2<sup>ο</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de καθίστημι.

Καταστρέφω, f. στρέψω, aor. 1 κατέστρεψα, parf. κατέστροφα, a. Renverser, bouleverser. || Au moy. Καταστρέφομαι, f. στρέφομαι, aor. 1 κατεστρεφέμην. Même sign. R. κατά, στρέφω.

Κατατίθημι (voy. τίθημι), a. Déposer, placer, mettre. || Au moy. Κατατίθεμαι. Même sign. R. κατά, τίθημι.

Κατατρέχω (voy. τρέχω), a. Ravager par des incursions. Τά άπαντα κατέδρομον, Je ravageai tous ces pays. R. κατά, τρέχω.

Καταφοβέω-ώ (voy. φοβέω), a. Eprouvanter. R. κατά, φοβέω.

Καταφοβήσας, ασα, αν, part. aor. 1 de καταφοβέω.

Καταφρονέω-ώ, f. ήσω, aor. 1 κατεφρόνησα, a. Mépriser. (Le rég. à l'acc. ou au gén.) R. κατά, φρονέω.

Καταφρονητός, ή, όν. Méprisable, à dédaigner.

Καταχράομαι (voy. χράομαι), n. Abuser de; dépenser. (Le rég. au dat.) R. κατά, χράομαι.

Κατέβαλον, ες, ε, aor. 2 de καταβάλλω.

Κατεδίκασα, ας, ε, aor. 1 de καταδικάζω.

Κατέδρομον, ες, ε, aor. 2 de κατατρέχω.

Κατέθετο, 3<sup>ο</sup> pers. sing. aor. 2 moy. de κατατίθημι.

Καθεθρασυνόμην, ον, ετο, imperf. de καταθρασύνομαι.

Κατελεύω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἦσα, a. Envelopper.

Κάτειμι (voy. εἶμι 2), n. Descendre. R. κατά, εἶμι 2.

Κατέκωψα, ας, ε, aor. 1 de κατεύπτω.

Κατέλειποιν, εις, ει, plusq.-parf. 2 de καταλείπω.

Κατεληλυθῆναι, inf. parf. de κατέρχομαι.

Κατέλιπον, ες, ε, aor. 2 de καταλείπω.

Κατέπεψα, ας, ε, aor. 1 de καταπέπω.

Κατεπλάγην, ης, η, aor. 2 pass. de καταπλήσσω.

Κατεργάζομαι, f. άσομαι, aor. 1 κατεργασάμην, a. Faire, exécuter; travailler, façonner. R. κατά, ἐργάζομαι.

Κατασκευασμένος, η, ον, part. parf. pass. de κατασκευάζω.

Κατίσπασα, ες, ε, aor. 1 de κατασπάω.

Κατέστην, ης, η, aor. 2 moy. de καθίστημι.

Κατέσχον, ες, ε, aor. 2 de κατέχω.

Κατεφρόνει, contr. de κατεφρόνεε, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de καταφρονέω.

Κατεχρήτο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de καταχράομαι.

Κατέχω (voy. έχω), a. Retenir, arrêter. R. κατά, έχω.

Κατηγορεί, contr. de κατηγορεε, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de κατηγορέω.

Κατηγορέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἦσα, parf. ἦκα, a. Accuser, blâmer. (Le rég. au gén. ou à l'acc.) R. κατά, ἀγορεύω.

Κατήειν, εις, ει, plusq.-parf. de κάτειμι.

Κατηράτο, contr. de κατηράετο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de καταράομαι.

Κατηριθμῶ, 2<sup>e</sup> pers. sing. aor. 1 moy. de καταριθμέω.

Κατιέναι, infin. prés. de κάτειμι.

Κατιών, οὔσα, ον, part. de κάτειμι.

Κατορθούμενος, η, ον, part. prés. pass. de κατορθόω. Τά κατορθούμενα, Les succès.

Κατορθόω-ῶ, f. ὠσω, aor. 1 κητώρθωσα, n. Réussir, avoir du succès. | Au pass. Κατορθόομαι-οὔμαι. Réussir, en parlant des choses. Voy. κατορθούμενος. R. κατά, ὀρθόω.

Κεῖμαι, σαι, ται, f. κείσομαι, n. Être couché, étendu par terre. | Être enterré.

Κεῖσαι, 2<sup>e</sup> pers. sing. indic. prés., et

Κεῖτο, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de κείμαι.

Κεκρίσθω, 3<sup>e</sup> pers. sing. impér. parf. pass. de κρίνω.

Κελεύσας, ασα, αν, part. aor. 1 de κεύω.

Κέλευσον, impér. aor. 1 de κεύω.

Κελεύω, f. εύσω, aor. 1 ἐκέλευσα, parf. κεκέλευκα, a. Ordonner, exhorter; demander. R. κέλω.

Κελτίβηρ, ηρος (ὀ). Celtibérien, peuple de l'Espagne.

Κενοδοξία, ας (ῆ). Vaine gloire, gloriole. R. κενός, δόξα.

Κέρας, ατος (τό). Corne. | Qqf. au pl. Arguments captieux, sophismes.

Κέρδος, εος-ους (τό). Gain, profit, bénéfice.

Κερδαίνω, f. κερδαίνῶ, aor. 1 ἐκέρδανα, a. Gagner. R. κέρδος.

Κέρβερος, ου (ὀ). Cerbère, chien à trois têtes qui garde les enfers.

Κεφάλαιον, ου (τό). Le principal, l'important, le sommaire. R. κεφαλή.

Κεφαλαιώδης, ης, ες. Principal, capital. R. κεφαλή.

Κεφαλή, ῆς (ῆ). Tête.

Κεχημένος, η, ον, part. parf. de χράομαι.

Κηρός, οὔ (ὀ). Cire.

**Κήρυγμα**, ατος (τό). Proclamation. | Proclamation du nom du vainqueur dans les jeux. R. κηρύσσω.

**Κιθαριών**, ὄνος (δ). Le Cithéron, montagne de Béotie.

**Κινάβρα**, ας (ή). Odeur de bouc, puanteur.

**Κινδυνεύω**, f. εὔσω, aor. 1 ἐκινδύνευσα, parf. κεκινδύνευκα, n. Courir risque; s'exposer; être en danger. R. κίνδυνος.

**Κίνδυνος**, ου (δ). Péril, danger, risque, hasard.

**Κιρρά**, ας (ή). Cirrha, ville de Phocide.

**Κλαίω** et **Κλάω**, f. κλαύσω, aor. 1 ἐκλαυσα, parf. κέκλαυκα, n. et a. Pleurer.

**Κλέαρχος**, ου (δ). Cléarque, général de Philippe.

**Κλεῖτος**, ου (δ). Clitus, général d'Alexandre.

**Κλέπτω**, f. κλέψω, aor. 1 ἐκλεψα, parf. κέκλοπα, a. Dérober. | Faire secrètement.

**Κληρονομέω**, f. ήσω, a. Être héritier, hériter de. R. κληρος, νέμω.

**Κληρονομήσασαιμι**, ας, αι, opt. aor. 1, et

**Κληρονομήσειν**, inf. fut. de κληρονομέω.

**Κληρονομία**, ας (ή). Succession, héritage. R. κληρονομος.

**Κληρονόμος**, ου (δ). Héritier. R. κληρονομέω.

**Κληρος**, ου (δ). Sort; héritage, succession.

**Κνήμων**, ωνος (δ). Cnémon, nom d'homme.

**Κοῖλος**, η, ον. Creux, concave. **Κοίλη τῆ χειρί**, Dans le creux de la main.

**Κοινός**, ή, όν. Commun.

**Κοινωνία**, ας (ή). Communauté de biens, société, participation. R. κοινωνέω.

**Κολάζω**, f. άσω, aor. 1 ἐκόλασα, parf. κεκόλακα, a. Punir, châtier.

**Κολακεία**, ας (ή). Flatterie. R. κολακεύω.

**Κολακεύω**, f. εὔσω, aor. 1 ἐκολάκευσα, a. Flatter, caresser, cajoler. R. κόλαξ.

**Κόλαξ**, ακος (δ). Flatteur.

**Κόλασις**, εως (ή). Punition, châtement. R. κολάζω.

**Κόμη**, ης (ή). Chevelure.

**Κομίζω**, f. ήσω, aor. 1 ἐκόμισα, parf. κεκόμισα, a. Porter, apporter, emporter.

**Κόνις**, εως (ή). Poussière; cendre.

**Κοντός**, οῦ (δ). Longue pique. | **Κroc** (de batelier).

**Κοράξ**, ακος (δ). Corbeau, oiseau.

**Κορινθιος**, α, ον. De Corinthe, Corinthien.

**Κόρινθος**, ου (ή). Corinthe, ville de la Grèce.

**Κόρρη**, ης (ή). Tête; mâchoire; joue. On dit aussi **κόρρα**.

**Κόρυζα**, ης (ή). Orgueil; folie.

**Κότινος**, ου (δ). Olivier sauvage.

**Κούδενός**, contr. pour καὶ οὐδενός. Voy. οὔδεις.

**Κοῦφος**, η, ον. Léger.

**Κράνειον**, ου (τό). Le Cranion, gymnase situé sur une colline voisine de Corinthe, dans un bois planté de cyprès.

**Κρανίον**, ου (τό). Crâne. R. κάρηνον.

**Κρατερός**, ά, όν. Fort, puissant, gros. R. κράτος.

**Κρατέω**, f. ήσω, aor. 1 ἐκράτησα, parf. κεκράτηκα, n. et a. Commander, dominer; être maître de. (Le régim. au gén. et à l'acc.) R. κράτος.

**Κρατήρ**, ηρος (δ). Cratère, grand vase pour mettre du vin. | Cratère, bouche d'un volcan. R. κεράννυμι.

**Κράτης**, ητος (δ). Cratès, philosophe cynique.

**Κρατήσασαιμι**, ας, αι, opt. aor. 1 de κρατέω.

**Κρατήσας**, ασα, αν, part. aor. 1 de κρατέω.

**Κράτιστος**, η, ον, superl. anomal de ἀγαθός (formé de κράτος). Le meilleur; très-fort.

**Κράτος**, εος-ους (τò). Force, puissance.

**Κράτων**, ωνος (ò). Craton, nom d'homme.

**Κραυγή**, ης (ή). Grand cri, crieur. R. κράζω, crier.

**Κρείσσω**, et Att. Κρείττων, ων, ον, comp. anomal de ἀγαθός. Plus puissant; plus fort.

**Κρείττων**. Voy. κρείσσω.

**Κρηπίς**, ιδος (ή). Base. || Sandale, chaussure.

**Κριθείς**, εῖσα, έν, part. aor. 1 pass. de

**Κρίνω**, f. κρινῶ, aor. 1 ἐκρίνα, parf. κέκρικα, a. Juger; accuser; critiquer, condamner.

**Κροῖσος**, ου (ò). Crésus, roi de Lydie.

**Κροκόδειλος**, ου (ò). Crocodile, animal amphibie qu'on voit sur les bords du Nil. || Sorte d'argument captieux, de sophisme.

**Κτήμα**, ατος (τò). Ce qu'on a acquis, ce qu'on possède, possession, bien.

**Κύαμος**, ου (ò). Fève.

**Κυβερνήτης**, ου (ò). Pilote. R. κυβερνάω, gouverner.

**Κύκλος**, ου (ò). Cercle. Ἐν κύκλῳ, ou Κύκλῳ, Tout autour, alentour; en cercle.

**Κύλιξ**, ικος (ή). Coupe.

**Κύμβιον**, ου (τò). Vase. R. κύμβη, barque.

**Κύνα**, acc. sing. de κύων.

**Κυνικός**, ή, όν. De chien. || Cynique, nom d'une secte de philosophes. R. κύων.

**Κυνών**, gén. pl. de κύων.

**Κύριος**, ου (ò). Maître, seigneur.

**Κύρος**, ου (ò). Cyrus, roi de

Perse.

**Κύων**, gén. κυνός (ò). Chien. || Philosophe cynique.

**Κωκύω**, f. ύσω, aor. 1 ἐκώκυσα, n. Pleurer, se lamenter.

**Κώνειον**, ου (τò). Ciguë.

**Κώπη**, ης (ή). Rame.

## Λ

**Λαβεῖν**, infin. aor. 2, et

**Λάβοιμι**, ος, οί, opt. aor. 2 de λαμβάνω.

**Λάβραξ**, ακος (ò). Loup marin, espèce de poisson.

**Λάβω**, ης, η, subj. aor. 2, et

**Λαβών**, οὔσα, όν, part. aor. 2 de λαμβάνω.

**Λαέρτης**, ου (ò). Laërte, père d'Ulysse.

**Λάβη**, 3<sup>e</sup> pers. sing. subj. aor. 2 de λαμβάνω.

**Λαθραῖως**, adv. Secrètement, furtivement. R. λαθραῖος, secret.

**Λακεδαιμόνιοι**, ων (οί). Les Lacédémoniens.

**Λάκων**, ωνος (ò). Lacédémonien, de Lacédémone, une des villes principales de la Grèce.

**Λαλέω-ώ**, f. ήσω, aor. 1 ἐλάλησα, parf. λελάληκα, n. Parler, babiller.

**Λαμβάνω**, f. λήψομαι, parf. εἴληφα, aor. 2 ἔλαβον, a. Prendre, s'emparer de, saisir. (Le régime au génitif.)

**Λάμπις**, ιδος (ò). Lampis, nom d'homme.

**Λάμπιχος**, ου (ò). Lampichus, nom d'homme.

**Λανθάνω**, fut. λήσω, aor. 1 ἔλησα, aor. 2 ἔλαβον, parf. λέληθα, n. et a. Se cacher; être caché; être oublié. Μή καί τις νεκρῶν ἡμᾶς λάθη διαφυγῶν, De crainte que quelque mort ne s'échappe à notre insu. R. λήθη.

**Λάσιος**, ος ου α, ον. Couvert de poils, velu.

**Λέγω**, f. λέξω, aor. 1 ἔλεξα, parf. λέλεχα, a. et n. Dire, parler. Εὖ λέγεις, Tu dis bien, c'est bien dit, tu as raison.

**Λείπω**, f. λείψω, parf. λέλοιπα, aor. 2 ἔλιπον, a. Laisser, quitter, abandonner.

**Λειποφυγέω-ω**, f. ἤσω, n. Tomber en faiblesse, avoir une défaillance. R. λείπω, ψυχή.

**Λέληθα**, ας, ε, parf. de λανθάνω.

**Λέουσι**, dat. pl. de λέων.

**Λεπτός**, ή, όν. Mince, suet.

**Λευκός**, ή, όν. Blanc.

**Λέων**, οντος (ό). Lion.

**Λεωφόρος**, ος, ον. Qui porte le peuple. **Λεωφόρος οδός**, Grande route. R. λεώς, peuple, φέρω.

**Λήδα**, ας (ή). Léda, mère de Castor et de Pollux.

**Λήθη**, ης (ή). Le Léthé, fleuve des Enfers.

**Ληρέω-ω**, f. ἤσω, n. Radoter, dire des folies. R. λήρος.

**Λήρος**, ου (ό). Niaiserie, radotage. || Adject. **Λήρος γέρων**, Vieux radoteur.

**Ληρούσι**, 3<sup>e</sup> pers. pl. indic. prés., et dat. pl. masc. part. prés. de ληρέω.

**Ληστής**, οὔ (ό). Brigand, voleur.

**Λήψαι**, pour λήψη, 2<sup>e</sup> pers. sing. fut. de λαμβάνω.

**Λήψομαι**, η ου ει, εται, fut. de λαμβάνω.

**Λιβύη**, ης (ή). La Libye, contrée d'Afrique.

**Λίβυς**, υος, acc. υν (ό, ή). De la Libye, Libyen.

**Λίθος**, ου (ό, ή). Pierre, rocher.

**Λίμνη**, ης (ή). Étang, marais.

**Λιμός**, οὔ (ό). Faim.

**Λογίζομαι**, f. ίσομαι, aor. 1 ἐλογισάμην, parf. λελόγισμαι, a. et n. Réfléchir. || Compter, calculer.

**Λογισμός**, οὔ (ό). Compte, calcul. R. λογίζομαι.

**Λογίσωμαι**, η, ηται, subj. aor. 1 de λογίζομαι.

**Λόγος**, ου (ό). Parole; discours.

|| Raison. R. λέγω.

**Λοιμός**, οὔ (ό). Peste.

**Λουσάμενος**, η, ον, part. aor. 1 moyen de

**Λούω**, f. λούσω, aor. 1 ἔλουσα, parf. λέλουκα, a. Baigner. || Au moy. **Λούομαι**, f. λούσομαι, aor. 1 ἐλουσάμην. Se baigner.

**Λυδία**, ας (ή). La Lydie, province de l'Asie Mineure.

**Λυδός**, οὔ (ό). Lydien, de Lydie.

**Λύκειον**, ου (τό). Le Lycée, école de philosophie fondée par Platon.

**Λυπέω-ω**, f. ἤσω, aor. 1 ἐλύπησα, aor. 1 pass. ἐλυπήθην, a. Attrister, chagriner. R. λύπη.

**Λύπη**, ης (ή). Tristesse, chagrin.

**Λυπηρός**, ά, όν. Affligeant, triste. R. λύπη.

**Λυσσάω**, et Att. **Λυττάω-ω**, f. ἤσω, n. Avoir la rage, être enragé (au propre et au fig.).

**Λυττάω**. Voy. **Λυσσάω**.

**Λύω**, f. λύσω, aor. 1 ἔλυσα, parf. ἐλέυκα, a. Déliver; lâcher.

## Μ

**Μά**, particule négative employée dans les serments, avec l'accusatif. **Μά Δία**, Non, par Jupiter.

**Μάθομι**, οις, οι, opt. aor. 2 de μαθάνω.

**Μαίνομαι**, f. μανήσομαι ου μανούμαι, parf. μέμηνα, aor. 2 ἐμάνην, n. Être en fureur, être furieux.

**Μάκαριος**, α, ον. Heureux.

**Μακεδών**, όνος, dat pl. όσι (ό, ή). Macédonien, de la Macédoine, contrée au nord de la Grèce.

**Μακεδονικός**, ή, όν. Macédonien, de la Macédoine.

**Μάλα**, adv. Beaucoup, extrêmement, très, fort. **Και μάλα**, Précisément, oui, assurément.

**Μαλακία**, ας (ή). Mollesse. R. μαλακός.

**Μαλακός**, ή, όν. Efféminé, lâche.

**Μάλη**, ης (ή). Aisselle.

Μαλθακός, ἡ, ὄν. Voy. μαλακός.  
 Μάλιστα, superl. de μάλα, adv.  
 Le plus, le plus possible; surtout.  
 Ὅτι μάλιστα, Le plus possible.  
 Μᾶλλον, comp. de μάλα, adv.  
 Plus; plutôt. Μᾶλλον ἢ, Plus que;  
 plutôt que.  
 Μανείς, εἶσα, ἐν. part. aor. 2  
 de μαινομαι.  
 Μανθανω, f. μαθήσομαι parf.  
 μεμάθηκα, aor. 2 ἐμάθον, a. Ap-  
 prendre. || Connaitre. || Concevoir.  
 || Découvrir.  
 Μανία, ας (ἡ). Fureur, folie. R.  
 μαινομαι.  
 Μάντευμα, ατος (τὸ). Oracle,  
 prédiction. R. μαντεύομαι.  
 Μαντεύομαι, f. εὔσομαι, aor. 1  
 ἐμαντευσάμην, n. Consulter l'ora-  
 cle. R. μάντις.  
 Μαντευσόμενος, η, ον, part. f.  
 de μαντεύομαι.  
 Μαντίνεος, ου (ὁ). De Mantinée,  
 ville du Péloponèse.  
 Μάντις, εως (ὁ). Devin.  
 Ματαιοπονία, ας (ἡ). Vain tra-  
 vail, peine inutile. R. μάταιος,  
 πόνος.  
 Μάταιος, α, ον. Vain. || Sot, fri-  
 vole. R. μάτην.  
 Μάτην, adv. En vain.  
 Μαύσωλος, ου (ὁ). Mausole, nom  
 d'homme.  
 Μάχη, ης (ἡ). Combat, bataille.  
 Μάχιμος, ος ου η, ον. Belli-  
 queux, aguerri. R. μάχη.  
 Μαχομαι, f. 1 μαχήτομαι et  
 μαχέσομαι, f. 2 μαχούμαι, parf.  
 μεμάχημαι, n. Combattre, se bat-  
 tre avec. R. μάχη.  
 Μέ, acc. de ἐγώ.  
 Μέγα, neut. de μέγας. Grand. ||  
 Adv. Grandement; sièrement.  
 Μεγάλα, pl. neut. de μέγας. ||  
 Adv. A grands pas.  
 Μεγάλη, μεγάλοι, μεγάλου. Voy.  
 μέγας.  
 Μέγαν, acc. sing. m. de μέγας.  
 Μεγαρχικός, ἡ, ὄν. Qui est de  
 Mégare, ville de l'Attique.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, gén. με-  
 γάλου, μεγάλης, μεγάλου. Grand.  
 Μέγεθος, εος-ους (τὸ). Grandeur.  
 R. μέγας.  
 Μέγυλλος, ου (ὁ). Mégille, nom  
 d'homme.  
 Μέγιστος, η, ον, superl. de μέ-  
 γας. Très-grand; le plus grand.  
 Μέδιμνος, ου (ὁ). Médimne,  
 mesure pour les matières sèches.  
 Μεθ', devant une voyelle aspi-  
 rée, élision pour μετά.  
 Μείζω, contr. pour μείζονα, acc.  
 sing. masc. et fém., ou pl. neut.  
 de μείζων.  
 Μείζων, ων, ον, comp. irrég.  
 de μέγας. Plus grand.  
 Μειρακτιεύομαι, η, εται, f. εὔσο-  
 μαι, n. Agir en jeune homme. R.  
 μείραξ.  
 Μειράκιον, ου (τὸ). Jeune hom-  
 me, adolescent.  
 Μειρακίσκος, ου (ὁ). Jeune en-  
 fant; jeune esclave. R. μείραξ.  
 Μελαγχολία, ας (ἡ). Humeur  
 noire, mauvaise humeur, caractère  
 triste, accès de mélancolie. R. μέ-  
 λας, χολή.  
 Μέλανα, acc. sing. masc., ou  
 nom. et acc. pl. neut. de  
 Μέλας, αινά, αν, gén. μέλανος,  
 μελαίνης, μέλανος. Noir.  
 Μελéαγρος, ου (ὁ). Méléagre,  
 nom d'homme.  
 Μέλει, imparf. ἐμελε, f. μελή-  
 σει, parf. ἔμελε, f. μεμέληκε, parf. 2 μέ-  
 μηλε, impers. Il est à soin; souci  
 de... est. Οὐ μοι μέλει, Je me sou-  
 cie fort peu...  
 Μελήσει, fut. de μέλει.  
 \* Μελίζω, f. ἴσω, a. Démemb-  
 rer, dépecer, mettre en pièces.  
 R. μέλος, membre.  
 Μέλλω, f. μελλήσω, aor. 1 ἐμέ-  
 λησα, n. Devoir, être sur le point  
 de (avec l'infin. prés. ou l'inf. fut.).  
 Μέλλω ποιεῖν ου ποιήσειν, Je  
 suis sur le point de faire, je dois  
 faire. Τὸ μέλλον, Les choses futu-  
 res, l'avenir. || Tergiverser, différer.

Μέμνημαι,σαι,ται, parf. de μινήσχομαι. Je me souviens.

Μεμνημένος,η,ον,part.parf. de μέμνημαι.

Μέμνησο,2° pers. sing. impér. de μέμνημαι.

Μέν,adv. A la vérité, certes, assurément. (Souvent cette particule est corrélatrice de δέ, et ne se traduit pas. Voy. δέ.)

Μένιππος,ου(ό). Ménippe, philosophe cynique.

Μέντοι,adv. Cependant. R. μέν, τοί.

Μέρος,εος-ους(τό). Partie, portion, part. Ἐν μέρει, A son tour.

Μέσος,η,ον. Qui est au milieu, du milieu.

Μεστός,ή,όν. Plein.

Μετ', devant une voyelle, élision pour μετά.

Με-ά, prép. 1° Avec le gén. Avec. | Avec l'acc. Après. | Με-τά, en composition, marque mutation, passage.

Μεταβολή,ής(ή). Changement. R. μεταβάλλω.

Μεταδιατάω-ω, f. ήσω, n. Changer son genre de vie. R. μετά, διαίτα.

Μετανοέω-ω, f. ήσω, aor. 1 μετενόησα, n. Changer d'avis; se repentir. R. μετά, νοέω.

Μετανοήσητε,2° pers. pl. subj. aor. 1 de μετανοέω.

Μεταξύ,adv. Entre, au milieu, parmi. | Pendant. R. μετά.

Μεταπέμπομαι, f. πέμφομαι, aor. 1 μετεπεμφάμην, a. Mander, faire venir. R. μετά, πέμπω.

Μετασχεῖν, inf. aor. 2 de μετέχω.

Μετεδίητησεν,3° pers. sing. aor. 1 de μεταδιατάω.

Μετελεύσομαι, f. de μετέρχομαι.

Μετενδύω, f. δύσω, aor. 2 μετενέδυν, a. Revêtir (un habit au lieu d'un autre). R. μετά, ένδύω.

Μετενέδυν, υς, υ, aor. 2 de μετενδύω.

Μετεπεμπόμην,ου,ετο,Imparf. de μεταπέμπομαι.

Μετέρχομαι(voy. έρχομαι), a. Poursuivre. Τους φονεάς του πατρός, μετήλθον, J'ai poursuivi, j'ai puni les assassins de mon père. R. μετά, έρχομαι.

Μετέχω(voy. έχω), a. Partager, avoir part à. | Τό μετασχεῖν, La variété, le changement. R. μετά, έχω.

Μετήλθον,ες,ε, aor. 2 de μετέρχομαι.

Μετοικέω-ω, f. ήσω, n. Aller habiter ailleurs, changer de séjour. R. μετά, οικήω.

Μετρίως,adv. Modérément, avec mesure; médiocrement. R. μέτριος, mesuré.

Μέτωπον,ου(τό). Front. R. μετά, ώψ.

Μέχρι et Μέχρις, conj. Pendant que, tant que. jusqu'à ce que.

Μή,adv. Ne, non, ne... pas. | De peur que.

Μηδ', devant une voyelle, élision pour μηδέ.

Μηδαμώς,adv. Nullement. R. μηδέ, άμός, quelqu'un.

Μηδέ,adv. Ni, ne... pas, pas même. R. μή, δέ.

Μηδείς, μηδεμία, μηδέν. Nul, aucun, personne. R. μηδέ, εις.

Μηδέν, neutr. de μηδείς. Rien. | Adv. Nullement.

Μηδία,ας(ή). La Médie, contrée d'Asie.

Μηδικός,ή,όν. De la Médie, des Mèdes.

Μηδος,ου(ό). De la Médie, Mède.

Μηκέτι,adv. Ne... plus. R. μή, έτι.

Μήχιστος,η,ον,superl. de μακρός. Très-long. R. μήχος.

Μήχος,εος-ους(τό). Longueur.

Μήν,conj. Cependant; mais; certes; or. Ού μὴν άλλα, Toutefois, néanmoins, cependant.

Μηρός,ού(ό). Cuisse.

Μήτ', devant une voyelle, élision pour μήτε.

Μήτε, conj. Et ne... pas, ni.

Μήτηρ, gén. τέρας ou τρός (ή).

Mère.

Μηχανή, ής (ή). Machine. || Moyen. || Artifice, adresse.

Μία, άς, fém. de εΐς.

Μιαιφονέω-ω, f. ήσω, a. Commettre un meurtre, assassiner. R. μιαινώ, souiller, φόνος.

Μιαρός, ά, όν. Impur, souillé; scélérat. R. μιαινώ.

Μίδας, ου (ό). Midas, roi de la Phrygie.

Μικρολογία, ας (ή). Discours rempli de minuties. R. μικρός, λόγος.

Μικρόν, neut. de μικρός. || Adv. Un peu; peu. Μετά μικρόν, Dans peu, bientôt.

Μικρός, ά, όν. Petit; de peu de valeur. Μικρόν, Pour peu de chose.

Μίλητος, ου (ή). Milet, ville d'Ionie.

Μιμέομαι-οῦμαι, f. ήσομαι, a. Imiter, contrefaire.

Μιμνήσκω, f. μνήσω, parf. μέμνηκα, a. Faire souvenir. (Le rég. indirect au gén.) || Au moy. Μιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, f. 2 μεμνήσομαι, parf. μέμνημαι, aor. 1 έμνήσθην. Faire mention de. || Se souvenir.

Μίνως, ως (ό). Minos, l'un des trois juges des enfers.

Μισέω-ω, f. ήσω, aor. 1 έμισήσα, a. Haïr. R. μίσος, haine.

Μνᾶ, άς (ή). Mine, espèce de poids. || Monnaie valant cent drachmes, à peu près 90 francs.

Μνήμα, ατος (τό). Monument. R. μιμνήσκω.

Μνήμη, ης (ή). Mémoire, souvenir. Η μνήμη τών παρά τόν βίον, Le souvenir des choses de la vie. R. μιμνήσκω.

Μνημονεύω, f. εύσω, a. Se souvenir, se rappeler, faire mention de. R. μνάω.

Μόγεις, adv. Avec peine, à peine.

Μοί, dat. de έγώ.

Μοίριχος, ου (ό). Mœrichus, nom d'homme.

Μόλις, adv. Avec peine, à peine.

Μόνον, adv. Seulement. Δός μόνον, Donne toujours.

Μονονουγί, adv. Presque. R. μόνον, ούχι.

Μόνος, η, ον. Seul, unique.

Μορφή, ης (ή). Forme, figure, beauté.

Μου, gén. de έγώ.

Μυδάω-ω, f. ήσω, n. Se moisir, se pourrir.

Μυδώντα, contr. pour μυδάοντα, acc. sing. part. prés. de μυδάω.

Μυριάς, άδος (ή). Myriade, nombre de dix mille. Πολλάς μυριάδας στρατοῦ, Une armée innombrable. R. μύριοι.

Μύριοι, αι, α, pl. Qui sont au nombre de dix mille.

Μυρίος, α, ον. Innombrable, immense, infini. R. μύριοι.

Μύρον, ου (τό). Myrrhe, parfum.

Μύρτιος, ου (ή). Myrtie, nom de femme.

Μωραίνω, f. μωρανῶ, n. Être fou, extravaguer. R. μωρός, fou.

## N

Ναί, adv. Oui, vraiment, assurément, certes.

Ναός, ου (ό). Temple.

Νάρκισσος, ου (ό). Narcisse, jeune homme épris de sa beauté, et qui fut changé en fleur.

Ναυπηγικός, ή, όν. Qui a rapport aux constructions navales. R. ναῦς, πήγνυμι.

Ναῦς, gén. ναός et Att. νεός (ή). Vaisseau, navire.

Ναυτιάω-ω, f. άσω, n. Avoir des nausées, vomir. R. ναῦς.

Νεανίας, ου (ό), et

Νεανίσκος, ου (ό). Jeune homme. R. νεός.

Νεβρός, οὔ (ὀ). Faon, jeune cerf.

Νήλυς, υδός (ὀ, ἦ). Qui est nouvellement arrivé, nouveau-venu. R. νέον; ἐλθεῖν, de ἐρχομαι.

Νεκρός, ἄ, ὄν. Mort. | Subst. m. et n. Cadavre.

Νενικηώς, νία, ὄς, part. parf. de νικάω.

Νενικημένος, η, ὄν, part. parf. pass. de νικάω.

Νεόγαμος, ὄς, ὄν. Nouvellement marié. R. νέον, γαμέω.

Νεογνός, ἦ, ὄν. Qui est né depuis peu, nouveau-né. R. νέον, γίνομαι.

Νέος, α, ὄν. Nouveau, jeune. Νέος τις, Un jeune homme. Οἱ νέοι, Les jeunes gens.

Νέστωρ, κρός (ὀ). Nestor, roi de Pylos, célèbre par sa sagesse.

Νεύρον, οὔ (τό). Nerf, muscle.

Νέω-ῶ, f. νήσω, n. Nager.

Νεωλκέω-ῶ, f. ἦσω. Tirer les vaisseaux de la mer sur le rivage.

R. ναῦς, ἔλκω.

Νεωλκήσας, ασα, αν, part. aor. 1 de νεωλκέω.

Νεώνητος, ὄς, ὄν. Nouvellement acheté. R. νέον, ὠνέω.

Νεώς, ὦ (ὀ), Att. pour ναός. Temple.

Νή, particule affirmative employée dans les serments, avec l'accusatif. Νῆ Δία, Oui, j'en atteste Jupiter, par Jupiter.

Νῆς, nom. pl. de ναῦς.

Νήπιος, ὄς ou α, ὄν. Jeune, en bas âge. | Subst. m. et n. Enfant en bas âge.

Νῆσος, οὔ (ἦ). Ile.

Νηῦς, gén. νηός (ἦ), Ion. pour ναῦς. Vaisseau.

Νικάω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἐνίκησα, parf. νενίκηκα, a. Vaincre, l'emporter sur, surpasser. Τὸ νικᾶν, La victoire. R. νίκη.

Νίκη, ης (ἦ). Victoire.

Νικήσας, ασα, αν, part. aor. 1 de νικάω.

Νιρεύς, ἑώς (ὀ). Nirée, le plus beau des Grecs qui vinrent au siège de Troie.

Νομίζω, f. ἴσω, aor. 1 ἐνόμισα, parf. νενόμισα, a. Croire, penser. R. νόμος.

Νόμιμος, η, ὄν. Légitime, juste. R. νόμος.

Νόμος, οὔ (ὀ). Loi, coutume. R. νέμω.

Νοσέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἐνόσησα, parf. νενόσηκα, n. Être malade. R. νόσος, maladie.

Νύκτωρ, adv. De nuit, pendant la nuit. R. νύξ, nuit.

Νύμφη, ης (ἦ). Nouvelle mariée, jeune épouse.

Νυμφίος, οὔ (ὀ). Nouveau marié. R. νύμφη.

Νῦν, adv. Maintenant.

Ξ

Ξανθός, ἦ, ὄν. Blond. | Brillant.

Ξεναγέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἐξενάγησα, a. Conduire (des étrangers), servir de guide à. R. ξένος, ἄγω.

Ξενάγησον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de ξεναγέω.

Ξεναγός, οὔ (ὀ). Chef d'un corps de troupes étrangères ou auxiliaires. R. ξένος, ἄγω.

Ξένος, οὔ (ὀ). Étranger.

Ξέρξης, οὔ (ὀ). Xerxès, roi de Perse.

Ξηρός, ἄ, ὄν. Sec, aride.

Ξύλον, οὔ (τό). Bois, bâton.

Ξυνηγέθην, Att. pour συνηγέχθην.

Ξυνοδοιπóρος, οὔ (ὀ). Voy. συνοδοιπóρος.

O

1. Ό, ἦ, τό. Le, la, le. | Ce, cette, ce; celui, celle. Ό Λαέρτου (sous-ent. υἱός), Le fils de Laërte, Ulysse.

2. °Ο, neutre de δς.

°Οβολός, ου (ό). Obole, ancienne monnaie d'Athènes, qui valait la sixième partie d'une drachme, (à peu près 15 centimes de notre monnaie).

°Ογς, ήγς, τόγς. Celui-ci du moins, ou simplement Celui-ci, celle-ci, ceci. R. ό, γέ.

°Οδς, ήδς, τόδς. Celui-ci, celle-ci, ceci. R. ό, δέ.

°Οδόντας, acc. pl., et

°Οδόντων, gén. pl. de όδούς.

°Οδός, ου (ή). Route, chemin.

|| Voyage.

°Οδούς, όδόντος, dat. pl. όδοῦσι (ό). Dent.

°Οδύρομαι. f. όδυροῦμαι, parf. όδυρμαι, n. Se lamenter, se plaindre. pleurer, gémir. || Act. Pleurer sur, plaindre, déplorer. Τι σεαυτὸν όδύρη; Pourquoi dépires-tu ton sort?

°Οδύρου, έσθω, impér. de όδύρομαι.

°Οδυρούμενος, η, ον, part. fut. de όδύρομαι.

°Οδυσσεύς, έως, acc. °Οδυσσεά (ό). Ulysse, roi d'Ithaque.

1. Οί, nom. pl. masc. de ό.

2. Οί, nom. pl. masc. de δς.

3. Οί, interj. Hélas! Οίμοι, Malheur à moi! hélas!

Οιζ, pl. neut. de οίος.

Οιδ', devant une voyelle, élision pour οίδα.

Οίδα, f. είσομαι ou είδήσω, imparf. ήδειν, impér. ίσθι, subj. είδῶ, opt. είδείην, inf. είδέναι, part. είδώς; υἱα, ός, a. Savoir, connaître. (Οίδα est proprement un parf. second de l'inusité είδω, mais il se traduit toujours par le présent : Je sais.)

Οίει, 2° pers. sing. ind. prés. de οίομαι.

Οικείος, α, ον. Domestique, de famille. || Propre, le sien, son. R. οίκος, maison.

Οικέτης, ου (ό). Esclave, serv

teur, domestique, personne de la maison. R. οίκος.

Οικοδομέω-ω, f. ήσω, aor. 1. ώκοδομησα, parf. ώκοδομηκα, a. Bâtit, construire. || Au moy. Οικοδομέομαι-οῦμαι, f. ήσομαι, aor. 1. ώκοδομησάμην. Se bâtit ou Se faire bâtir une maison. R. οίκος, δέμω.

Οικοδόμημα, ατος (τό). Bâtiment. R. οίκος. δέμω.

Οικτείρω, f. εοῶ, aor. 1. ώκτειρα, a. Avoir pitié de. R. οίκτος, πitié.

Οικτιστός, η, ον, superl. de οικτρός. Très-digne de pitié. || Οίκτιστον, neut. pris adv. D'une manière très-propre à inspirer la pitié. R. οίκτος.

Οίμαι, sync. pour οίομαι, a. et n. Penser. Voy. οίομαι.

Οίμοι. Voy. οί 3.

Οίωγή, ής (ή). Gémissément, lamentation. R. οίμωζω.

Οίωζέτωσαν, 3° pers. pl. impér. prés. de οίμωζω.

Οίμωζω, f. ώζω, n. Gémir, se lamenter. Οίμωζειν τιτι λέγειν, Envoyer quelqu'un promener. || Act. Déplorer. || Au moy. Οίμωζομαι, f. ώξομαι. Gémir, se lamenter. R. οίμοι.

Οίμωξομαι, η, εται, fut. moy. de οίμωζω.

Οίνος, ου (ό). Vin.

Οινοχόος, ου (ό). Celui qui verse le vin, échanton. R. οίνο; γέω.

Οίομαι, imparf. ώμην ou ώμην, f. οίήσομαι, parf. ώμημαι, aor. 1. ώήθην, a. et n. Croire, penser, s'imaginer.

Οίον, adv. Comme, de même que. || Presque. R. οίος.

Οίόν τε. Voy. οίος.

Οίόντι, adv. Comment? de quelle façon? R. οίος. τίς.

Οίος, οία, οίον. Quel; tel que. Οίός τε είμι, Je suis capable de.

Οίόν τε έστι, Il est possible. Πώς οίόν τε; Comment est-il possible?

Οἷς, dat. pl. masc. et neut. de de δς.

Οἶσθα, sync. pour οἶδασθα, Att. pour οἶδας, 2<sup>e</sup> pers. sing. de οἶδα.

Οἰσύνος, η, ov. D'osier. R. οἰσῦα, osier.

Οἰχομαι, f. οἰγήσομαι, parf. ὤχημαι, aor. 1 ὤχηθην, u. S'en aller, partir. | Périr.

Ὀκλάζω, f. ἄσω, n. S'agenouiller, mettre un genou en terre.

Ὀκλάσας, ασα, av, part. aor. 1 de ὀκλάζω.

Ὀκτώ (οἱ, αἱ, τὰ), adj. numérique indécl. Huit.

Ὀκτωκαίδεκαετής, ης, ἐς. Agé de dix-huit ans. R. ὀκτωκαίδεκα, ἔτος.

Ὀλοός, ου (ὀ). Félicité, bonheur, richesse.

Ὀλέθριος, α, ov. Pernicieux; pervers; misérable. R. ὀλλυμι.

Ὀλεθρος, ου (ὀ). Mort; fléau. | Adj. Misérable; lâche. R. ὀλλυμι.

Ὀλίγα et Ὀλίγον. adv. Un peu.

Ὀλίγος, η, ov. Petit; peu nombreux. Μετ' ὀλίγον, Peu de temps après, dans peu. Κατ' ὀλίγον, De peu. Πρὸς ὀλίγον, Pour un peu de temps. Ὀλίγω πλεῖον, Un peu plus.

Ὀλιγοχρόνιος, ος, ov. De peu de durée. R. ὀλίγος, χρόνος.

Ὀλκάς, ἄδος (ἡ). Vaisseau marchand, navire.

Ὀλος, η, ov. Tout, tout entier. Τὸ ὅλον, Le tout; adv. Entièrement. Τὸ μὲν ὅλον, Enfin, en un mot.

Ὀλυμπιάς, ἄδος (ἡ). Olympias, mère d'Alexandre.

Ὀλως, adv. Entièrement, tout à fait. Καὶ ὅλως, En un mot. R. ὀλος.

Ὀμηρικός, ἡ, ὄν. D'Homère.

Ὀμηρος, ου (ὀ). Homère, le premier des poètes grecs.

Ὀμιλέω-ᾶ, f. ἤσω, aor. 1 ὤμιλησα, parf. ὤμιληκα, n. Fréquenter, avoir commerce avec.

Ὀμμα, ατος (τὸ). Œil. R. ὄψ. Ὀμογενής, ης, ἐς. Qui est de la même famille, parent. R. ὀμοῦ, γένος.

Ὀμοῖος ου Ὀμοιος, α, ov. Semblable, pareil.

Ὀμοίως, adv. Semblablement, de la même manière. R. ὀμοιος.

Ὀμολογέω-ᾶ, f. ἤσω, aor. 1 ὠμολόγησα, a. Avouer, reconnaître, convenir de. R. ὀμοῦ, λέγω.

Ὀμόνεκρος, ος; ov. Semblable aux autres morts; mort pareillement. R. ὀμοῦ, νεκρός.

Ὀμοτιμία, ας (ἡ). Egalité d'honneurs. R. ὀμότιμος.

Ὀμότιμος, ος; ov. Qui jouit d'un honneur égal, qui est égal en dignité. R. ὀμοῦ, τιμή.

Ὀμοῦ, adv. Ensemble.

Ὀμόψηφος, ος, ov. Qui est de la même opinion, qui approuve. R. ὀμοῦ, ψήφος.

1. Ὀμῶς, adv. Semblablement, pareillement, de la même manière. R. ὀμοῦ.

2. Ὀμως, conj. Cependant, toutefois. R. ὀμοῦ.

1. Ὀν, acc. sing. masc. de δς.

2. Ὀν, neut. de ὄν, part. prés. de εἶμι 1, être.

Ὀναίμην, opt. aor. 2 moy. de ὄννημι.

Ὀνειράτα, pl. de ὄναρ.

Ὀναρ, ὄνειρατος (τὸ). Songe, rêve; conte en l'air.

Ὀνειδίζω, f. ἴσω, aor. 1 ὄνειδισα, a. Outrager, insulter. R. ὄνειδος.

Ὀνειδος, εος-ους (τὸ). Opprobre, outrage.

Ὀνειροπολέω-ᾶ, f. ἤσω, n. et a. Rêver; voir en songe. R. ὄνειρος, πολέω.

Ὀνειροποληθείς, εἶσα, ἐν, part. aor. 1 pass. de ὄνειροπολέω.

Ὀνήνημι, fut. ὄνησω, aor. 1 ὄνησα, parf. ὄνηκα, a. Aider, servir. | Gagner. | Au moy. Ὀνίνα-

μαι, fut. ὄνησομαι, aor. 1 ὄνησά-

μην. Retirer du profit de. (Le rég. au gén. ou à l'acc.)

Ὀνήσει, 3<sup>e</sup> pers. sing. fut. de δύννημι.

Ὀνομάζω, fut. ἄσω, aor. 1 ὀνόμασα, parf. ὀνόμακα, a. Nommer, appeler. R. ὄνομα, nom.

Ὀντα, ἔντας, ἔντος. Voy. ὦν.

Ὀντι, dat. de ὦν. Τῷ ὄντι, En réalité, réellement.

Ὀντως, adv. Réellement, en effet, véritablement. R. τιμί 1.

Ὀνυξ, υχος (ὀ). Ongle; griffes, serres.

Ὀξυδράκαι, ων (οί). Les Oxydriques, peuple de l'Inde.

Ὀπερ, neut. de ὄσπερ.

Ὀπλιτικός, ἡ, ὄν. De soldats pesamment armés. Τὸ ὄπλιτικόν, Soldats pesamment armés, hoplites. R. ὄπλιτης.

Ὀπλον, ου (τό). Arme.

Ὀποῖος, α, ον. Quel (avec ou sans interr.). Ὀποῖός τις ἐστίν; Comment est-il? R. ὄπου.

Ὀπόσος, η, ον (corrélatif de τοσοῦτος). Que.

Ὀπότ', devant une voyelle, élision pour ὀπότε.

Ὀπόταν, pour ὀπότε ἄν. Comme ὀπότε.

Ὀπότε, adv. Lorsque, quand; puisque, quand même. Ὀπότ' ἐθέλοις, Quand tu le voudrais, supposé que tu le voulusses.

Ὀπότερος, α, ον. Lequel des deux. R. ὄπου.

Ὀπτομαι, verbe inusité, prête ses temps à ὄραω. Voy. ὄραω.

Ὀπως, conj. Comment; comme. || Afin que; de manière à; que. Οὐκ ἐστίν ὄπως, Il n'est pas possible que. Οὐχ ὄπως... ἀλλά, Non-seulement ne... pas, mais encore.

Ὀρα, contr. de ὄραε, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de ὄραω.

Ὀρᾶς, 2<sup>e</sup> pers. sing. indic. ou subj. prés. de

ὄραω-ῶ, f. ὄφομαι, parf. ἔω-

ρακα, aor. 2 εἶδον, parf. pass. ὤμμαι, aor. 1 pass. ὤφθην, a. Voir; regarder, examiner. ὄρα ὄπως μή, Prends garde que... ne.

ὄργῃ, ἡς (ἡ). Colère, indignation. Δι' ὄργῆς; ou Ἐν ὄργῃ ἔχειν τινά, En vouloir à quelqu'un.

ὄρέγω et ὄρέγνυμι, f. ὄρέξω, aor. 1 ὄρεξα, parf. ὄρεχα, a. Tendre, présenter. || Au moy. ὄρεγομαι, fut. ὄρέξομαι, aor. 1 ὄρεξάμην, aor. 1 de forme pass. ὄρέξθην. Désirer. (Le régime au génitif.)

ὄρη, pl. de ὄρος 1.

ὄρθός, ἡ, ὄν. Droit, juste, qui a de la droiture.

ὄρθῶς, adv. Bien, justement; avec raison. R. ὄρθός.

ὄρίζω, f. ἴσω, aor. 1 ὄρισα, parf. pass. ὄρισμαι, a. Terminer. R. ὄρος.

ὄρισαι, inf. aor. 1 de ὄρίζω.

ὄρμάω-ῶ, f. ἤσω, aor. 1 ὄρμησα, parf. ὄρμηκα, u. S'élaner, se précipiter avec impétuosité. R. ὄρμη.

ὄρμη, ἡς (ἡ). Impétuosité, essor, élan.

ὄρμηά, ᾶς (ἡ). Ligne de pêcheur.

ὄρμῶν, ὠντος, part. prés. de ὄρμάω.

ὄροίτης, ου (ὀ). Orètes, nom d'homme.

1. ὄρος, εος-ους (τό). Montagne.

2. ὄρος, ου (ὀ). Borue, limite; frontière.

ὄρφεύς, ἑώς (ὀ). Orphée, poète et musicien célèbre.

ὄρῶ, contr. de ὄραω.

ὄρῶμεν, contr. de ὄραόμεν, 1<sup>re</sup> pers. pl. ind. prés. de ὄραω.

ὄρῶν, contr. de ὄραων, part. prés. de ὄραω.

ὄρῶσι, contr. de ὄραούσι, 3<sup>e</sup> pers. pl. indic. prés., et dat. pl. part. prés. de ὄραω.

ὄς, ἡ, ὀ. Lequel, laquelle; qui, que. ὄς μέν..., ὀς δέ, L'un...,

l'autre. Ἄφ' οὗ, D'où, d'après ce que; puisque.

Ἄσιρις, ἰδος (δ). Osiris, Dieu d'Égypte.

Ἄσός, η, ον. Combien grand.

Ἄσος, ayant pour corrélatif τοσοῦτος, se rend par: Que. Τοσοῦτον... ὅσον, Autant... que.

Ἄσπερ, ἥπερ, ὅπερ. Qui, lequel, laquelle. R. δς, πέρ.

Ἄστᾶ, contr. de ὄστῆα, pl. de

Ἄστέον-οῦν, gén. ξου-οῦ (τὸ).

Ὄς.

Ὄστις, ἥτις, ὅτι, gén. οὔτινος, ἥστινος, οὔτινος. Qui, quiconque. R. δς, τίς.

Ὄταν, conj. qui veut le subj. Lorsque, quand. R. ὅτε, ἄν.

Ὄτε, conj. qui veut l'ind. Lorsque, quand. Ἔστιν ὅτε..., Il est lorsque, il est des cas où...

1. Ὄτι, conj. Que, par ce que, en ce que. Τί δτι; Quelle est la raison pour laquelle?

2. Ὄτι, neut. de ὄστις. Ce qui, ce que. | Pour quoi, en quoi. Voy. ὄστις.

Ὄτω, pour ὄτινι, dat. sing. m. et n. de ὄστις. A quiconque, à qui, à quoi. Ἐφ' ὄτω; Pourquoi?

1. Οὐ, gén. de δς.

2. Οὐ, Οὐκ et Οὐχ, adv. Non, ne... pas. (On met οὐ devant une consonne, οὐκ devant une voyelle surmontée d'un esprit doux, et οὐχ devant une voyelle surmontée d'un esprit rude. En grec, deux négations mises ensemble se fortifient, au lieu de se détruire comme en latin.) | Οὐ μὴν ἀλλά, Cependant, au reste, au surplus (mot à mot, non pas seulement cela, mais...). Οὐ γάρ, Non en vérité.

Οὐδ', devant une voyelle, élision pour οὐδέ.

Οὐδαμῶς, adv. En aucune manière, nullement. R. οὐδέ, ἀμός.

Οὐδέ, Ni, et ne. et non; ne... pas même. Οὐδὲ οὗτος ὢν..., N'é-

tant pas lui-même... Οὐδ' εἰ, Pas même si. R. οὐ, δέ.

Οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν, gén. οὐδενός, οὐδεμιάς, οὐδενός. Nul, aucun, personne. | Οὐδέν, pris adv. En rien, nullement. R. οὐδέ, εἷς.

Οὐδέν, neut. de οὐδεῖς.

Οὐδενός, gén. de οὐδεῖς.

Οὐδέπω, adv. Pas encore, ne... pas encore. R. οὐδέ, πῶ.

Οὐδέτερος, α, ον. Ni l'un ni l'autre. R. οὐδέ, ἕτερος.

Οὐθ', devant une voyelle aspirée, élision pour οὔτε.

Οὐκ. Voy. οὐ,

Οὐκέτι, adv. Ne... plus, ne... pas encore. R. οὐκ, ἔτι.

1. Οὐκοῦν, conj. Donc, c'est pourquoi. Οὐκοῦν ἀλλά, Au moins, au reste. R. οὐκ, οὔν.

2. Οὐκουν et Οὐκοῦν, adv. N'est-ce pas que? n'est-il pas vrai que? Οὐμενοῦν, adv. Non certainement. R. οὐ, μέν, οὔν.

Οὔν, conj. Donc, c'est pour-quoi.

Οὐς, acc. pl. masc. de δς.

Οὔσα, ης, fé.m. de ὢν, part. prés. de εἶμί 1.

Οὔσι, dat. pl. de ὢν.

Οὔσια, ας (ἡ). Possessions, biens. R. εἶμί 1.

Οὔτε. Ni, et non, et ne... pas. R. οὐ, τέ.

Οὔτι, neutre de οὔτις.

Οὔτις, οὔτις, οὔτι, gén. οὔτινος. Aucun, nul. Οὔτις, Personne. Οὔτι, Rien. | Οὔτι, pris adv. Point du tout, nullement, en rien. R. οὐ, τίς.

Οὔτος, αὔτη, τοῦτο, gén. τοῦτου, ταύτης, τούτου. Celui-ci, celle-ci; ce, cette, ce.

Οὔτοσί, Att. pour οὔτος.

Οὔτω, et devant une voyelle Οὔτως, adv. Ainsi, si, à un tel point, tellement.

Οὐχ, devant une voyelle aspirée, pour οὐ. Voy. οὐ.

Οὐχί, adv. Non, ne... pas, non certes. R. οὐ.

Ὄφειλω, f. ὀφείλω, parf. ὤφειλκα, aor. 2 ὤφελον, a. Devoir.

Ὄφελος, εος-ους (τὸ). Utilité. R. ὀφείλω.

Ὄφθαλμός, οὔ (ὁ). Œil.

Ὄφθεις, εἶσα, ἐν, part. aor. 1 pass. de ὄραω.

Ὄφλημα, ατος (τὸ). Dette. | Amende. R. ὀφείλω.

Ὄφλω, f. ὀφλήσω, parf. ὄφληκα, a. Être condamné à. Μὴ καὶ ὀφλωμεν γέλωτα, Afin que nous aussi nous ne soyons pas condamnés à donner à rire (mot à mot : Afin que nous ne devons pas le rire). R. ὀφείλω.

Ὄφρυς, ὕος, acc. pl. ὕας-ῦς (ἡ). Sourcil. | Sommet. | Orgueil.

Ὄφει, 2<sup>e</sup> pers. sing. fut. de ὄραω.

Ὄφιν, acc. sing. de ὄψις.

Ὄψις, εως (ἡ). Vue; aspect. R. ὀπτομαι.

Ὄφομαι, fut. de ὄραω.

## Π

Παγγέλιος, ος, ον. Tout à fait risible, très-ridicule. R. πᾶς, γέλιος.

Παθεῖν, inf. aor. 2, et

Πάθοιμι, ος, οί, opt. aor. 2 de πάσχω.

Πάθωμεν, 1<sup>re</sup> pers. pl. subj. aor. 2 de πάσχω. Εὖ πάθωμεν, Soyons heureux, ayons bonne chance.

Παθῶν, οῦσα, ὄν, part. aor. 2 de πάσχω.

Παῖ, voc. sing. de παῖς.

Παῖδας, παίδες. Voy. παῖς.

Παιδεία, αἶς (ἡ). Éducation, instruction. R. παιδεύω.

Παιδευθεῖς, εἶσα, ἐν, part. aor. 1 pass. de παιδεύω.

Παιδεύω, f. εὐσώ, aor. 1 ἐπαίδευσα, parf. πεπαίδευκα, a. In-

struire; apprendre (qq. ch. à qqn., avec deux acc.). R. παῖς.

Παιδίον, ον (τὸ). Petit enfant. R. παῖς.

Παιδός, gén. sing. de

Παῖς, παιδός (ὁ, ἡ). Enfant. Παῖδες Χαλδαίων, Les Chaldéens, (mot à mot les fils des Chaldéens).

Παίονες, ὄνων (οἱ). Les Péons, peuple de Macédoine.

Πάλαι, adv. Autrefois. Οἱ παλαί, Les anciens, ceux qui existaient autrefois.

Παλαιός, ἄ, ὄν. D'autrefois, ancien. R. παλαί.

Παλαιστής, οὔ (ὁ). Lutteur. R. πάλη, lutte.

Παλαίστρα, ας (ἡ). Lutte. R. πάλη.

Παλαμῆδης, εος-ους (ὁ). Palamède, Grec célèbre par sa sagesse.

Πάλιν, adv. De nouveau, encore, une seconde fois. | En arrière.

Παμμεγέθης, ης, ες. Tout à fait grand, très-grand. R. πᾶν, μέγας.

Πανέρημος, ος, ον. Tout à fait désert, ravagé, dévasté.

Πανοπλία, ας (ἡ). Armure complète. R. πᾶς, ὄπλον.

Πανούργος, ος, ον. Artificieux, fourbe, trompeur. R. πᾶν, ἔργον.

Πάντας, πάντες, παντί. Voy. πᾶς.

Παντάπασι, et, devant une voyelle, Παντάπασιν, adv. Tout à fait, sans exception, généralement. R. πᾶς.

Παντοῖος, α, ον. De tout genre, varié. R. πᾶς.

Παντός, πάντων. Voy. πᾶς.

Πάντως, adv. Tout à fait, entièrement. R. πᾶς.

Πάνυ, adv. Beaucoup, absolument, tout à fait. R. πᾶς.

Παρ', devant une voyelle, éllision pour παρά.

Παρά, πρέπ. 1<sup>o</sup> Avec le gén. De; par; de la part de. | 2<sup>o</sup> Avec

le dat. Près, auprès, à côté de; chez. | 3<sup>e</sup> Avec l'acc. Au delà de, près de, pour. | Παρά, en composition, marque l'action d'aller à côté, de passer outre, de transgresser, de s'avancer au loin.

Παραβάλλω (voy. βάλλω), a. Comparer. R. παρά, βάλλω.

Παραγγείλας, ασα, αν, part. aor. 1 de παραγγέλλω.

Παραγγέλλω (voy. ἀγγέλλω), a. Prescrire; annoncer. | Abandonner, permettre. R. παρά, ἀγγέλλω.

Παραγίνομαι (voy. γίνομαι), n. Survenir, s'avancer, s'approcher. R. παρά, γίνομαι.

Παράδεξαι, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de

Παραδέχομαι (voy. δέχομαι), a. Recevoir, admettre. R. παρά, δέχομαι.

Παραδίδοναι, inf. prés., et Παραδιδούς, όντος, part. prés. de παραδίδωμι.

Παραδίδωμι (voy. δίδωμι), a. Livrer, donner. | Transmettre par succession. R. παρά, δίδωμι.

Παράδοξος, ος, ον. Incroyable, étrange, extraordinaire. R. παρά, δόξα.

Παραίνεσις, εως (ή). Avertissement, instruction. R. παρά, αίνέω.

Παραλαβών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de παραλαμβάνω.

Παραλαμβάνω (voy. λαμβάνω), a. Recevoir par succession. | Prendre, recevoir. R. παρά, λαμβάνω.

Παραλείπω (voy. λείπω), a. Laisser de côté, omettre. R. παρά, λείπω.

Παραλιπών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de παραλείπω.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, aor. 1 παρελογισάμην, a. Tromper. Παραλογίζεσθαι τι, Tromper en quelque chose. | Neut. Se tromper. R. παρά, λογίζομαι.

Παραμένω (voy. μένω), n. Resister auprès de; attendre. R. παρά, μένω.

Παραμυθία, ας (ή). Consolation. R. παραμυθέομαι, consoler.

Παραπαίω, f. παιήσω, n. Dérailonner, radoter. R. παρά, παίω.

Παράπαν, adv. Tout à fait, absolument. R. παρά, πᾶς.

Παραπέμπω (voy. πέμπω), a. Faire passer au delà. | Renvoyer. R. παρά, πέμπω.

Παράσιτος, ου (ό). Parasite, celui qui mange souvent chez les autres. R. παρά, σίτος.

Παρασκευάζω, f. άσω, aor. 1 παρεσκεύασα, parf. παρεσκεύακα, a. Préparer, composer. Παρεσκευάζεν έαυτόν, Il se montrait (tel ou tel). R. παρά, σκευάζω.

Παρασχεΐν, inf. aor. 2 de παρέχω.

Παρατενιόμην, οιο, οιο, opt. prés. pass. de παρατείνω.

Παρατείνω, f. τενώ, aor. 1 παρετέινα, parf. παρατέτακα, aor. 1 pass. παρετάθην, a. Étendre; prolonger. R. παρά, τείνω.

Παραχωρέω-ώ, f. ήσω, aor. 1 παρεχώρησα, parf. κεχώρηκα, a. Céder, abandonner quelque chose à quelqu'un. R. παρά, χωρέω.

Παρεγγύα, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de

Παρεγγυάω-ώ, f. ήσω, aor. 1 παρηγγυήσα, a. Mettre dans la main, livrer. | Exhorter (avec le dat. ou l'acc.); commander; annoncer. R. παρά, έγγυάω.

Παρεγινόμην, imparf. de παραγίνομαι.

Παρέδοτε, 2<sup>e</sup> pers. pl. de παρέδω.

Παρέδωκα, ας, ε, aor. 1 de παραδίδωμι.

Παρέδων, ως, ω, aor. 2 de παραδίδωμι.

Πάρει, 2<sup>e</sup> pers. sing. ind. prés. de πάρεμι, être présent, ou de πάρεμι, aller vers, arriver, etc.

Παρεία, ας (ή). Joue.

Παρειληφότα, acc. sing. masc. part. parf. de παραλαμβάνω.

1. Πάρεμι (voy. εἰμι 1), n. Être présent, assister à; paraltre. R. παρά, εἰμι 1.

2. Πάρεμι (voy. εἰμι 2), n. Aller vers; arriver; se présenter. R. παρά, εἰμι 2.

Παρεῖχον, ες, ε, imparf. de παρέχω.

Παρέλαβον, ες, ε, aor. 2 de παραλαμβάνω.

Παρελθών, οὔσα, όν, part. aor. 2 de παρέρχομαι.

Παρέπεμψα, ας, ε, aor. 1 de παραπέμπω.

Παρέρχομαι (voy. έρχομαι), a. Dépassez, aller au delà, passer outre. R. παρά, έρχομαι.

Παρσκευάζεις, 3° pers. sing. imparf. de παρασκευάζω.

Πάρεσι, 3° pers. sing. ind. prés. de πάρεμι 1.

Παρέσχον, ες, ε, aor. 2 de παρέχω (voy. έχω), a. Donner, procurer, présenter, montrer.

Ιδιώτην έμαιυτόν παρέσχόν, Je me montrai simple particulier. || Παρέχσι, impers. Il est permis, on a la faculté de. R. παρά, έχω.

Παρεχώρησα, αί, ε, aor. 1 de παραχωρέω.

Παρήλθον, ες, ε, aor. 2 de παρέρχομαι.

Παρήν, ής, ήν, imparf. de πάρεμι 1.

Παρθένος, ου (ή). Jeune fille.

Παρίσωσις, εως (ή). Égalité de deux membres de phrase, symétrie des phrases. R. παρά, ίσος.

Παροικίω-αί, f. ήσω, aor. 1 παρώκησα, parf. παρώκηκα, n. Habiter près de, être voisin. R. παρά, οίκω.

Προίμια, ας (ή). Proverbe. R. παρά, οίμη, chemin.

Παρούσι, dat. pl. de παρών.

Παύρησία, ας (ή). Liberté de langage, franchise.

Παρών, οὔσα, όν, part. prés. de πάρεμι 1.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν; gén. παντός,

πάσης, παντός. Tout, tout entier. Ἐπτά δὲ πάντες εἰσίν, ils sont sept en tout.

Πᾶσι, dat. pl. masc. et neut. de πᾶς.

Παστός, οὔ (ό). Lit nuptial. Ἐκ τοῦ παστοῦ, Au sortir du lit nuptial.

Πάσχω, f. πείσομαι, aor. 2 έπαθον, parf. πέπονθα, a. Souffrir, supporter. || Επrouver (une sensation), sentir. Τί παθών, D'après quel sentiment? pourquoi? Τί πάθοι τις; Que pourrait-on faire? que faire?

Πατάξαι, inf. aor. 1, et

Πατάξας, ασα, αν, part. aor. 1 de πατάσσω.

Πατάσσω, f. άξω, aor. 1 έπάταξα, a. Frapper avec grand bruit.

Πατήρ, gén. πατρός (ό). Père.

Πατρώιος, ος, ον. Du père ou Des aïeux. R. πατήρ.

Πατρῶος. Comme πατρώιος.

Πάυσαιο, 2° pers. sing. opt. aor. 1 moy. de παύω.

Πάυσασθαι, inf. aor. 1 moy. de παύω.

Πάυση, 2° pers. sing. fut. moy. de παύω.

Παυσόμενος, η, ον, part. fut. moy. de

Πάω, f. παύσω, aor. 1 έπαυσα, parf. πέπανκα, a. Mettre fin à, faire cesser. || Au moy. Παύομαι, f. παύσομαι, aor. 1 έπαυσάμην, parf. πέπαυμαι. Cesser. Παύσασθαι αύτοίς παρεγγύα ληροῦσι, Recommande-leur de ne plus radoter (mot à mot : de cesser étant fous).

Παχύς, εἶα, ύ. Épais, gros, gras.

Πεδινός, ή, όν. Uni, plat. R. πέδον, sol.

Πεζός, ή, όν. Qui va à pied, piéton. R. πέζα, pied.

Πείθω, fut. πείσω, aor. 1 έπεισα, parf. πέπεικα, aor. 2 έπιθον, a. Persuader.

Πεινᾶν, contr. de πεινάειν, inf. prés. de

Πεινάω-ᾶ, f. ἤσω ου ἄσω, aor. 1 ἔπεινησα ου ἔπεινασα, n. Avoir faim.

Πεινῆν, Dor. pour πεινᾶν.

Πειραιεύς, gén. ἑως, dat. εἶ, acc. ἑα-ᾶ (ὄ). Le Pirée, port d'Athènes.

Πείσειν, inf. fut. de πείθω.

Πεισόμαι, η, εται, fut. de πάσχω.

Πεισόμενος, η, ον, part. fut. de πάσχω.

Πέλεκυς, εως (ὄ). Hache.

Πελτάριον, ου (τό). Petit bouclier. R. πέλτη.

Πελασστής, οὔ (ὄ). Peltaste, soldat armé à la légère. R. πέλτη.

Πελαστικός, ή, όν. De peltaste, c.-à-d. de soldat armé d'un petit bouclier. Τό πελαστικόν, Les peltastes. R. πέλτη.

Πέλτη, ης (ή). Bouclier léger.

Πένης, ητος (ὄ). Pauvre, indigent. R. πένομαι.

Πενταχιμύριοι, αι, α. Qui sont au nombre de cinquante mille. R. πεντάκις, μύριοι.

Πέντε (οί, αι, τὰ), adj. numérique Indécl. Cinq.

Πεντηκόντορος, ου (ή). Vaisseau à cinquante rames. R. πεντήκοντα, ἑρέσω, ramer.

Πεπαιδευμένος, η, ον, part. parf. pass. de παιδεύω. Instruit, savant.

Πεπλευκέναι, inf. parf., et

Πεπλευκώς, υἱα, ός, part. parf. de πλέω.

Πέπονθα, ας, ε, parf., et

Πεπονθέναι, inf. parf. de πάσχω.

Πεπραγμένος, η, ον, part. parf. pass. de πράσσω.

Πέρα, adv. Au delà, outre, plus loin.

Πέρας, ατος (τό). Fin. || Πέρας, adv. Enfin; à la fin.

Περδίκκας, ου (ὄ). Perdicas, l'un des généraux d'Alexandre.

Περί, prép. 1° Avec le gén. De; pour. || 2° Avec l'acc. Autour; en; touchant.

Περιβάλλω (voy. βάλλω), a. Entourer, ceindre, environner; revêtir. Περιβεβλημένος σάρκας, Flanqué de chairs, chargé d'embonpoint. R. περί, βάλλω.

Περιβεβλημένος, η, ον, part. parf. pass. de περιβάλλω.

Περίεμι (voy. εἶμι 2), n. Aller autour de; aller çà et là. R. περί, εἶμι 2.

Περίεπω, imparf. περιεπών, aor. περιέσπον, a. Être assidu auprès. || Avoir soin de; gouverner. || Favoriser; honorer. || Traiter (quelqu'un bien ou mal). R. περί, ἔπω.

Περίερχομαι (voy. ἔρχομαι), n. Tourner autour. || Echoir. R. περί, ἔρχομαι.

Περίεχομαι, f. ἔξομαι, aor. 2 περιεσχόμην, n. S'attacher ou Être attaché à.

Περιηγέομαι-οὔμαι (voy. ἡγέομαι), a. Conduire autour; faire visiter, montrer en détail. R. περί, ἡγέομαι.

Περίηγησαι, impér. aor. 1 de περιηγέομαι.

Περίηλθον, ες, ε, aor. 2 de περιέρχομαι.

Περίστημι (voy. ἵστημι), a. Placer autour. || Au moy. Περίσταμαι, aor. 2 περιέστην. Se placer en faisant le tour, revenir au même point, etc. R. περί, ἵστημι.

Περικρύπτω, f. κρύψω, aor. 1 περιέκρυψα, a. Cacher en couvrant de tous côtés. R. περί, κρύπτω.

Περίμεινον, 2° pers. sing. Impér. aor. 1 de

Περίμηνω (voy. μένω), a. et n. Attendre. R. περί, μένω.

Περινοέω-ᾶ (voy. νοέω), a. Embrasser dans son esprit, méditer. R. περί, νοέω.

Περινοήσας, ασα, αν, part. aor. 1 de περινοέω.

Περίοδος, ου (ή). Période, en t. de rhétorique. R. περί, ὁδός.

Περιπατέω-ῶ, f. ἤσω, a. Se promener autour. R. περί, πατέω.

Περιπτήσων, οὔσα, ον, part. fut. de περιπατέω.

Περιπεσών, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de

1. Περιπίπτω (voy. πίπτω), n. Tomber dans ou parmi. Ἐαυτῶ περιπίπτων, Tombant en contradiction avec lui-même. R. περί, πίπτω.

2. Περιπίπτω, ης, η, subj. prés. de περιπίπτω.

Περιπόθητος, ος, ον. Très-désiré, très-désirable. R. περί, ποθέω.

Περισσός, et Att. Περιττός, ή, ὄν. Qui est de trop, superflu, inutile. Τὸ περισσόν, Le superflu, l'excès. R. περί.

Περιστώ, ής, ή, subj. aor. 2 moy. de περιστημί.

Περιτραπείς, εἶσα, ἐν, gén. ἔντος, εἴσης, ἔντος, part. aor. 2 pass. de περιτραπέω.

Περιτρέπω, f. τρέψω, aor. 1 περιτρέψα, a. Renverser sens dessus dessous. R. περί, τρέπω.

Περιττός, Att. pour περισσός.

Περσεφόνη, ης (ή). Proserpine, épouse de Pluton.

Πέρσης, ου (ὀ). Perse, habitant de la Perse, contrée d'Asie.

Πετάννουμι, f. πετάσω, aor. 1 ἐπέτασα, parf. πέπτακα, a. Déployer, ouvrir.

Πέτασον, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 1 de πετάννουμι.

Πεφοβημένος, η, ον, part. parf. pass. de φοβέω.

Πήγνυμι, f. πήξω, aor. 1 ἐπηξα, a. Ficher, enfoncer. || Assembler; bâtir, construire. || Au moy. Πήγνυμαι, f. πήξομαι, aor. 1 ἐπηξάμην. Même sign.

Πηδάλιον, ου (τό). Gouvernail.

Πηλεύς, ἑως (ὀ). Pélée, père d'Achille.

Πηξάμενος, η, ον, part. aor. 1 moy. de πήγνυμι.

Πήρα, ας (ή). Besace, sac.

Πιε, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. aor. 2 de πίνω.

Πιέζω, f. έσω, aor. 1 ἐπίεσα, a. Presser. || Faire souffrir; tourmenter.

Πιεν, inf. aor. 2 de πίνω.

Πιέτα:, 3<sup>e</sup> pers. sing. de πίνομαι, fut. de πίνω.

Πίθος, ου (ὀ). Tonneau.

Πικρῶς, adv. Amèrement; rigoureusement. R. πικρός.

Πίνω, f. πίομαι, aor. 2 ἐπιον, parf. πέπωκα, a. Boire.

Πίομαι, fut. de πίνω.

Πίπτω, f. πεσοῦμαι, aor. 2 ἐπεσον, parf. πέπτωκα, n. Tomber, choir.

Πιστεύσας, ασα, ον, part. aor. 1 de πιστεύω.

Πιστεύω, f. εύσω, aor. 1 ἐπίστευσα, a. Croire, penser. Τοιούτον τι πιστεύσαντες περί ἐμοῦ, Ayant eu de moi une semblable idée. || Neut. Se fier à. R. πίστις, fol, confiance.

Πιτταχός, οῦ (ὀ). Pittacus, l'un des sept Sages de la Grèce.

Πλάγιος, α ου ος, ον. Oblique.

Πλάτων, ωνος (ὀ). Platon, philosophe, disciple de Socrate.

Πλεῖον, neut. de πλείων. || Adv. Plus, davantage. Πλεῖον μου, Plus que moi.

Πλείονα. Voy. πλείων.

Πλείστος, η, ον, superl. de πολύς. Très-nombreux ou Très-grand; le plus nombreux ou le plus grand. Οἱ πλείστοι, La plus grande partie, la plupart.

Πλείω, contr. pour πλείονα, acc. sing. masc. ou pl. neut. de πλείων.

Πλείων, ων, ον, comp. de πολύς. Plus nombreux, plus grand.

Πλέον, pour πλείων, neut. de πλείων pour πλείων. Plus nombreux, plus grand.

Πλέος, έα, έον. Plein, rempli.

Πλεύσαιμι, αἰς, αἰ, opt. aor. 1 de πλέω.

Πλέω, f. πλεύσω ou πλεύσομαι, aor. 1 ἐπλευσα, parf. πέπλευκα, n. Naviguer. Πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν, Ayant fait un aussi long trajet.

Πλέωζ, Att. pour πλέος.

Πληγή, ἤς (ἦ). Plaie, blessure.

R. πλήσσω.

Πληθος, εος-ους (τὸ). Multitude, foule.

Πλὴν, adv. Excepté, hormis. Πλὴν εἰ μὴ, A moins que, si ce n'est que. Πλὴν ἀλλά, ou absolt. Πλὴν, Mais cependant, cependant, au reste.

Πληρώω-ῶ, f. ὠσω, aor. 1 ἐπλήρωσα, parf. πεπλήρωκα, a. Emplir, remplir.

Πλησίον, neut. de πλησίος. | Adv. Près, proche. Οἱ πλησίον, Les parents, les amis, les voisins.

Πλόος-οῦς, ὄου-οῦ (ὄ). Navigation, trajet. Παρά τὸν πλοῦν, Durant la traversée. R. πλέω.

Πλοῦν, acc. de πλοῦς.

Πλοῦς, contr. de πλόος.

Πλούσιος, α, ov. Riche. R. πλοῦτος.

Πλουτέω-ῶ, f. ἦσω, n. Être riche. R. πλοῦτος.

Πλοῦτος, ου (ὄ). Richesse.

Πλούτων, ωνος (ὄ). Pluton, Dieu des enfers. Πρὸς τοῦ Πλούτωνος, Par Pluton, formule de serment. R. πλοῦτος.

Πόδα, acc. sing. de ποῦς.

Πόδε, duel de ποῦς.

Πόδος, gén. sing. de ποῦς.

Πόθεν, adv. D'où?

Ποι (sans accent), adv. En quelque endroit, quelque part.

Ποιέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 ἐποίησα, parf. πεποίηκα, a. et n. Faire; agir. Καλῶς ou Ἐῦ τίνα ποιεῖν, Faire du bien à quelqu'un. Κακῶς τίνα ποιεῖν, Faire du mal à quelqu'un. Ἐῦ ποιῶν, Faisant bien; avec raison; et j'ai bien fait. | Au

moy. Ποίεομαι-οὔμαι, f. ἦσομαι, aor. 1 ἐποίησάμην. Même sign.

Ποιησάμενος, η, ov, part. aor. 1 moy. de ποιέω.

Ποιήσας, ασα, av, part. aor. 1 de ποιέω.

Ποίησον, 2° pers. sing. impér. aor. 1 de ποιέω.

Ποιήσω, ης, η, subj. aor. 1 de ποιέω.

Ποιητής, οῦ (ὄ). Faiseur; auteur; celui qui exécute. | Poète. R. ποιέω.

Ποικίλος, η, ov. Varié, divers, qui est de différentes couleurs; bigarré. | Souple, habile.

Ποῖος, ποῖα, ποῖον. Qui? quel? lequel?

Ποιῶν, contr. de ποιέων, part. prés. de ποιέω.

Πόλεις, contr. de πόλεις ou de πόλεας, nom. ou acc. pl. de πόλις.

Πολέμιος, ος ou α, ov. Ennemi, d'ennemi. Τὰ πολέμια, L'art militaire. R. πόλεμος.

Πόλεμος, ου (ὄ). Guerre.

Πόλις, εως (ἦ). Ville, État.

Πολλά, pl. neut. de πολύς. | Adv. Beaucoup. | Souvent. Τὰ πολλὰ, Le plus souvent, la plupart du temps.

Πολλάκις, adv. Souvent, fréquemment. R. πολύς.

Πολλή, πολλοί. Voy. πολύς.

Πολλοῦ, gén. de πολύς. | Adv. A grand prix, cher.

Πολλῶ, dat. de πολύς. | Adv. (devant un compar.) Beaucoup.

Πολλῶ πλείους, Beaucoup plus nombreux.

Πολύ, neut. de πολύς. | Adv. Beaucoup. Οὐ πολὺ ἀποδέοντα, Ne s'en fallant pas beaucoup, pas beaucoup moins. Παρὰ πολὺ, De beaucoup, à beaucoup près.

Πολυδεύκης, εος-ους, voc. ες (ὄ). Pollux, fils de Jupiter et frère de Castor.

Πολυδεύχιον, ου (τὸ). Petit Pollux, cher Pollux.

**Πολύθυρος, ος, ον.** Qui est plein de trous. R. πολύς, θύρα.

**Πολύν, accus. sing. masc. de πολύς.**

**Πολύπλοκος, ος, ον.** Très-compliqué, très-embrouillé. || Très-artificieux. R. πολύ, πλέκω, tresser.

**Πολύς, πολλή, πολύ; gén. πολλού, πολλής, πολλοῦ.** Nombreux; fréquent; grand; considérable; beaucoup de. Οἱ πολλοί, La plupart, le grand nombre.

**Πολύσαρκος, ος, ον.** Qui est très-charnu; qui a de l'embonpoint. R. πολύς, σάρξ.

**Πολυτελής, ής, ές.** Somptueux, magnifique. R. πολύς, τέλος, dépense.

**Πολυχρόνιος, ος, ον.** Qui dure ou Qui vit longtemps. R. πολύς, χρόνος.

**Πονέω-ω, f. ήσω, aor. 1 έπόνησα, parf. πεπόνηχα, n.** Travailler; se fatiguer. R. πόνος.

**Πονηρία, ας (ή).** Méchanceté, scélératesse. R. πονηρός.

**Πονούντες, contr. de πονέοντες, nom. pl. masc. de πονέων, part. prés. de πονέω.**

**Πορθμείον, ου (τό).** Bateau, barque (de Charon). || Prix du passage. R. πορθμείς.

**Πορθμεύς, έως (ό).** Batelier, nocher. R. πόρος.

**Πόρος, ου (ό).** Chemin, trajet, passage. || Moyen. R. πείρω.

**Πόρρωθεν, adv.** De loin. R. πόρρω.

**Πορφυρίς, (δος (ή)).** Robe ou Manteau de pourpre. R. πορφύρα, pourpre.

**Ποσί, dat. pl. de ποῦς.**

**Ποταμός, ου (ό).** Fleuve, rivière.

1. Πότε, adv. Quand?

2. Ποτέ, adv. Un jour, une fois, autrefois; enfin. Ποτέ... ποτέ, Tantôt... tantôt.

**Πότερος, α, ον.** Lequel des deux?

**Ποτόν, ου (τό).** Boisson, breuvage. R. πίνω.

1. Ποῦ, adv. Où? en quel endroit? Ποῦ ποτε ἀρά ἐστι; Où est-il donc?

2. Που (sans accent), adv. Quelque part. || En quelque façon, apparemment.

**Ποῦς, gén. ποδός (ό).** Pied. Τοῦ ποδός, Par le pied. Εν ποσί, Devant les pieds. Τὰ ἐν ποσί, Les affaires du moment (celles qu'on trouve devant soi.)

**Πράγμα, ατος (τό).** Chose, affaire. || Action; haut fait, exploit. R. πράσσω.

**Πράξειε, Έολ. pour πράξει, 3<sup>e</sup> pers. sing. opt. aor. 1 de πράσσω.**

**Πράξις, εως (ή).** Action; affaire. R. πράσσω.

**Πράσσω, et Att. Πράττω, f. πράξω, aor. 1 έπραξα, parf. πέπραχα, a. et n. Agtr, faire. Καλώς πράττειν, Faire de bonnes affaires; être heureux. Τὰ πεπραγμένα τινί, Les actions de quelqu'un. || Au moy. Πράσσομαι, f. πράξομαι, aor. 1 έπραξάμην. Même sign.**

**Πράττω, Att. pour πράσσω.**

**Πρέπω, n.** Convenir, être convenable.

**Πριάμενος, η, ον, part. de Πρίασθαι (d'où l'indic. έπριάμην, le part. πριάμενος, etc.), infin. aor. 2 de πρίαμαι, inus., a. Acheter.**

**Πρίν, adv.** Auparavant, avant; avant de. Πρίν ή, Avant que.

**Πρίων, ονος (ό).** Scie.

**Πρό, prép.** qui gouverne le gén. Devant, en avant; avant. Πρό σου, Avant toi. Οἱ πρό έμου, Mes prédécesseurs.

**Προαγορεύω, f. εύσω, aor. 2 προείπον, parf. προείρηχα, a.** Dire d'avance, commencer (à dire).

**Προαιρέω-ω (voy. αίρέω), a.** Tirer dehors. || Au moy. Προαιρέομαι-εῦμαι, f. ήσομαι, aor. 2

προσιλόμην. Préférer, aimer mieux; choisir. R. πρό, αἰρέω.

Προάπειμι (voy. εἶμι 2), n. Se retirer, s'en aller le premier. R. πρό, ἀπό, εἶμι 2.

Προαπέλοισι, οις, οι, opt. aor. 2 de προαπέρομαι.

Προαπέρομαι (voy. ἔρχομαι), n. S'en aller le premier; mourir avant. Εἰ προαπέλοισι αὐτοῦ, S'il s'en allait avant lui. R. πρό, ἀπέρομαι.

Προάπιθι, ἴτω; pl. ἴτε, ἴτωσαν, impér. de προάπειμι.

Προαποθάνοισι, οις, οι, opt. aor. 2 de προαποθνήσκω.

Προαποθνήσκω (voy. θνήσκω), n. Mourir le premier, mourir avant. R. πρό, ἀποθνήσκω.

Προάστειον, ου (τό). Faubourg. R. πρό, ἄστν.

Προβάλλω, f. βαλῶ, part. βέβληκα, aor. 2 έβαλον, a. Jeter devant; présenter. || Au moy. Προβάλλομαι, f. προβαλοῦμαι, aor. 2 προεβαλόμην. Présenter, porter devant soi. || Opposer.

Προβεβλημένος, η, ον, part. parf. pass. de προβάλλω.

Προγονος, ου (ό). Aïeul, ancêtre. R. προγίνομαι.

Πρόδηλος, ος, ον. Manifeste, évident. R. πρό, δηλος.

Προδοσία, ας (ή). Trahison. R. προδίδωμι, trahir.

Προεδρία, ας (ή). Droit d'occuper la première place, préséance.

Προειλόμην, ου, ετο, aor. 2 moy. de προαιρέω.

Πρόειμι (voy. εἶμι 2), n. S'avancer. R. πρό, εἶμι 2.

Προεῖπον, ες, ε, aor. 2 de προαγορεύω.

Προελόμην, η, ον, part. aor. 2 de moy. προαιρέω.

Προετιμών, ας, α, imparf. de προτιμάω.

Προέχω (voy. ἔχω), n. Dominer. Προύχουσα (contr. p. προέχουσα) πόλις, Ville capitale. R. πρό, ἔχω.

Προεχώρησαν, 3<sup>e</sup> pers. pl. aor. 1 de προχωρέω.

Προῖκα, adv. Gratuitement, gratis. R. προῖξ.

Πρώτα, ης, η, ὤμεν, etc., subj. aor. 2 de πρόειμι.

Πρωῖων, οὔσα, ὄν, part. de πρόειμι.

Προκαταλαμβάνω (voy. λαμβάνω), a. Se saisir d'avance de. R. πρό, κατά, λαμβάνω.

Προκατέλαβον, ες, ε, aor. 2 de προκαταλαμβάνω.

Προκεκρίσθαι, inf. parf. pass. de προκρίνω.

Προκινδυνεύω (voy. κινδυνεύω), n. S'exposer le premier aux dangers; s'exposer en combattant à la tête de. R. πρό, κινδυνεύω.

Προκρίνω (voy. κρίνω), a. Préférer. R. πρό, κρίνω.

Προμαντεύομαι, f. σομαι, a. Prophétiser, prédire. R. πρό, μαντεύομαι.

Πρός, prép. 1<sup>o</sup> Avec le dat. A; auprès; en outre, outre de. || 2<sup>o</sup> Avec l'acc. A, vers, auprès; pour; par rapport à; contre. Ζῶν μακαρίαν πρὸς αὐτοῦς τιθέντες, Se promettant une vie heureuse. Τί πρὸς ταῦτα φής; Que dis-tu à cela? qu'as-tu à répondre? || 3<sup>o</sup> Avec le gén. Par, au nom de.

Προσαγορεύω (voy. ἀγορεύω), a. Parler à, dire. R. πρὸς, ἀγορεύω.

Προσάγω (voy. ἄγω), a. Amener, apporter; présenter; approcher. R. πρὸς, ἄγω.

Προσαχθῆναι, inf. aor: 1 pass. de προσάγω.

Προσβλέπω (voy. βλέπω), a. Regarder, jeter les yeux sur. R. πρὸς, βλέπω.

Προσβολή, ης (ή). Choc; irruption. R. προσβάλλω.

Προσδοκάω-ῶ, f. ήσω, aor. 1 προσεδόκησα, a. Attendre, espérer. R. πρὸς, δοκέω.

Προσδραμών, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de προστρέχω.

Προσέβλεψα, ας, ε, aor. 1 de προσβλέπω.

Πρόσεμι (voy. εἶμι 2), n. S'avancer vers. R. πρὸς, εἶμι 2.

Προσεπιεῖν, inf. aor. 2, et

Προσεπιών, οὔσα, ὄν, part. aor. 2 de προσαγορεύω.

Προσενέγκω, ης, η, subj. aor. 2 de προσφέρω.

Προσέτι, adv. En outre, encore, qui plus est. R. πρὸς, ἔτι.

Προσῆγετο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. pass. de προσάγω.

Προσῆκουσι, dat. pl. masc. et neut. part. prés., et 3<sup>e</sup> pers. pl. ind. prés. de προσήκω.

Προσῆκω, f. ἦξω, n. Appartenir à, convenir à, concerner. R. πρὸς, ἦκω.

Προσῆσεται, 3<sup>e</sup> pers. sing. fut. moy. de προσήμι.

Προσιέμην, εσο, ετο, imparf. moy. de προσήμι.

Προσιέναι, inf. prés. de

Προσιήμι, f. προσήσω, a. Admettre, recevoir. | Au moy. Προσιείμαι, f. προσήσομαι. Même sign. R. πρὸς, ἴημι.

Προσιών, οὔσα, ὄν, part. de πρόσειμι.

Προσκορῆς, ἦς, ἔς. Qui rassasie, qui cause la satiété ou le dégoût. R. πρὸς, κόρος, dégoût.

Προσκυνέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 προσεκύνησα, parf. προσκεκύνηκα, a. et n. Se prosterner devant, adorer. (Le rég. à l'acc. ou au dat.) R. πρὸς, κυνέω.

Προσλάβω, ης, η, subj. aor. 2 de προσλαμβάνω.

Προσλαμβάνω (voy. λαμβάνω), a. Recevoir en outre. R. πρὸς, λαμβάνω.

Προσοράω-ῶ (voy. δράω), a. Regarder, voir. R. πρὸς, δράω.

Προσόφομαι, η, εται, f. de προσοράω.

Προσποίεομαι-οὔμαι, f. ἦσομαι, aor. 1 προσποίησαμην, a. Feindre, simuler, contrefaire.

Προσποίησις, εως (ἦ). Feinte. R. προσποίεομαι.

Προστάτης, ου (ὄ). Défenseur, protecteur. R. πρὸς, ἵστημι.

Προστίθει, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de προστίθηναι.

Προστιθείς, εἶσα, ἐν, part. prés. de προστίθηναι.

Προστίθηναι (voy. τίθηναι), a. Ajouter. R. πρὸς, τίθηναι.

Προσφέρω (voy. φέρω), a. Approcher, porter à. R. πρὸς, φέρω.

Πρόσωπον, ου (τό). Visage, face. figure. R. πρὸς, ὤψ.

Πρότερον, adv. Auparavant ; premièrement, d'abord.

Πρότερος, α, ον. Antérieur ; premier, le premier (de deux). R. πρὸς.

Προτιμᾶσθαι, contr. de προτιμάεσθαι, inf. prés. pass. de

Προτιμάω-ῶ (voy. τιμάω), a. Estimer plus que, préférer à. (Le rég. indirect se met au gén.) R. πρὸς, τιμάω.

Προτιμηθεῖν, ης, η, opt. aor. 1 pass. de προτιμάω.

Προὔπεξοράω (voy. ὀράω), n. Se précipiter le premier sur. R. πρὸς, ὑπό, ἐξ, ὀράω.

Προυσίας, ου (ὄ). Prusias, roi de Bithynie.

Προὔγων, οὔσα, ον, contr. pour προέγων, part. prés. de προέχω.

Προφαίνω, f. φανῶ, aor. 1 προέφηνα, a. Montrer d'avance, montrer en avant. R. πρὸς, φαίνω.

Προφανής, ἦς, ἔς. Evident, clair. | Franc. R. πρὸς, φαίνω.

Προφήτης, ου (ὄ). Celui qui prédit l'avenir, devin. R. πρὸς, φημί.

Προχωρέω-ῶ, f. ἦσω, aor. 1 προεχώρησα, parf. προκεχώρηκα, n. S'avancer. Ἐπὶ μέγα προχωρεῖν, Parvenir à une grande élévation. | Réussir. R. πρὸς, χωρέω.

Πρώην, adv. Avant-hier. | Dernièrement, naguère.

Πρωθῆθης, ου (ὄ). Qui est dans

la première jeunesse, adolescent.  
R. πρώτος, ἤθη.

Πρωτεσίλαος, ου (δ). Protésilas, guerrier grec qui alla au siège de Troie.

Πρῶτον ou Τὸ πρῶτον, adv. Premièrement, en premier lieu, d'abord. R. πρώτος.

Πρῶτος, η, ου. Le premier. R. πρό.

Πτερὸν, οὔ (τὸ). Aile.

Πτοιόδωρος, ου (δ). Ptéodore, nom d'homme.

Πτολεμαῖος, ου (δ). Ptolémée, nom d'homme.

Πτωχός, ή, όν. Mendiant. R. πτώσσω, mendier.

Πυγή, ης (ή). Fesse.

Πυθαγόρας, ου (δ). Pythagore, philosophe grec.

Πύθιος, ου (δ). Pythien, sur-nom d'Apollon. R. πυνθάνομαι.

Πυθμήν, ένος (δ). Fond (d'un tonneau, d'un vase, etc.).

Πυλωρέω-ω, f. ήσω, n. Être concierge ou portier, garder la porte. R. πύλη, οὔρος.

Πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, aor. 2 έπυθόμην, parf. πέπυσμαι, a. et n. Interroger, demander, questionner (souvent avec le gén. de la personne).

Πυριφλεγέθων, οντος (δ). Le Pyri-phlégéthon ou Phlégéthon, fleuve des enfers. R. πῦρ, feu, φλεγέθω, briller.

Πώγων, ωνος (δ). Barbe.

Πῶμα, ατος (τὸ). Boisson.

Πῶποτε, adv. Quelquefois, quelque part; jamais (sans négation). R. πῶ, ποτέ.

Πῶρος, ου (δ). Porus, roi de l'Inde.

Πῶς, adv. Comment? de quelle manière? Πῶς τοῦτο φής; Comment dis-tu cela? que dis-tu là?

## P

Ῥάβδος, ου (ή). Baguette.

Ῥάδιον, neut. de ῥάδιος.

Ῥάδιος, α, ου. Facile. Ῥάδιον (sous-ent. έστι), Il est facile.

Ῥαδίως, adv. Facilement, sans peine. R. ῥάδιος.

Ῥαίζω, f. ραίσω, aor. 1 έρράισα, n. Recouvrer la santé. R. ῥάδιος.

Ῥαίω, ης, η, subj. aor. 1 de ραίζω.

Ῥάκιον, ου (τὸ). Habit déchiré, haillon, pièce qu'on met à un vieil habit. R. ῥάκος, haillon.

Ῥᾶον, neut. de ῥᾶον, comp. de ῥάδιος. || Adv. Plus facilement.

Ῥᾶστα, pl. n. de ῥᾶστος, sup. de ῥάδιος. || Adv. Très-facilement.

Ῥαψωδέω-ω, f. ήσω, aor. 1 έβ-ραψώδησα, parf. έβραψώδησα, a. et n. Faire des vers héroïques, chanter en vers héroïques. R. ῥάπτω, coudre, ώδή.

Ῥαψωδία, ας (ή). Composition de vers héroïques; rhapsodie, titre de chaque livre d'Homère, ou de toutes ses poésies prises ensemble. R. ραψωδέω.

Ῥᾶων, ων, ου, comp. irrég. de ῥάδιος. Plus facile.

Ῥέπω, f. ρέψω, n. Pencher, se porter vers.

Ῥέω, f. ρεύσω ou ρεύσομαι ou ρυήσομαι, aor. 1 έβρέυσα, parf. έβρύηκα, n. Couler, s'écouler. || Au pass. Ῥέομαι, Dégoutter de (avec le datif).

Ῥήτωρ, ορος (δ). Orateur, rhéteur. R. ρέω.

Ῥίν et Ῥίς, ρινός (ή). Nez.

Ῥίνας, Narines, naseaux.

Ῥίπτω, f. ρίψω, aor. 1 έρρίψα, parf. έρρίφα, a. Jeter, jeter par terre.

Ῥώννυμι et Ῥωννύω, f. ρώσω, aor. 1 έρρώσα, parf. έρρώκα, a. Fortifier. || Au pass. Ῥώννυμαι, aor. 1 έρρώσθην, parf. έρρωμαι, plusq.-parf. έρρώμην. Avoir de la vigueur, se porter bien. Ῥέρωμαι, Je suis en bonne santé. R. ρώμη, force, vigueur.

## Σ

Σαθρός, ἄ, ὄν. Pourri, vieux.  
 Σαρδανάπαλος, ου (ὄ). Sardana-  
 pale, roi d'Assyrie.  
 Σάρισσα, ης (ή). Longue pique.  
 Σάρξ, γέν. σαρκός (ή). Chair.  
 Σατραπης, ου (ὄ). Satrape, gou-  
 verneur de province chez les  
 Perses.  
 Σαυτόν, σαυτοῦ. Voy. σαυτοῦ.  
 Σέ, acc. de σύ.  
 Σεαυτοῦ, ἤς, οὔ. De toi-même.  
 R. σύ, αὐτός.  
 Σεμνός, ή, ὄν. Vénéral, ma-  
 jestueux, orgueilleux.  
 Σικελία, ας (ή). La Sicile, grande  
 île au sud de l'Italie.  
 Σικυών, ὄνος (ή). Sicyone, ville  
 du Péloponèse.  
 Σικυώνιος, α, ον. De Sicyone.  
 Σιμός, ή, ὄν. Camus.  
 Σινωπεύς, ἑως, voc. εὔ (ὄ). De  
 Sinope, ville de l'Asie Mineure.  
 Σιωπᾶν, contr. de σιωπάειν, inf.  
 prés. de  
 Σιωπάω-ᾶ, f. ήσω, aor. 1 ἐσιώ-  
 πησα, parf. σεσιώπηκα, n. Garder  
 le silence, se taire. R. σιωπή.  
 Σκαφίδιον, ου (τὸ). Petite bar-  
 que. R. σκάφος.  
 Σκάφος, εος-ους (τὸ). Barque.  
 R. σκάπτω, creuser.  
 Σκέλη, nom. et acc. pl. de  
 Σκέλος, τος-ους (τὸ). Jambe.  
 Σκέπω, f. σκέψω, a. Couvrir, ca-  
 cher, voiler.  
 Σκηπίων, ονος (ὄ). Sciplon, gé-  
 néral romain.  
 Σκότος, ου (ὄ). Ténèbres, ob-  
 scurité.  
 Σκύθης, ου (ὄ). Scythe, habitant  
 de la Scythie, contrée septen-  
 trionale (aujourd'hui la Russie).  
 Σός, dat. de σύ.  
 Σόλων, ωνος (ὄ). Solon, l'un  
 des sept Sages de la Grèce.  
 Σός, σή, σόν. Ton, ta, le tien,  
 la tienne. R. σύ,

Σοῦ, γέν. de σύ ou de σός.  
 Σοφία, ας (ή). Sagesse. R. σο-  
 φός.  
 Σόφισμα, ατος (τὸ). Expédient;  
 ruse. R. σοφίζω.  
 Σοφιστής, οὔ (ὄ). Vain discou-  
 reur, faux sage, sophiste. R. σοφός.  
 Σοφός, ή, ὄν. Sage, prudent.  
 Οἱ σοφοί, Les philosophes.  
 Σπεύδω, f. σπεύσω, aor. 1  
 ἔσπευσα, n. Se hâter, se presser,  
 faire diligence.  
 Σποδός, ου (ή). Cendre; pou-  
 sière.  
 Στασιάζω, f. άσω, aor. 1 ἐστα-  
 σίασα, n. Être divisé en fac-  
 tions, en partis, être en discorde.  
 R. στάσις, faction.  
 Στέγω, f. στέξω, aor. 1 ἔστεξα,  
 a. Contenir (en parlant des vases).  
 | Supporter.  
 Στεναγμός, οὔ (ὄ). Gémissement,  
 soupir. R. στενάζω.  
 Στενάζω, f. άξω, aor. 1 ἐστένα-  
 ξα, n. Gémir, soupirer.  
 Στένω. Comme στενάζω.  
 Στερέω-ᾶ, f. ήσω. Comme στε-  
 ρίσκω.  
 Στερίσκω, f. στερήσω ou στε-  
 ρέσω, aor. 1 ἐστέρησα ou ἐστέ-  
 ρησα, parf. ἐστέρηκα, parf. pass.  
 ἐστέρημαι, aor. 1 pass. ἐστέρηθην,  
 a. Priver de, frustrer de. Μικρῶν  
 στερούμενοι, Privés de biens de  
 peu de valeur.  
 Στέρνον, ου (τὸ). Poitrine; poi-  
 trail.  
 Στέφανος, ου (ὄ). Couronne. R.  
 στέφω, ceindre.  
 Στόλος, ου (ὄ). Flotte; expédi-  
 tion navale. R. στέλλω.  
 Στόμα, ατος (τὸ). Bouche, gueu-  
 le, ouverture.  
 Στόμιον, ου (τὸ). Petite bouche,  
 ouverture, entrée. R. στόμα.  
 Στρατηγέω-ᾶ, fut. ήσω, aor. 1  
 ἐστρατήγησα, n. Commander une  
 armée ou des armées, être gé-  
 néral. R. στρατός, άγω.  
 Στρατηγικός, ή, ὄν. De général,

qui convient à un général. R. στρατός, ἄγω.

Στρατηγός, οὐ (δ). Général d'armée. R. στρατός, ἄγω.

Στρατός, οὐ (δ). Armée.

Στύξ, gén. Στυγός (ή). Le Styx, marais des Enfers.

Σύ, gén. σοῦ, dat. σοί, acc. σέ, pron. Tu, toi.

Συγγενής, ἤς, ἐς. Parent, proche, qui est de même race. R. σύν, γένος.

Συγγνώμη, ης (ή). Excuse. R. σύν, γνώμη.

Συγγνωστός, ή, όν. Excusable, pardonnable. R. συγγνώμη.

Συγκαταβαίνω (voy. βαίνω), η. Descendre ensemble ou avec. R. σύν, καταβαίνω.

Συγκατακλείω, f. κλείω, α. Enfermer ensemble ou avec. R. σύν, κατακλείω.

Συγκατασπάσας, ασα, αν, part. aor. 1 de

Συγκατασπάω-ω (voy. κατασπάω), α. Tirer en bas ensemble, tirer au fond avec. R. σύν, κατασπάω.

Συγκατέβαινον, ες, ε, imparf. de συγκαταβαίνω.

Συγκάτειμι (voy. εἶμι 2), η. Descendre ensemble ou avec. R. σύν, κάτειμι.

Συγκατήσσαν, pour συγκατήεισαν, 3<sup>e</sup> pers. pl. plusq.-p. (pris pour l'imparf.) de συγκάτειμι.

Συλλαμβάνω (voy. λαμβάνω), α. Prendre avec ou ensemble. | Neut. Être saisi. Συνελάμβανε θανάτω, Il fut saisi par la mort. R. σύν, λαμβάνω.

Συμπλέκω, f. πλέξω, parf. συμπλέκω, Joindre ensemble. | Au moy. Συμπλέκομαι, f. έξομαι, En venir aux mains, être aux prises. (Le rég. au dat.) R. σύν, πλέκω.

Συμπλοκή, ης (ή). Mêlée, combat. R. συμπλέκω.

Συμπόσιον, ου (τό). Banquet, festin. R. σύν, πίνω.

Συμφέρω (voy. φέρω), α. Porter ensemble ou avec. | Neut. Être utile. Συμφέρει, impers. Il est avantageux, il importe. | Au pass. Συμφέρομαι, aor. 1 συνηνέχθην. En venir aux mains. R. σύν, φέρω.

Συμφιλοσοφείω-ω, f. ήσω, η. Philosopher ensemble ou avec. R. σύν, φιλοσοφείω.

Σύν, prép. qui gouverne le dat. Avec.

Συνδοκεῖ, Imparf. συνεδόκει, aor. 1 συνεδοξε, impers. Il paraît bon (à quelqu'un) conjointement avec les autres. R. σύν, δοκέω.

1. Σύνειμι (voy. εἶμι 1), η. Être ensemble ou avec; avoir commerce avec. R. σύν, εἶμι 1.

2. Σύνειμι. Comme συνέρχομαι. Συνείρω, α. Débiter (un discours). R. σύν, εἶρω.

Συνείς, είσα, έν, part. aor. 2 de συνήμι.

Συνελάμβανον, ες, ε, imparf. de συλλαμβάνω.

Συνελθών, οῦσα, όν, part. aor. 2 de συνέρχομαι.

Συνεμπεσών, οῦσα, όν, part. aor. 2 de συνεμπίπτω.

Συνεμπίπτω (voy. πίπτω), η. Tomber ensemble sur. R. σύν, έμπίπτω.

Συνέρχομαι (voy. έρχομαι), η. Venir au même endroit, se rassembler, se réunir. R. σύν, έρχομαι. Συνετεθνήκει, 3<sup>e</sup> pers. sing. plusq.-parf. de συνθνήσκω.

Συνοστράτευον, ες, ε, imparf. de συστρατεύω.

Συνετός, ή, όν. Sensé, intelligent, prudent. R. συνήμι.

Συνέφερον, ες, ε, imparf. de συμφέρω.

Συνέχω (voy. έχω), α. Contenir; presser; retenir. R. σύν, έχω.

Συνηνέχθην, ης, η, aor. 1 pass. de συμφέρω.

Συνής, 2<sup>e</sup> pers. sing. subj. aor. 2 de συνήμι.

Συνθνήσκω (voy. θνήσκω), η.

Mourir ensemble ou avec. R. σύν, θνήσκω.

Συνίημι (voy. ἴημι), a. Comprendre, concevoir, sentir. Εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἄχαιοι πονοῦντες, Si les Grecs n'ont pas compris qu'ils se fatiguaient. Οὐδὲ συνῆς ἤδη νεκρὸς ὢν; Ne sentiras-tu pas enfin que tu es mort? R. σύν, ἴημι.

Συνίην, ης, η, 3<sup>e</sup> pers. pl. εσαν, imparf. de συνίημι.

Συνιών, οὔσα, ὄν, part. de σύν-ειμι 2.

Συνοδοπόρος, ου (ὄ). Compagnon de voyage. R. σύν, ὄδοι-πόρος.

Συντέθεικα, ας, ε, parf. de συν-τίθημι.

Συντιθείς, εἶσα, ἐν, part. prés. de συντίθημι.

Συντίθημι (voy. τίθημι), a. Disposer, arranger, composer. R. σύν, τίθημι.

Συνών, οὔσα, ὄν, part. de σύν-ειμι 1.

Ευστρατεύω, f. εὔσω, aor. 1 συνεστράτευσα. n. Faire ensemble une expédition, faire la guerre ensemble ou avec. R. σύν, στρα-τεύω.

Ευστρατιώτης, ου (ὄ). Compagnon d'armes. R. σύν, στρατι-ώτης.

Σφαλεῖς, εἶσα; ἐν, part. aor. 2 pass. de σφάλλω.

Σφάλλω, f. σφαλῶ, a. Supplanter, renverser, abattre. || Au pass. Σφάλλομαι. aor. 2 ἐσφάλην, parf. ἐσφαλμαι. Ne pas réussir, échouer; errer, se tromper.

Σφεῖς, gén. σφῶν, dat. σφίσι, acc. σφᾶς. Eux-mêmes, elles-mêmes; eux, elles.

Σφίσι, dat. de σφεῖς.

Σφοδρότης, ητος (ή). Impétuosité. R. σφοδρός, violent.

Σχεδία, ας (ή). Petite barque, radeau. R. σχεδόν.

Σχεδόν, adv. Auprès; presque, à peu près.

Σχεῖν, inf. aor. 2 de ἔγω.

Σχήμα, ατος (τό). Manière d'être; posture, attitude; figure; habillement, parure. R. ἔγω.

Σχολή, ης (ή). Loisir, repos. Σχολήν ἀγειν, Avoir du loisir.

Σώζω, fut. σώσω, aor. 1 ἔσωσα, parf. σέσωκα, fut. pass. σωθήσομαι, aor. 1 pass. ἐσώθην, a. Conserver, sauver. R. σός.

Σωκράτης, εος-ους (ὄ). Socrate, philosophe grec.

Σῶμα, ατος (τό). Corps.

Σωματοφύλαξ, ακος (ὄ). Garde du corps. R. σῶμα, φυλάσσω.

## T

Τάγαθόν, contr. pour τὸ ἀγαθόν. Le bon, le bien.

Τάγε, pl. n. de ὄγε.

Τάγαθου, contr. pour τοῦ ἀγα-θοῦ.

Ταινία, ας (ή). Bandelette. Ταινία λευκή, Bandelette blanche, espèce de turban. R. τείνω.

Τάλαντον, ου (τό). Talent, somme qui valait à peu près 5500 fr. de notre monnaie.

Τάληθῆ, contr. pour τὰ ἀληθῆ.

Τάλλα, contr. pour τὰ ἄλλα. Les autres. || Du reste. Καὶ τάλλα, Et au reste.

Τάμά, contr. pour τὰ ἐμὰ. Mes biens.

Τάναϊς, εος (ὄ). Le Tanais, fleuve qui coulait sur les confins de l'Europe et de l'Asie.

Τάνταλος, ου (ὄ). Tantale, roi de Lydie, foudroyé par Jupiter.

Ταπεινός, ή, ὄν. Bas, humble, petit.

Ταράσσω, et Att. Ταράττω, f. ἄζω, aor. 1 ἐτάραξα, parf. τετάραχα, a. Troubler, bouleverser, mettre en désordre.

Ταῦθ', devant une voyelle aspirée, élision pour ταῦτα.

Ταῦτ', devant une voyelle, élision pour ταῦτα.

Ταῦτα, pl. n. de οὗτος.  
 Ταύτη, dat. f. de οὗτος. | Adv.  
 Par là. | De cette manière.  
 Ταυτί, Att. pour ταῦτα.  
 Ταυτό, contr. pour τὸ αὐτό. La  
 même chose. Κατὰ ταυτό, En  
 même temps, ensemble.  
 Ταυτόν, Att. pour ταυτό.  
 Τάφος, ου (ό). Tombe, tombeau.  
 R. θάπτω.  
 Ταχέως, adv. Vite, promptement.  
 R. ταχύς.  
 Ταχίστα, pl. neut. de τάχιστος.  
 | Adv. Très-vite, très-promptement.  
 Τέ, conjunct. Et. (Cette conjonction  
 se met après un mot, comme *que* en latin).  
 Τέγος, εος-ους (τό). Toit.  
 Τέθαμμαι, φαι, πται, parf. pass.  
 de θάπτω.  
 Τεθᾶναι, contr. de τεθναέναι,  
 inf. de τέθναα.  
 Τέθναα, sync. pour τέθνηκα,  
 parf. de θνήσκω.  
 Τεθνεώς, pour τεθνηκώς.  
 Τέθνηκα, ας, ε, parf. de θνή-  
 σκω.  
 Τεθνηκώς, υῖα, ός, part. parf.  
 de θνήσκω.  
 Τεθνήξεσθαι, inf. fut. 2 pass.  
 de θνήσκω.  
 Τεῖχος, εος-ους (τό). Mur.  
 Τεκμαιρομαι, f. αροῦμαι, aor. 1  
 ἐτεκμηράμην, a. Conjecturer. R.  
 τέκμαρ, signe.  
 Τελευταῖος, α, ου. Qui est à  
 la fin, le dernier. Τὸ δ' οὖν τελευ-  
 ταῖον, Enfin. R. τέλος.  
 Τέλος, εος-ους (τό). Fin. Πρὸς τὸ  
 τέλος, etabsolt. Τέλος δέ ου Τέλος,  
 Enfin. | Mort. | Perfection.  
 Τεράστιος, α, ου. Prodigueux,  
 merveilleux. R. τέρας.  
 Τερατεία, ας (ή). Imposture. R.  
 τέρας.  
 Τερπνός, ή, όν. Agréable,  
 charmant. | Τερπνόν, neut. pris  
 subst. Plaisir, charme, agrément.  
 R. τέρπω.

Τέρπω, f. τέρψω, aor. 1 ἔτερψα,  
 a. Réjouir, charmer. | Au moy.  
 Τέρπομαι. Se réjouir.  
 Τερπωλή, ης (ή). Plaisir, charme,  
 agrément. R. τέρπω.  
 Τέσσαρες (οι, αι), τέσσαρα (τά);  
 gén. pour les trois genres ων,  
 dat. τέσσαρσι, adj. numérique.  
 Quatre.  
 Τεταραγμένος, η, ου, part. parf.  
 pass. de ταρασσω.  
 Τετρουπημένος, η, ου, part. parf.  
 pass. de τρυπάω.  
 Τέτταρες, τέτταρα, Att. pour  
 τέσσαρες, τέσσαρα.  
 Τεχθῆναι, inf. aor. 1 pass. de  
 τίκτω.  
 Τεχνίτης, ου (ό). Fourbe. R.  
 τέχνη, adresse.  
 Τήβεννος, ου (ή). Toge, vêtement  
 des Romains.  
 Τηλικούτος, τηλικαύτη, τηλι-  
 κούτο. Tel, si grand; si âgé. R.  
 ηλίκος, οὔτος.  
 1. Τί, neut. de τίς (pronom in-  
 terrog.). Quelle chose? quoi? Τί  
 τὰ ἐν Ἀθήναις; Comment vont les  
 affaires à Athènes? que fait-on à  
 Athènes? | Adv. (sous-ent. διά).  
 Pourquoi? comment? en quoi?  
 2. Τι, neut. de τίς, pronom  
 indéfini. Quelque chose, un peu.  
 Τιάρα, ας (ή). Tiare, coiffure  
 des Perses.  
 Τιθέασι, Att. pour τιθεῖσι, 3<sup>e</sup>  
 pers. pl. indic. prés. de τίθημι.  
 Τίθει, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés.  
 de τίθημι.  
 Τιθείς, εἶσα, έν, part. prés. de  
 τίθημι.  
 Τίθημι, f. θήσω, aor. 1 ἔθηκα,  
 parf. τεθείκα, aor. 2 ἔθην, a. Met-  
 tre, poser, placer, exposer, établir.  
 | Au moy. Τίθεμαι, f. θήσομαι, aor.  
 1 ἔθηκάμην, aor. 2 ἐθέμην. Même  
 sign. Ἐτίθεντο διαθήκας ἐς τὸ φα-  
 νερόν, Ils mettaient leurs testa-  
 ments au grand jour.  
 Τιθωνός, οὔ (ό). Tithon, fils de  
 Laomédon, époux de l'Aurore.

Τίκτω, f. τέτομαι, aor. 2 έτε-  
πον, parf. τέτοκα, a. Enfanter,  
mettre au monde.

Τιμάω-ω, f. ήσω, aor. 1 έτιμη-  
σα, parf. τετιμηκα, a. Honorer,  
comblcr d'honneurs. R. τιμή.

Τιμή, ης (ή). Honneur. | Prix.  
R. τιώ, honorer.

Τιμωρέω-ω, f. ήσω, parf. ηκα,  
aor. 1 έτιμώρησα, a. Punir, châ-  
tier, tourmenter. | Au moy. Τι-  
μωρέομαι-ούμαι, f. ήσομαι. Même  
signification. R. τιώ.

Τίνα, et Τίνα. Voy. τίς et τις.

1. Τίς, τίς, τί, gén. τίνος, dat.  
τινί; acc. τίνα, τί; pl. Τίνες, etc.  
Qui? quoi? quel? quelle? lequel?  
laquelle? Voy. τί.

2. Τις, τις, τι, gén. τίνος, dat.  
τινί, acc. τίνα, τι; pl. Τίνες, etc.  
Quelque, quelqu'un; certain; un,  
une, on. Voy. τι.

Τιτρώσκω, f. τρώσω, parf. τέ-  
τρωκα, a. Blesser.

Τόγε, neut. de δγε.

Τόδε, neut. de δδε.

Τοί, adv. Certes; donc; ce-  
pendant.

Τοιάδε, pl. neut. de τοιόσδε.

Τοιαῦτ', devant une voyelle,  
élision pour τοιαῦτα.

Τοιαῦτα, pl. neut. de τοιοῦτος.

Τοιγάρ et Τοιγαροῦν, conj. Donc,  
or donc, ainsi donc. R. τοί, γάρ,  
οὔν.

Τοιῆδ', élision pour τοιῆδε, dat.  
fém. sing. de τοιόσδε.

Τοίνυν, conj. Donc, or donc. R.  
τοί, νῦν.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε. Tel, de  
cette espèce, de cette manière, de  
cette sorte. R. τοίος, δέ.

Τοιοῦτος, τοιαῦτη, τοιοῦτο.  
Tel, de cette sorte, de cette ma-  
nière. Τάγε τοιαῦτα (sous-ent.  
κατά), Sous ce rapport, pour cela.  
Ἡ τι τοιοῦτο, Ou quelque chose  
comme cela. R. τοίος, οὔτος.

Τόκος, ου (ό). Usure, intérêt  
de l'argent. R. τίκτω.

Τόλμα, ης (ή). Audace, impu-  
dence. | Courage.

Τολμάω-ω, f. ήσω, aor. 1 έτόλ-  
μησα, parf. τετόλμηκα, a. et n.  
Avoir le courage ou l'audace de,  
oser. R. τόλμα.

Τολμηρός, ά, όν. Intrépide,  
ferme. R. τόλμα.

Τολμήσας, ασα, αν, part. aor.  
1 de τολμάω.

Τόνδε, a. c. sing. masc. de δδε.

Τοξάριον, ου (τό). Petit arc. R.  
τόξον.

Τόξευμα, ατος (τό). Trait, piè-  
che. R. τοξέω.

Τόπος, ου (ό). Lieu, placé.

Τοσαῦτα, pl. n. de τοσοῦτος.

Τοσαῦτη, fém. de τοσοῦτος.

Τοσοῦτος, αῦτη, οὔτο. Sigrand,  
si nombreux; tant. R. τόσος,  
οὔτος.

Τότε, adv. Alors. Οί τότε,  
Ceux d'alors, ceux d'autrefois.

Τοῦθ', devant une voyelle aspi-  
rée, élision pour τοῦτο.

Τοῦλάχιστον, contr. pour τό  
ἐλάχιστον. Au moins.

Τοῦναντίον, contr. pour τό  
ἐναντίον, neut. de ἐναντίος. | Adv.  
Au contraire.

Τοῦτ', devant une voyelle, éli-  
sion pour τοῦτο.

Τουτί, Att. pour τοῦτο.

Τοῦτο, τούτοις, τοῦτον. Voyez  
οὔτος.

Τουτονί, Att. pour τοῦτον.

Τούτω, τούτων. Voy. οὔτος.

Τράπεζα, ης (ή). Table.

Τραπέσθαι, inf. aor. 2 moy., et

Τράπω, ης, η, subj. aor. 2 act.  
de τρέπω.

Τραῦμα, ατος (τό). Blessure,  
plaie; coup.

Τραυματίας, ου (ό). Blessé. R.  
τραῦμα.

Τράχηλος, ου (ό). Cou, gorge.

Τρέπω, f. τρέψω, parf. τέτροφα,  
aor. 2 έτραπον, a. Tourner,  
renverser, incliner, pencher. | Au  
moy. Τρέπομαι, f. τρέφομαι. Même

sign. | Neut. Se tourner vers, avoir recours à.

Τρέω, f. τρέσω, aor. 1 έτρεσα, parf. τέτρεχα, n. Trembler. | Act. Craindre.

Τριάκοντα (ολ, αί, τὰ), adj. numérique indécl. Trente. R. τρεῖς.

Τρίβων, ωνος (δ). Vieux manteau, haillon. R. τρίβω.

Τριβώνιον, ου (τδ). Vieux manteau usé. R. τρίβων.

Τριόδος, ου (ή). Endroit où trois chemins aboutissent, carrefour. R. τρεῖς, ὁδός.

Τρίτος, η, ον. Troisième.

Τρίχες, nom. pl. de θριξ.

Τροπαῖον ou Τρόπαιον, ου (τδ). Trophée. R. τρέπω.

Τρόπος, ου (δ). Manière. \*Ον τρόπον, De quelle manière. R. τρέπω.

Τροφή, ης (ή). Nourriture, aliments, vivres. R. τρέφω.

Τροπώτηρ, ηρος (δ). Courroie qui attache la rame. R. τρέπω.

Τροχός, οῦ (δ). Roue, instrument de supplice. R. τρέχω, courir.

Τρυπάω-ῶ, f. ήσω, aor. 1 έτρύπησα, parf. pass. τετρύπημαι, a. Trouer.

Τρυφάω-ῶ, f. ήσω, aor. 1 έτρυφήσα, n. Vivre mollement, dans les délices. R. τρυφή.

Τρυφή, ης (ή). Délices, volupté, mollesse.

Τρυφών, contr. de τρυφάων, part. prés. de τρυφάω.

Τρωαίην, ης, η, opt. aor. 1 pass. de τιτώσχω.

Τρώς, ωός (δ). Troyen, habitant de Troie, ville d'Asie.

Τυγχάνω, f. τεύχομαι, parf. τετύχηκα, aor. 2 έτυχον, n. Se trouver, être par hasard, être. Τυγχάνω έχων, Je me trouve ayant, je me trouve avoir. | Act. Obtenir, avoir en partage. (Le rég. au gén.) | Au part. aor. 2, Τυχών, Qui se trouve, qui est par hasard; ordi-

naire, commun. Τυχοῦσα τερπωλή, Un plaisir vulgaire.

Τύπτω, f. τύψω, aor. 1 έτυψα, parf. τέτυφα, a. Battaie, frapper. | Au moy. Τύπτομαι, f. τύφομαι. Même sign.

Τυραννεύω, f. εύσω, aor. 1 έτυράννευσα, n. Être roi, régner, gouverner. R. τύρανος.

Τυραννέω-ῶ, f. ήσω, aor. 1 έτυράννησα, n. Même sign.

Τύρανος, ου (δ). Roi, prince; tyran.

Τύρος, ου (ή). Tyr, ville maritime de la Phénicie.

Τυρώ, ὄος-οῦς (ή). Tyro, une des Néréides.

Τυφλός, ή, ὄν. Aveugle.

Τύφος, ου (δ). Présomption, arrogance, insolence.

Τύχη, ης (ή). Cas fortuit, hasard (bon ou mauvais). | Fortune, sort. R. τυγχάνω.

Τύχομαι, οἰς, οἰ, opt. aor. 2 de τυγχάνω.

Τυχών, ὄντος, part. aor. 2 de τυγχάνω. Voy. τυγχάνω.

1. Τῷ, dat. sing. masc. et neut. de δ.

2. Τῷ, nom. et acc. duel masc. ou neut. de δ.

## Υ

Υάκινθος, ου (δ). Hyacinthe, jeune homme d'une grande beauté, qui fut changé en fleur.

Υβρις, εως (ή). Injustice, outrage, insolence; arrogance.

Υγιής, ής, ές. Sain. | Sensé, raisonnable.

Υδαρ, gén. ὑδατος (τδ). Eau. R. ὕω, pleuvoir.

Υόλος, ου (δ). Niaiserie; babil.

Υιός, οῦ (δ). Fils, enfant.

Υλακτέω-ῶ, f. ήσω, n. Aboyer.

Υμεις, gén. ὑμῶν, dat. ὑμῖν, acc. ὑμᾶς, pl. de σύ. Vous.

Υπ', devant une voyelle, élision pour ὑπό.

Ἐπάγω (voy. ἄγω), a. Soumettre, réduire. || Au moy. Ἐπάγομαι, f. ἄζομαι. Même sign. R. ὑπό, ἄγω.

Ἐπακούω (voy. ἀκούω), a. Écouter avec docilité, obéir. R. ὑπό, ἀκούω.

Ἐπαρχος, ου (ὄ). Lieutenant; gouverneur; préfet. R. ὑπό, ἀρχός.

Ἐπαρῶ, f. ὑπάρῶ, aor. 1 ὑπῆρξα, n. Être, se trouver.

Ἐπασπιστής, ου (ὄ). Celui qui est armé du bouclier; garde, satellite. R. ὑπό, ἀσπίς.

Ἐπέμεινα, ας, ε, aor. 1 de ὑπομένω.

Ἐπέπτησον, ες, ε, imparf. de ὑποπτήσω.

Ἐπέρ, prép. qui gouverne le gén. Sur; pour, touchant. || Ἐπέρ, en composition, marque addition, excès.

Ἐπέρα, ας (ῆ). Corde qui tient à la vergue, et qui sert à la mouvoir; câble.

Ἐπερβαίνω (voy. βαίνω), a. Passer (un fleuve). R. ὑπέρ, βαίνω.

Ἐπερβάλλω (voy. βάλλω), a. Passer sur, l'emporter sur; franchir. || Au moy. Ἐπερβάλλομαι, f. βαλοῦμαι, aor. 2 ὑπερβαλόμην. Même sign. R. ὑπέρ, βάλλω.

Ἐπερβάς, ἄσα, ἄν, part. aor. 2 de ὑπερβαίνω.

Ἐπερβολή, ῆς (ῆ). Excès; hyperbole. Εἰς ou Ἐς ὑπερβολήν, A l'excès. R. ὑπερβάλλω.

Ἐπέργητος, ως, ὠν, acc. ὠν. Très-vieux, accablé d'années.

Ἐπερεκτίνω, a. Payer pour quelqu'un. (Le nom de la personne au gén.) R. ὑπέρ, ἐκτίνω.

Ἐπερθεῖς, εἶσα, ἐν, part. aor. 2 de ὑπερτίθημι.

Ἐπερίδητε, 2<sup>e</sup> pers. pl. subj. aor. 2 de ὑπεροράω.

Ἐπέρογος, ος, ον. Excessif. || Plein d'orgueil. R. ὑπέρ, ὄγκος, enflure.

Ἐπεροπτικῶς, adv. D'une ma-

nière dédaigneuse, avec mépris. R. ὑπεροράω.

Ἐπεροράω-ῶ, f. ὄφομαι, aor. 2 ὑπερεῖδον, a. Dédaigner, mépriser. (Le rég. au gén. ou à l'acc.) R. ὑπέρ, ὄράω.

Ἐπεροφία, ας (ῆ). Hauteur, dédain, mépris, arrogance. R. ὑπεροράω.

Ἐπερτίθημι (voy. τίθημι), a. Mettre ou Poser dessus. R. ὑπέρ, τίθημι.

Ἐπεταράχθην, ης, η, aor. 1 pass. de ὑπαταράσσω.

Ἐπηγαγόμεν, ου, ετο, aor. 2 moy. de ὑπάγω.

Ἐπήκουσα, ας, ε, aor. 1 de ὑπακούω.

Ἐπίδεται, 3<sup>e</sup> pers. sing. subj. aor. 2 moy. de ὑφοράω.

Ἐπισχνέομαι-οῦμαι, f. ὑποσχέσομαι, parf. ὑπέσχημαι, aor. 1 ὑπεσχέθην, aor. 2 ὑπεσχόμεν, a. Promettre. R. ὑπό, ἔχω.

Ἐπό, prép. 1<sup>o</sup> Avec le gén. Par; par le moyen de, de la part de; à cause de. || 2<sup>o</sup> Avec le dat. Sous; par, à cause de. || 3<sup>o</sup> Avec l'acc. Sous; dans, en; auprès.

Ἐποβολιμαῖος, α, ον. Substitué. R. ὑποβάλλω.

Ἐποδύομαι, f. δύσομαι, aor. 2 ὑπέδυν, a. Revêtir, mettre sur soi; se couvrir de; se mettre sous. R. ὑπό, δύομαι.

Ἐποθεῖς, εἶσα, ἐν, part. aor. 2 de ὑποτίθημι.

Ἐπόθεσις, εως (ῆ). Argument, sujet. || Système. R. ὑποτίθημι.

Ἐποθήσομαι, fut. moy. de ὑποτίθημι.

Ἐπομείνας, ασα, ἄν, part. aor. 1 de

Ἐπομένω, f. μενῶ, aor. 1 ὑπέμεινα, a. Attendre. || Supporter, souffrir. || Oser. || Neut. Demeurer. R. ὑπό, μένω.

Ἐποπτήσω, f. πτήξω, n. Trembler de peur, se cacher de peur. R. ὑπό, πτήσσω.

Ἰπόσαθρος, ος, ον. Pourri, vermoulu. R. ὑπό, σαθρός.

Ἰποστάς, ἄσα, ἄν, part. aor. 2 de ὑπίστημι.

Ἰποσχομενος, η, ον, part. aor. 2 de ὑπισχνέομαι.

Ἰποταράσσω, et Att. ταράττω (voy. ταράσσω), a. Troubler un peu. R. ὑπό, ταράσσω.

Ἰποτίθημι (voy. τίθημι), a. Jeter sous, placer en dessous. || Au moy. Ἰποτίθεμαι, f. ὑποθήσομαι, aor. 2 ὑπεθέμην. Suggérer, fournir, produire. R. ὑπό, τίθημι.

Ἰποφεύγω (voy. φεύγω), n. S'esquiver. R. ὑπό, φεύγω.

Ἰπτιος, α, ον. Couché sur le dos, renversé en arrière.

Ἰστερον, adv. Ensuite, après, plus tard.

Ἰσίστημι (voy. ἴσθημι), a. Placer dessous. || Au moy. Ἰσίσταμαι, f. ὑποστήσομαι, parf. ὑπέστηκα, aor. 2 ὑπέστην. Résister à, soutenir (le choc des ennemis). R. ὑπό, ἴσθημι.

Ἰφοράω-ω et Ἰφοράομαι-ωμαι, f. ὑπόφομαι, aor. 2 ὑπειδόμην, a. Soupçonner, suspecter.

Ἰψηλός, ή, όν. Haut, élevé. Ἐφ' ὑψηλοῦ (sous-ent. τόπου), En haut. R. ὑψος, hauteur.

## Φ

Φαιδρός, ά, όν. Brillant. || Gai.

Φαίνω, f. φανῶ, parf. πέφαγκα, aor. 1 ἔφην, a. Faire voir, montrer. || Neut. Luires, briller. || Au pass. ou au moy. φαίνομαι, f. φανήσομαι ou φανοῦμαι, parf. πέφασμαι, aor. ἐφάνθην ou ἐφάνην. Paraître, se montrer.

Φαλακρός, ά, όν. Chauve.

Φανερός, ά, όν. Apparent, clair, manifeste. Ἐν τῷ φανερῷ, En public; en apparence. Ἐς τό φανερόν, En plein jour, au grand jour. R. φαίνω.

Φανῆναι, inf. aor. 2 pass. de φαίνω.

Φάρμακον, ου (τό). Poison. || Remède.

Φασί, 3<sup>e</sup> pers. pl. ind. prés. de φημί. Ils disent; on dit, dit-on.

Φάσχω, imparf. ἐφασχον, a. Dire. R. φημί.

Φείδομαι, f. φείσομαι, aor. 1 ἐφείσαμην. Épargner, faire grâce, à. || S'abstenir de, se priver de. (Le rég. au gén.)

Φέρε, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de φέρω. || Adv. Allons! courage! ça donc! eh!

Φέρω, f. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα ou ἤνεγκον, parf. ἐνήνοχα, a. Porter, emporter. || Au moy. Φέρομαι, f. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκάμην. Prendre, emporter. || Rempporter, gagner, obtenir. Πλέον ἐνέγκασθαι, Avoir l'avantage sur, l'emporter sur (avec le gén.).

Φεύγω, f. φεύξομαι, aor. 2 ἔφυγον, parf. 2 πέφευγα, n. Fuir, s'échapper. || Act. Fuir, éviter. Φεύγειν τήν πατρίδα, Être exilé de sa patrie.

Φευκτέος, έα, έον. Qu'on doit fuir, éviter; abominable, exécration. R. φεύγω.

Φεύξομαι, η, εται, f. de φεύγω.

Φήμη, ης (ή). Renommée, bruit. R. φημί.

Φημί, fut. φήσω, aor. 2 ἔφην, aor. 2 moy. ἐφάμην, a. Dire, prétendre, affirmer.

Φής, 2<sup>e</sup> pers. sing. ind. prés. de φημί.

Φθάνω, fut. φθάσω, aor. 1 ἐφθασα, parf. ἐφθαχα, aor. 2 ἐφθην, a. et n. Prévenir, devancer, faire le premier.

Φθάσας, ασα, αν, part. aor. 1 de φθάνω.

Φθέγγομαι, fut. φθέξομαι, parf. ἐφθεγμαι, aor. 1 ἐφθεγξάμην, a. et n. Crier, parler.

Φθιώτις, ιδος (ή). La Phthiotide, patrie d'Achille.

Φιάλη, ης (ή). Fiole, bouteille.  
Φίλημα, ατος (τό). Baiser, embrassement. R. φιλέω.

Φίλιππος, ου (ό). Philippe, roi de Macédoine, père d'Alexandre le Grand.

Φιλόζωος, ος, ον. Qui aime la vie. R. φίλος, ζωή.

Φιλοκίνδυνος, ος, ον. Qui brave les dangers, téméraire. | Τὸ φιλοκίνδυνον, neut. pris subst. Témérité, bravoure. R. φίλος, κίνδυνος.

Φιλοκινδύνας, adv. En bravant les dangers, témérairement. R. φιλοκίνδυνος.

Φίλος, η, ον, Ami, chéri.

Φιλοσοφείω, f. ήσω, n. S'adonner à la philosophie, philosopher. R. φιλόσοφος.

Φιλοσοφία, ας (ή). Amour de la sagesse, philosophie. R. φιλόσοφος.

Φιλόσοφος, ου (ό). Celui qui s'adonne à la philosophie, philosophe. R. φίλος, σοφία.

Φιλοτιμέομαι-οῦμαι, f. ήσομαι, n. Rechercher les honneurs. | A l'infin. pass. Φιλοτιμῆσθαι, Être vanté. R. φίλος, τιμή.

Φιλοτιμία, ας (ή). Ambition, ardeur. R. φίλος, τιμή.

Φίλατος, η, ον, superl. de φίλος. Très-ami, très-cher.

Φίλτρον, ου (τό). Philtre, breuvage enchanté; charme. R. φιλέω.

Φλύκταινα, ης (ή). Tumeur, pustule, ampoule.

Φοβέω-ω, f. ήσω, aor. 1 ἐφόθησα, parf. πεφόδηκα, a. Effrayer. | Au moy. Φοβέομαι-οῦμαι, f. φοβήσομαι, aor. 1 ἐφοθήθην, parf. πεφόδημαι. Craindre, redouter. R. φόβος.

Φοβήσομαι, η, εται, fut. moy. de φοβέω.

Φοῖνιξ, ικος (ό). Phénix, précepteur d'Achille.

Φοιτάω-ω, fut. ήσω, aor. 1 ἐφοί-

τησα, parf. πεφοίτηκα, n. Aller et venir, aller souvent.

Φονεύς, έως (ό). Meurtrier, assassin. R. φονεύω.

Φονεύω, f. εύσω, aor. 1 ἐφένευσα, parf. πεφόνευκα, a. Tuer. R. φόνος.

Φόνος, ου (ό). Meurtre.

Φοξός, ή, όν. Qui a la tête pointue, en pain de sucre.

Φοράδην, adv. En portant; en étant porté. R. φορέω.

Φράζω, f. άσω, aor. 1 έφρασα, aor. 2 έφραδον, parf. πέφραδα, a. Dire; ordonner.

Φράσας, ασα, αν, part. aor. 1 de φράζω. Οίμώζειν φράσας. Voy. οίμώζω.

Φρίσσω, et Att. Φρίττω, fut. ίξω, aor. 1 έφριξα, parf. πέφριχα, n. et a. Avoir horreur de.

Φρονέω-ω, f. ήσω, aor. 1 έφρόνησα, parf. πεφρόνηκα, a. Penser, sentir; avoir dans sa pensée. Μικρά φρονεῖν, Avoir des sentiments bas; être humble. Μέγα φρονεῖν, Avoir des sentiments élevés, être fier. R. φρήν, esprit.

Φρονοῦσι, dat. pl. masc. et neut. part. prés., ou 3<sup>e</sup> pers. pl. ind. prés. de φρονέω.

Φροντίς, ίδος (ή). Pensée, méditation. R. φρήν.

Φρυγία, ας (ή). La Phrygie, province de l'Asie Mineure.

Φρύξ, υγός (ό). Habitant de la Phrygie, Phrygien.

Φυγεῖν, inf. aor. 2 de φεύγω.

Φυγή, ης (ή). Fuite, évasion. Έν φυγή ών, Étant fugitif. | Exil. R. φεύγω.

Φυγών, οῦσα, όν, part. aor. 2 de φεύγω.

Φυλάκιος, ου (ό). Habitant de Phylacé, ville de Thessalie.

Φυλάσσω, et Att. Φυλάττω, f. άξω, aor. 1 έφύλαξα, parf. πεφύλαχα, a. Garder, conserver, veiller sur. | Observer.

Φύσει, dat. sing. de φύσις.

Φύσις, εως (ή). Nature. Μόνη τῇ φύσει χρησάμενος ἀγαθῆ, N'ayant pour aide que l'excellence de mon naturel. R. φύω.

Φύω, f. φύσω, aor. 1 ἐφύσα, a. Produire, engendrer, faire naître. Φύειν τὰ κέρτα, Pousser des sophismes (voy. κέρας). | Au pass. ou au moy. Φύομαι, aor. 2 ἐφυν, parf. πέφυκα. Être produit, naître; être.

Φωκέυς, εως (δ). Phocéen, de la Phocide, province de la Grèce.

Φωνή, ης (ή). Voix, langage, Idiom.

Φῶς, gén. φωτός (τό). Lumière.

## X

Χαίρε, 2<sup>e</sup> pers. sing. impér. prés. de χαίρω. (Les anciens l'employaient comme formule de salutation : Bonjour.)

Χαίρω, f. χαίρησω ou χαρήσομαι, aor. ἐχάρην et qaf. ἐχαίρησα, parf. κεχάρηκα ou κεχάρημαι, n. Se réjouir; se réjouir de. Χαίρω ἀνιῶν αὐτούς, Je me fais un plaisir de les affliger.

Χαλδαίος, ου (δ). Chaldéen, de la Chaldée, province de la Babylonie. Χαλδαίων παῖδες, Les Chaldéens.

Χαλεπός, ή, όν. Fâcheux, pénible, désagréable.

Χαλκίπους, ους, ουν, gén. οδος, voc. ου, Qui a une chaussure d'airain. R. γαλκός, πούς.

Χαμαί, adv. A terre, par terre. Χαμαιτυπεῖον, ου (τό). Lieu de débauche.

Χανδόν, adv. La bouche béante. | Abondamment. R. χαινώ.

Χαρίεις, εσσα, εν, gén. εντος, έσσης, εντος. Gracieux, agréable, aimable. Χαρίεν, Une chose plaisante. R. χάρις.

Χαρίζομαι, f. 1 έσομαι, f. 2 έοῦμαι, aor. 1 έχαρισάμην, parf. έχάρισμαι, n. Faire plaisir, faire

quelque chose d'agréable. R. χάρις, plaisir.

Χαρίνος, ου (δ). Charinus, nom d'homme.

Χαρμόλειος, ω (δ). Charmolaüs, nom d'homme.

Χαροπός, ός ου ή, όν. Agréable. | Bleu, azuré. R. χαίρω, ώψ.

Χάρων, ωνος (δ). Charon, nocher des Enfers.

Χάρωψ, ωπος, et Χάροπος, ου (δ). Charops ou Charopus, époux d'Aglaé, père de Nirée.

Χάσμα, ατος (τό). Gouffre, abîme. R. χαινώ.

Χείλος, εος-ους (τό). Lèvre.

Χείρ, gén. χειρός, dat. pl. χειρσί (ή). Main.

Χειροτονέω-ώ, f. ήσω, aor. 1 έχειροτόνησα, parf. κεχειροτόνηκα, a. Élire, créer. R. χείρ, τείνω.

Χειροτονηθείς, εσσα, έν, part. aor. 1 pass. de χειροτόνω.

Χείρους, sync. et contr. de χείρονες ou de χειρόνας, nom. ou acc. pl. masc. et fém. de χείρων.

Χειρώω-ώ, f. ώσω, a. Réduire en sa puissance, subjuguier. | Au moy. Χειρόομαι-οῦμαι, f. ώσομαι, aor. 1 έχειρωσάμην. Même sign. R. χείρ.

Χείρων, ων, ον, gén. ονος, comp. anomal de καχός. Pire, plus mauvais, inférieur.

Χείρων, ωνος (δ). Chiron, centaure, précepteur d'Achille.

Χειρώσασθαι, inf. aor. 1 moy. de χειρόω.

Χειροῖν, gén. duel de χείρ.

Χίλιοι, αι, α. Qui sont au nombre de mille, mille.

Χλαμύς, ύδος (ή). Chlamyde, manteau.

Χοϊνιξ, ιχος (ή). Chénice, espèce de mesure pour les matières sèches, contenant à peu près six setiers.

Χράω-ώ, f. ήσω, aor. 1 έχρησα, parf. κέχηρηκα, a. Prêter. | Au moy. Χράομαι-ώμαι, f. χρήσομαι, parf.

πέχθημαι, aor. 1 ἐχρησάμην, n. Se servir de, user de, s'approprier.

Χρέων (τὸ), partic. neut. de χρή. pris subst. Destin, fatalité, nécessité.

Χρή, imparf. ἐχρήν, f. χρήσει, impers. Il faut. R. χρεία.

Χρῆμα, ατος (τὸ). Chose, affaire. | Bien, richesse, argent. R. χράω.

Χρησάμενος, η, ον, part. aor. 1 moy. de χράω.

Χρησιμεύω, f. εὔσω, n. Être utile. R. χρήσιμος.

Χρήσιμος, η, ον. Utile, avantageux. R. χρήσις.

Χρόα, ας (ή). Couleur.

Χροιά, ἄς (ή). Même sign.

Χρόνος, ου (ὀ). Temps. Πολὺν χρόνον, Beaucoup de temps.

Χρῦσεος-οὔς, ἐη-ῆ, εόν-οῦν. D'or, fait d'or. R. χρυσός.

Χρυσή, contr. de χρυσή, fém. de χρῦσεος.

Χρυσίον, ου (τὸ), et

Χρυσός, οὔ (ὀ). Or.

Χρυσοῦς-οῦ, contr. de χρῦσεος, εὔ.

Χρυσόφορος, ας, ον. Qui porte de l'or, qui a des habits brodés d'or. R. χρυσός, φέρω.

Χωλός, ή, ὄν. Boiteux.

Χώννυμι, f. χῶσω, aor. 1 ἔχωσα, a. Amonceler, élever. Τάφον χῶσαι, Construire un tombeau. R. χέω.

Χώρα, ας (ή), Lieu, place. R. χώρος.

Χωρίον, ου (τὸ), et

Χῶρος, ου (ὀ). Lieu, endroit; place.

## Ψ

Ψεδνός, ή, ὄν. Chauve.

Ψευδόμαντις, εως (ὀ). Faux prophète. R. ψεύδω, μάντις.

Ψεῦδος, εος-ους (τὸ). Mensonge, fausseté. R. ψεύδω.

Ψεύδω, f. ψεύσω, aor. 1 ἔψευ-

σα, parf. ἔψευκα, parf. pass. ἔψευσμαι, aor. 1 pass. ἐψεύσθην, a. Tromper; frustrer. | Au moy. Ψεύδομαι, f. ψεύσομαι, aor. 1 ἔψευσάμην. Mentir.

Ψιλός ή, ὄν. Nu, sans poil.

Ψυχή, ῆς (ή). Ame, vie.

## Ω

1. Ω, Exclamation qui sert à appeler, ou qui exprime l'admiration. O.

2. Ω, dat. sing. masc. ou neut. de ὄς.

3. Ω, ῆς, ῆ, subj. de εἰμί 1.

Ωδυρόμην, ου, ετο, imparf. de ὀδύρομαι.

Ωετο, 3<sup>e</sup> pers. sing. imparf. de οἶομαι.

Ωθέω-ῶ, f. ὠθήσω et ὠσω, aor. 1 ὠσα, parf. ὠθηκα, parf. pass. ὠσμαι, aor. 1 pass. ὠσθην, a. Pousser avec violence, chasser.

Ωκεανός, οὔ (ὀ). L'Océan.

Ωμην, imparf. de οἶομαι.

1. Ωμος, ου (ὀ). Épaule.

2. Ωμός, ή, ὄν. Dur, cruel, impitoyable.

Ωμότης, ητος (ή). Cruauté. R. ὠμός, cruel.

1. Ων, οὔσα, ὄν, part. prés. de εἰμί 1. Étant. Τὰ ὄντα, Les biens, les possessions. Τὸ ὄν, ou Τὰ ὄντα, Le vrai.

2. Ων, gén. pl. de ὄς.

Ωνάμην, ασο, ατο, aor. 2 moy. de ὀνίνημι.

Ωνειδίσα, ας, ε, aor. 1 de ὀνειδίω.

Ωνέομαι-οῦμαι, f. ἤσομαι, aor. 1 ὠνησάμην, a. Acheter. | Obtenir.

Ωνησα, ας, ε, aor. 1 de ὀνίνημι.

Ωνησάμην, ω, ατο, aor. 1 de ὠνέομαι.

Ωνούμαι, contr. de ὠνέομαι.

Ωόν, οὔ (τὸ). Œuf.

Ωοντο, 3<sup>e</sup> pers. pl. imparf. de οἶομαι.

Ἦρα, ας (ἡ). Temps; saison; heure.

Ἦραϊος, α, ον. Qui est dans la fleur de l'âge. | Beau. R. ὦρα.

Ἦρέχθην, ης, η, aor. 1 pass. de ὄρέγω.

Ἦρησάμην, ω, ατο, aor. 1 de ὄρχομαι.

Ἦρύω, f. ὦσω, n. Hurler, rugir; se lamenter. | Au moy. Ἦρύομαι, f. ὦσομαι, aor. 1 ὦρυσάμην. Même sign.

1. Ὦς, conj. Comme, de même que. | En sorte de. | Lorsque, dès que. | Afin que, pour que. (Ὦς se construit avec l'ind., l'opt. et

l'infin. Ὦς καταλθεῖν, Afin de descendre.) Ὦς ἄν, de façon à... Ὦς γε, Comme par exemple. Ὦς ἀληθῶς, Bien véritablement.

2. Ὦς, adv. Ainsi.

Ὦσπερ, adv. Comme, de même que, ainsi que. R. ὦς, πέρ.

Ὦστ', devant une voyelle, élision pour ὥστε.

Ὦστε, conj. En sorte que; de manière à. | C'est pourquoi, ainsi. (Cette conjonction se construit ordinairement avec l'infinif.)

Ὦχόμεν, ου, ετο, imparf. de οἶχομαι.

Ὦχρός, ἄ, ὄν. Pâle.



# LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET C<sup>o</sup>,

RUE PIERRE-SARRAZIN, N<sup>o</sup> 14, A PARIS,

(Près de l'École de Médecine).

## CLASSIQUES GRECS, LATINS ET FRANÇAIS,

NOUVELLES ÉDITIONS FORMAT IN-12

PUBLIÉES AVEC DES NOTES EN FRANÇAIS.

(Les noms des Annotateurs sont indiqués entre parenthèses.)

Ces éditions se recommandent par : 1<sup>o</sup> la correction des textes ;  
2<sup>o</sup> la clarté des notes ; 3<sup>o</sup> la bonne exécution typographique ;  
4<sup>o</sup> la solidité des cartonnages ; 5<sup>o</sup> la modicité des prix.

### CLASSIQUES GRECS.

Volumes en vente le 1<sup>er</sup> Novembre 1852.

- |  |  |
|--|--|
| <b>HABBIUS</b> : <i>Fables</i> . (Th. Fix.) 60 c.  | <b>HOMÈRE</b> : <i>Odyssée</i> , chants I-IV. (Sommer, agrégé de l'Université.) 1 fr.                            |
| <b>DÉMOSTHÈNE</b> : <i>Discours contre la loi de Leptine</i> . (Stiévenart, doyen de la faculté des lettres de Dijon.) 1 fr. | <b>ISOCRATE</b> : <i>Archidamus</i> . (C. Leprévost, professeur au lycée Bonaparte.) Prix. 60 c.                 |
| — <i>Discours pour Clésiphon ou sur la Couronne</i> . (E. Sommer, docteur ès lettres.) 1 fr. 25 c.                           | — <i>Éloge d'Évagoras</i> . (Sommer.) 50 c.  |
| — <i>Harangue sur les prévarications de l'ambassade</i> . (Stiévenart.) 1 fr. 50 c.  | <b>LUCIEN</b> : <i>Dialogues des morts</i> . (Pessonneaux, professeur au lycée Napoléon.) 1 fr.                  |
| — <i>Les trois Olynthiennes</i> . (Materne, professeur de rhétorique au lycée de Strasbourg.) 50 c.                          | — <i>Nigrinus</i> . (Leprévost.) 50 c.   |
| — <i>Les quatre Philippiques</i> . (Materne.) Prix. 75 c.  | — <i>Le Songe ou sa vie</i> . (C. Leprévost.) Prix. 50 c.  |
| <b>ESCHYLE</b> : <i>Les Sept contre Thèbes</i> . (Materne.) 1 fr. 10 c.  | <b>PINDARE</b> : (Th. Fix et Sommer.) :  |
| <b>ÉSOPE</b> : <i>Fables choisies</i> . (L. Quicherat.) 1 fr.  | — <i>Isthmiques</i> (les). 1 fr. 25 c.   |
| <b>EURIPIDE</b> : <i>Électre</i> . (Fix.) 1 fr. 10 c.  | — <i>Néméennes</i> (les). 1 fr. 25 c.  |
| — <i>Hécube</i> . (A. Regnier.) 90 c.  | — <i>Olympiques</i> (les). 1 fr. 75 c.   |
| — <i>Hippolyte</i> . (Th. Fix.) 1 fr. 25 c.  | — <i>Pythiques</i> (les). 1 fr. 75 c.  |
| — <i>Iphigénie en Aulide</i> . (Th. Fix et Ph. Le Bas.) 1 fr.  | <b>PLATON</b> : <i>Alcibiade</i> (1 <sup>er</sup> ). 75 c.   |
| <b>HÉRODOTE</b> : Livre premier, <i>Clio</i> . (Sommer, docteur ès lettres.) 1 fr. 75 c.                                     | — <i>Alcibiade</i> (1 <sup>e</sup> ). 75 c.  |
|  | — <i>Apologie de Socrate</i> . (Talbot, professeur au lycée de Nantes.) 75 c.                                    |
|  | — <i>Criton</i> . (Waddington-Kastus, professeur agrégé de philosophie à la faculté des lettres de Paris.) 50 c. |
|  | — <i>Phédon</i> . (Sommer.) 75 c.  |

## SUITE DES CLASSIQUES GRECS.

- PLUTARQUE** : *De la lecture des poètes.* (Ch. Aubert, professeur au lycée Louis le Grand.) 1 fr. 25 c.  
 — *Vie d'Alexandre.* (V. Bétolaud, professeur au lycée Charlemagne.) 1 fr.  
 — *Vie de César.* (Materne.) 1 fr.  
 — *Vie de Cicéron.* (Talbot, professeur au lycée de Nantes.) 1 fr.  
 — *Vie de Démosthène.* (Sommer.) 1 fr.  
 — *Vie de Pompée.* (Druon, censeur du lycée de Nancy.) 1 fr. 25 c.  
 — *Vie de Solon.* (Deltour, professeur au lycée Louis le Grand.) 1 fr.  
 — *Vie de Thémistocle.* (Sommer.) 1 fr.
- SOPHOCLE** : *Œdipe roi.* (Delzons, professeur au lycée de Rouen.) 1 fr.  
**THÉOCRITE** : *Idylles choisies.* (L. Rénier.) 1 fr. 25 c.  
**THUCYDIDE** : *Guerre du Péloponèse, livre II.* (Sommer.) 1 fr. 75 c.  
**XÉNOPHON** : *Anabase, livre premier.* (Moncourt, professeur au lycée de Dijon.) 1 fr. 10 c.  
 — *Cyropédie.* Livre premier. (G. Huret, proviseur du lycée de Nantes.) 70 c.  
 — *Entretiens mémorables de Socrate* (les quatre livres). (Sommer.) 2 fr. Chaque livre séparément. 60 c.

## CLASSIQUES LATINS.

Volumes en vente le 1<sup>er</sup> Novembre 1852.

- CICERO** : *De Amicitia dialogus.* (A. Legouez, agrégé de grammaire.) 25 c.  
 — *De Officiis libri tres.* (H. Marchand, professeur au lycée de Versailles.) 1 fr.  
 — *De Oratore libri tres.* (V. Bétolaud, professeur au lycée Charlemagne.) Prix. 1 fr. 50 c.  
 — *De Senectute dialogus.* (V. Paret, professeur au collège Rollin.) 25 c.  
 — *In Catilinam orationes quatuor.* (E. Sommer, agrégé des classes supérieures, docteur ès lettres.) 40 c.  
 — *In Verrem oratio de Signis.* (J. Thibault, ancien élève de l'École normale supérieure.) 50 c.  
 — *In Verrem oratio de Suppliciis.* (O. Dupont, ancien professeur au lycée Napoléon.) 50 c.  
 — *Pro Archia poeta.* (A. Chansselle, professeur au lycée d'Alger.) 20 c.  
 — *Pro Milone.* (E. Sommer.) 30 c.  
 — *Pro Murena.* (J. Thibault.) 25 c.  
 — *Tusculanarum quæstionum libri quinque.* (C. Jourdain, agrégé de philosophie près les Facultés des lettres.) Prix. 1 fr. 50 c.
- CONCIONES** : (F. Colincamp, professeur au lycée de Dijon.) 2 fr.
- CORNELIUS NEPOS** : *Opera quæ supersunt.* (L. Quicherat.) 90 c.
- HEUZET** : *Selectæ e profanis scriptoribus historiæ.* (C. Leprévost, professeur au lycée Bonaparte.) 1 fr. 50 c.
- HORATIUS FLACCUS.** (Sommer.) » »
- JUSTINUS** : *Historiæ philippicæ.* (E. Pessonneaux, professeur au lycée Napoléon.) 1 fr. 25 c.
- LHOMOND** : *De Viris illustribus Romæ.* (Chaine et Pront, anciens professeurs au lycée Charlemagne.) 1 fr. 20 c.
- OVIDIUS** : *Selectæ fabulæ ex libris Metamorphoseon, accedunt selecta ex Bucolicis et Georgicis P. Virgilii Maronis.* (G. Lesage, professeur au lycée Charlemagne.) 1 fr. 25 c.
- PHÆDRUS** : *Fabularum libri quinque, cum fabellis novis.* Édition suivie des imitations de La Fontaine et de Florian. (E. Talbert, professeur au lycée Charlemagne.) 75 c.
- QUINTUS CURTIUS RUFUS** : *De rebus gestis Alexandri Magni libri superstites.* (G. Lesage.) 1 fr. 50 c.

SUITE DES CLASSIQUES LATINS.

- SALLUSTIUS** : *Catilina et Jugurtha.* (Croiset, professeur au lycée Saint-Louis.) 90 c.  
**TERENTIUS** : *Adelphi.* (V. Bétolaud, prof. au lycée Charlemagne.) 75 c.  
**TITUS LIVIUS** : *Res memorabiles et narrationes selectæ.* (E. Sommer, agrégé des classes supérieures, docteur ès lettres.) 1 fr. 50 c.  
**VIRGILIUS MARO** : *Opera.* (E. Sommer.) 2 fr.  
 — *Les Bucoliques et les Géorgiques,* séparément. 75 c.

CLASSIQUES FRANÇAIS.

Volumes en vente le 1<sup>er</sup> Novembre 1852.

- BOILEAU** : (*Œuvres poétiques.* (E. Geruzez, professeur agrégé à la Faculté des lettres de Paris.) 1 fr. 50 c.  
**BOSSUET** : *Discours sur l'histoire universelle.* (Ollieris, recteur de l'Académie du Cher.) 2 fr. 50 c.  
 — *Oraisons funèbres* (C. Aubert, prof. au lycée Louis le Grand.) 1 fr. 80 c.  
**CORNEILLE** : *Théâtre choisi.* (E. Geruzez.) 3 fr. 75 c.  
**FÉNELON** : *Dialogues des morts.* (B. Jullien, docteur ès lettres, licencié ès sciences.) 1 fr. 50 c.  
 — *Dialogues sur l'éloquence.* (Delzons, professeur au lycée de Rouen.) 75 c.  
 — *Opuscules académiques* contenant le discours de réception à l'Académie française, le mémoire sur les occupations de l'Académie et la lettre à l'Académie sur l'éloquence, la Poésie, l'Histoire. (Delzons.) 75 c.  
 — *Les Aventures de Télémaque,* suivies des *Aventures d'Aristonôus,* contenant les passages des auteurs grecs, latins et français, traduits ou imités par Fénelon, et des notes géographiques. (A. Desportes.) 1 fr. 50 c.  
**LA FONTAINE** : *Fables,* précédées d'une notice biographique et littéraire et suivies de Philémon et Baucis. (E. Geruzez, agrégé à la Faculté des lettres de Paris.) 1 fr. 50 c.  
**MASSILLON** : *Petit Carême.* (F. Colincamp, docteur ès lettres, professeur au lycée de Dijon.) 1 fr. 50 c.  
**RACINE** : *Théâtre choisi.* (E. Geruzez.) 3 fr. 75 c.  
**ROUSSEAU** (J. B.) : *Œuvres lyriques,* suivies des plus belles odes des Lyriques français, et d'un recueil d'épigrammes. (E. Geruzez, professeur agrégé à la Faculté des lettres de Paris.) 1 fr. 80 c.  
**VOLTAIRE** : *Histoire de Charles XII.* (Brochard-Dauteuille, ancien élève de l'École normale supérieure, agrégé d'histoire.) 1 fr. 50 c.  
 — *Siècle de Louis XIV.* (Garnier, professeur au lycée Saint-Louis, agrégé d'histoire.) 3 fr.  
 — *Théâtre choisi.* (E. Geruzez.) Prix. 3 fr. 75 c.

# DICTIONNAIRES CLASSIQUES.

## LANGUE LATINE.

**DICTIONNAIRE LATIN-FRANÇAIS**, rédigé sur un nouveau plan, où sont coordonnés, révisés et complétés les travaux de Robert Estienne, de Gessner, de Scheller, de Forcellini et de Freund, et contenant plus de 1500 mots qu'on ne trouve dans aucun lexique publié jusqu'à ce jour, par MM. L. QUICHERAT, agrégé de l'Université, et DAVELUY, ancien professeur de rhétorique au lycée Napoléon, suivi d'un *Vocabulaire latin-français des noms propres de la langue latine*, par M. L. QUICHERAT. Ouvrage autorisé par le conseil de l'Instruction publique. 1 vol. grand in-8°. Prix, cartonné. 9 fr.

*Le même ouvrage, sans le Vocabulaire, cartonné. 8 fr.*

**LEXIQUE LATIN-FRANÇAIS**, à l'usage des commençants, extrait du Dictionnaire latin-français de MM. QUICHERAT et DAVELUY, et augmenté de toutes les formes de mots irréguliers ou difficiles; par M. SOMMER, agrégé des classes supérieures, docteur ès lettres. 1 vol. in-8. Prix, cartonné. 3 fr. 50 c.

**THESAURUS POETICUS LINGUÆ LATINÆ**, ou Dictionnaire prosodique et poétique de la langue latine, contenant tous les mots employés par les poètes dont les œuvres nous sont parvenues, et ceux qui se trouvent dans les fragments et dans les inscriptions; par M. L. QUICHERAT. Ouvrage autorisé par le Conseil de l'Instruction publique. 1 vol. grand in-8°. Prix, cartonné. 8 fr.

## LANGUE GRECQUE.

**DICTIONNAIRE GREC-FRANÇAIS** à l'usage des établissements d'Instruction publique, ouvrage composé sur un nouveau plan, où sont réunis et coordonnés les travaux de Henri Estienne, de Schneider, de Passow et des meilleurs lexicographes et grammairiens anciens et modernes; augmenté de l'explication d'un grand nombre de formes difficiles, et suivi de plusieurs tables nécessaires pour l'intelligence des auteurs; par M. C. ALEXANDRE, inspecteur général de l'Instruction publique. 11<sup>e</sup> édition, entièrement refondue par l'auteur et considérablement augmentée. Ouvrage autorisé par le Conseil de l'Instruction publique. 1 très-fort volume grand in-8°. Prix, cartonné. 15 fr.

**LEXIQUE GREC-FRANÇAIS**, à l'usage des commençants, ou abrégé du Dictionnaire grec-français, contenant tous les mots indistinctement et toutes les formes difficiles de la Bible, de l'Iliade et des auteurs qu'on explique dans les classes inférieures; par le même auteur. Ouvrage autorisé par le Conseil de l'Instruction publique. 1 vol. de 750 pages. Prix, cartonné. 7 fr. 50 c.

**DICTIONNAIRE FRANÇAIS-GREC**, composé sur le plan des meilleurs dictionnaires français-latins; enrichi d'une table des noms irréguliers, d'une table très-complète des verbes irréguliers ou difficiles, et d'un vocabulaire des noms propres; par MM. ALEXANDRE, inspecteur général de l'Instruction publique, PLANCHE, professeur émérite de rhétorique, et DEFAUCONPRET, directeur du collège Rollin. Nouvelle édition, refondue et augmentée. Ouvrage autorisé par le Conseil de l'Instruction publique. 1 vol. grand in-8°. Prix, cart. 15 fr.

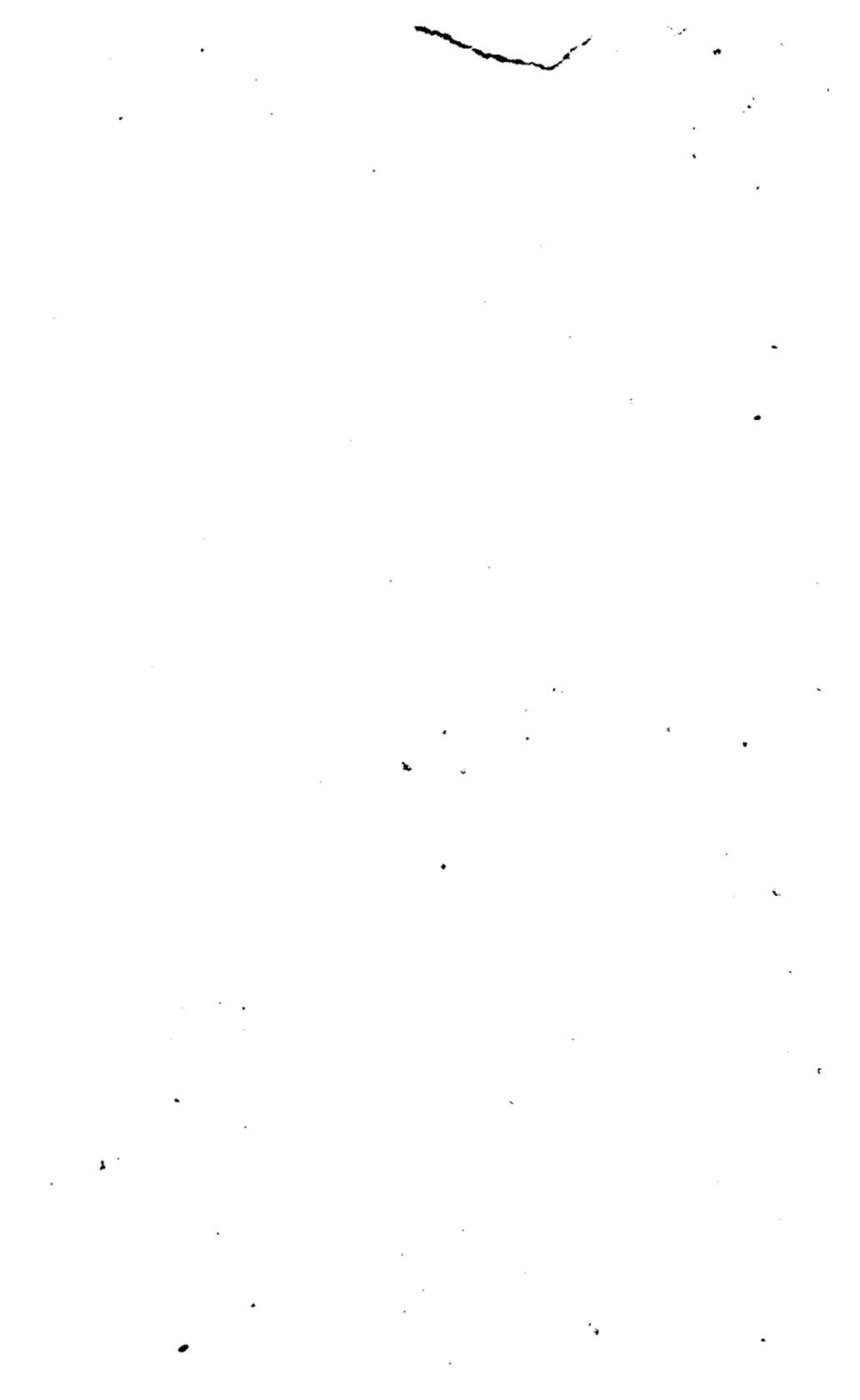
**DICTIONNAIRE (NOUVEAU) FRANÇAIS-GREC**, suivi 1<sup>o</sup> d'un dictionnaire des noms propres appartenant à la mythologie, à l'histoire sacrée et profane, et à la géographie; 2<sup>o</sup> d'une table des verbes irréguliers; par M. OZANEAUX, inspecteur général de l'Instruction publique; avec la collaboration de M. ROGER, recteur de l'Académie du Jura, et de M. EBLING. 1 vol. in-8. Prix, cart. 15 fr.

## LANGUE ALLEMANDE.

**DICTIONNAIRE CLASSIQUE ALLEMAND-FRANÇAIS ET FRANÇAIS-ALLEMAND**, par W. DE SUCKAU, professeur de langue allemande au lycée Saint-Louis. Ouvrage autorisé par le Conseil de l'Instruction publique et adopté par le collège militaire de la Flèche et l'École de Saint-Cyr. 2 vol. petit in-8. Prix, brochés. 10 fr.

Les deux volumes cartonnés en un. 11 fr.

828



Biblioteca Episcopal de Barcelona



13030000022322

BIBLIOTECA EPISCOPAL  
DEL  
SANTUARIO DE BARCELONA

Art  
Est  
N



LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET C<sup>o</sup>.

## CLASSIQUES LATINS

NOUVELLES ÉDITIONS FORMAT IN-12

LIÉES AVEC DES NOTES EN FRANÇAIS.

Ces éditions se recommandent par : 1<sup>o</sup> la correction des textes ;  
2<sup>o</sup> la clarté des notes ; 3<sup>o</sup> la bonne exécution typographique ;  
4<sup>o</sup> la solidité des cartonnages ; 5<sup>o</sup> la modicité des prix.

### VOLUMES PUBLIÉS.

(Les noms des Annotateurs sont indiqués entre parenthèses.)

**CICERO** : *De Amicitia dialogus*. (A. Legouéz, agrégé de grammaire.) 25 c.

— *De Officiis libri tres*. (H. Marchand, prof. au lycée de Versailles.) 1 fr.

— *De Oratore libri tres*. (V. Bétoulan, prof. au lycée Charlemagne.) 1 fr. 50 c.

— *De Senectute dialogus*. (V. Paret, prof. au lycée Rollin.) 25 c.

— *Epistola selectæ* (Sommer.) 60 c.

— *In Catilinam orationes quatuor*. (E. Sommer, agrégé des classes supérieures, docteur ès lettres.) 40 c.

— *In Verrem oratio de Signis*. (J. Thibault, ancien élève de l'École normale supérieure.) 50 c.

— *In Verrem oratio de Suppliciis*. (G. Lésage, ancien professeur au lycée Napoléon.) 50 c.

— *Pro Archia poeta*. (A. Cheusselle, prof. au lycée d'Alger.) 20 c.

— *Pro Milone*. (E. Sommer.) 30 c.

— *Pro Murena*. (J. Thibault.) 25 c.

— *Tusculanae quaestiones libri quinque*. (J. Jourdain, agrégé de philosophie.) 1 fr. 50 c.

**CONCIONES**. (F. Collocamp, professeur au lycée de Dijon.) 2 fr.

**CORNELIUS NEPOS** : *De Vita quæ supersunt*. (G. Lésage.) 90 c.

**HEUZET** : *Selectæ scriptæ scriptoribus illustribus*. (E. Leprévost, prof. au lycée de Bourges.) 1 fr. 50 c.

**MORATIUS FLACCUS**. (Sommer.)

**JUSTINUS** : *Historia philippica*. (E. Pessonneau, professeur au lycée Napoléon.) 1 fr. 25 c.

**L'HOMOND** : *De Viris Illustribus urbis Romæ*. (Chaine et Prout, anciens professeurs au lycée Charlemagne.) Prix..... 1 fr. 25 c.

**OVIDIUS** : *Selectæ fabulæ ex libris metamorphoseon, ætologia selecta ex Bucolicis et Georgicis*. (Virgilii Maronis. (G. Lésage, professeur au lycée Charlemagne.) 1 fr. 25 c.

**PÆTORUS** : *Aboliturum libri quinque*. (G. Lésage, ancien professeur au lycée de La Fontaine et de Florimont.) 75 c.

**QUINTUS MARTIUS RUFUS** : *De rebus gestis Alexandri Magni libri septem*. (G. Lésage.) Prix..... 1 fr. 50 c.

**SALLUSTIUS** : *Catilinæ et Jugurthinae*. (Croiset, professeur au lycée Saint-Louis.) 50 c.

**TERENTIUS** : *Adelphi*. (V. Bétoulan, prof. au lycée Charlemagne.) 75 c.

**TITUS LIVIUS** : *Res memorabiles et narrationes selectæ*. (E. Sommer, agrégé des classes supérieures, docteur ès lettres.) 1 fr. 50 c.

**VIRGIILIUS MARO** : *Opera*. (E. Sommer.) 2 fr.

A LA MÊME LIBRAIRIE :

Nouvelles éditions classiques des auteurs français et des auteurs grecs, avec des notes en français.